உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கந்தபுராணச்சுருக்கம்.

திருக்கைலாசபரம்பரைத் தருமபுரவாதீனத்துச்

சம்பந்தசரணாலயசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இது

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

சதாசிவப்பிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கீலக ஞு புரட்டாசிமீ.

இதன்விலை அணா ௨.

உ

கணபதி துணை.

சம்பந்தசரணாலயசுவாமிகள்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

திருக்கைலாச பரம்பரையில் விளங்காநின்ற தருமபுரவாதீனத்திலே, ஆறுவது குருமூர்த்திகளாயெழுந்தருளியிருந்த திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் காலத்திலே, அவருடைய மாணாக்கர்களுள்ளே சிரேட்டராகிய சம்பந்தசரணாலயசுவாமிகள் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் கல்வியறிவொழுக்கங்களானும், குருலிங்கசங்கமபத்தியானும் மிகச்சிறந்தவர். தினந்தோறுந் தமக்குரிய நியதிகளை முடித்துக்கொண்டு நிஷ்டையிலிருப்பவர். இதுநிற்க.

கன்னடம், தெலுங்கு, திராவிடமுதலிய பாஷைகளில் அதிசமர்த்தரும், சுப்பிரமணியக்கடவுளிடத்துமிகுந்த பத்தியை யுடையரும், மைசூர் அரசருமாகிய கர்த்தர் என்பவர் சாஸ்திரவிஷயமாயுள்ள சில சந்தேகங்களை வினவும்பொருட்டுப் பற்பல இடங்களினுள்ள வித்துவான்களை அனுப்பும்படி அரசர்கட்கும் மடாதிபதிகட்கும் நிருபங்கள் விடுத்தார். இத்தருமபுரவாதீனத்திற்கும் அந்நிருபம் வந்தது. அதனைக்கண்டு எழுந்தருளிய மஹாஞானியாகிய சம்பந்தசரணாலயசுவாமிகள் மைசூரையடை

ந்து, அரசர்சமுகத்தில் எழுந்தருளும்பொழுது, அவ்வரசர் ஏனைவித்துவான்களினும் பார்க்க இவரிடத்து ஆச்சிரமத்திற்கு ஏற்ற காலோய்ந்த நடை உடை நிறம் குறி முதலியவை இருந்தபடியைக் கண்டு, தம்மருகிருந்தாரை நோக்கி, "இவர் ஒரு அண்டங்காக்கையோ" என்றார். அதுகேட்ட சுவாமிகள் அவர் சமீபத்தை அடைந்து, "அது நானல்ல" என்று சொல்லி அதனால் அவருக்குண்டாகிய கோபத்தைக்கண்டு, மீட்டும் அவரை நோக்கி, "மகாராசாவே நான் சொல்லியதை ஏதோ விகற்பமாய் நினைத்தீர்போலும், அண்டத்தைக் காவல்செய்யுஞ் சக்தி உமக்கே அன்றி எனக்கு ஏது? ஆதலின் அவ்வாறு கூறினேன்" என்றார். உடனே அவர் அகமிகமகிழ்ந்து, அவரைத் தம் அருகிருத்தி, பற்பல வித்துவான்களையும் நோக்கி, தமது வினாக்களைநிகழ்த்தி அவைகளுக்கு இச்சுவாமிகள் சொல்லுஞ் சமாதானமே தமது புத்தியில் விசேஷமாய்த் தோன்றக்கண்டு, அவரொழிந்த வித்துவான்களை அவரவர் தகுதிக்கேற்ப உபசரித்தனுப்பினர்.

இந்தச்சுவாமிகள் அவ்வரசருடைய அநுமதியின்படி அவ்விடத்தில் வசிக்கும்போது அவராலனுப்பப்படும் பதார்த்தங்களைப் பிறர்கொள்ளத் தாம் அற்பமேனும் உபயோகியாது மாதுகரிபிக்ஷை பண்ணிக்கொண்டு, தம்மை அடைந்த அன்பர்கட்குக் கல்வி யறிவொழுக்கங்களையுஞ் சமயத்தையும் போதித்துவந்தனர். அதனையுணர்ந்த அரசர் "எங்ஙனமாயினும் இம்மகாநுபாவர் எமது அன்னத்தைப் புசிக்கும்படி செய்ய வேண்டும்" என்று எண்ணி, ஒருநாள் அவர் பிக்ஷையேற்

கும் வீடுகடோறுந் தமது பதார்த்தங்களை அனுப்பி அவருக்குத் திருவமுது செய்வித்தனர்.

பின்பு ஒருநாள், அவ்வரசர் புலவர் திலகராகிய சுவாமிகளை நோக்கி, "சுவாமீ, கச்சியப்பசிவாசாரிய சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய கடல்போற் பரந்து கிடக்குங் கந்தபுராணத்தை யாவரும் எளிதின் வாசித்து உணரும் பொருட்டுச் சுருக்கிச் செய்து தரவேண்டும்" என்று கேட்க; சுவாமிகள் அவ்வாறே ஒரு சுபதினத்திலே பாடும்படி ஆரம்பித்து அற்புத சின்மய அதிமதுர கவியாகிய கந்தபுராணத்தைக் கந்தபுராணச்சுருக்கம் எனப் பெயர்தந்து பாடிமுடித்து, அவ்வரசர் முதலாயினுரோடுந் திருச்செந்தூரை அடைந்து, முருகக் கடவுளுடைய சந்நிதியிலே அதனை அரங்கேற்றினுர்.

அப்பொழுது, அவ்வரசர் மனமிக மகிழ்ந்து, ஒரு பொற்றட்டிலே அனேகமாகிய நவரத்தினங்களை வைத்து, அவருக்குப் பரிசாகக் கொடுக்க: அவர் அதை ஏற்று "இது குருவுக்குப் பிரீதி யாகுக" என்று அப்பால் வைத்தார். மறித்தும், அவ்வாறே கொடுக்க, "இது சிவனுக்குப் பிரீதி யாகுக" என்று அப்பால் வைத்தார். மறித்தும், அவ்வாறே கொடுக்க, "இது அடியார்களுக்குப் பிரிதி யாகுக" என்று அப்பால் வைத்தார். அது கண்ட அரசர் "மும்முறையுந் தமக்கென்று நாங்கொடுத்ததை இவர் இப்படிச் செய்தாரே" என்று நினைக்கும்பொழுது சுவாமிகளுடைய அநுபவந் தெரிந்தாரிற் சிலர் அவ்வரசரை நோக்கி, "மகாராசாவே! இதுவரையில்

இவர் தமக்கென்று நினைத்தது யாதாயினும் உண்டோ'' என்றார்கள். அதன் பின் அவ்வரசர் சுவாமிகளை நோக்கி, சுவாமி! அடியேன் தேவரீரை நகர்வலஞ் செய்வித்துத் தரிசிக்க விரும்புகின்றேன் என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, அவர் "தருமபுரவாதீனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் எனது குருமூர்த்திகளுடைய அநுமதியின்றி அதற்கு நான் இசையமாட்டேன்'' என்றார். அது கேட்ட அரசர் அவ்வாறே தமது கருத்தை அவரது ஞானதேசிகருக்குத் தெரிவித்து, அவரநுமதிபெற்றுச் சுவாமிகளை நகர்வலஞ்செய்வித்தார்.

பின்பு ஒருநாள் சுவாமிகளை நோக்கித், "தங்கள் குருஸ்தானத்தில் வசிக்கும் பக்தகோடிகள் தினந்தோறுஞ் செய்யுந் தொழில் என்னை?'' என்று வினவ, அப்பொழுது சுவாமிகள் இக்கட்டளைக்கலித்துறையைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

ஆய்வார் பதிபசு பாசத்தி னுண்மையை யாய்ந்தறிந்து
காய்வார் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையெல் லாங்கல்வி கேள்வியல்ல
லோய்வார் சிவானந்த வாரியுள் ளேயொன் றிரண்டறத்
தோய்வார் கமலையுன் ஞானப்ரகா சன்மெய்த் தொண்டர்களே.

இதைக்கேட்டுணர்ந்த அரசர், "ஆண்டு வசிக்கும் அடியார்களுடைய தன்மையே இங்ஙனமாயின், அவ்வடியார்களை அடிமைகொள்ளுங் குருமூர்த்திகளுடைய பெருந்தகைமை எங்ஙனமாகும்'' என்று, அத்தியந்த ஆச்சரியம் அடைந்து, அவர் முன்னே குருலிங்க சங்கமங்களுக்கென்று வாங்கி வைத்த நவரத்தினங்களையும் அந்தஸ்தானத்திற்கே அனுப்பினர். அம்மட்டோ! குற்ற

மற்ற இலக்கணங்களையுடைய கோக்களைத் தானஞ்செய்தல் மிக மேலாகிய தருமமாதலால் மிகுந்த சிரத்தையோடு அவ்வாதீனத்திற்கு வருஷந்தோறும் பசுக்களுள் உயர்ந்த கபிலைகளை அனுப்புவதாகிய ஒருவழக்கத்தையும் உண்டாக்கினர். அது நெடுநாள்வரையில் நடந்துவந்தது. அதுநிற்க.

சம்பந்தசரணாலயசுவாமிகள் இப்படியே நெடுங்காலமாக யாத்திரைபண்ணித் தருமபுரத்தை அடைந்து, திரிகாலத்திலும் குருதரிசனஞ் செய்துகொண்டிருந்து, சிலகாலஞ் சென்றபின் சிவபதப்பிராப்தியானர்.

வேலுமயிலுந்துணை.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கந்தபுராணச்சுருக்கம்.

பாயிரம்.

கடவுள்வணக்கம்.

விநாயகர் காப்பு.

பொங்கு கந்த புராணச் சுருக்கநூ
லிங்கிசைத்திட வின்பொடு மூற்றுவான்
மங்கை பாலகன் மாதங்க மாமுகப்
புங்க வன்றுணைப் பொற்பதம் போற்றுவாம். (க)

சிவபெருமான்.

சீர்கொண்ட வானந்த மாகி யெங்குஞ்
செறிவாகிப் பரமாகித் திரமதாகி
யேர்கொண்ட கருணைதிரு வுருவமாகி
யெழில்கொண்ட மலைமகளை யிடத்திற் கொண்டோன்
கார்கொண்ட நிறங்கொண்ட முகுந்தனாதிக்
கடவுளர்வக் தடிபரவுங் கடவுள் கொன்றைத்
தார்கொண்ட முடியனவ னடியைத் தாழ்ந்து
தாழாத பெருங்கதியில் வாழா நிற்பாம், (உ)

சிவசந்தி.

மாற்கரிய செம்பதத்தோன் றேவியாகி
வல்வினையே னெனதாவிக் காவியாகி
மேற்கருணைத் திருவுருவ முடையாளாகி
வித்தகமா யைந்தொழிற்கும் வித்தாய்நின்ற
சேற்கருங்கட் டளவநகைக் களபக்கொங்கைச்
சிற்பரையின் கெளமையாளு முமையாள்செம்பொற்
காற்கமலந் தலைக்கமலம் பொருந்தத்தாங்கிக்
கைக்கமலங் குவித்தருந்துங் கமலந்தீர்வாம். (௩)

விநாயகக்கடவுள்.

மாவேலை யாலமதை யடக்கித்தன்னுண்
மண்டலக மண்டமெலாம் வளர்ந்துதானோர்
காவேயின் முன்னுதித்த வரசிற்றேன்றிக்
கடம்புபுனை குருந்தினுக்குத் துணையதாகித்
தூவேதந் தலைகாண்டற் கரியதாகித்
துன்பமுறு பிறவியெனுந் துகள்சேர்வெய்யி
லாவேனைத் தன்னடியா நிழலிற்சேர்த்த
வத்திதனைப் பத்திசெய்து முத்திசேர்வாம். (௪)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

தேவர்குலப் பெருங்கமல மிடுக்கணான
திமிரமகன் றளியோடு சிறந்துவாழ
மாவலிசே ரவுணர்குலக் குவளைவாடி
மண்ணினிடைச் சுருங்கியிட வந்தபானு
தூவடிவேற் குமரேச னடியனேன்புன்
சொல்லினுக்கு மிரங்கியருள் சுரக்கும்பெம்மான்
பூவடியா மிருபோது மூன்றுபோதும்
பூசைபுரிந் தன்பினொடு புகழ்ந்துவாழ்வாம். (௫)

வீரவாகுதேவர்.

பொங்குகிரி களிற்றலைமை யோதும்போது
 பொற்புடைய பொற்கிரிமுன் னிற்குமாபோற்
றங்குதிறற் புகழ்வீரர் தம்மையெண்ணிற்
 றானேமுன் னெண்ணவருந் தலைமையாளன்
பங்கமிலா நீடிலங்கை மூடுமல்லின்
 பகைவனவன் பகைவனவன் பகைவனானோன்
மங்கலிலாப் புகழ்வீர வாகுவாய
 வரிசிலைக்கைக் குரிசிலையாம் வணங்கல்செய்வாம். (சு)

சைவசமயாசாரியர்கள்.

வெங்குருவிற் சற்குருவா யுதித்துக்கூடன்
 மீனவன்மேல் வினைதீர்த்தோன் விரைத்தாள்போற்றி
துங்கமுறு மலைகடலிற் சிலையதான
 தோணியில்வந் தவன்பாத தூளிபோற்றி
யெங்கள்பிரான் றனையிருளிற் பரவைவாசற்
 கேவல்கொண்டோன் பதப்பதும விருதாள்போற்றி
புங்கவர்சூழ் திருவாத வூரில்வந்த
 புண்ணியனு ரிணையடிகள் போற்றிபோற்றி. (எ)

ஞானப்பிரகாசதேசிகர்.

கடியதிரி மலவிருளைக் கடியஞான
 கரமுதவ வெதிர்செறிந்து கண்டோர்தங்கள்
வடிவுடைய விதயசரோ ருகங்களெல்லா
 மலரவவ மதிநிலவு மழுங்கித்தாழப்
படியடியர் கண்டுதொழ மண்டுசேர்த்திப்
 பரன்கமலை யெழுந்தவருட் பானுவெண்மைப்
பொடியணியு மெழின்ஞானப் பிரகாசன்றன்
 பூங்கமல மலரடிகள் போற்றிபோற்றி. (அ)

ஞானசம்பந்ததேசிகர்.

சீரணியு நுதலின்விழி மழுமானுகக்
திருந்துமெரி பொருந்தவிடந் தெரிந்திடாமற்
குரணியன் பஷரயாள வவர்போல்வந்த
சைவசிகா மணியெவர்க்குந் தலைவனெங்கோன்
காரணியு நெடியபொழிற் கமலேவேந்தன்
கருணைமழை பொழியுமிரு கடைக்கணுளன்
பார்புகழுந் திருஞான சம்பந்தனெந்தை
பரமனிரு சரணமலர் பரவிவாழ்வாம். (௬)

கச்சியப்பசிவாசாரியர்.

போதமுறு சூதமுனி புகன்றகாந்தப்
புகழ்க்கடலிற் படிந்ததன்கட் பொருளதான
மேதகுவண் புனலருந்தி வையமுய்ய
வெய்யதுயர்ப் பிறவியெனும் வெம்மைதீரத்
தாதவிழ்பூம் பொழிற்காஞ்சிக் குவட்டிலேறிச்
சலதியமு தினைநிகர்செந் தமிழதான
காதன்மழை பொழிந்தவருட் கொண்டலான
கச்சியப்ப னிருபாத முச்சிவைப்பாம். (௧0)

நூல்வந்தவழி.

நன்புவி யிடத்துமிக்க நைமிச வனத்துவாழுந்
துன்பில்சீர் முனிவர்கேட்பச் சூதனங் குரைத்தகாந்த
மின்புறு கச்சியப்ப னியம்பினன் றமிழாலன்னு
னன்புறு தமிழைப்போற்றி யறிந்தவா சுருக்கிச்சொல்கேன். ()

அவையடக்கம்.

கருக்கடன் முருக்கிமுத்திக் கரைதரு காந்தநூலைச்
சுருக்கவே கல்வியில்லாத் தொண்டனேன் றுணிந்தவாறு
திருக்கில்வான் முழுதமிங்கோர் செங்கையி லடக்குவேனென்
றருக்கர மில்லானென்னு மூக்கமே போன்றதன்றே. (௧௨)

அத்தமுஞ் சொல்லுஞ்சொல்லு மாதிமா தாதலானு
மெத்திய வனப்புவேலோன் வியன்கதை யுறுதலானும்
பித்தனேன் றனதுபாட்டிற் பிழைகள்வந் திடினுந்தீர்த்திட்
டுத்தமர் கொள்வரென்னு முரத்தினு லுரைக்கலுற்றேன். (கஞ)

தனக்கிணை தானேயான சம்பந்தன் கமலவேந்தன்
கனக்கவே யென்பாலன்பாற் கருணைவைத் திடுதலாலே
யுனற்கருங் காந்தந்தன்னை யுரைத்தனன் சுருக்கியல்லா
லெனக்குமிக் கதைக்குநாடி லெத்தனை தூரமாமால். (கச)

பாயிரமுற்றிற்று.

புராணவரலாறு.

விரிகின்ற கடற்புனலுண் டிருண்டமின்னி
விண்மூடி வருங்கருமைக் கொண்மூவீறி
யெரிகின்ற வொளித்தாவ மொளிப்பவோங்கு
மெழினந்தி வரையும்ப ரிம்பர்வாழச்
சொரிகின்ற வெள்ளமிகு பாலிசூழ்ந்த
தொண்டைவள நாட்டுளது தொண்டைச்செவ்வாய்ச்
சரிகின்ற வளைத்தளிர்க்கைம் மடவார்மேவுந்
தடமாட நெடுவீதித் தமிழ்சேர்காஞ்சி. (க)

இன்னபரி சென்னவெழி லன்னமேய
விறையாலு மெவராலு மியம்பவொண்ணு
வந்நகரின் வளர்பெருமை சொன்னுலென்னு
லடங்குமோ வடங்காதா லதன்கண்முன்னுட்
பொன்னவிருந் திருமார்பன் கமடமாகிப்
புரங்கடிந்த கடவுளடி போற்றிவாழ்ந்த

நன்னலஞ்சேர் கச்சபா லயமென்ருேது
நாமவா லயமொன்று நண்ணிற்றன்றே. (உ)

அனையசின கரமதனின் மதனைவென்ற
வமலனிரு கமலமல ரடிகள்போற்றிப்
புனையுநறுந் துழாய்மௌலிக் கடவுடந்த
போதனுறு போதுவளர் போதமேவு
முனிவர்பல ரடைந்தவன்செம் பதங்கடாழ்ந்து
முண்டகமேன் முதல்வவொரு முதுசீர்க்கானந்
தனையினிதி யாங்கடவம் புரிந்துவாழச்
சாற்றுகென வனையானித் தன்மைசெய்வான். (ங)

ஒருதருப்பை யெடுத்துவளைத் தவனிமீதி
லுருட்டியிது நின்றவனத் துறைதிரென்ன
வருமுனிவ ரெல்லோரும் பின்னரேக
வதுசென்று துன்றியவோ ரடவியூடே
மருவியவ ணின்றிடவங் கிருந்தாரன்ன
வனநைமி சாரணிய வனமென்ருகப்
பொருவில்புகழ் மாதவரோர் வேள்வியாங்கே
புரிந்தமலம் பொருந்தியினி திருந்தபோது. (ச)

சூதமுனி யீதறிந்து வரலுநேர்போய்த்
தொழுதனரங் கெழுதனலிற் ருேய்ந்தாலொப்ப
மேதகுமன் புளமுருக முகமன்கூறி
வீறுதம தாச்சிரம மேவச்சேர்த்திச்
சோதிமணிப் பெரும்பீட மொன்றுநாப்பண்
டுலங்குறவிட் டதன்மீது துகளிலாவம்
மாதவனை யினிதிருத்தி யருத்தியோடு
வல்லையிலர்க் கியமுதல வழங்கினுரால். (ரு)

மற்றதுபின் பின்னனெடுஞ் சடிலச்சென்னி
மன்னியமா தவரனையான் மருங்குவைகிப்

பற்றலர்தம் புரமெரிய நகைத்தசெவ்வாய்ப்
பாலவிழித் தனிக்கடவுள் பாலனான
செற்றநெடுங் கதிர்வேற்கைப் பெரியோன்காதை
சிறியோமிங் கறியவுரை செய்வாயென்னக்
கொற்றமுனி யதுவினவி விழிகள்வெள்ளங்
கொள்ளவவ ரோடின்ன கூறலுற்ருன். (௬)

ஒன்னலார் சோரிகுடித் தொளிருஞ்செவ்வே
லொருவனது பெருங்காதை யுரைப்போர்கேட்போர்
முன்னெலாம் புரிந்தவினை யனைத்துந்தீர்த்து
முத்திதரு மதுகேட்ப முயன்றீர்மன்னே
பின்னலான் மறைந்தபிடர் முனிவீர்நீவிர்
பெருங்காத லொடுகேண்மின் பேசுகேனென்
றின்னலா னவைநவைக ளெவையும்போக்கு
மேதமில்சீர்ச் சூதமுனி யியம்பலுற்ருன். (எ)

முற்காலத் தரன்புகன்ற மறைகள்யாவு
முதன்முடிவு தமோற முனிவர்தேவர்
நற்காருந் தரையிருந்த மாக்களெல்லா
நல்லறிவு நீங்கிமய னண்ணிஞரா
யற்காள கண்டனையு மறந்துவீறு
மறமாற்றி மறமாற்ற வாற்றன்மாயோன்
விற்றாமர் நெடும்புருவ வாணிகேள்வன்
விண்ணவர்சூழ் தரக்கயிலை மேவினரால். (அ)

விண்ணவர்கள் மகுடமுடி தடவுஞ்செந்தாள்
விறனந்தி தேவரொடு விமலன்பால்யா
நண்ணியது புகன்றருள வேண்டுமென்ன
நம்பனெதி ரடைந்திறைஞ்சி நவிற்றலோடுந்
தண்ணருளெம் பெருமானிங் கவரைவல்லே
தருதியென மீண்டுநெடுஞ் சார்ங்கபாணிக்

கண்ணன்முத லிமையவரை விடுப்பநாதன்
கழலெழுது பணிந்தின்பங் கலந்துநின்றார். (௯)

நின்றுபுகழ் மான்முதல்வா னவரைநோக்கி
நிமலனும தரசுபுரி நெறிகளெல்லா
நன்றுபெற நடந்தனவோ வென்னமாயோ
னுதவுன தின்னருளி னடந்தவிந்நா
ளின்றுமெமக் களித்தருள்வ தொன்றுண்டன்ன
தியம்புவனம் புவிமாந்த ரெவருந்தென்றற்
கன்றுலவுங் குளிர்சோலைக் கயிலைமேய
கடவுணினை மறந்துமறங் கருதினரால். (க0)

நற்போத மவர்படைத்து நினதுபாத
நணுகும்வகை யருள்சிறிது நல்குவாயென்
றற்போடு மொழிந்திடலு மொழியாச்சீர்த்தி
யருளாள னொருகலையோ டவ்விமேனி
பொற்போடு வியாதனென வுதித்துவேதப்
புகழ்க்கடலை நான்குவகை புரிந்தியாருங்
கற்போலுந் திரண்டபுயப் புயலேயின்பக்
கதியடையும் படிபுகறி கடிதின்மாதோ. (கக)

ஓங்குமறை யுணர்ந்துமுளந் தேறுதாரு
முணராரு மையமகன் றுய்யுமாறு
பாங்குறுமோன் பதிற்றிரட்டிப் புராணமுண்டு
பண்டோர நந்தியொடு பகர்ந்தாமன்னான்
றங்குபுகழ் படைத்தசனற் குமரனென்னுந்
தவமேவு முனிதனக்குச் சாற்றினானல்
வாங்குதிரைக் கடலுடுத்த புடவிமீது
மற்றவன்பாற் கேட்டினிது வாழ்தியென்றான். (கஉ)

இப்பணியை யப்பணியும் பணிசேர்சென்னி
யிறையருள முடிமேற்கொண் டிறைஞ்சியாங்கே

கைப்பதுமங் குவித்துவிடை கொண்டுநீங்கிக்
கடிதுதன திடத்தடைந்து கடைந்தவேற்கட்
டுப்பனைய துவரதர வாணிகொங்கைச்
சுவடுபடும் புயனுதிச் சுரர்கள்யாரு
மொப்பகரம் பதம்புகுத விடுத்துவைகி
யொருகலையோ டுதித்திடவங் குன்னினனல். (௧௩)

புண்டரிகக் கடவுள்வழிப் பராசரப்பேர்ப்
புகழ்மேவு முனிவனிமம் பொழியும்போது
தண்டரளந் திரையிறைக்குங் கங்கைதன்னிற்
றன்னிகர்யோ சனகந்தி தடந்தோடோய
வெண்டரங்கப் புலிபோற்ற வவர்பாற்றேன்றி
வெதரிகமா வனத்திருந்து வேதம்யாவும்
பண்டையுணர் வாலுணர்ந்தி யாருமுய்யப்
படிமிசைமா ணுக்கராற் பரப்பினனல். (௧௪)

ஆங்கதுபின் சனற்குமரன் பாலீரொன்பா
ஞனபுரா ணங்களுணர்ந் தடியேற்கீந்து
தீங்ககல வனைவோர்க்கு முரைத்தியென்று
செப்பின னன்னவற்றுட் டிங்கள்வேணிக்
கோங்கலர்மென் முலைப்பாகத் திறைக்கிரைந்து
கொலைத்திகிரிப் படையோற்கு நான்குகோலப்
பூங்கமலத் தவிசிருந்தோற் கிரண்டுசெந்திப்
புகழ்த்தபனற் கோரொன்றுப் பொலிந்தவன்றே. (௧௫)

புரமூன்று மெரிக்களித்தோற் போற்றுஞ்சைவம்
பொருவில்சீர்ப் பவிடியமே பொற்புமிக்க
வரமாரு மார்க்கண்ட மிலிங்கங்காந்தம்
வராகமே வாமனமே மச்சங்கூர்மம்
பிரமாண்ட மிவைகள்சிவ புராணமாயோன்
பெருங்காதை காருடநா ரதமேவிண்டாய்

கருண்மேவு பாகவத மாகுமென்ப
வயன்காதை பதுமமே பிரமமாமால். (௧௬)

கூறுபிரம கைவர்த்த மிரவிகாதை
கொடுந்தழலின் கதையாக்கி நேயமாமென்
றூறில்பரன் கதைபத்திற் பத்தர்போற்று
முயர்குமரன் கதைசுருக்கி யுரைத்தானென்ப
மாறில்புகழ் வதரிகமா வனத்துவைகி
வாதரா யணனுமறைகள்யாவும்
வீறுபெற நான்குநிலை புரிந்தவாற்றால்
வியாதனெனும் பெயர்படைத்தோன் வியன்மாணுக்கன்.()

வளங்குலவு மலையரையன் மகளாயம்மை
வளர்ந்தசெயன் முதலாக மன்னுஞ்செவ்வேள்
விளங்குசுர ரரசளித்த கொம்பினோடும்
வேடர்குலக் கொடியோடும் வேழக்கூற்றின்
களங்கமில்செக் கர்த்தவிசி லிருந்தநீறுக்
கவின்முனிவன் றொகையாகக் கழறலோடு
முளங்குளிர்ந்து முனிவோர்கள் விரிவாலெங்கட்
குரைத்தருள வேண்டுமென வுரைக்கலுற்றான். (௧அ)

புராணவரலாறு முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௬௨.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது

உற்பத்திகாண்டம்.

திருமருவு கயிலைமிசைக் கனகமான சினகரஞ்சேர் மண்ட பத்துச் சிறந்தசீயப், பொருவிலெழி லணைமீது கணைமீனுட்டப் பூவையொடு புரமெரித்தோன் பொருந்துபோதின், முருகுமலர்க் குழலுமையா ளெழுந்துநாதன் முண்டகத்தா ளிணைவணங்கி முன்னு நின்று, குருகுவளைக் குலநெருங்கு கரங்கள்கூப்பிக் குமுதவாய் திறந்திதனைய கூறலுற்றாள். (க)

இற்றைவரை வரைவளைத்த கரத்தோய்நின்னை யெண்ணாத தக்கன்மக ளென்னுநாமம் *, பெற்றனன்மே லதுபரிப்ப வெரு வினேனைப் பெயரகல வருடியெனப் பேசலோடுந், தற்றுபொழி லிமயநெடுஞ் சைலவேந்தன் றன்மகளா யுனைப்பெறுவான் றவஞ் செய் கின்றான், மற்றவன்பால் வளர்ந்திடுதி வந்தியாம்பின் மண த்துமென விடைகொடிம மலையிற்சேர்ந்தாள். (உ)

அங்கொருபூந் தடத்தினிடைக் கமலமீதி லமலநா யகிகு ழவி யாகிமேவ, மங்கைதனை யாண்டுதவம் புரிந்துநின்ற மலையரை யன் கண்டெடுத்து மகிழ்ந்துவான்றோய், துங்கமனைக் கொடு போகி மேனையான துணைவிகரத் தளிப்பவவ டொழுதுவாங் கிப், பங்கமற வளர்த்தனளை யாண்டுசெல்லப் பரனையுற வம்மை தவம் பண்ணவெண்ணி. (ங)

---

* தக்கன் மகளென்னுநாமம் - தாக்ஷாயணி.

வென்றியுறு தந்தையொடு மிந்தவாறு விளம்புதலு மலேய ரையன் விளம்புவானீ, யின்றுதவம் புரிந்திடவே பொருதன் மேனி யிளம்பருவ மிதுதவிர்தி யென்னவன்னே, மன்றலுறு கொன்றைமுடிப் பரமன்காப்பன் மறுத்தறையே லெனவிசைந்து மாதரோடு, குன்றிலொரு பாங்கர்தவச் சாலேயூடு கோதிறவம் புரிந்திருப்பக் குயிற்றினனல். (ங)

செல்லாரும் பொழிலிமயத் தரனேச்சேரத் திருந்துதவம் புரிந்துமையா ளிருந்தகாலே, யெல்லாருந் தழனுதற்கட் பெருமான்விண்ணோ ரெல்லாரும் பரவவர மீந்தவாற்றல், வில்லாருங் கனகநெடு மாடநீடு வீதிமகேந் திரமூதூர் மீதுவெம்மை, யல்லாருங் கடுவனைய தகுவர்சூழ வரசுபுரிந் திருஞ்சூர னமர்ந்தானன்றே. (ரு)

சொற்றருமக் காலத்தின் ஞாலத்தின்பாற் றொல்லைமறைப் பொருளினைமுன் சோதிபாங்கர்ப், பெற்றசன காதிமுதன் முனிவர்நால்வர் பெருந்தவங்கள் பலபுரிந்த பின்னுமுன்னும், வெற்றிநெடுங் கயிலேயெனுஞ் சைலமேவி வீறுமெழி னந்திவிட விடஞ்சேர்கண்டக், கொற்றவன்ற னடிவணங்கி முடிமேற்செங் கைக் கோகனதங் குவித்தினைய கூறலுற்றார். (சு)

அருமறையின் பலபொருடேர்ந் திந்நாள்காறு மடியரேம் புந்திவிரிந் தலேந்ததீண்டுப், பொருவிடையோ யறிவடங்கி யாங்களுய்யப் புரிந்தருள வேண்டுமெனப் புகறலோடுங், கருமறலி யுரங்கிழித்த பதுமச்செந்தாட் கருணைநெடுங் கடலிருமின் காமர்நன்னூன், மருளுறுநும் முணர்வொடுங்க வுரைப்பாமென்ன மன்னுமவன் றிருத்தாண்முன் னிருந்தார்மன்னோ. (எ)

சங்கரன்முன் னவரிருப்ப நந்திதன்னைத் தந்திதனை யுரித்தகரத் தலேவனோக்கிப், புங்கவர்க ளெவர்வரினும் விடுவாயல்லே போர்மதவேள் வரில்விடுதி போதியென்ன, வங்கவனே கினன் முனிவர் மகிழ்ந்துகேட்ப வாகமத்தின் பொருண்மூன்று மாதி

யோத, விங்கெமது புந்திவிரி வொடுங்கஞான மிறைவபுகன் றருள்வாயென் றியம்பினரால். (அ)

என்றிடலு நகைத்தருளி யாதுமாங்கே யிசைத்திலனப் பொருளிருப்ப திவ்வாறென்று, துன்றுநெடுஞ் சடைமுனிவர்க் குணர்த்துமாற்றாற் றுலங்குமொரு கரமுரத்திற் றேயச்சேர்த்தி, மூன்றகுவர் புரமெரித்த பரமன்ஞான முத்திரையாங் குறிகாட்டி முனிவரேபோ, லொன்றொருநுண் கணப்பொழுதி யோகமாகி யுறைந்தனனங் கவரருள்பெற் றுய்யுமாறு. (கூ)

பிள்ளைச்சந் திரமவுலிச் சிறுமான்செங்கைப் பெருமானிவ் வாறிருப்பப் பெருமைசான்ற, வுள்ளத்தன் பினராநற் றவருந் தத்த முணர்வொடுங்கி ஞானமுணர்ந் துறும்பேரின்ப, வெள்ளத்துட் படிந்துசெய லொன்றுமின்றி மேவினரோ ரிறைப்போது விமலற்காய, தள்ளற்றெண் டிரையுடுத்த புடவிமாக்கட் கமரர்தமக் கெண்ணிலுக மாயிற்றம்மா. (க0)

விரிபதுமத் திருமருமப் பெருமானாதி விண்ணவர்க்கு மண்ணவர்க்கும் வேந்தனாகிப், பொருவிலவ ருயிர்க்குயிரா யுணர்வுநல்கும் பொருவிடையோ னுமையோடு பொருந்தலின்றி, யருமுனிவர் பொருட்டாக யோகிபோல வமர்தலா லனைவோரு மரிவைமார்தோண், மருவிமுயங் குதலின்றி யிருந்தார்கஞ்ச மலர்விதிக்கும் விதிக்குமுறை மாறிற்றன்றே. (கக)

இப்படியிப் படிவானத் திருந்துவாழு மெவ்வுயிரு முறுங்காலத் திருணஞ் சேய்க்குந், துப்பவுணர் பெருந்தகையாஞ் சூரன்செய்யுந் துயரினு லுயர்துறக்கந் துறந்துநீங்கிக், கைப்படுவெங் குலிசநெடும் படையான்முன்னங் கனவரைக ளிறகறுத்த கடவுள்கோல, மைப்பொலியு நயனவயி ராணியோடும் வானவரோ டும்புவியின் மருவினானல். (கஉ)

வெள்ளிவரை யடைந்தரனை வணங்குமாறு வேலையலா திருந்திடலும் வேலைநஞ்சங், கொள்ளுமடன் மிடறுடையோன்

குனித்தசெம்பொற் கோதண்ட வேதண்டங் கூடியாங்கே, கள்ளுகுதார்ச் சயந்தனொடுங் கடவுளோரைக் காரவுணன் சிறைபுரிந்த கடுஞ்சொற்கேட்டுத், தள்ளுமதற் கரியதுயர் கொண்டுநாதன் முட்கமல மலர்நினைந்து தவம்புரிந்தான். (கங)

புரிந்திடலு மிறைதவள விடைமேற் றோன்றிப் பொருவிறவத் தினைத்தனைநீ புந்திதன்னில், விரும்பியதே தெனவறியான் போன்றுகேட்ப வெஞ்சூர்க்காய்ந் தெமையாள வேண்டுமென்னத், திருந்தலனால் வருந்தலெலாந் தக்கன்வேள்வி சேர்ந்திருந்த திமையெனச் செப்பிநந்த, முரந்திகழு மகனொருவ னவுணர்ச்சாடி யுமைப்புரப்பா னெனவருளா லுரைத்துப்போனான். ()

அங்கமல னிங்குதலு மமரர்கோமா னுகுலமு மின்பமுங்கொண் டனையவெற்பிற், றங்குபுக ழயிராணி யென்னுநாமத் தன்மனைவி பொன்மனைவி தன்பால்வைத்துத், தேங்கமழுங் கமலநிறப் பொகுட்டின் மன்னுஞ் சென்னிநான் குடையானைச் சேர்ந்துதாழ்ந்து, திங்குபெறு சூர்புரியுந் துயருநாதன் செப்பியது மவனோடு செப்பினானால். (கரு)

போயமரர்க் கிறையுரைத்த வாறுதேர்ந்து புகுந்தபடி முகுந்தனுக்குப் புகலவெண்ணித், தூயகம லத்திருந்து திருந்துவேதன் சுரர்குழுவு மகவானுஞ் சூழவேகி, மாயனுட னரன்யோகத் திருந்தவாறும் வானவர்க டானவரால் வருந்துமாறு, மேயபல வுங்கூற வரியுமோர்ந்து விதிபதும முகநோக்கி விளம்பலுற்றான்.

எம்பெருமான் முனிவோர்கட் காகயோக மிருந்திடுதெ றவிர்ந்தருளி யிமயவெற்பி, லம்பிகையை மணம்புரிந்தோர் சுதனைநல்க வரன்பான்மா ரனைவிடுகென் றறைதலோடு, மும்பர்பெருங் குழுவோடு மகவானோடு மொளிதருபா ரதிகேள்வ னுவந்துமீண்டு, செம்பதும வகத்தினிதுற் றகத்துவேளைச் சிந்தனைசெய் திடவவனுஞ் சேர்ந்தானன்றே. (கஎ)

வந்தமதன் றனைநோக்கி யேகன்யோக மருவுதல்விட் டுமை யவளை மருவுமாறுன், கந்தமலர் சிந்திவரு வாயென்றேதக்கரங் கொடிரு செவிமூடி யரன்பேரோதி, யந்தமிலா வையனைச் சென் றெய்யவஞ்சி யனேகவித மறுத்தறைய வலரோன்சீறி, யிந்தமொழி மறுத்திடிற்கு ளறைவோமென்ன விசைத்தனனிவ் வாசகமங் கிசைக்கலுற்றான். (கஅ)

மண்டுபவக் கடற்படிய நினதுபாங்கர் வருஞ்சூளின் மாளு தலின் வாளுலாவுந், துண்டமதிச் சடையோன்பாற் கணைகடு வித் துஞ்சினுநன் றுஞ்சுவருந் தொழிலுமுண்டா, முண்டக வண் டவிசிருந்த முனிவவென்பான் முனியலையா னிறைவ னொடு முரட்போராற்றத், திண்டிறலி னேகுவனென் றியம்பவ ஞ்சேல் செல்கவெனத் தனதுலகஞ் சேர்ந்தான்மன்னோ. (கசு)

இருங்கிள்ளைப் பரித்தென்கா லிரதமீதே யிரதியொடு புகு ந்துபடர்ந் திந்துவேணிக், கருங்கண்டன் கயிலைமலை கண்டுவ ல்லே கரஞ்சிரமேற் கூப்புபுதேர் கடிதுநீங்கி, மருங்குள்ள தன துபரி சனங்களாங்கே வைகும்வகை நிறுவிநறு மலர்த்தண் சோலை, நெருங்கந்த வரைமீது மாதினோடு நெடுஞ்சிலைவே ளே றியிது நினைந்துசெய்வான். (உ0)

விண்டுவரு ளைங்கணைவே ளனையதான விலங்கலிடை வில ங்காப்புள் விலங்குமோகங், கொண்டிடவெஞ் சரந்தூண்ட நந் திசீறக் கொடுவாளி நெடுவானிற் குழூமிநிற்பக், கண்டுமத னிறை ஞ்சவர லென்கொலென்று காரணங்கேட் டணிமேலை வாசற ன்னு, லண்டர்பிரான் மொழிப்படிபோ கென்னப்போந்தாங் கரனையெதிர் கண்டாங்கே யயர்ந்துவீழ்ந்தான். (உக)

பின்னிரதி தேற்றவெழீஇப் பொருவானிற்பப் பிரமன் முத லோர்மதன்செய் பெற்றிகாண்பா, னன்னகிரிக் கொருபு டைபோய் மருவினுர்வே ளைங்கணைவிட் டானவைசென் றரன் பான்மேவ, வன்னிவிழி திறப்பமத னிறப்பத்தேவி வருந்து

மது தெரிந்தமரர் வருந்திநாதன், பொன்னடிநின் றேத்துதலு மியோகநீங்கிப் புந்திதனி னந்திதனைச் சிந்தைசெய்தான். (உஉ)

அன்னவனினைந் திடவறிந்து நந்தியேகி யடிதொழுது நின் றிடநீ யலரோனாதி, விண்ணவரைத் தருதியெனத் தருதலோ டும் வேண்டியதே தெனவுமையை விமலநீவேட், டெண்ணில்பு கழ்க் குமரனைத்தந் தருள்வாயென்ன விசைந்தவரை விடுத்திர நிக் கிமயமாதை, வண்ண மணம் புரிந்துனது கணவனாவி வழங் குதுமே கெனவிமய வரையிற்சேர்ந்தாள். (உங)

இன்னமொழி மொழிந்தருளிப் பின்னரீச னிட்டமுட னிட்டையனுட் டித்துவாழு, மென்னவுரைத் தருண்மேவுஞ் சனகனாதி யிருந்தவரா யிருந்தவர்க ளேகவோதிக், கன்னிதவங் காணமுது மறையோன் போலக்கௌரிபா லுறவெழுந்து கரங் கள்கூப்பி, யன்னவனின் றிடுதலுமோர் தவிசின்மேவி யருந்த வநீ புரிந்திடலே தறைதியென்றான். (உச)

என்றிடலும் விசையையுமை பரனைச்சேர்தற் கிச்சித்தா ளெனப்பரனை யிகழ்ந்துகூற, நின்றவுமை சினம்புரிந்து போதி போதி நீதியிலா வேதியநீ யென்னவுன்னை, யின்றுமணந் திட வணைந்தே னென்றுகூற விடர்மூழ்கி யிணையறுதா ளிணைக ளேவக், குன்றினொரு புடைபோக விடையின்மீது குழகனு யெதிர்காட்சி கொடுத்தா னன்றே. (உரு)

நாயகனும் பரம்பரனை யெதிர்கண்டம்மை நாணமொடு பணிந்துகர நளினங்கூப்பிப், பேயனையே னுனையறியா துரை த்தவெஞ்சொற் பிழைபொறுக்க வேண்டுமெனப் பேசலோடுந், தூயநதிச் சடைக்கடவு ளவைகளெம்மைத் துதித்தனவாக் கொ ண்டோநீ சோரேலுன்னை, நேயமொடு நாளைமணம் புரியச்சே ர்து நீயரிய தவம்புரித னிங்குகென்றான். (உசு)

பொன்றுங்கு கனகவரை குனித்தோனின்ன புகன்றகலச் சிலவரிது பொருப்பன் முன்போய், நின்றுங்கு மொழிந்திடலு

மூவகையென்னு நெடுங்கடலி னிடைப்படிந்து நிமலைபால்வந்,
தென்றுயே வருகவென மனையிற்சேர்த்தா னிறைவனுயர் கயிலை
யடைந் திலங்குமோரேழ், பின்றுழ்செஞ் சடைமுனிவர் தம்மை
யுன்னப் பிஞ்ஞகன்முன் னடைந்திறைஞ்சல் பெற்றுநின்றூர்.

வே று.

அன்ன மாதவரை யாதி தெரிந்தே
மன்னு கின்றவிம வான்மக ளாகு
மின்னினைத் தரவி னுவதி ரென்னப்
பொன்னு லாவுமிம யக்கிரி புக்கார். (உஅ)

மாத வங்கொளிம வானெதிர் கொண்டே
யாத னங்கண்மிசை யன்பொ டிருத்தி
யேது வெஃகியிவ ணெய்திய தென்ன
வாதி யோதிய தறைந்தன ரன்றே. (உகூ)

கூறுதற் கிசைவு கொண்டது கண்டே
யாறுலாவு சடை யண்ணலை நண்ணி
மாறிலாத விம வானியை வோதி
வீறு தத்தமிடை மேவின ரன்றே. (௩0)

ஈது நின்றிட விமக்கிரி மன்னன்
காத லோடமரர் கம்மிய னைக்கொண்
டோதிமக் கிரியி லூர்புனை வித்தே
யாதி முன்புற வணைந்து பணிந்து. (௩க)

ஒன்று பங்குனியி லுத்திர மாகு
மின்று நன்றுபொழு தென்றிரு மாதை
மன்றல் செய்யவரு வாயென முன்போ
வென்றி தன்னொடுபின் மேவுது மென்றுன். (௩உ)

நார வேணியர னந்தியை நோக்கிச்
சீரு லாவிய சிறப்புடை மன்றற்

யொரை யுந்தருதி யென்றலும் யாருஞ்
சேர நந்தியிறை சிந்தனை செய்தான். (௧௩)

உன்ன வக்கினி யுருத்திர ராதி
மன்னு ருத்திரர்கள் மான்முதல் விண்ணோர்
துன்னு மாமுனிவர் துன்று கணங்கண்
மின்னுறுங் கயிலை வெற்பிடை வந்தார். (௧௪)

வந்து நந்தியுறு வாயிலி னண்ண
முந்து நந்தியரன் முன்பு விடுப்ப
வெந்தை தாளிணை யிறைஞ்சினர் சூழ்ந்தா
ரந்த வேலையல ரோனிது செய்வான். (௧௫)

ஆசிலா மகுட மாதி கலன்க
ளீச னங்கணிய வின்பொடு நல்க
மாசிலா முதல்வன் மற்றிது கொண்டா
நேச மோடென நெடுங்கரம் வைத்தான். (௧௬)

வைத்து மெய்ப்பணிகள் வண்பணி யாக
நித்த னன்பொடு நினைந்து தரித்தே
மொய்த்தி யாவரு முரண்கொடு சூழ
வித்த கன்றிரு விடைப்புற முற்றான். (௧௭)

ஏற தேறின னெழிற் கயிலாய
வீறு கின்றதிரு வெற்பை யகன்றே
யூறி லும்பரொ டுருத்திரர் சூழ
மாறி லாவிம வரைப்புடை யுற்றான். (௧அ)

வேத மேவுதிரு வீதியி னண்ணிக்
காதன் மாதர்நனி கண்டு மயங்கக்
கோதி லாதவிம வானுறு கோயின்
மாத வக்கொடலை வாயிலில் வந்தான். (௧௯)

எங்கு ருவிடை யிழிந்தவ ணிற்பப்
பாங்கு மேனையெதிர் பால்கொடு வந்தே
யோங்கு தாளிணை யுவந்து விளக்கித்
நீங்கி ஞணமொடு சென்றன ளன்றே. (சo)

ஆறுலாவு சடை யண்ண லதற்பி
ஞறில் யாவரு முவந்தயல் சூழ
மாறிலா தவது வைக்கள நண்ணி
வீறு சிங்கவணை மீதுறு போது. (சக)

வே வ று.

தென்பால்வடபா லுயர்ந்திழியத் தெரிந்துதேவர் வருந்துதலாற்
றுன்பாசகன்ற குறுமுனியைத் தொலையாமலயந் தனிலேவ
முன்பானதுபோற் படியிருப்ப முனிவரமரர் முகமலர்ந்தா
ரன்பாயரம்பையர் கள்சூழ வரன்பால்வந்தா ளம்பிகையே. ()

வந்துபரனைப் பணிந்திடலும் வள்ளறவிசி னிருத்தியென
வெந்தையோடு முமையிருப்ப விமவானடைந்தங்கெழின்மனைவி
யுந்துகரக நீர்வார்ப்ப வுயர்மாற்கரிய வொளிப்பதத்தைப்
பந்தவினைக ளறவிளக்கிப் பரிந்துபூசை புரிந்தனனே. (சங)

பூசைபுரிந்து நாரிகரம் புனிதன்கரத்திற் கொடுத்தரனுக்
காசைபொருந்து மம்பிகையை யளித்தேனென்ன வறைந்திடலு
மேசிலிமையோர் புகழ்ந்தார்க ளிருவர்கீத மிசைத்தார்கள்[தார்.
மாசில்கணங்கண்முழவறைந்தார்மடவார்பல்லோர்வாழ்த்தெடுத்

அங்கணியைய நிகழ்ந்ததற்பி னசலவேந்த னசலமூலத், திங்கண்முகத்தம் பிகைகேள்வன் றிருமுன்கனிபால் சொடுவந்தே, யிங்கிதயில வேண்டுமென விவைகொண்டாமென் றவைதம்மின், மங்குன்மிடற்றோன் கரந்தொடலு மலரோன்சடங்கு தொடங்கினனே. (சரு)

மன்றற்சடங்கு முடிந்ததற்பின் மாலுமயனு மகபதியுந்
துன்றுஞ்சுரரு மிமவானுஞ் சுற்றத்தோரு மற்றெவருங்

கொன்றைமுடித்த நெடுவேணிக் குழகன்றுளுங் குழகனிட
மென்றும்பிரியா வுமைதாளு மிணங்குமன்பால் வணங்கினரே.()

ஈதுபுரிந்து முற்றுதலு மெமையாளுமையா ளிருந்தாதை
யாதிகாமுன் றெடுஞ்சேட மனைவர்தமக்கு மளித்தனனப்
போதிலிரதி வந்தெந்தாய் போர்வேடன்னை யளித்தியெனச்
சோதிமதனை நினைந்திடலுஞ் சுரர்கள்வெருவத் தோன்றினனால்.

மருவாரிதழி மதிபொதிந்து வளர்செஞ்சடில வானவனத்
திருமாலளித்த மலர்ப்பகழிச் சிலையான்வதனந் தெரிந்தருளி
யுருவாயிரதிக் கிருத்தியரோவொழிந்தோர்க்கெல்லாமுருவல்லா
தருவாயிருந்துன் னரசுபுரி கென்றேயவளோ டவன்விடுத்தான்.

கன்னற்சிலைவே டனைவிடுத்துக் கௌரியோடும் விடையேறி
மின்னுங்கயிலை யடைந்தெவர்க்கும் விடையையுதவிவிடையையி
துன்னற்கரிய வரியணைமே லுமையோடிருப்ப வுயிரனைத்து[மின்
மின்னலகல விருங்காம வின்பமேவி யிருந்தனவே. (சுகூ)

பின்னரொருநா ளரிமுதலாம் பெருஞ்சீரிமையோர் மேரு வின்பான், மன்னியிருந்தே யெமைவருத்தும் வலியசூரன் வலி கெடுப்ப, வன்னநடைமா தினைமணந்து மரனிந்திலன்மைந் தனை யெனவே, யுன்னிக்கயிலைப் பரம்பரனே ருற்றுவேண்ட நச் சினரால். (ரு0)

வேளையெரித்த விழியாளன் வேளையறிந்து மீளுதற்கு
நாளுமுலவு காலைவிட நந்திதனைக்கண் டஞ்சியது
மீளவரலுங் கயிலைதனில் விண்ணோரடைந்து நந்திவிட
வாளும்பரனைத் தொழுதேத்த வரனிங்கேது வேண்டுமென. ()

சற்றுந்தகவில் கொடுஞ்சூரன் றன்னுலிந்நா ளின்னன்மிக,
வுற்றுவருந்தித் திரிந்திளைத்தோ முன்னைப்போல வொருசுதனை,
வெற்றிபொருந்த வளித்தெமது விழுமந்தரப்ப வேண்டுமென,

வற்றுன்றியசீர்க் களப்பெருமா னறுமாமுகங்கொண் டாங்கிருந்தான். (ருஉ)

வேறு.

செம்மைகொளாறு முகத்தொடிருந்தே தீவிழியாறினு மாறுபுலிங்கம், வெம்மையொடுந்தர வங்கவைசென்று வீறுலகத்தும் விரிந்திடவஞ்சிப், பொம்மறருங்கவி னம்மையெழுந்து புலம்புசிலம்பு பொலன்கழன்மோத, விம்மெனவோடி யிருக்கைபுகுந்தா ளெங்கணுமாகி யிரிந்தனர்விண்ணோர். (ருந)

ஓடியவிண்ணவர் கூடினர்வந்தே யுந்தியதானவ ரானவர்தம்மைச், சாடியவிங்கொரு மைந்தனையெந்தாய் தந்தருளென்றுனே வந்தனைசெய்ய, வீடுறுவெம்மைகொ ளங்கியளித்தா யெங்ஙனமுய்வதி யாமெனவோதப், பீடுறுமோர்முக மாகியிருந்து பெருந்தழன்முன்பு வரும்படிமுன்ன. (ருச)

அன்னிலைதன்னின் விரிந்திடுசெந்தீ யாறுபெரும்பொறியாகியரன்றன், முன்னுறவந்திட வண்ணறெரிந்தே மொய்ம்புளதேயுவை வாயுவைநோக்கி, மன்னியவிப்பொறி தன்னையெடுத்தே மங்கலில்கங்கையுள் வைத்திடுமென்றே, யின்னலில்சத்திகொ டுத்திடமாறி யெடுத்துயர்கங்கை யடுத்ததில்வைப்ப. ()

மங்கலில்கங்கையு மப்பொறிதன்னை வண்ணமுறுஞ்சரவணமிசைவைப்பப், பொங்கெழிலையிரு திக்கினுமான்முற் புங்கவர்நின்று புரந்தனரப்போ, தங்கிலாறு முகத்தொடுமீராறத்தமொடுங்கம லத்தினிடத்திற், சங்கரனேமுரு கேசனெனச்சீர் தங்கவிருந்திட வண்டர்கள்கண்டார். (ருசு)

பன்னிருமொய்ம்பு நெடுந்தகைதன்னைப் பாலதருத்தி வளர்த்திடமார்பிற், பொன்னையிருத்திய பச்சுருவத்துப் புங்கவன்முற்படு புங்கவரெல்லா, மின்னறுமீனை விடுத்ததுகண்டே வீறியவாறுசி றுரெனமேவ, வன்னமடந்தைய ரன்னமுலாவுமன்னதடத்தி லடைந்துபுரந்தார். (ருஎ)

ஓதிநின்றிட முன்னரெழுந்தே போடியசங்கரி பின்புதி ரும்பிச், சோதியிடத்தி லடைந்துமடங்கல் சுமந்திடுகின்ற தலங் களைமேவக், கோதில்சிலம்பது டைந்ததின்முன்வீழ் கொன்ன வமாமணி யன்னவள்சாயை, யெய்தலுமொன்பது மங்கையராகி யெந்தைவிளித்திட வின்பொடுவந்தார். (ருஅ)

வித்தகமங்கைய ரெம்பெருமானை விருப்பொடுகண்டு கரு ப்பமதாகச், சத்திசினந்து கருப்பயவாதே தாங்குமினென்றிட வெய்தினராங்கே, மெத்தியமேனி வியர்ப்பிலிலக்க வீரருதித் தன ராரியைசொல்லா, லுத்தமமாதர்கள் பின்பொருநாளி லொன்பதுமைந்தரை யன்பொடுதந்தார். (ருகூ)

மாசறுமன்னவர் தம்பெயர்வீர வாகுவெனுந்திரு வள்ளல் வினக்கைக், கேசவனும்பர் புகழ்ந்திடுவீர கேசரிவீர மகேந்திர னென்போன், வீசுபுகழ்ப்பெறு வீரமகேசன் வீரபுரந்தரன் வீர வரக்க, ஞசறுவீரதிவாகரன்வீரராந்தகன்வீர மடைந்திடுதீரன்.

மற்றவர்தங்களை யாதிதெரிந்தெம் மைந்தர்களென்றுமை மாதொடுகூறி, நற்றிறல்கொண்ட விலக்கர்களோடு நந்திருமை ந்தன தேவல்புரிந்தே, யுற்றிடுவீரென வோதுபுமாதோ டுந்துவி டைப்புற மொல்லைபுகுந்தே, யற்றமறுஞ்சர வணமதடைந்தா ஞசறுவானவ ரானவர்சூழ. (சுக)

மாசிலிமக்கிரி யின்புடைதன்னின் மன்னுசெழுஞ்சர வண முனமெய்தத், தேசுறுமன்னதில் வைகியசெவ்வேள் சிற்பரனுரி செறிந்ததுகண்டான், பாசமகற்றர னம்பிகையோடுன் பாலக னைக்கொடு வாவெனவோத, வாசறுபூவி விழிந்துநடந்தே யாறுருமைந்தனை யம்மையெடுத்தாள். (சுஉ)

அம்மையெடுத்துழி யாறுருமைந்த னுறுமுகங்களு மாறிரு கையுஞ், செம்மைபொருந்தொரு மேனியுமாகச் செப்பினை யொத்த திருத்தனநின்று, பொம்மலுடன்சொரி பாலதருந்திப்

பொற்புறுசிற்பர னைப்பணிவிக்க, நம்மையளித்திடு கந்தனைய ன்பா னுதனெடுத்தா மீதிலணைத்தே. (சுங)

அந்தரியோடு விடைப்புடைவைத்தங் காரன்மடந்தைய ருக்கருள்செய்தான், சுந்தரிமைந்த னருந்துமுலைப்பா றுண்ணெ னமுன்னர் சொரிந்த துரன்னிற், சிந்தியதோடுபு கந்தன்வளர் ந்த செழுஞ்சுனையூடு செறிந்திடவங்கண், வெந்திறன்மீனென வாழ்பவருண்டே வீறியதொல்லுரு மேவினர்மன்னோ. (சுச)

கொற்றமதுற்ற பராசரனல்குங் கோதகலாறு குமாரருமன் னுன், சொற்றிடுசூள்கொடு மீனெனவாழுந் துன்பமகன்று யர் தொல்லுருவுற்றே, பெற்றமிசைக்கிரி மாதொடிருந்த பெரு ந்தகைமுன்றுதி பேசிவணங்க, வற்றமதற்ற புகழ்க்கொள்பரங் குன் றத்திடைநீவி ரடைந்திடுமென்றான். (சுரு)

அந்தரமீதுறு மாரலைவிண்ணோ ராரையுமன்புட னங்கண் விடுத்தே, யெந்தைபிரானுயர் வெள்ளிவிலங்க லிணங்கியதன்க ணிருந்திடுபோதின், வெந்திறல்கொண்ட விலக்கர்களோன் பான் வீரர்கள்கந்தனை வந்தனைசெய்தார், சுந்தரிமைந்த னெழு ந்தவரோடுந் தாவிளையாட றொடங்கினனன்றே. (சுசு)

மண்ணிலுலாவுறும் விண்ணிலுலாவும் வண்ணவயன்பத நண்ணியுலாவுங், கண்ணனிருந்த தலத்திலுலாவுங் கண்ணுதன ன்ணிய கண்ணிலுலாவு, மெண்ணில்வளம்பெறு மண்புனறீகா லின்புறவிண்டனி லண்டமுலாவும், பண்ணியல்வீணை யிசைத் தினிதாடும் பாடுமரன்றரு பாலகனம்மா. (சுஎ)

நீடுகடற்களை யொன்றுபடுத்து நேமிநகத்தை நிலத்திலழு த்து, மீடுறுதிக்கர வங்களைவெற்பூ டின்பொடுகட்டி யிழுத்திடு மாகத், தோடிருவோரையு முன்னியல்பன்றி யொருத்தர்பதத்தி லொருத்தரையுய்க்கும், பீடுறுமெண்டிசை யாளர்பதங்கள் பிடு ங்குபுவல்லை பிறழ்ந்திடவைக்கும். (சுஅ)

தண்டருகொண்டல் விசும்பிலுறுங்கோ தண்டம்வளைத்து யர் தாரகையெல்லா, முண்டையெனும்படி கொண்டிமையோர்க ளூரங்கள்சிரங்களி னூடுதெறிக்கு, மண்டிதுபோல வனேகமியற்ற மற்றுஇயற்றிய வன்மையராரென், றண்டருமன்னனுமேருவினின்று மயற்கிதுகூற வகன்றனரங்கன். (௬௯)

வே று.

அங்கோரத்தினி லன்னநகத்தை யலைத்தே
முன்னேநின்றோர் முகத்தொடுமோறு முகத்தோ
னன்னேயத்துட னூடியுலாவுத னூடி
யின்றோனேயிவை செய்தவனுமென வெண்ணி. (௭௦)

வெவ்வேளாக மெரித்தவன்மைந்தனை வெல்வா
னவ்வேள்விக்கிறை யும்பர்களோடு மவற்சூழ்ந்
தெவ்வேறன்னையு முய்த்தனனுய்த்தவை யெல்லாஞ்
செவ்வேள்மீதல ருற்றனவொத்தன சென்றே. (௭௧)

பிள்ளைத்தண்மதி சூடியகண்ணுதல் பிள்ளை
யுள்ளத்தாலொரு விற்கொடுநற்கணை யொன்றால்
வெள்ளைத்தந்தியை யட்டனனட்டபின் விண்ணோர்
வள்ளற்கேழ்கணை யுய்த்தவசத்தை வழங்கி. (௭௨)

நாலம்பால்வரு னன்றனையொன்றுறு நான்மைக்
கோலம்பாலிய மன்றனைவென்றிரு கோலா
லாலம்பாவிய வக்கியையங்கடல் செய்தான்
வாலம்பான்மொழி யந்தரிதந்திடு மைந்தன். (௭௩)

குன்றுநின்றவ ரல்லரவன்புடை கூடி
நின்றார்யாவரு மோடுதலோடு நெடுஞ்சீர்
துன்றுறுமுக னங்கதுகண்டு துரந்தே
முன்றுனுற்ற களத்திடைவந்தனன் மொய்ம்பால். (௭௪)

வே று.

மற்றதனை நாரதனு மாமுனிகண் டண்டர்குரு
வுற்றுழிச்சென் றேத்துதலு மும்பர்கடம் வாழ்வெல்லா
மிற்றதுகொ லெனவேங்கி யெழுந்துருக ணிடத்தடைந்து
பொற்றிருத்தா ளிணைதொழுது புகழ்ந்தினைய புகல்கின்றான். ()

அத்தநினை யறியாம லமர்புரிந்த வண்டர்கடம்
மெத்துபிழை பொறுத்தெழுப்ப வேண்டுமென வெண்மைநிறத்
தத்தியையு மத்தியின்மே லரசையுமற் றனைவரையும்
வித்தகனங் கெழுப்புதலும் விழுந்தார்க ளெழுந்தார்கள். (எசு)

உஞ்செழுந்த விமையோர்க ளுயர்குகனென் றுணராதே
வெஞ்சமராற் றினமெனவே மிகநடுங்கி யவனடிதாழ்ந்
தஞ்சலிசெய் தேத்துதலு மஞ்சலிரென் றருள்கூர்ந்து
குஞ்சரமா முகற்கிளைய குமரவேள் கூறுவான். (எஎ)

சேயெனமுன் பெமைக்கருதிச் செருப்புரிந்தீ ரினியெமது
தூயவிறல் காணுமெனத் தொல்லுலக மண்டமுயி
ராயவெலாந் தனதுருவே யல்லால்வே றில்லையென
நேயவொரு வடிவு * கொடு நின்றானெம் பெருமானே. (எஅ)

அன்பொடுமற் புதத்தோடு மமரரெல்லாந் தொழுதேத்தக்
கொன்பொலிமுன் னுருவாகிக் குமரவே ணின்றிடலு
மின்பொடுநீ விளையாட விவ்விடைவே றுற்றவெலா
முன்பெனவைத் தருடியென முகிலூர்தி வேண்டினனால். (எகூ)

மகவேந்தன் வேண்டவுமை மகவேந்த நம்பொருட்டான்
மிகவேவே றுற்றவெலாம் வேறின்றி முன்னுளவாந்
தகவேய்க வெனவெவையுஞ் சார்ந்தனவப் படிநவிரப் †
பகைவேலோன் குகன்றாள்கள் பணிந்தினைய பகர்கின்றான். ()

---

* இவ்வடிவு - விசுவரூபம். † நவிரம் - மலை.

இங்குநினை யருச்சிக்க வேண்டுமென விசைந்தருளிப்
பொங்குகயி லைக்கொருசார் பொருப்பினிடைவிருப்பொடுபோ
யங்கமரர் பூசனைகொண் டருங்கயிலை மருங்கடைந்தான்
றங்குபுகழ்ப் புலவருமத் தனிவரையைத் தணந்தனரால். (அக)

வீசுபுக ழாறுமுக வித்தகனை யும்பரெல்லாம்
பூசைபுரிந் திடலாலே பொற்புறுமவ் வெற்பதுதான்
காசின்முரு கற்கிடமாய்க் கந்தவெற்பென் றொருநாமம்
பேசும்வகை பெற்றதினிப் பெருந்தகரே றியதிசைப்பாம்.(அஉ)

நாடுபுகழ் நாடுதனி ஞரதன்செய் வேள்வியின்மாட்
டாடுபிறந் துயிர்கடமை யழித்திடலு மம்மகத்திற்
கூடுமுனி வருஞ்சுரருங் கோதிலரு நாரதனும்
பீடுடைய கயிலையெனும் பிறங்கன்மிசை யுற்றனரால். (அங)

உற்றபொழு திலக்கமுட னென்பதுவீ ரருஞ்சூழ
வெற்றிபுனை யருட்குமர வேளிருந்த படிநோக்கி
மற்றிவனங் குறைமுடிக்க வல்லவனென் றெல்லோரு
நற்றிருத்தா ளிணைவணங்க நம்பெருமா னவின்றருள்வான். ()

நொந்தணைந்தீர் புகுந்தபடி நுவன்றிடுதி ரென்றருளச்
சிந்தைமகிழ்ந் தொருவேள்வி செய்யவொரு செச்சையதில்
வந்தெமையின் கடநினைய மகந்தணந்து வந்தனமவ்
வெந்தகர்மன் னுயிர்களொடு விண்ணுயிர்கொன் றுலவியதே.()

வெய்யவத னடலடக்கி வேள்விமுடித் தடியேங்க
ளுய்யவளித் தருளெனவே யுயர்வீர வாகுவைப்பார்த்
தையவது தனைப்பிடித்திங் கணைதியென வவனேகிக்
கையில்விறற் றகர்பிடித்துக் கந்தனிடை வந்தனனே. (அசு)

அத்தகரைப் பரியாக்கொண் டவர்வேள்வி செயவிடுத்து
வித்தகனு முருகேசன் விளையாடி யுறுநாளிற்

நத்தைமொழிக் கலைமாது தலைவனுயர் கயிலையடைந்
தத்தனடி பணிந்துபுறத் தணிவாயி லிடையடைந்தான். (அஎ)

ஆலயத்தின் முன்பிருந்த வணிமணிக்கோ புரத்தலத்திற்
கோலமுட னிருந்தருளுங் குமரவேள் கண்டருளி
ஞாலமளித் திடுவோனை நம்முன்வரு கெனவேகிச்
சீலமுறப் பணிந்திடுதல் செய்யாமற் பரவுதலும். (அஅ)

ஏதுபுரி வாயென்ன யான்படைப்பே னெனவருமோ
வேதமென வருமென்ன வியனிருக்கு விளம்பென்ன
வாதியினிற் குடிலையெடுத் தறைகுதலு மதன்பொருளை
யோதியபின் னேதெனவே யோதினு னுமைபாலன். (அகூ)

மன்னுகுடி லைப்பொருளை யறியாமன் மயங்குதலுங்
கொன்னுடைய நரசிங்கக் குட்டிதலைக் குட்டியுதைத்
தின்னலுறக் கந்தவெற்பிற் சிறையிடுவித் ததிலேகி
யன்னநடை யுமைபால னுவிகள்பன் னுட்படைத்தான். (கூ0)

அங்கதுபின் னொருநாளி லண்டரொடு முனிவரொடுஞ்
செங்கண்மால் கயிலைநெடுஞ் சிலம்படைந்து நந்திவிடச்
சங்கரனைப் பணிந்தயனைச் சண்முகத்தோ னிட்டசிறை
நங்கள்பிரான் றவிர்த்தியென நந்தியொடு நவின்றருள்வான். ()

வென்றியுறு குமரனிடை மேவியாம் விடச்சொன்னே
மென்றுவிதி சிறைவிடுவித் திங்கணைவா யெனவெதிர்போய்
நின்றிதனைப் புகன்றிடலு நின்றிடிலிங் குன்றனையு
மின்றுசிறை படுத்திடுவே னென்றிடமீண் டிறைக்குரைத்தான்.

இந்தமொழி கேட்டுநகைத் தேறேறிக் குமரனுறு
கந்தமலைப் புகுந்திடலுங் கழல்பணிந்தென் வந்ததென
வந்தணனை விடுத்திடென வதுசெய்யே னெனச்சினம்போ
லந்தமிலா னேதுதலு மயன்றனைமுன் புறவுய்த்தான். (கூஉ)

அந்தணனுக் கருள்புரிந்தே யறுமுகனைக் கவானிடைவைத் துந்தகுடி லைப்பொருணீ யுரைத்தியென வுரைத்ததுகேட் டெந்தைமகிழ்ந் தருங்கயிலை யெய்தினன் குறுமுனிக்குச் சுந்தரமூ லப்பொருளைச் சொல்லினன் குமரேசன். (கூச)

வே று.

அணியார் முருகேசன் வளர்ந்ததடத் தமுதக் கொடிசுந் தரி யென்றிருவோர், தணியா நசையிற் குகனைத் தழுவத் தவமு ற்றது கண்டவர் தங்கணுறப், பணியா வெதிர்நிற்ப விரும்பிய தென் பகர்வீரென வெம்மை மணத்தியெனப், பிணியான தறு த்தெனை யாளுமருட் பெருமா னவரோடிது பேசுவனால். (கூரு)

பேரன்பு பொருந்திய நுங்கடமைப் பின்மன் றலியற்றுத மவ்வளவுஞ், சீரிந்திரன் வேடர்கள் பான்மகவாய்ச் சென்றே யிருமென்றரு ளோடுவிடுத், தாருந் தொழுகந்த விலங்கலில்வந் தணிசேர் கயிலாய மடைந்தரனே, டேருந் துமையாளை வணங் கியவர்க் கிடையாக விருந்தன னெம்பெருமான். (கூசு)

அப்போதினி லண்டர்க ளிந்திரன்மா லயன்மா கயிலாய மடைந்திடலுந், துப்பா ரருணந்தி தடுத்துவிடத் தோகைக் கொருபாகனை யன்பொடுகண், டெப்போது மிடுக்கண் விளைத் திடுசூ ரென்போன் புரிதுன்ப மிசைத்திடலு, மெய்ப்பார் குக னேடவுணன்றனைநீ வென்றே வருகென்று விளம்பினனே. ()

அப்பான்மை புரிந்திடு வேனெனவே யடல்சேர் பதினொ ன்றெ னுருத்திரரை, மெய்ப்பார் பதினோர்படை யாவருளி வேலொன்று குகன்கர மீதுகொடுத், தொப்பா னதிலாத விலக் கர்களோ டொன்பா னெனுமுத்தமர் கைத்தலமேற்,றுப்பார்பல வெம்படை யக்கருளித் துணையாக வுறும்படி சொற்றனனே. ()

இத்தன்மை நிகழ்ந்தபி னூறுடனே யெட்டாகியபூத விரா சர்தமைச், சுத்தன் பரிவோடு தெரிந்தருளித் தொல்பூத விரா யிர வெள்ளமுட, னத்தம் பதினொன்றுட னொன்றுடையா னட

ல்சேர் படையாவுறு மென்றருளி, மெத்துந் திறல்கொண் டிடு
மோரிரதம் வேலோனுறநல் கினன்வித்தகனே. (கூகூ)

இவ்வாறு கொடுத்து மதிச்சடையோ னேகென்ன வலங்
கொடி றைஞ்சுதலுஞ், செவ்வா னுரமீதி லணைத்தருளிச் சீர்தங்
கியநாரி திருக்கரமேன், மைவாழ் வுறுகண்ட னளித்தருள மாந
ன்பில் வயிற்றி லணைத்திமையோ, ருய்வா னவுணப்படை முற்
றுமழித் துறுவா யிவனென்ன வுரைத்தனளால். (க00)

ஈதம்மை யிசைத்திட லுந்தொழுதே யிருவோரையு மன்
புடனே விடைகொண், டோதும் புகழ்வேல னகன்றுயர்தே
ருற்றென்பதுபேரு மிலக்கர்களு, மேதந் தவிர்சாரத மன்னவரு
மிமையோரு மிராயிர வெள்ளமெனும், பூதங்களு மெங்களு
மங்கணுகிப் புடைசூழ வடைந்தன னம்புவிமேல். (க0க)

வே று.

பாருலக மீதிலுமை பாலன்வரு போதிற்
றாரக னெனும்பெயர் தரித்தவொரு வெய்யோ
னூரரண மானகிர வுஞ்சகிரி கண்டார்
வீரமுறு வேலனயன் மேவிவரு விண்ணோர். (க0உ)

கண்டனர் வெருண்டனர் கலங்கின ரிடுக்கண்
கொண்டனரு ளங்குலை குலைந்தனர் தளர்ந்தார்
திண்டிறல்கொள் வேலனிரு சேவடி வணங்கி
யண்டர்புகழ் நாரத னறைந்திடுத லுற்றான். (க0ங)

உற்றகிரி யீதுகிர வுஞ்சமிதி னோர்சார்
மற்றுநிக ரற்றதொரு மாயநக ரூடே
சுற்றவுணர் சேனையொடு சூரிளவ லாகும்
வெற்றிபுனை தாரகன் விருப்புட னிருப்பான். (க0ச)

வென்றியுற வின்றிவனை வென்றிடுவை யாயின்
வன்றிறல்கொள் சூரனை வதைப்பதெளி தென்னத்

துன்றுகதிர் வேலன்முனி சொன்னவை வினுவிச்
சென்றிவன தாருயிர் சிதைத்திடுது மென்ருன். (கoரு)

என்றுபி னடற்பெறு மெழிற்புயனே வேலோ
னன்ருெடு தெரிந்திஃனய நாகமதி ஞேர்சார்
வென்றியுள மாயநகர் மீதவுண ரோடும்
வன்றிறல்கொ டாரகன் வயத்தொடு வதிந்தான். (கoசு)

அம்புவி யழுந்தவரு மாயிரநல் வெள்ளத்
தும்பர்தொழு சாரத ருவர்க்கிறையி ஞேருன்
றம்பியர்க ளோடுமிகு தானவர்க ளோடு
மொய்ம்பொடு செருப்புரிய முந்துபட ரென்ருன். (கoஎ)

என்னவிது நன்றென விறைஞ்சிமுரு கேசன்
றன்னேவிடை கொண்டினிய தம்பியர்க ளோடு
மின்னுகதிர் வேலனருள் வீரிரத மேறி
மன்னுபடை யோடவுணன் மாயநக ருற்ருன். (கoஅ)

ஒற்றரிது சொற்றிட வுணர்ந்தவுணர் மன்னன்
செற்றமிக மூளவொரு தேரின்மிசை யேறித்
துற்றவனி கங்கள்புடை சுற்றவெதி ருற்ரு
னற்றமறு பூதரு மவர்க்கெதிர் புகுந்தார். (கoகூ)

தெண்டிரை கடுத்தவிரு சேனேயு மெதிர்ந்தே
மண்டுபடை சிந்தியமர் வல்லேபுரி போதிற்
சண்டமிகு தானவர்கள் சாரதர்க டம்மா
லொண்டிற விழுந்துதொலே வுற்றனர்க ளன்றே. (ககo)

வாரண முகத்தவுணர் மன்னனிது கண்டே
தேரினு மிறங்கியொரு திண்கதை பிடித்தே
பாரிடர்கள் பாரிடை பதைப்புற வதைப்ப
வேருறு மிலக்கரு மெதிர்ந்துசமர் செய்தார். (ககக)

போரினி லெதிர்ந்துழி புழைக்கைகொடு சுற்றி
வாரியி லெறிந்தன னெழுந்துபினும் வந்தா
ரேருலவு கோளரி யெதிர்ந்துகணை நூறுற்
கோரவவு ணன்றன்மகு டத்தைவிழ வெய்தான். (௧௧௨)

சென்னிமுடி வீழ்தலுமொர் திண்கதை யெறிந்தே
பொன்னிரத மீமிசை புகுந்தன னெதிர்ந்தான்
மன்னுகதை பட்டிட மயங்கவது கண்டே
துன்னுவிறல் கொண்டுவளர் தோளின னெதிர்ந்தான். (௧௧௩)

வந்தெதிர் புகுந்ததிறல் வாகுமிசை வெய்யன்
சுந்தர விறற்கொளொரு சூலமது கைத்தா
னுந்தெழி லுரத்தினிடை யுற்றிடலு மீசன்
மைந்தனிளை யோன்மிகு வருத்தமொடு நின்றான். (௧௧௪)

மொய்ம்புடைய வாகுமிகு மோகமொடு நின்றேழ்
தம்பிய ரெதிர்ந்துடைவ தானது தெரிந்தே
வெம்பதகன் முன்பணுக வெய்யனு மெதிர்ந்தா
னம்புமழை சிந்தியிரு வோருமமர் செய்தார். (௧௧௫)

பொற்சகடர் தீ திலுறு புல்லனது போதின்
விற்சமர் புரிந்திவனை வெல்வதரி தென்றே
கற்பொருவு தோளுடைய காளைமிசை செல்ல
விற்குலவு மும்பர்கள் விறற்படைகள் விட்டான். (௧௧௬)

விட்டிடலு மப்படைகள் விட்டருளி வெய்யன்
றொட்டபடை முற்றுமிகு துண்டமது கண்டான்
மட்டிலுரு வங்கொடு வளைந்துசம ராடக்
கட்டழகு கொண்டதொரு காளையிது செய்தான். (௧௧௭)

மெத்துமுரு வத்தவுணன் மீதுவிட வீர
பத்திர னெடும்படை பரித்திடலு மாயக்

கொத்தற வுடன்றனிமை கூடிபொ ருபாயஞ்
சித்தமிசை கொண்டுகிர வுஞ்சகிரி சென்று. (௧௧அ)

மற்றதி னொளித்திடலும் வாகைபுனை வாகு
சுற்றமொடு தம்பியர்க டோன்முக னொளித்த
பொற்றைபுக வான்மெயல் பூண்டனர் கிடந்தா
ரற்றமறு சூரிளவ லன்னது தெரிந்தான். (௧௧௯)

தெரிந்துமகிழ் வாகியொரு தேரின்மிசை யேறி
யருந்திறல்கொ டண்டமொ டமர்க்கள மடைந்தே
விரிந்துசெறி பூதர்மிசை வெங்கணைகள் சிந்த
விரிந்தனர்க ளும்பரினு மிம்பரினு மன்னர். (௧௨௦)

நண்ணினைய கண்டுபுகழ் நாரத னெனும்பேர்ப்
பண்ணவ னிடர்க்கொடு படர்ந்தமரர் செய்த
புண்ணிய முறைந்தழி பொருந்தியடி தாழூஉ
விண்ணவர் மெலிந்திட விளைந்தன விளம்ப. (௧௨௧)

அங்கதை வினாவியெமை யாளுடைய செவ்வே
ளிங்கவனை நூறுவ னிறைப்பொழுதி லென்றே
தங்கமுறு பூதர்கடு வன்றியயல் சுற்றச்
செங்குருதி தங்கிய செருக்கள மடைந்தான். (௧௨௨)

ஈடுசெறி பூதரு மிருந்தகுவர் யாருஞ்
சாடுசம ராடமிகு தானவ ருடைந்தே
யோடவது கண்டன னுருத்தவுணர் மன்ன
னீடிய காத்துற நெடுஞ்சிலை வளைத்தான். (௧௨௩)

வெங்கணை களும்பல வியன்படையு நேரே
யங்கணை கணக்குழுவி னங்கமுற வுந்திக்
கங்கைமுடி யானுதவு கந்தனெதிர் வந்தே
சங்கையில் பவங்குலவு தாரக னுரைப்பான். (௧௨௪)

மேதகு மரிக்குமலர் மீதிலய னுக்கு
மாதவள வும்பலிறை வற்குமல தின்னு
ளாதிபர னுக்குமெம ருக்குமம ராட
வேதுவிலை வந்தபடி யேதுமொழி கென்றான். (௧௨௫)

நற்றொழில் புரிந்திடு நதிச்சடில நம்ப
னற்றமறு வானவர்க ளானவர்க டம்மைச்
செற்றமொடு நீவிர்சிறை செய்ததை யுணர்ந்தே
மற்றெமை விடுத்தனனும் வன்மைவிறல் சிந்த. (௧௨௬)

என்றுபல வேலவ னிசைத்தமொழி கேளாக்
குன்றுறழு மொய்ம்புள கொடுந்தகுவர் மன்னன்
வன்றனு வளைப்பவுமை மைந்தனும் வளைத்தான்
றுன்றிரு வருங்கணை சொரிந்தமர் புரிந்தார். (௧௨௭)

கையன்விடு வெங்கணைகள் கந்தனெதிர் சிந்துந்
துய்யன்விடு வெங்கணைகள் சூர்துணை யகற்றும்
வையமிசை யோர்வெருவ வையமிசை நின்றே
வெய்யசம ரிவ்வகை விளைத்தனர் வெகுண்டே. (௧௨௮)

இந்தவகை விற்சம ரியற்றுமது போதிற்
கந்தன புயங்களுள கந்தன்முரு கேசன்
வெந்திறல்கொ டாரகன் விடுங்கணை விலக்கிச்
சிந்தினனொர் கோடிகணை தீயன்மிசை செல்ல. (௧௨௯)

கோடிகணை பட்டுமி கொதித்ததி னிரட்டி
நீடுகணை விட்டிடலு நேசமுரு கேச
னுடிமிகு கோல்சிதறி நண்ணலன் விடுப்பக்
கூடிவரு வாளிகள் குறைத்தன னறுத்தே. (௧௩0)

கன்னியிட நண்ணுமிறை கண்ணில்வரு மண்ணல்
பின்னரு மிலங்கிரு பெருங்கணை துரந்தே

யின்னல்புரி சூரனிளை யானுட விளைப்பக்
கொன்னுறு முகக்கையொடு கோடுக ளறுத்தான். (கரு.க)

சந்துறு முகக்கைநெடி தானதன தந்தஞ்
சிந்தவு மனத்திடை சினத்தவுணர் செம்மல்
வெந்திறல்கொ ளாயிரம் விறற்கணை விடுத்தே
கந்தனிர தத்துறு கவின்கொடி யறுத்தான். (கரு.உ)

அப்பொழுது வேலவ னருங்கணைக ளெட்டு
மெய்ப்புற விடுத்தவுணன் விற்றனை யொடித்துத்
துப்புடைய வாயிர நெடுங்கணை துரந்தே
யொப்பிலவ னேறிரத மொல்லைதுகள் கண்டான். (கரு.௩)

தேரழிய வேறுமொரு தேரின்மிசை யேறி
வீரமுற மற்றுமொரு விற்றனை யெடுத்தே
சீரிய குகன்றனது தேர்கடவு கான்மே
லாரும்வகை யாயிர மடற்கணை விடுத்தான். (கரு.௪)

மன்னுகணை மேனிபட மாருதம் வருந்த
வன்னது தெரிந்துகுக னாயிர நெடுங்கோல்
கொன்னவுணர் மன்னது குளத்தினு ளழுத்தப்
பொன்னினிர தத்திடை புலம்பினன் விழுந்தான். (கரு.ரு)

சோரியொடு சோபமொடு சூரிளவல் வீழ
வீரமுற வன்படைஞர் வேலனை வளைந்தே
போரது புரிந்தழி பொலிந்தகணை தூவிச்
சீரிய குகன்றகுவர் சேனைக ளறுத்தான். (கரு.௬)

மையல தொழிந்திட வெழுந்தவுணர் மன்னன்
செய்யமுரு கன்புடை சிவன்படை செலுத்தக்
கைகொடு பிடிப்பவது கண்டுபல மாயை
வெய்யமலை யோடுசெய வேலினை விடுத்தான். (கரு.எ)

வென்றிபுனை யெஃகமது விஞ்சைதரு குன்றை
வன்றிறல்கொ டாரகனை வல்லையி லழித்தே
யொன்றுதிறல் வீரரை யெழுப்பியுயர் கங்கை
சென்றதனி லாடுபு திரும்பியதை யன்றே. (௧௩௮)

வெந்திறல்கொள் வேலது விசாகனது கைமேல்
வந்தினி திருப்பவடல் வாகுமுதல் வீர
ரெந்தையெதிர் வந்திட விலங்குமுரு கேசன்
புந்திகள் களிப்பவ ருக்கருள் புரிந்தான். (௧௩௯)

மற்றதுபி னுந்துதிறல் வாகுவை விளித்தே
வெற்றியொடு தாரகன் விடுத்துழி பிடித்த
வற்றமில ரன்படைய வன்கையி லளித்தான்
றற்றுமிகு தானவர்க டங்கள்குல காலன். (௧௪0)

இறந்தமிகு பூதர்க ளியாரையு மெழுப்பி
நிறைந்தபடை சூழ்தர நிவந்திடு கவந்தப்
பறந்தலை கடந்தடல்கொள் பன்னிரு புயத்தோன்
சிறந்தவிம யக்கிரியி னெல்லையது தீர்ந்தான். (௧௪௧)

தென்றிசையி னேகியுயர் தேவகிரி நண்ண
வன்றிறல்கொ ளாதவன் மறைந்தனனவ் வேலைக்
குன்றுதவி லாவனைய குன்றின்மிசை வென்றிப்
பொன்றிகழு மெஃகமுள புங்கவ னிருந்தான். (௧௪௨)

ஆசிலருள் வேலவனை யவ்வரையின் விண்ணோர்
பூசனை புரிந்தனர் புகன்றவிது நிற்க
வீசுபுக ழும்பன்முகன் வீடியது கேளா
மாசவுரி யென்னுமனை மாதுதுய ருற்றாள். (௧௪௩)

மையுறு தடங்கண்மட மங்கையரொ டேகிச்
செய்யதொரு மின்னனைய செல்வமெனு மாயப்

பொய்யினில் விழுந்துபல புன்மைகள் புரிந்தோன்
மெய்யினில் விழுந்தலறி மெத்துதுய ருற்ருள். (க௪௪)

அந்தவமை யத்தின்முன மாசுர மடைந்த
சுந்தர மிருந்தவ சுரேந்திரன் விணுவி
வந்துதன தத்தன்மடி வானசெயல் கண்டு
வெந்துயர் பொருந்திட விழுந்தலறி ஞனுல். (க௪ரு)

அங்குள கடன்செய்தவ னைத்தகன மாற்றித்
திங்கண்முக வன்னையர்கள் யாருமெரி சேரப்
பொங்குதுயர் கொண்டுசில போரவுண ரோடு
மங்கலக றென்கடன் மகேந்திர மடைந்தான். (க௪௬)

அங்ககரி லுள்ளவ ரருந்துயர் பொருந்தக்
கொன்னுடைய சூரனுறு கோயிலவை யுற்று
மன்னவ னடித்துணையின் வல்லையின் விழுந்தே
யின்னலொ டரற்றின னிகழ்ந்தன விசைத்தான். (க௪எ)

தம்பிமடி வானமொழி தன்செவியி லேற
வெம்பின னரித்தவிசின் மீமிசை யிருந்தோ
னம்புவி விழுந்தன னரற்றின னதற்பின்
மொய்ம்புடைய வேலனொ டமர்க்கெழ முயன்ருன். (க௪அ)

அன்னசெயல் கண்டன னமைச்சரில மோகன்
முன்னுற வடைந்துசில புந்திகண் மொழிந்தே
மன்னவ னமர்க்கெழன் மறுத்திட விருந்தே
யின்னல்புரி சூரனவ னின்னதை யியற்றும். (க௪௯)

மற்றினையில் வேலவன் மருக்கினி னெருங்கும்
வெற்றியுறு சேனையை வினுவிவரு மாறங்
கொற்றரை விடுத்துவிட மொத்தவ னிருந்தான்
கொற்றமுரு கேசனது கொள்கையுரை செய்வாம். (கரு0)

தேரினொடு வாரிமிசை செங்கதி ரருக்க
னேரினொ டெழுந்தன னெழுந்தவது மானச்
சாரதர் குலாவவரு சையகிர் வையம்
வீரநெடு வேலுள விசாகனினி தூர்ஞன். (௧௫௧)

மாருத வலவன்விடு வையமிசை மேவிச்
சீரிலகு வானவர் செழுங்கிரி யகன்றே
வீரமுறு சேனைபுடை மேவுற விறற்கே
தாரகிரி கண்டது தணந்தருளி னானல். (௧௫௨)

கருக்கடல் கடப்பவருள் காசிநகர் கண்டு
பருப்பத மெனும்பெயர் பரித்தகிரி கண்டு
விருப்பமுள வேங்கட வியன்குவடு கண்டு
மருக்குலவு தென்கயிலை வண்சிகரி கண்டு. (௧௫௩)

ஆலவன மாகிய வரும்பதி தெரிந்து
ஞாலமுயர் கச்சியெனு நன்னகர் தெரிந்து
சீலமுற முற்கிரி தெரிந்துநவ நீதக்
கோலநக ரோடுமுது குன்றது தெரிந்து. (௧௫௪)

வல்லிய மிடற்பதன் மகிப்பணி துதிப்பப்
பல்லிய முழங்கவுமை பார்வைகளி கூர
வல்லனைய கண்டமுள வண்ணனட மாடுஞ்
செல்லுறு பொழிற்குலவு தில்லைநகர் கண்டு. (௧௫௫)

சீரினொடு மன்னிவளர் சென்னிவள நாட்டு
வாரிகிகர் காவிரி வடாதுதிசை தன்னி
லேரிலகு மண்ணிநதி யின்கரை யடைந்தான்
காரிலகு கண்டனது கண்ணில்வரு மண்ணல். (௧௫௬)

அந்தவமை யந்தனி லருக்கன்மறை வானன்
கந்தனது போதமரர் கம்மியனை நோக்கி

யிந்தவிடை யொன்றுநக ரின்றுபுரி கென்றா
னூர்ந்தமவ னப்பொழுதி லோர்நகர் புரிந்தான். (௧௫௭)

தாரணியி னப்பதி தனக்கமரர் சேய்ஞா
னாரென வரும்பெய ருரைத்தன ரதன்க
ணாருமெழில் வேலவ னமர்ந்தினி திருந்தான்
சீருலகு விண்ணிறை செயற்கையை யிசைப்பாம். (௧௫௮)

முன்னமொரு வைகலின் முரட்குலிச வேலோ
னின்னலொடு காழியி னிருந்தபொழு தங்கண்
மன்னுமொரு தெய்வத மருங்கணிகள் வைத்தா
னன்னது கலன்களை யளித்ததவண் வந்தே. (௧௫௯)

அண்டர்புகழ் தெய்வத மளித்தவணி தன்னிற்
கொண்டலி னிருண்டிடு குழற்சசி யிடும்பூண்
கண்டவளை யுன்னிமிகு காமமெனும் வெந்நோய்
கொண்டவன் வருந்தியது கூறவரி தம்மா. (௧௬௦)

ஆயதொரு வேலைதனி லாதவ னெழுந்தான்
றாயமுரு கக்கடவுள் சோதிவடி வங்க
ணேயமொடு செய்துமிகு பூசனை நிரப்பி
நாயக னளிப்பவொரு நற்படை படைத்தான். (௧௬௧)

வெற்றியணி கஞ்சுலவ வீறிரத மேறி
மற்றிணையி லாதவிடை மாமருது மேன்மை
யுற்றமயி லாடுதுறை யொண்பதிய னூர்கண்
டற்றமில் வளங்கொள்கம லாலய மடைந்தான். (௧௬௨)

அந்தமில் வளங்குலவு மப்பதி தணந்தே
வெந்துயர் தருங்கொடிய பாலைதனின் மேவத்
தந்திமுக வற்கிளவல் சாருதலு மன்ன
செந்தழல் வனங்குளிர்மை சேர்ந்தது சிறந்தே. (௧௬௩)

பரிந்திடு வளங்கிளர் பரங்கிரியின் மீதே
யிருந்திடு பராசர னிரும்புதல்வர் வந்தே
திருந்தடி வணங்கவருள் செய்தவர்க ளோடு
மருந்துதிகொள் செந்திலி னடற்குமர னுற்ருன். (௧௬௪)

அருந்திறல் பொருந்தமரர் கம்மியனை யங்கண்
டெரிந்தருளி யெஃகமுள சிற்பரனி யாமிங்
கிருந்திடவொ ராலய மியற்றிடுதி யென்ன
விரிந்தபுகழ் மந்திரம் வியப்புற விதித்தான். (௧௬௫)

வாங்கழன் மிடற்புரவி வையமதி கந்தே
தேங்கமழ் பொதும்பர்செறி செந்தினக ருட்போ
யோங்கமரர் சேனைதொழ வொண்சினக ரஞ்சேர்ந்
தாங்குறு மடங்கலணி யாதன மமர்ந்தான். (௧௬௬)

மங்கலமொ டங்கணுறு மாமுருக வள்ளல்
புங்கவர் வணங்குறு புரந்தரனை நோக்கித்
துங்கமுறு நீதியறு சூரன்முதல் வெய்யோ
ரிங்குற வுதித்ததுவும் யாவுமுரை யென்ருன். (௧௬௭)

என்றிடலு மின்னதை யிசைத்திடுதி யென்றே
வன்றிறல்கொள் பொன்னொடு மகத்திறை விளம்பச்
சென்றுமுரு கக்கடவுள் சேவடி வணங்கி
நின்றவுணர் வந்தது நிகழ்ந்தது முரைப்பான். (௧௬௮)

உற்பத்திகாண்டமுற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - ௨௦௦.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

அசுரகாண்டம்.

அற்றமறு காசிப னளித்தவறு பான்மே லாறுபடு கோடி யவுணர்க்கரச னானேன், பெற்றசுர சைப்பெயர் மகட்குபர் மழைக்கோள் பீடுபெறு மாயவகை பேசுபு தெருட்டி, மற்றதனி லன்னமயில் வல்லப முணர்ந்தே மாயையென வோர்பெயர் வழங்கின னதற்பின், னற்றிறல் கொணர்ந்திமுன் மொழிந்த மொழி யுன்னி நங்கைவரு கென்றிவை நவின்றிடுதே லுற்றான்.()

மங்குல்புரை மாயன்முதல் வானவர்க டம்மால் வல்லவுண ரெண்ணிலர் மடிந்தனர்கண் மாதோ, விங்குன தருங்குல முயர்ந்திட நினைந்தே யின்பமொடு காசிப னிருந்துழி பொருந்தி, யங்கவ ணெடுங்கலவி செய்தவுண ரைத்தந் தன்னவர் தவஞ்செய விடுத்தவரு கென்னச், செங்கனக மானவொரு மேருவட பாலச் சீர்முனி தவஞ்செயு மிடந்தனி லடைந்தாள். (௨)

மன்னியிடு காசிப னிருக்கையி லடைந்தே வாவியொடு தண்டலையு மண்டபமு மங்கண், கன்னிகடி தேபல வளத்துட னியற்றக் கண்டன னியாவரிது கண்டவர்க ளென்றே, யுன்னின னிருந்துழி யவன்றனது நேரே யுற்றிடலு மற்றவ ளுருபமது கண்டு, முன்னைவினை யாவிடர்செய் காமநதி யூடே மூழ்கின னியாரெனினு முன்னைவினை போமோ. (௩)

ஆயவடன் முன்பணுகி யூர்பெயர் வினவி யன்பினொடு கூடியெனை யாளகினை யென்ன, மாயவள் புகன்றிடுவ ளுத்தர தலத்தேன் வண்மையுள கங்கைதனில் வல்லேபடர் கின்றேே, னியுன தருந்தவ மொழிந்திது மொழிந்தாய் நீதிமுறை யல்ல விது நில்லென நிகழ்த்திப், போயின டொடர்ந்தனன் மறைந் தனள் வருந்திப் பொற்புமுனி தேடுபு புலம்புபு திரிந்தான். (௪)

தேடிமயல் கொண்டுமுனி வாடுமது போதிற் செம்பரிதி பச்சிமதி சைக்கட லடைந்தா, னிடுமிருள் வந்ததெழின் மாயை தனை யன்னு னினைந்தற வரற்றுதலு நேர்பட வணைந்தாள், கூடியெனை யாளென விரந்தடி யிறைஞ்சக் கூறுவளி யான்வ டிவு கொண்டபடி கொண்டா, லாடல்புரி வேனெனலு மங்க ணொரு புத்தே ளங்கமது கொண்டன னயன்றனது மைந்தன்.

அங்கவ ளிசைந்துமுத லானவொரு சாமத் தன்பினொடு கூடலு மருந்திறல்கொள் சூரன், றுங்கமொடு திப்பவவ ரங்க வியர் வின்கண் டெப்புடைய முப்பதெனு மாயிரவெள் ளத்தோர், பொங்கவுணர் வந்தன ரிரண்டுபடு சாமப் போதிலரி மேனி கொடு புல்லுதலும் வல்லே, சிங்கமுக னுயிர நெடுந்தலைக ளோடுஞ் சேணிலுறு மண்டர்க டிடுக்கிட வுதித்தான். (௬)

அங்கவர்க ளங்கமிசை பொங்கிய வியர்ப்பி னற்றமறு நான்குபதி னுயிரவெள் ளத்தோர், தங்கியவி றற்றகுவர் வந்த னர்கண் மும்மைச் சாமமதின் மாயையொடு கசவமுனி வோனும், வெங்கரி யுருக்கொடு புணர்ந்துகளி கூர வேழமுக மோடு முயர் தாரக னுதித்தான், றுங்கவெழின் மேனிமிசை வந்தகசி வின்கண் டோன்றினர்க ளுன்குபதி னுயிரவெள் ளத்தோர். ()

மற்றதுபின் னுன்குபடு சாமமது தன்னில் வன்றக ருருக் கொடு மகிழ்ச்சியொடு கூட, முற்றுமெழில் பெற்றவச மாமுகி யுதித்தாண் முப்பதெனு மாயிர முரண்டகுவர் வெள்ள, முற் றது வியர்ப்பினிலி யாளிமுதலாகு முந்திய விலங்கின துருக்கள்

கொடு கூடப், பொற்றுதிகொ ளாறுபதி னுயிரவெள் ளத்தோர் பொருக்கென வுதித்தன ரருக்கனு முதித்தான். (அ)

அப்பொழுது தொல்லுருவ மாயவள் பொருந்த வந்தண் மலர் மீதுறு மயன்றனது மைந்தன், மெய்ப்படுத னுதுருவ மேவி னனவ் வேலை வேலைநிகர் தானையொடு மேவுமொரு சூரன், றப் பரி முகத்தனொடு தாரகனொ டேகித் தூயமுனி மாயவ டுணைப் பத மிறைஞ்சி, யெப்பரிசி யாமினி யியற்றுவ தெனச்சீ ரெய்தி யிடு காசிப னிசைத்திடுத லுற்ருன். (கூ)

மாதவ மெழிற்ருெழி லனைத்தினு மினித்தான் மற்றது குயி ற்றிடின் மனத்திடை நினைத்த, தேவையு மளித்திடு மிடர்ப்பவ மறுக்கு மின்பமுறு நற்கதியு மீயுமிதன் மிக்க, தோதிடி வியாது மில்லை யாதவி லனைத்தே யுள்ளமிசை யன்பொடு முவந்திடுதி ரென்றே, மேதகு மருந்தவ முயன்றுபுகழ் மேனுண் மேவிய பெருங்கதை விளம்பிடுத லுற்ருன். (க0)

கொற்றமு றெழிற்கடக மேவுமறை யோனற் குச்சக னளி த்தருள் கவுச்சிக னெனும்பே, ருற்றிடு புகழ்ச்சுத னருந்தவ மியற்றற் குன்னியொரு தன்னுமல ரோடையய லெய்திப், பற் றலர் புரம்பொடி படுத்தவனை யுள்கிப் பற்றுமிகு முண்டிகள் பகர்ந்திட லிகந்து, குற்றியி னிருந்தன னருந்தவ மியற்றக் கோகனத மின்றழுவு கொண்டலவன் வந்தான். (கக)

மன்னிய தவம்பயிறல் கண்டுவகை கொண்டு மாதவனி னுறுபெயர் மாமிருக கண்டே, யன்னென மொழிந்திட வெழுந்து தொழ மாயோ னுதியரு ணின்புடையி னுகவென வோதித், துன்னுமிமை யோரொடு மறைந்தன னதற்பின் றூயமுனி தந் தையிடை வந்துதொழு தன்னுன், பொன்னடி வணங்கலு மெடு த்துநனி புல்லிப் பொற்புறு தவத்திடை புகுந்ததுரை யென்ருன்.

அம்மொழி வழங்கலு நிகழ்ந்தசொல வின்புற் றன்பொ டினி யில்லற மமர்ந்திடுதி யென்ன, வெம்மைசிரை யந்தகு மடங்

தையர் துவக்கின் வீழ்கில னெனப்பல விளம்புதலு மன்னுன், செம்மையுறு வீடுபெறு நன்னெறியி தாகுந் தீதல வெனப்பல திறத்தினி லுரைத்தே, யிம்மொழி மறுத்தறைய லானெமம தென்றுனென்றிட விசைந்தன னிறைஞ்சின னிசைப்பான். ()

மனந்தனின் முனிந்திடன் மொழிந்தநெறி நிற்பன் மற் றென துரைப்படி மருதவியல் புள்ள, கனந்தரு பெருந்தன மடந்தையுள ளேலக் கன்னியை மணம்புரிதல் கண்டிடுவ னெ ன்ன, வனந்தனி லிருந்தவ முழந்தவன் மகிழ்ந்தே யன்னகுண மேயுடைய வன்னநடை மாதை, நனந்தலை பொருந்திய பெரு ம்புவியி னேடி நல்குவ னுனக்கெனலு நற்சுத னவிற்றும். (கச)

ஐயனை யிழந்தவர்க ளன்னையை யிழந்தோ ராதிநவை யாயின வகன்றமட மானுர், வையமிசை யுண்டெனில் வரைந்தி டுவ லென்ன வல்லையது செய்வனெனவ ண்கமல மேவுந், தைய ன்மிக மன்னிவளர் சென்னிவள நாடு தன்னிடைய ணுமய மென த்திகழ் வனத்தின், மெய்யிலகு சத்திய னிடத்திலொரு கன்னி மேயது விளுவியவண் மேவினன் விருப்பால். (கரு)

அன்பினொடு குச்சக விருந்தவனை நேர்கண் டசத்திய மக ன்றிடு முசத்தியன் வணங்கா, வென்புடை யடைந்தபடி யென் னபுக லென்ன வென்னொரு மகற்குன தெழிற்புதல்வி தன்னை, யின்பினொடு பேசும்வகை யுன்னியிவண் வந்தே னென்றிடலு நன்றென விசைந்துமுனி யோடு, நன்குபெறு மவ்விடை யிருந் தன னிருந்த நாளினிகழ் வுற்றது நவிற்றிடுது மாதோ. (கசு)

வன்றவவு சத்தியன் மகிழ்ந்தமனை மாதா மங்கலை விடுப்ப வெழின் மாமகள் விருத்தை, சென்றுமட வாரொடு நறும்புனல் படிந்தே திரும்புமமை யத்தினனி சீறுமத வேழ, மொன்றெதி ரடைந்திடலு மேவரும் வெருக்கொண் டொய்யென விரிந்தன ருரக்கரி விருத்தை, பின்றொடர வோடியொரு நீடுபுதன் மூடு பீடுபெறு கூவலிடை பெய்வளை விழுந்தாள். (கஎ)

விழுந்தனள் பொருந்துயிர் பிரிந்தனள் கிடந்தாள் வேறுள மடந்தையர் விருத்தைதனை நேடி, யழுந்துதுய ரத்தினொடு கண்டிலர்க ளாகி யன்னவட னன்னையொ டறைந்திட வரற்றிச், செழுங்கணவ னோடிது புகன்றிடலு மன்னான் செல்லல்கொடு சென்றுகனி தேடின னெடுத்தங், கொழிந்திடுத லற்றதுய ருற்றிடலு மிவ்வா றேநமிகு குச்சக னுணர்ந்தவ னடைந்தான். ()

வந்துசில புந்திசொலி நாளையுயி ரீவன் மண்டுதயி லத்துடலை வைத்திடுக வென்றே, யுந்தொரு தடத்தணுகி யந்தகனை யுள்ளத் துன்னின னருந்தவ முழந்திடலு மன்னோன், முந்தவ னடைந்தகரி யெய்திமுனி தன்னை மொய்ம்பினொடு பற்றுபு முரண்கொள்பிடர் மீதே, சுந்தர முறக்கடிது கொண்டுவரை யென்னத் துண்ணென நடந்தது வசுந்தரை துளங்க. (௧௯)

நடந்திகழ் விலங்கல்கள் பிலந்தனி லழுந்தத் தாள்கொடு மிதித்துயர் தருத்திரள் பறித்தே, மடங்கலு நெடுந்தல மடங்கலு நடுங்க வல்லைவரு மும்மத வரைக்களிறிவ் வாறே, நடந்தது விருந்தவ நெடுந்தகை தெரிந்தே நம்மையி தெடுத்ததெவ னோடுது மெனக்கொண், டிடந்தருத னோதறிவி னேடின னுணர்ந்தா னெவ்வகை யுணர்ந்ததெனி லிவ்வகை யுணர்ந்தான். (௨௦)

நத்துறு தடம்பல கஞன்றிடு கலிங்க நாடுதனி னீடுபுகழ் நன்னகர மொன்றுண், டத்திரு நகர்ப்பெய ரிலங்கரி புரஞ்சீரப்பதியின் மேவிய வருந்துதிகொ டேவ, தத்தனெனு நாய்கனுத வுத்தரும தத்தன் றன்னையரு ளன்னையொடு தந்தையு மிறப்ப, மெத்துவிழு மத்தினொ டிளைத்துறு தினத்து மேவின னவன்புடையோர் வீறிரத வாதி. (௨௧)

அருந்தவ னெனும்படி யடைந்தவனை நேர்கண் டன்பொடு வணங்கின னணைந்ததெவ னென்னத், திருந்துமொரு விஞ்சையுள தென்றுபல மேன்மை செப்பியொரு பொன்னைவளர் கோடிநிதி செய்வா, மிருந்திடுநி னோதுபொரு டந்திடினு னில்லை யில்

லைநிதி வைக்குமிட மென்னும்வகை யின்னே, புரிந்திடுது மென்றிடலு மாடைமனை வீடு பூணிவை பகர்ந்தெழில் பொருந்தறமும் விற்ருன். (உஉ)

அன்னபொருள் கொண்டுகர வன்றனை யடைந்தே யங்கவன்முன் வைத்திட வருங்குகையு ளிட்டு, மன்னுதழு ராமமவனேர்நனி தரப்ப மற்றவன் மயங்கநிதி வன்குகை கரந்தே, பின்னொர்குகை யப்படி யிருந்ததது தன்னைப் பீடுபெற வைத்துயர் பெரும்புகை தணித்தே, யின்னதை யிருங்கனலில் வைத்திடுக வென்ரு னென்றிடலு நாய்கனு மெடுத்தழலின் வைத்தான். (உங)

முப்பகன் மனத்தெமை நினைத்துறைதி நீலி முன்னொருமகம்புரிபு முத்தின மகன்ரு, லிப்புடை யடைந்திடுது மென்றவனை வைத்தே யேகுதலு நாய்கனுமவ் வெல்லையு மிருந்தே, யப்படி றனைப்புவியி னேடிநனி காணு தல்லல்கொடு வந்தன னருங்குகை யெடுப்பக், கைப்படு மிருங்குகை யிரும்புருவ மாகக் கண்டனன் மிகுந்துயர் கலந்தன னிறந்தான். (உச)

நற்றருமம் விற்றதொரு குற்றமது தன்னு ளுகவுரு நண்ணின னெனக்கடி துணர்ந்தே, மற்றிவ்வுரு வந்தனை யகற்றுவனெனுமோர் வைகல்புரி தன்றவம் வழங்குதலும் வல்லே, வெற்றிகொள் களிற்றுருவ மற்றமரர் மேனி மேவுபு புகழ்ந்தெழிலின் விண்ணுலக முற்ரு, னற்றமறு பூசுரனு மோடையிடை முன்போ லருந்தவ முயன்றிடலு மந்தக னடைந்து. (உரு)

விருத்தையுயிர் நல்குதலு மன்னவ ளெழுந்தாண் மெய்த்தவன் மகற்கவளை வீறுவது வைசெய், தருத்திகொள் வடாதுபுலமேகலு மவன்சே யன்பினொடு மில்லற மமர்ந்துறையு நாளிற், பெருத்திடு வனப்புமிரு கண்டெனவோர் பாலற் பெற்றுவடதிக்கிடை பெயர்ந்திடலு மன்ஞே, திருத்தகு மவன்குமரன் முற்கல னளித்த சேயிழை மருத்துவதி யையவதுவை செய்தான். ()

மண்டெழில்கொள் காசிநக ருற்றரனை யுன்னி மாதவ முயன்றமலன் மன்னருளி னுன்மார்க், கண்டனை யளித்திடலு மன்னவன் வளர்ந்தே கண்ணுத லருட்கொடுயர் காலனையும் வென்று, இன்டிறல் படைத்தன னெனச்சொல மறுத்துச் செல்வமதி கம்மது பெறச்சிவனை நாடி, வண்டவமி யற்றிடுதி ரென்றுகடி தேவி வல்லிதனின் முல்லைநகை மாயவ ளெழுந்தே.

எருறு மருந்தவ விருத்தியகல் கின்றே னென்றவ ணடங்கி டலு மேகன்முறை யோவென், ருரிடர் பொருந்தியவள் பின் படர வன்னு ளன்பினொடு மைந்தரை யளிப்பது பொருட்டால், வாரிதி நிலத்திலுனை நண்ணினனி யானோர் மாயையென வோதி னண் மறைக்கிடலு முள்ளஞ், சோர்வுற வருந்தவிதி வந்துசில புந்தி சொல்லிய கலத்துயர் துறந்தினி திருந்தான். (௨௮)

முன்னென வடங்குத னொடங்கினன் மடங்கன் முகத் தனு மடற்கரி முகத்தனு முகத்தீற், றின்னலுற வேழ்கடலு மொன்றுபடு மாபோ லெங்குநிறை தானையு மிலங்குபுடை மேவ, வொன்னலர் நடுங்கவரு சூரனொரு பாலி னெல்லையி னடைந்தி டலு முந்துபுகர் வந்தே, யங்கிலை மகத்தொழி லினைத்தென வனைத்து மங்கவ னறிந்திட வறைந்தனன் மறைந்தான். (௨௯)

பண்டென வடாதுபுல மேவியசு ரேசன் பாங்குபுனை மாயைபொரு ளாங்குற வியற்ற, வண்டர்புகழ் வேள்விபதி னாயிரம தாகு மாண்டுசெய வாண்டுநமை யாண்டவ னடைந்தே, மண்டருள்செ யாதவது கண்டவுணர் மன்னன் வானிடை யெழுந்துதசை யானவை யரிந்து, குண்டமதி லாயிர முருண்டுநனி சிந்தக் குன்றவிலி வந்திலன் மகத்தெரியில் வீழ்ந்தான். (௩௦)

தீயிடை மடிந்தது தெரிந்தரி முகத்தோன் சென்னிக ளரிந்துமக வன்னிமிசை சிந்தி, மாய்வுற நினைப்பமறை யோனுருவ மாகி வந்துபர னொந்திடுவ தென்னெனலு மன்னு, னுயிடை நிகழ்ந்தசொல வீரமுறு சூர னங்குற வெழுப்பிமறை யோனுருவ

க்கன்று, காயமிசை பெற்றமிசை மாதொடு விளங்கக் கண்டடி பணிந்தவுணர் காவலன் மகிழ்ந்தான். (௬௧)

இன்னருள ரன்புகல்வ னிங்கெமை நினைந்தே யெண்ணில் பக னற்றவ மியற்றினை மனத்தி, லுன்னியது கேளென வுரைத்திட வுரைப்பா னூர்துபுவி கொண்டபல வண்ட மரசாள, மன்னியழி யாமலுற யாவரையும் வென்றே வாழ்வுற வெனப்பல வரங்கள திரப்பக், கன்னியொரு பாலுடைய கண்ணுதல் விளைவிக் கண்டுதொழு சூரனொடு கட்டுரைசெய் கிற்பான். (௬௨)

மன்னுதனி லாயிரம தாகிவளர் கோடி மண்டுபுக ழுண்டமுள மற்றவை தனக்கு,ளெண்ணிலகு மாயிரவொ ரெட்டளவை நூறோ டெட்டுக மிருந்தரசி யற்றிடுதி யென்றே, தண்ணளியினோடருளி நெஞ்சினும் விரைந்தே சாருமொரு தேருமொரு சக்கரமு நல்கிப், பண்ணவர்க ளஞ்சுமொரு சிங்கமு மளித்துப் பன்மையுறு வண்மைகொள் படைக்கலமு நல்கி. (௬௩)

வேறுபதி னுயிர முடன்றழுவு கோடி வெள்ளமுறு தந்தி மிகு வெந்திறல்கொ டேர்கள், பேறுறு பரித்திரள் கடற்றகுவர் சேனை பிஞ்ஞக னளிப்பவது பின்னரரன் முன்னர்ச், சீறரி முகத்தனொடு தாரகன் வணங்கத் தீரமுறு சூரனென வீரம தளித்து, வீறுகம தானதொரு சத்தியல தும்மை வெல்லுமவர் யாரென விளம்பியக லுற்றான். (௬௪)

கண்ணுத லகன்றிட வகன்றபடை யோடுங் காசிப னிடத்தவுணர் காவல னடைந்தே, யுண்ணய மொடும்பணிய வங்கவ னுரைப்பா னுங்கள்குரு வெள்ளியிடை யுற்றிடுதி ரென்ன, வண்ணமுற வன்பத மடைந்து புகர்நேரே வந்திடவு வந்தடியில் வந்தனை புரிந்தா, னண்ணியிடு தேசிகனு மாசிபல பேசி நஞ்சனைய சூரனொடு நன்மனை புகுந்தான். (௬௫)

மற்றொரு பெருந்தவி சளித்ததி லிருத்தி வந்ததெவ னென்றிடலு மன்னவுணர் மன்னன், வெற்றிபுரி வேள்விய தியற்றி

யது முக்கண் வித்தக னடைந்துபுகழ் மெத்திய வரங்க, ணற்
றிற லளித்தது மொளித்தது மதற்பின் னன்குபெறு தந்தை
யிடை நண்ணியது மன்னான், சொற்றது முரைத்தினி யியற்று
நெறி யெந்தாய் சொல்கவென மல்குபுகர் சூரனொடு கூறும். ()

ஆவியென வொன்றிலை யருந்தளையு மித்தை யண்ணலுரு
வங்கடொறு மங்கடவி னத்துண், மேவிய வியோமமென மேவி
யழி வின்முன் வின்னென விருப்பன்வினை புண்ணிய முய
ன்றா, லிவதலை யென்னபலன் மித்தையத ஞானி யின்னவற
மின்னமற மென்னவுள முன்னே, றேவரை வருத்துதி மகத்
திறை நமக்குத் தெவ்வனவனைச்சிறைசெய் செய்தியிது செய்தி.

கூடரிய வாயிரவொ ரெட்டளவை யண்டங் கூடியவை
கண்டுவிறல் கொண்டனை திரும்பி, யீடுசெறி தேவரொடு தாப
தர்க ளிங்குன் னேவல தியற்றிட வியற்றுபு விருத்தி; நீடிய
கொலைத்தொழின் முதற்பவ மனைத்து நீந்தனை யெனக்கருத
னீபுரிதி யென்றே, நாடுபுகழ் சூரனுட னிவ்வகை மழைக்கோ
னல்லன விலக்கியவை யல்லன வுரைத்தான். (௩அ)

அற்றமறு மாயிரவொ ரெட்டளவை யண்டத் தங்கவ னமி
ந்திடவொ ரண்டவியல் போதிக், கொற்றமுற வேகுதியெ னப்
படைகள் மும்மைக் கோடியுறி யோசனை பரப்பி வரவேகி,
வெற்றிகொ ளுருத்திர னலாததிசை யோரை வென்றிகொடு
பாதலமி ழிந்தவரை வென்றே, நற்றுதி பெறும்படியின் முந்
தென வணைந்து நத்துறு கரத்தனுறு நற்கட லடைந்தான். ()

தற்றவுண ரக்கடல் கலக்குதலு மாயன் சாபநவிர் தண்டு
வளை சக்கர மெடுத்து, வெற்றியுவ ணத்தின்மிசை யேறிநனி
சீறி வீறுகொலை செய்யவுண வெய்யரெதிர் சென்றே, கொற்ற
முகி லென்னமிகு வாளிகள் சொரிந்தே கோளவுணர் சேனைபல
கொல்லவது கண்டே, செற்றமொடு தாரக னரிக்கெதிர் புகு
ந்தே தீயகணை மாரிபல சிந்தியமர் செய்தான். (௪௦)

கன்னனது போதுகணை மாரிகள் சொரிந்தே கையனுறு கின்றசக டத்தினை யழிப்ப, வெண்ணுமொரு தேரனாகி மாயனு டன் மீது மேறுவனை மீதினுமி ராயிர நெடுங்கோ, றுண்ணென விடுப்பவர வின்பகை வருந்தத் துங்கநெடு மாலளவி லங்கமது கொண்டே, நண்ணியெதிர் போர்புரிய வன்னபடி கொள்ளா நாலுதின மாலினொடு நற்சமர் புரிந்தான். (௪௧)

அப்பொழுது மாயனொரு கோடிகணை விட்டே யண்டர் பகை வன்றன தருஞ்சகடும் வில்லுந், துப்பொடு துணிப்ப வொரு தண்டமது கொண்டு தூயபுகழ் மாயனெதிர் சூரிளவ லேக, மெய்ப்புறு பெருங்கணை திரிந்தரி சொரிந்தான் வீறுகதை கொண்டவை விலக்கியெதிர் செல்லத், தப்பிறி கிரிப்படை விடுத்திட விரைந்தே தானவன் மிடற்றினிடை தங்கியது மாதோ.

அங்கவன் மிடற்றினிடை யாபரண மாகி யாழியுற வாழி யென வாசிக ளறைந்தே, பொங்குதிறன் மாயவ னகந்தனில் வியந்தே போகவொரு தேரின்மிசை போரவுண னேறித், துங் கமுறு முன்னெதிரு றக்கடிது புல்லிச் சூருள மகிழ்ந்துபுடை துன்றுபடை யோடுஞ், செங்கதி ரருக்கன்முத லானவர் பழிச் சத் தீதறு துறக்க நகர் சென்றனாகி னால். (௪௩)

அங்கணிது கண்டுசில வொற்றர்க ளுரைப்ப வஞ்சியிடர் கொண்டுகுயி லாகிமக வானு, மங்கையு மகன்றனர் கொடுந்தகு வர் தேடி மம்மருற விண்ணவரை வன்மையொடு பற்றி, வெங் க்த மொடுங்கடி தடித்தனர் பிணித்து வீரமுறு சூரனெதிர் விட் டிடலும் விண்ணோர், பொங்குபுக ழாசிமுக மன்சொல விடுத் துப் போகமக லோகமிசை போயனாகி னால். (௪௪)

அந்தமக லோகமுத லானவுல கெல்லா மன்பொடு தெரிக் தவ ணமர்ந்தவர் வழுத்தக், கொந்தலர் நெடுந்தொடை கொடா னவர்கள் மன்னன் கோகனத மீதினுறை கோனகர நண்ண, வந்தணனு மிவ்வகை யறிந்தெதி ரடைந்தே யாசிகள் புகன்றி

டலு மங்கவனை வைத்துச், செந்திரு விளங்குதிரு மார்புடைய
செம்மல் சேருமுல கத்தினிடை சேனையொடு முற்ருன். (சரு)

அவ்விடையின் மாயவ னுணர்ந்தெதிர் பொருந்தி யாசிக
ளுரைத்திட வருத்தியொ டிருத்தி, வெவ்விடை யுகைத்தருள்
பரம்பொரு ளிருக்கும் வீறுல கடைந்தனிக வெள்ளம திகந்து
தெவ்வர்புகழ் நந்திவிட வந்திநிற மேனித் தேவனை வணங்க
வருள் செய்தருளி யேனை, யெவ்வமறு மண்டவகை கண்டரசு
செய்தே யின்பொடுறை கென்னவிடை கொண்டுபுற மெய்தி. ()

துங்கமுறு சேனையொடு கூடியதன் மீதே துன்றுபுக ழுண்
டவகை தோறுமினி தேகிப், பொங்கவுண ரிற்சிலவ ரங்குற
விருத்திப் பொன்னுலகி னண்ணவவ னன்னையை யளித்த,
செங்கண சுரர்க்கிறைதன் மேன்மைக ளனைத்துங் தீதில்புகர்
ருரோடு தெருட்டுறே விடுத்து, மங்கலி னயப்பினொடு வந்து
தொழ லோடு மற்றவ னெடும்புவியின் மன்னவ னடைந்தான்.

வே று.

இந்த வேலையிந் திரனய னமரர்க ளிலங்குபாற் கடன்மேய
வுந்தி பூத்தவ னனைவருங் குழூமியே யோர்ந்துதா னவனேரே
வந்து வாழ்த்துரை சொற்றனர் நிற்றலு மற்றவர் தொகையூடே
யுந்துசிருடைப்பதினொருகோடியா முருத்திரர்தமைக்கண்டான்.

துண்ட மாமதி கடுத்தவா ளெயிற்றடற் சூரனு மசுரேசன்
வண்டு லாவரு மிதழியந் தொடையினுன் வடிவுள வலியோரைக்
கண்டி யாவரிங் கிவரென வவிர்மதிக் கவிகைவா னவற்றந்த
தண்டு ழாய்முடி முடிப்பவ னுனவன் ருனவ னெடுசொற்றும். ()

முன்ன மோர்பக லகந்தையாற் பரமனை முளரியந் தவிசும்பர்
மன்னு நான்முக னயர்த்தலு மவன்றெழின் மல்கிய திலைபற்ருற்
கன்னி பாகனை மறந்தன மெனவவற் கருதியே பலவைக
வின்ன தீர்தவ மியற்றிட வடைந்தருள் புரிந்தில னிறையோனே

மன்னு பற்பக லருந்தவஞ் செயப்பரன் வந்தில னெனமா ழ்கி, யன்ன வாகன னழூதனன் விழியினீ ரலகையா யெழக் கண்டு, தன்னி டுந்துயர் கொண்டவ ணயர்ந்திடத் தொலைவிலா வுயிர்க்கெல்லா, மன்னை பாகனங் கவனது கனவில் வந்திவை யனவறை கின்ருன். (ருக)

இங்குநீ யெமை மறத்தலால் விதித்திடு மியல்புனக் கிலதாய தங்க ணம்பதத் திருப்பவர் தமையுன தகத்தினில் விடுப்பாமென் றெங்க ணுயகன் கழறலு மெழூந்தினி திருந்தன னதுபோதிற் பொங்குசீர்ப்பதினொன்றெனுமுருத்திரர்விதிநுதற்புடைவந்தார்

மன்றன் மாமதுக் கமலவான் றவிசின்மேல் வதிந்தநான் முகவேத, னென்று மேவிய பதின்மராய் விளங்கிய வுருத்திரர் தமைநோக்கி, யின்று நீரிவ ணடைந்ததென் னெனவெம திறை வன தருளாலுன், னன்று றுந்தொழின் முடிப்பது பொருட் டினு னண்ணின மெனச் சொற்ருர். (ருஉ)

சொற்ற வாசகங் கேட்டலு மகிழ்ந்துயிர்த் தொகையுத வுதிரென்ன, வுற்ற சீர்பெறு பதினொரு கோடியா முருத்திரர் தமைநல்கிக், கொற்ற நான்மறை யயன்றனக் கவன்ருெழில் கொடுத்தகன் றனரன்னுர், முற்றருந்திற லுருத்திர ரிவரென மொழிந்தனன் முகில் வண்ணன். (ருச)

இன்ன வாசகங் கேசவ னேசமோ டிசைத்தலு' மிவைகே ளாப், பொன்னு லாம்புக ழூவுணர்கோ னிடமயவர் புனைவனை முகநோக்கி, நன்ன லம்பெற யாமிருந் திடவொரு நகரது புரி கென்னக், கொன்னு லாம்புக ரெல்லைகூ றிடவவன் குழுறுசெ ன்கடல்சேர்ந்தான். (ருரு)

ஆங்க தற்கிடை யெண்பதி னுயிர யோசனை யகலத்தோர், நீங்கி னற்பதி வளத்தொடு புரிந்தனன் றிறன்மகேந் திரமென் ருேர், பாங்கு றும்பெயர் சிறுவினன் வடகடற் படர்ந்தன னதி

னோருர், தூங்கு கைக்கரிப் பகைமுகற் காசுரத் தொன்னகர் புரிந்திட்டான். (ருசு)

மற்று முள்ளதெண் டிரைதொறு மிடையிடை வயங்குதீ வுகடோறும், பொற்றொடிக்கர மங்கல கேசிதன் புதல்விதந் திடுசூரன், கொற்ற நால்வகைத் தானைக ளிருந்திடக் குலவுபன் னகராற்றிக், கற்று ணர்ந்தசீர்ப் புனைவர்கோன் கதுமெனக் கருங்கடற் புவிசேர்ந்தான். (ருஎ)

பின்பு நாவலந் தீவின்மா யாநகர் பெருங்கரி முகன்வாழ் தற், கன்பி னோடுசெய் தவுணனுக் குரைத்திட வடன்மகேந்திர மெய்திப், பொன்பு னைந்தநற் றெண்டிரை நீரினாற் புலவராட் டிடவாடி, யின்ப வேதனான் முடிபுனைந் திருந்தன னேவருந் தொழுதேத்த. (ருஅ)

மால வன்றனை விளித்திடும் பொழுதெலாம் வருகென விடையீந்து, கோல மாமலர்க் கடவுண்மா முகந்தெரீஇக் குமரர்தம் மொடுநீவந், தேனு மங்கமோ ரைந்துநா ளொருமுறைத் தேருதி யெனவோதிச், சீல மேவிய வருக்கனோ டினையன செப்புவன் றிறற்சூரன். (ருகூ)

இன்ன வாணகர்ப் புறத்துறு புரிசைமீ தேகனிற் கரிதா கும், பொன்னு லாமணிச் சிகரியு ணெறிக்கொடு புகுந்துவான் மிசையேகி, யின்ன நீர்தரு மிளங்கதிர் நடத்தியே யிவ்வகை திரிவாயென், றன்ன பின்னரே யவிர்மதிக் கடவுளுக் கறைகுவ னடற்சூரன். (சுo)

வளரு கின்றதுங் குறைவது மறைவது மறந்துநீ நிறைவா கிக், கிளரு மின்னகர் நாடொறும் வருகெனக் கிளத்தியே யது பின்னர், முளரி வானவற் றெரிந்துநம் பதியினோர் முன்னிலங் கவர்பாலுற், றுளப ணித்திற மியற்றுபு தொழிற்குளிர்ந் துறை கென வுரைசெய்தான். (சுக)

கொற்ப கட்டிலுற் றெதிர்ந்தவ ருளங்குலை குலைந்திடப் புலிமாந்தர், முற்ப கட்டிவந் திடுங்கொடுஞ் சமன்றனை முகின் மலை முலைமாயை, பொற்ப கட்டில்வந் துதித்தவன் றெரிந்தரும் பொருகரி பரியாதி, நிற்ப கட்டிய கழற்றகு வர்களுக்கப் புரிந் திடே னியென்றான். (சுஉ)

விரித்தி டும்புகழ்ப் பவனனை நோக்கியிவ் வியனகர் மிசை வாழ்வார், தரித்தி கழ்ந்திடு தொடைமுத லாயின தள்ளுதி யென ச்சாற்றித், திருத்தி கழ்ந்திடு வருணனை நாவிமுற் சிறந்தன பனி நீரிற், பொருத்தி யின்னக ரெங்கணுந் தெளியெனப் புகன்ற னன் புகழ்ச்சூரன். (சுங)

நீனி றக்கட மழைசொரி தருகவு ணெடியகாற் பெருங் கோட்டு, வானி றக்கரிக் கடவுளை நோக்கிநீ வானவர் குழு வோடு, மேனை மாதிரத் தலைவர்தங் குழுவொடு மிடுபணி புரிகெ ன்று, ஞான முற்றிடு மிவைமறுத் திடவெரீஇ யுரைத்தவா றெழுகுற்றான். (சுச)

மரும லர்த்தொடைப் பதுமகோ மளைமுதன் மாதரை மணஞ்செய்தே, யரிமு கற்கெழில் விபுதையை மணஞ்செய்வித் தானைமா முகத்தோனுக், கிருமை பெற்றசீர்ச் சவுரியை மணஞ் செய்வித் திருவரு மிருகோடி, விரிவு சேர்படை வெள்ளமோ டவரவர் பதிபுக விடுத்தானால். (சுரு)

தண்ட ருந்தொடை யிளையவ ரகன்றபின் றகுவரிற் பலர் தம்மை, மண்டு சீருள நாலிரு திசையினும் வானகத் துலகத்து, மொண்டி றற்பெறு பாதல வரைப்பினு மொழிந்தபல் விடந் தோறு, மெண்ட ரும்பெருந் தானையோ டிருந்திட விடுத்தன னிருஞ்சூரன். (சுசு)

ஏவல் செய்துழ றேவரை யொருபக லிருங்கடற் பெரு மீன்க,ளீவிர் நாடொறுந் தருதிரென் றுரைத்தலு நெடுந்துயர்க்

கடன்மூழ்கிப், பாவ வப்பணி நாடொறும் புரிந்தனர் பது மகோ மனிதன்பாற், சேவ கத்தனி மைந்தன்வந் துதித்தனன் றிசையெலா மிசைவீச. (சுஎ)

உற்ற மைந்தனை மாயவன் மகன்றெரிந் துவகையங் கடன் மூழ்கி, வெற்றி சேர்தரு மவுணர்தங் கிளைக்கெலாம் வெறுக்கை கண் மிகவீந்தான், மற்ற தற்பினக் குமரனை மடந்தையர் வளங் கொடொட் டிலிலேற்ற, வற்ற மற்றிடுஞ் சிறப்பொடு மதிற்று யின் றமருநா ளொருநாளில். (சுஅ)

வான கத்தெழு மிரவிதன் கதிரவன் வடிவினிற் படப்பா ய்ந்து, தான வன்றனைப் பிடித்துவந் தணிமணித் தொட்டிலிற் றனைசெய்தே, யீன மற்றவா னவரொடு விதியடைந் திரப்பவிட் டதனாலே, பானு கோபனாய் வளர்ந்தொரு பகலிலெம் படைகொ ண்மா லையும்வென்றான். (சுகூ)

பின்னு மக்கினி முகத்தனே யிரணியன் பீடுவச் சிரவாகு, வென்னு மைந்தர்கள் பதுமகோ மளையகட் டிடத்துவந் துதித் தார்க, டென்னு மற்றுள மனைவியர் தங்கள்பாற் றோன்றினர் றொகைசொல்லின், மன்னி டும்புகழ் கொண்டமூ வாயிர மைந் தர்க ளெனலாமால். (எ0)

அரிமு கன்னதி சூரனை நூறு மைந்தர்க டமையளித் திட் டான், கரிமு கன்றிறல் பெறுமசு ரேந்திரக் காவலன் றனையீன் றான், மருவு மின்னவர்க் கிளையளா மசமுகி வலிதுபோய்த் துரு வாசப், பெரிய வன்றனைப் புணர்ந்துவில் வலனைவா தாவியைப் பெற்றாளால். (எக)

அன்ன மைந்தர்க ளிருவருந் தவம்புரிந் தயன்றரும் வரந்தன்னாற் பின்ன வன்மறி யுருக்கொள முன்னவன் பெருமுனி வரனாகி மன்னு மாதவர்க் கமுதொடு கறியென மறிதனைச் சமைத்தூட்ட வின்னல் சேர்ந்திட வவர்குட ரதுகிழித் திளையவன் வருமாதோ.

இன்ன பான்மையி னளவிலர்க் கிறுதிசெய் திருந்தன ரிது நிற்கப், பின்ன ரோர்பகற் சூரனு மவுணர்கோன் பெருகெழி லயிராணி, தன்னை வவ்வியே சிறையிடை மகபதி தனையிட மன மீதி, லுன்னி மன்னிய தானையந் தலைவரி லொருவனே டுரை செய்வான். (எங)

இந்தி ரற்பிடித் தீண்டுமீண் டிடுதியென் றேவியோன் பது கோடி, பைந்தொ டிக்கரத் தருவர்தங் குலத்துவெம் பாவை யர் தமைக்கூவி, யந்தமற்ற சீர்ச் சசிதனைப் பிடித்திவ ணடைதி ரென் றவண்டேண்டச், சுந்த ரந்தரு துறக்கவா னுலகினிற் றுன் னினு ரவரெல்லாம். (எச)

பொங்கு தானையுந் தானையந் தலைவனும் பொற்றொடித் தளிர்ச்செங்கை, மங்கை மார்களும் வருவன வொற்றர்போய் வானநா யகற்கோத, வங்கணீ துணர்ந் தருஞ்சசி யொடுங்கரந் தவனியினிடைச் சேர்ந்தான், றுங்க வெய்யவர் தருவினர் தெரி ந்திலர் சூரன்முன் னுரைசெய்தார். (எரு)

ஈது சூரறிந் தமரர்கோன் றுணைவியோ டிருந்துழி யறிந் தெய்தத், தீதிலொற்றரை விடுத்தன னிந்திரன் சேயெனுஞ் சயந்தன்றுன், கோதி லாதவை குந்தமுற் றிருந்தனன் குறுகிய வினைகேளா, வேத மற்றதோர் பொன்னுல கடைந்ததி லிருந் தன னரசாற்றி. (எசு)

மஞ்சு வாகன நாகர்கோன் புகலியாம் வளமுறு நகரெய்தி
யெஞ்சு றுதவோர் நந்தன வனம்புரிந் திறைவனை யருச்சித்தே
வஞ்சி யோடுறை வொற்றர்க ணேடியே வருவதை யறிந்துள்ளத்
தஞ்சி மாதொடுங் கழைய தாய்ப்பரமனையருச்சனைபுரிந்துற்றுன்.

வே று.

அந்நாளி னந்தாத நந்தன வனம்பூவி லம்பற்று வாடவிமை யோர், மன்னுன விந்திரன் வருந்தா விருந்திட வணங்கார் புரா ரியருளா, னன்னு ரதன்பெரிய விந்தா சலத்தினிடை நண்ணித்

தனுநயர்வினுற், றன்ஞேடு வேறுநிக ரில்லென்று பொன்வரை தருக்குற்ற தென்றுபுகல. (எஅ)

விந்தஞ் சினந்துவிதி யூர்காறு நீள்வுற விசும்பூ டருக்கன் முதலோர், தந்தம் பொருந்துநெறி யில்லாது மேருவிடை சல்லாப மோமெருவு, மந்தண் கடத்துமுனி தன்னைப் புகழ்ந்திடலு மன்று னறிந்தருளியே, யுந்தும் பரன்றனை நினைந்தே தவம்புரிய வுற்று னுயிர்க்குளுயிரான். (எகூ)

நிற்கேது வேண்டுமென விந்தத்தை வென்றிட நிருத்தா பெருத்தவிறலின், றெற்கேய வேண்டுமென விந்தா சலத்தட விறுத்தே யிருதமலயக், கற்கே யிருத்தியென வோர்பொன்னி நன்னதி கவின்குண் டிகைக்குளுதவத், தெற்கே நடந்தரி முகன் றம்பி வென்றியொடு சேர்மாய வூர்குறுகினுன். (அ0)

கேடற்ற முனியங்கண் வருகின்ற செயல்கண்டு கிரவுஞ்ச னென்னுமவுண, னீடற்ற விமையோர்கண் முனிவோர்க ணனிவாட வெந்நாளு மின்னல்புரிவான், கோடற்ற கிரியாகி யதனூடு சரியொன்று கொண்டங்க ணண்டவதனுட், பீடுற் றிடுஞ்சா காத்தைக் கரங்கொண்ட பெரியோ னடந்தருளினுன். (அக)

சங்கோ லிடுந்தெண் டிரைச்சா கரத்தே தருக்கோ டெழுந்தவிடநேர், வெங்கோப நிருதர்க்கு நிருபன் புரிந்திட்ட வியன் மாயை தன்னையுணரா, னங்கோர் குரோசஞ்செல் பொழுதந்த வழிமாழ்கி யயலொன்று காணவதன்மீ, தெங்கோ னடந்தா னடந்திட்ட போதங் கிறந்திட்ட தவ்வதருமே. (அஉ)

வீறுன்று கும்பமுனி வல்லே திரிந்துவதி வேறுன்று கண்டுபெடரச், சீறங்கி சுற்றவொலி சுற்றவிருள் சுற்றமுகி றிண் மாரி தூவமுனிவன், மாறங் குருவறிவி னவுணன் புரிந்திட்ட மாயந்தெரிந்து வெகுளாப், பேறங் கரங்குலவு கதைகொண்டு குத்திப் பெருஞ்சாப மோதுவனரோ. (அங)

நலனுற்ற புலனற்ற கொடியோயிவ் வடிவாகி நாடோறு நண்ணியதன்மேல், மலைபெற்ற வுமைபெற்ற குமரேசன் வடிவே லின் மடிவாதி யென்றவுணர்கோ, னலனுற் றழுங்கப் புகன்றே யகன்றே யடற்கொள்விந் தங்குறுகினான், செலவிற் கிடந்துகிர வுஞ்சஞ்செய் வஞ்சஞ் செயங்கொண்ட திண்டிறலினான்.(அசு)

வீறுமவ் வெற்பினொடு தெற்கேக வெற்குவழி விடுவா யெனப்புகறலு, மாறாகி விந்தம திகழ்ந்தோத வேதபத மட்டுங் கரத்தினையெடாப், பேறும தன்றலை யழுத்தக் குலைந்தது பிலத் தூடு போகியதுவெண், ணீறுடி யன்பரொடு வன்பெய்தி னார்நி ரைய நெறிவீழ்தல் காட்டுகிலைபோல். (அடு)

தாதார் மலர்க்கைகொடு வெற்பைப் பிலத்தினிடை தள் ளிப் படர்ந்தபொழுதின், வாதாவி வில்வல னெனும்பேர் படை த்துமிகு வஞ்சங் குயிற்றுகொடியோர், தீதான தற்றமுனி தன் னைத் தெரிந்துயிர் செகுப்போ மெனக்கருதியப், போதாட தாயி ளவ லுறவில் வலன்முனிவர் போலப் பொலிந்தனனரோ. ()

குன்றத்தை வென்றமுனி முன்பாக வின்பான கோலஞ் சமைந்தகொடியோன், சென்றத்த வென்றடி பணிந்திற் கொண ர்ந்தமுது செய்தேக வேண்டுமெனவே, நன்றத் தொழிற்புரிவ மெனமூழ்கி வந்தடிசி னயமோடு செய்துதகரைப், பொன்றத் தடிந்துகறி யாகச் சிறப்பொடு புரிந்தே படைத்தனனரோ. ()

இன்பான வமுதங் கருந்தா வருந்தவ னிருந்தா னிருந்த பொழுதின், வன்பாவி வாதாவி வருகென்ன முனிவன்றன் வயிறா டெழுந்திரையவே, கொன்பா வகட்டிற் கரங்கொண் டேரங்கொண்ட கொண்டற் களத்தனடிகட், கன்பா னவன்ற டவ வாதாவி கோதாவி யழிவுற்ற தன்னபொழுதே. (அஅ)

பின்னான தன்றம்பி மடிவான செயல்கண்டு பெரிதுஞ் சினந்துதகுவன், முன்னாக மதுகொண்டு முன்னாக வருபோது

முனியோர் தருப்பையதனைக், கொன்றும் விடையா ளிபடையாக விடுபோது கொடியோனு முடிவாகவே, யன்று ரிடந்தனையகன்றே நெடுங்கட லயின்று னடந்தருளினான். (அகு)

முடிவான கொடியோர்க டவமேவு துருவாச முனிமைந்தரானமுறையாற், படியோர்கள் புகழ்கும்ப முனிபின்பு முனிவோர்கள் படிவங்கள் கொண்டுதொடரா, விடிபோ லிரைப்பவுயர் கொங்குக் கணித்தா யிருந்தோரி லிங்கமதனி, லடியார் மனத்தினை யருச்சனை புரிந்தங் ககன்று னவர்க்கொல்பவமே. ()

கொங்குப் பொழிற்குலவு கொங்கிற் பெருந்தவர்கள் கோமா னிருந்தருளுநாள், மங்குற் களத்தனடி சிந்திக்கு நாரதன் வயற்காழி நண்ணவதனிற், றங்குற்ற விண்ணிறை தெரிந்தே யெழுந்துமுனி தாண்மீ திறைஞ்சவினிதே, யிங்குற் றிருந்தனை கொலென்னவுன தின்னருளி னின்போ டிருந்தனனெனு.

ஒப்பான தற்றபொழி லப்பான தற்றுலர்வ தோதக் கடத்துமுனிபால், வைப்பான வாறுவரின் மெய்ப்பாதி நந்தனவனந்தான் வளர்ந்திடுமெனச், செப்பா யுபாயமென மெய்ப்பாணியைந்துடைய சிரோனை யர்ச்சியெனவே, பொய்ப்பாச மற்ற முனி யுரைசெய்ய வவ்வகை புரிந்தான் விசும்புபுரிவான். (கூஉ)

அக்காலை வேழமுகன் வந்தேது வேண்டுமென வந்தண் கடத்துமுனிபான், மிக்கான குண்டிகை வனத்தைக் கவிழ்த்தருள வேண்டுங் கணேசவெனவே, மைக்காக மேனிகொடு சென்றுந்து குண்டிகையை மண்ணிற் கவிழ்க்கவதனிற், புக்காசிலாதிலகு தண்பொன்னி நன்னதி புறம்போகியோடியதரோ. ()

அவ்வேலை யோர்சிறுவ னைப்போல வத்திமுக வத்தன் றிரிந்தருளலும், மைவேலை தன்னையொரு கையூ டடக்குமுனி வன்றுன் வெகுண்டுதொடரா, மெய்வே தனைப்பட வினைப்பத்தனுருவ மேவிப் பயந்துமுனிவற், குய்வே தரும்பல வரந்தானளித்தவ ஞெளித்தான் மிகுத்தவொளியான். (கூச)

துதியார் கடத்துமுனி கொங்கைத் தணந்துமிகு துங்கம் பொருந்து திருமால், பதியா யிருந்ததொரு குற்றால முற்றள வில் பாவங்கொள் பாகவதருட், கொதியா விகழ்ந்திடலு மவர் போ லுருக்கொடரி கோயிற்புகுந் தரிதனைப், புதிதா யிலிங்க வடி வாகப் புரிந்துபொதி யத்திற் பொருந்தி னனரோ. (சுரு)

வே று.

இதுநிற்க முனமைங் கரப்பிள்ளை தள்ளு மெழில்கொண்ட நதிவந் திருங்காழி தன்னிற், பொதுளுற்று மெலிகின்ற நவநந் தனத்திற் புகுதத் தழைப்பவரனைப்பூசை செய்தே, துதியுற்ற மகவா னிருக்கத் திருக்கச் சூரன்ற னாலே வருந்தமரர் சில் லோர், கதிருற்ற கனகத் துறக்கந் துறந்தே காழிப் புறத்திற் கலந்தார்கண் மன்னோ. (சுசு)

ஆண்டுற்ற தவளக் களிற்றண் ணலைக்கண் டவனம்பொ னடிமீதி னடைவிற் பணிந்தே, யீண்டுற் றிருந்தாய் பிரிந்தெ ம்மை யாமங் கிகல்கொண்டு வருசூர னிடுமேவ லெல்லா, மூண் டுற்ற துயரிற் புரிந்தே மெலிந்தே முடியா தினிச்செய்ய முடியா தெம் மையா, மாண்டுற்ற விறல்கொண்ட சூர்கெட்டி யாமு ய்ய வகையொன்று புரிகென்ன மகவண்ணணல் புகலும். (சுஎ)

துன்றேர் வளைச்செங்கை யெழின்மாயை நல்குஞ் சூர்மா மகந்தான் றொடங்குற்ற வன்றே, யின்றே யிழந்தோ மிரும் பொன்னி னன்னா டென்றேது மக்கந் திசைத்தே னுயர்ந்த, குன்றே யெனுங் கொங்கை யுமைபங்க னல்குங் குறைவற்று வளர்வெற்றி கூடுற்று நம்மை, வென்றே பதங்கொண்டு பன் னாளு மன்னேன் மிடலோடு படிமீது மிகுமேவல் கொண்டான்

மிடல்கொண்ட நஞ்சென்ன வெஞ்சூர னாணை மீனஞ் சும ந்தே மெலிந்தோம தல்லா, விடர்கொண்ட புன்செய்கை யாவும்

புரிந்தே மிலையன்றி யயிராணி யெனுநாம மேவு, மடமங்கை தனைவவ்வி யெனையுஞ் சிறைக்கண் வைப்பா னினைந்துந்து வானத்து வஞ்சன், படையுந்த விவ்வா றுணர்ந்தே கரந்தே படரோடு மாதோடு பதியைத் தணந்தேன். (கூகூ)

முந்தே பொருந்துற்ற திதன்றி யீதோர் முரண்மேவு வசை மேவின் முடியா தெனக்கொண், டிந்தே புரைந்திட்ட முகம ங்கையோடு மிடர்கொண்ட நுமைவிட் டிரும்பூ தலத்தே,வந்தே சரந்தே வதிந்தே நுதற்கண் மந்தா கினிச்சென்னி மன்னன் பதத்திற், செந்தே னறும்போது தூவிப் பணிந்தே சீர்பெற் றிடு ம்பூசை செய்தே யிருந்தேன். (க00)

துன்பந் தருந்தா னவக்கையர் சொல்லுந் தொழில்செய்து நம்மேன்மை தொலைவுற்ற தினிநா, மின்கொண்ட வெள்ளிக் குவட்டின்கண் மேவி மேவார் புரஞ்செற்ற விமலற் குரைத் தெம், புன்கண் டணந்துய்ய வம்மின்க ளென்னப் பொன்னு டர் மன்னு மகிழ்ந்தார் புகழ்ந்தா, ரின்பங்கொ ளிமையோரை யிறையிங்ங னுறுமென் றெழின்மேவு மயிராணி யிடைமேவி னுனல். (க0க)

சீர்கொண்ட வயிராணி கண்டாள் பணிந்தாள் சேர்வுற்ற தென்னிங்கொ ரெண்ணத்தொ டென்ன, வார்கொண்ட முலை மங்கை யிடரும்ப ரொடுவின் மதிகங்கை நதிதங்கு மௌலிப் பிரான்வா,ழேர்கொண்ட கயிலைக் கிரிக்கேகு கின்றே னிது கூற வந்தே னெனுவங் கிலைசப்பச், சூர்கொண்டு மண்மேல் விழு ந்தா ளயர்ந்தாள் சுரர்மன்ன னதுகண்டு துன்னென் றெடு த்தான். (க0உ)

தன்னூரு விற்கொண்டு தெளிவிப் பவங்கண் டளர்து ன்பு சிறிதே தணந்தென்னை விட்டுப், பொன்னூரின் மன்னி பிரிந்தா லெனைத்தான் புரப்பாரி யாராவி போமல்ல தய்யே,

னுன்னோடு வருவே னெனுநிற்ப வைய னுனையிங் களிப்பா னுள
த்தஞ்ச லென்ன, வன்னு ளிடத்திற் சிறப்பென்னை யென்று
ளதுகே ளெனுவின்ன தவளோ டுரைப்பான். (கOங)

அல்லோடு நிகர்கண்ட னருளின்றி முன்னு ளரியாதி யிமை
யோர்க ளடன்மேவு மவுணர், கல்லோல மேவுஞ் செழுங்கிர
மாரக் கடலைக் கடைந்திட்ட காலத்தி னுலம், பல்லோரு மிட
ரூற் றிறப்பப் பிறப்பப் பயங்கொண் டிரிந்தே பரன்சேர் குவட்
டுற், றெல்லாரு முக்கட் கருங்கண் டனைக்கண் டெழில்கொ
ண்ட துதிசெய்ய விருநஞ் சயின்றுன். (கOச)

கன்மா திடங்கொண்ட கங்காள னின்னுங் கடைமின்க்
ளமுதங்க ளெழுமென்று கழற, முன்மான வேகிக் கடைந்
தார்க ளும்பன் முகத்தானை வழிபாடு முன்னஞ்செய் தில்லார்,
பொன்மேரு மத்தங் குலைந்தே கடற்குட் புகுந்திட்ட தவனைப்
புகழ்ந்தா தரிப்ப, மின்மாக நீள்வெற் பெழுந்திட்ட தெழலும்
மிகுமின் படைந்தே மிடைந்தே கடைந்தார். (கOரு)

கடைகின்ற பொழுதின்ப வமுதங்க ளெழலுங் கண்டன்
டர் திண்டான வக்கையர் சூழா, வடைகின்ற வமுதிங் கெமக்கே
யெமக்கென் றடலோடு பொரமுன் னவப்போதி லப்போர்,
கெடவுன்னி யெழின்மேவு முருமாய னொருமோ கினியாகி வந்
தின்ன கேண்மின்க ளென்னு, மிடைகின்ற திரைவேலை யமு
தோவி யானோ வேண்டுற்ற திவணென்ன வெய்யோ ரிசைப்பார்.

எங்கட்கு நீயென் றுரைத்தார் விரைத்தா ரிமையோர்க
ளமுதெங்க ளிடமாக வென்றார், சங்குற்ற கையானை வெய்யோ
ர்கள் கொண்டோர் சார்நண்ண வென்மேனி தழுவற்கு வல்லா,
ரிங்குற்று ளார்தம்மி லாரென்ன வப்போதி யானென்றி
யானென் றிரும்போர் புரிந்தே, மங்குற் றொழிந்தார்க ளவர்த
ம்மி லிருவோர் வானோரு ளவர்போல வடிவுற் றடைந்தார். ()

விண்ணோர்க ளரிநண்ணி யமுதங் களிப்ப வெய்யோர்கள் கடிதுன்ன வதுகண்டு விறல்சேர், தண்ணேவின் மதிசெய்ய கதிர்கண் டரிக்குத் தங்கண்கோ டோதத் தடச்சட்டு வங் கோண், டுண்ணேவ முடிதள்ளி யமுதுண்ட நீரா லுயர்கோளி னிலைநல்க வுவர்நாக மாகி, விண்ணோடு சசிதன்னை யென்றாழை முன்சொல் வெஞ்சத்தி ளுல்வான மீதே மறைப்பார். (க0அ)

அறைகின்ற விவைநிற்க வமுதம் பகிர்ந்தே யணிமா தருக் கொண்ட வடன்மாய னுறலுங், கறைதுன்று கண்டத்த னவன் முன்னர் வந்தே கலவித் தொழிற்செய்தல் கருதுற் றழைப்ப, முறையன் றெனுமாய னிசையாது நிற்ப முரனோட வற்பற்ற முன்னிச்செல் போதி, னறைமன்னு துளவண்ண லோடத் தொடர்ந்தே நம்பன் பிடித்தோ ரிடத்தெய்தி னானல். (க0கூ)

எங்கோனு மாலும் புணர்ந்தார்க ளப்போ தெழிலோ டுதி த்தா னிருங்கொற்ற வையன், சங்கோ வெனுக்கந் தரத்தைய லவனுன் றனையாள்வ னென்றச் சயத்தோனை முன்ன, வங் கோர் கணத்தெய்த மனையானை யனையா னரனாக வைத்துந்து திரனாக ரோடும், பொங்கோத வேலைக் கடுக்கொண்ட கண்டப் புனிதன் பொருப்பிற் பொருக்கென் றடைந்தான். (கக0)

இன்பான கயிலாய சைலத் தடைந்தே யெம்மானி யோகத் திருக்குற் றிறத்தா, லன்பாக வேகான வில்லாது பன்னா ளரு ணந்தி தலைவாச லதின்மேவு நாளின், வன்பாவ வடிவான மறிமா முகத்தாள் வளர்துன் முகங்கொண்ட மடமாதி னோடும், பொன் பாவு சசிநற்ற வஞ்செய் திருந்த புகழ்மேவு காழிப் பொழிற்பா லடைந்தாள். (ககக)

மாலான வெழில் கொண்ட வினையோரைநாடி வலிதே புணர்ந்தேகு மறிமா முகத்தாள், சேலான பொழிலூடு சசியைத் தெரிந்தே திறல்கொண்ட சூரோடு சேர்தற் கழைப்பப், பூணார் பெருங் கொங்கை மடவாண் மறுத்தே புகனிதி யலவீது

போவென் றிசைப்ப, வேணுன வலியோடு வலிதே பிடித்தே யிடரோடு மவளோல மிடவே படர்ந்தாள். (கக௨)

பாகுற்ற மொழிதன்னை யசமா முகத்தாள் பற்றிப் படர்ந் திடலு மையன்ற னுளாய், வாகுற்ற சசியைப் புரந்திட்ட வீர மாகாளர் போகாது நில்லென்று சொல்லிக், காகத்தை நேரான வாகத்தி னுண்முன் கடிதேக வவளுங் கறுத்தே திரும்பி, வாகைப் புயங்கொண்ட வீரன்ற னேரே வலியோடு மொருசூல வைவேல் விடுத்தாள். (ககங)

வன்புற்ற சூலத்தை வாள்கொண்டு வீரன் வலியோடு மிரு துண்ட மருவத் துணிப்ப, முன்புற்ற வறிவற்ற மறிவத் திரத் தாண் முரணுற் றிடுந்துன் முகத்தாள் கரத்திற், கொன்பெற்ற சூலங்கொண் டயிராணி தனையக் கொடியா ணெடுங்கைக் கொடுத்தே யெதிர்த்தே, யின்புற்ற மார்பூடு தைக்கச் செலுத்த வெழில்கொண்ட வாள்கொண் டெறிந்தே துணித்தான். (ககச)

உந்துற்ற வொருசூல மிருதுண்ட மாக வொருவாத வொரு வெற் புரத்தோடு கொண்டே, மைந்துற்ற வீரன்ற னேரே விடு ப்ப வலிகொண்ட வாள்கொண்டு வருகின்ற குன்றஞ், சிந்துற்று வீழத் தடிந்திட்ட போதிற் சீர்கொண்ட வாளுஞ் சிதைந்திட்ட தம்மா, முந்துற்ற வயிராணி தன்னைப் பிடித்தே முன்போ னட ந்தாண் முரண்கொண்ட வெய்யாள். (ககரு)

அப்போது மாகாளர் கடிதேகி யவடன் னணியுற்ற வளக த்தை யடலோடு பற்றித், துப்போடு முடைவாள் பிடித்தோர் கரத்தைத் துண்டம் படுத்தித் துலங்குற்ற மாதை, மெய்ப்போடு விடுவித் தடற்றுன் முகத்தாள் வீறுங் கரத்தொன்று வீழத் துணித்துச், செப்போடு நிகர்கொங்கை யவண் மண்ணில்வீழச் சீர்கொண்ட தாள்கொண்டு திறலோ னுதைத்தான். (ககசு)

சரந்தா ளிழந்திட்ட சூர்தங்கை சோரிக் கடலோடு படி மிறு கடிதே விழுந்தே, வருந்தா வரற்று மருண்டா ளுருண் டாள் வயமுற்ற வுரையங்கன் வரையற்ற சொற்று, ளருந்தார் நெருங்குங் குழற்றுன் முகத்தா ளதுகண்டு பலபுந்தி யறையத் தெளிந்தே, இருந்தார் வணங்குங் கழற்சூர னேரே சேரற் குள க்கொண்டு தென்பா னடந்தாள். (௧௧எ)

என்னூர் வழுத்துந் திறற்கொண்டவீர னெழில் கொண்ட வயிராணி யெனுமாது தன்னைத், தன்னூரு மருளோடு வதனந் தெரிந்தே தருவர்க்கு நெஞ்சூடு சற்றேனு மஞ்சேல், கண்ணு யிரங்கொண்ட விண்ணூட ரண்ணல் கவினுற்ற வுனைமேவு காறும் புரப்பன், பண்ணூரு மொழியிங்ங னுறைகென்று போ கப் பண்டென்ன வவளும் பரிந்தே யிருந்தாள். (௧௧அ)

மேவுற்ற விறுதன்னை யருணு ரதன்போய் வெள்ளிப் பொருப்பின் விருப்போடு விண்ணோர், தேவுற் றுழிச்சென் றுரைப்பக் கலங்கிச் சேனுற்ற விமையோர்க டிரளோடு காழிக், காவுற்று மாகா ளனைக்கண்டு புல்லிக் கவின்மாதி னெடுமேரு வரையிற் கலந்தான், பாவுற்ற படரோடு கரமற்ற மடவார் பத கேச னரசாளு நகரிற் படர்ந்தார். (௧௧௯)

அங்குற்ற பேர்கண்டு மறிமா முகத்தா ளணியுற்ற கரமா றறுத்தார்க ளென்றே, பொங்குற்ற பலவான வெண்ணங்க ளெண்ணப் பொறற்புற்ற ஞுருற்ற பொற்கோயி லுட்போய்த், தங்குற்ற வவையிற் புரண்டே புலம்பித் தகர்போல வதனந் தரி த்தாள ரற்றக், கொங்குற்ற மாலைப் புயச்சூர் தெரிந்தே கூறூர் காரத்தைக் குறைத்தார்க ளென்றுன். (௧௨0)

ஆடான முகமுற்ற கொடியா ளுரைப்பா ளயிராணி புவியூ டமர்ந்தா ளுனக்கென், நீடாக வேபற்றி வருபோது மகவா னேவற் புரிந்தே யிருந்திட்ட வொருவன், பாடாக வென்பாணி கொய்தா னெனச்சூர் பயமுற்ற மூகிலூர்தி பணிசெய்யு மவனோ,

நாடாம லிவர்கைத் தலத்தைத் துணிப்பா னன்றென்று விண்ணோர் நடுங்கச் சினந்தான். (கஉக)

அப்போது மகனாகி யுறுபானு கோப னடலோ டெழுந்தே யவன்றாள் பணிந்தே, மெய்ப்பான மகவானை யயிராணி தன்னை விண்ணோரை யெல்லாம் விரைந்தே பிடித்திங், கிப்போதி லிவண்மீள்வன் விடுகென்ன வன்னா னேவத்த னாதான விற்பாலடைந்தான், மைப்பாவு கடுவன்ன சூரொற்ற ரோடு மலர்வேதனைக்கொண்டு வம்மின்க ளென்றான். (கஉ.உ)

வே று.

என்றிட வயனை நாடி யேகியே கொடுவந் துய்ப்பத்
துன்றுசீ ரிவர்தங் கையைத் தொன்மைபோற் புரிதியென்றான்
மன்றல்சேர் வனசமேலோன் மற்றிவர் கரங்கள் வல்லே
நன்றுற வளர்கவென்று நவின்றிட வளர்ந்தவன்றே. (கஉ௩)

அங்கது சூரன்காணாஉ வயன்றனை மகிழ்ந்தேயூரிற்
றங்கையை யிருப்பச்செய்து தடங்கொடுன் முகத்தினாளைச்
செங்கதிர்ப் பகைவனோடு சென்றிட விடுத்துப்பின்னர்ப்
பொங்குசி ரொற்றர்தம்மோ டினையன புகலலுற்றான். (கஉச)

வெற்றிகொ ளருக்கனாதி விண்ணகந் தன்னினுளுஞ்
சுற்றியே திரிவோர்தம்மைத் துண்ணெனக் கொணர்திரென்ன
மற்றவர் கொடுவந்துய்ப்ப மதிமுகி கரமோர்வீர
னிற்றிடத் தடிதனாக்கி யிருந்ததென் னியம்புமென்றான். ()

என்றிட வனையர்சொல்வா ரெங்கணும் பரத்தின்மீது
சென்றதி தறியோமென்னச் சீறியே சிறையிற்சேர்த்தித்
துன்றிய கால்கடம்மைத் துண்ணெனக் கொணர்திரென்ன
வன்றிறற் றூதரேகி மற்றவர்க் கொடுவந்துய்த்தார். (கஉசு)

தானவ னவரைச்சீறித் தகர்முகி தனதுகையை
யீனமி லொருவன் வாளா லெறிதல்கண் டிருந்தீரென்றே

யூனமார் சிறையிற்சேர்த்தி யொற்றரைத் தரணிகாக்கு
மானவர் தம்மைக்கொண்டு வம்மினென் றுரைத்தான்மன்னே.

எண்டவி ரவரையுய்ப்ப வெங்கைதன் செங்கைதுண்டங்
கண்டன னொருவனிவிர் காத்தவா நன்றென்றேகித்
துண்டமா மதனைத்தாலைத் தோளினைத் துணிப்பித்தின்ன
தண்டமங் கியற்றிச்சூரன் றவிசிறு மெழுந்தானன்றே. (கஉஅ)

எழுந்துதன் மருங்குநின்ற விளையனை விடுத்துச்செந்தேன்
பொழிந்திடு கமலத்தோனைப் போகெனச் சிறையாந்துன்பத்
தழுந்துவா னவரைவிட்டிங் கருளென விரப்பவிட்டுச்
செழுந்துதி யனையரெல்லாஞ் சென்றிடப் பணித்தான்றீயோன்.

அன்னது பின்னர்மைந்த ரமைச்சர்கள் முனிவரானோர்
துன்னுறு படைஞர்க்கெல்லாஞ் சூர்விடை கொடுத்துப்போன
வின்னது நிற்கமுன்ன ரெழுந்துதன் மனையிற்சென்ற
கொன்னுறு பானுகோபன் செயலினைக் கூறலுற்றாம். (கங0)

நீடுபல் படைகள்சூழ நெடியதோ ரிரதமேறிக்
கூடுதன் முகத்தாள்காட்டக் குறைவில்சீர்ப் புகலிமேவித்
தேடினன் மகவான்மாதைத் தெரிந்திலன் புவனியாண்டு
நாடினன் காணுனொ நாகமேற் சென்றானன்றே. (சஙக)

சண்டவெங் கிரணப்புத்தே டனைச்சிறை பிணித்ததீயோ
னண்டிய தண்டர்காணு வருந்துயர் பொருந்தியேங்கி
மண்டுசேர்ச் சயந்தன்முன்போய் மற்றிதை யுரைத்தலோடுங்
கொண்டலூர் குரிசின்மைந்தன் கொண்டன னுளத்திவ்வாறே.

தந்தையு மில்லைபெற்ற தாயிலை குரவனுன
வெந்தையு மில்லைசெய்வ தென்னென விதயத்துன்னி
முந்தையில் விதியையாரே முடித்திட வல்லாரீண்டு
வந்தது வருகவென்னு வானவ ரோடும்போனன். (கஙங)

வெள்ளைவா ரணத்தின்மீதே விண்ணர சாளுமண்ணல்
பிள்ளைவா னவர்கள்சூழப் பெருஞ்செருப் புரிவானெண்ணிக்
கொள்ளையா மவுணர்நேரே குறுகலு மவுணர்தாமு
மெள்ளில்சி ரிமையோர்தாமு மெதிர்ந்தம ரியற்றினரால். (கரு௬)

மண்டிரு திறத்தினோரும் வன்சமர் புரிந்தகாலை
யண்டர்க ளுடைந்தேயோட வவுணர்க டொடர்ந்துபற்றிப்
புண்டரு கயிற்றாலன்னார் புயம்பிணித் தகலவீது [பான்.
கண்டனன் வெகுண்டான் வெள்ளைக் கயந்தனிற் சயந்தனென்

கைத்தனு வளைத்துத்தீய கணையெனு மழைபொழிந்து
பத்தின்மேற் றெண்ணூறுற்ற படைவெள்ளம் விள்ளச்சிந்தி
மெத்திய தலைவர்தம்மை வென்றிகொண் டிடச்சூர்மைந்த
னத்தொழில் கண்டுநேர்வந் தடுசர மாரிதூர்த்தான். (கரு௬)

இந்திர குமரன்காணு வெண்ணில்கோ றுரந்துநீக்கி
வந்தவன் விசிகமாரி விடவிட வதனுன்மாற்றி
யந்தமில் வன்மைகொண்ட வாயிரங் கணைகள்சிந்திச்
சிந்தின னவுணனேந்துஞ் சிலைப்பெரு நாணிதன்னை. (கருஎ)

நல்லதோர் நாணிபோக நாணியோர் நாணிவிற்கொண்
டொல்லையா யிரங்கோல்சிந்தி யுரந்திகழ் சயந்தன்மீதே
வல்லையி லழுத்தவன்னுன் வாளியாயிர நேர்தூண்டிச்
சில்லியந் தேருமாவுஞ் சிதைத்தனன் றேவர்துள்ள. (கருஅ)

மற்றொரு தேரில்வாவி வஞ்சகன் சிலையைக்கோட்டி
யற்றமில் சரங்கடாநூ றுயிரங் கோடிதூண்டி
வெற்றிசேர் மகவான்மைந்தன் மெய்யெலா மழுத்தநொந்து
சற்றுமங் கறிவிலாது தந்திமேற் சயந்தன்வீழ்ந்தான். (கருகூ)

வீறிய மகவான்மைந்தன் வீழ்தலும் வெள்ளைத்தந்தி
சீறியொன் னலன்றேர்பாய்ந்து சிதைத்தவ னுரத்தின்மீதே

கோறுகாற் கோட்டினாலுங் குத்தலுங் கோடொலும்
வேறுவே றொடிந்துவல்லே மேதினி விழுந்தவன்றே. (௧௪0)

கையுடைத் தவளமேருக் கவுளிடைப் பாணிகொண்டு
வெய்யவ னடிப்பநொந்து வீழ்ந்தது சயந்தன்றன்னைச்
சையமே யனையமொய்ம்பிற் றானவர்சுற்றிப் பற்றி
மையல்சேர் கயிற்றாற்கட்டி வானவ ரோடுஞ்சேர்த்தார். (௧௪௧)

அங்கது பின்னரன்ன வாடகத் தலகத்துற்ற
மங்கையர் தம்மையேனை வானவர் தம்மையெல்லாம்
பொங்குசி ரவுணர்பற்றிப் புயங்களைக் கயிற்றால்வீக்கித்
துங்கவா னகரைத்தீயாற் சுட்டனர் தூளியாக. (௧௪௨)

இன்னது நிகழ்ந்தபின்ன ரிரவியைத் தளைந்தவெய்யோன்
றன்னுள மகிழ்ச்சியோடுந் தானவத் தானையோடு
மன்னிய புவியின்மேவி மகேந்திர மூதூருற்றுக்
கொன்னுறு தந்தைமேவு கோயிலுட் போயினானல். (௧௪௩)

தந்தையை வணங்கிநின்று சசியெனு மடந்தையோடு
மிந்திரன் றனையுங்காணே னேனைய வானோர்தம்மை
யுந்துசிர்ச் சயந்தன்றன்னை யொல்லைகொண் டுற்றேனாரைச்
செந்தழற் சிந்தேனென்னத் திருமகற் றழுவிக்கொண்டான். ()

புல்லியே தங்கைகாணப் போந்திடு சயந்தனாதி
யெல்லவர் தமக்குந்தண்ட மியற்றுவித் தவரையெல்லாம்
வல்விசேர் சிறைசேர்வித்து மைந்தனை மனையிற்போகென்
றொல்லையில் விடுத்துச்சூர னுறையுளிற் சென்றானன்றே. (௧௪௫)

ஆலமுங் காலவேலு மடுங்கொடுங் கணையும்வாளு
நீலமு மானுமானு நெடுவிழி யரம்பைமாதர்
சாலவுங் கொடியரான தருவர்தம் பணிகளாற்றிச்
சீலமுந் தவமுமில்லாத் தீயசூர் நகரிலுற்றார். (௧௪௬)

இன்னவை நிற்கமுன்ன மிரணிய வுலகந்தன்னிற்
கன்னவில் குலவுத்திண்டோட் கதிர்ப்பகை புடைப்பவீழ்ந்த
மன்னெடுங் கரிவெண்காட்டு வரதனை யருச்சித்தேத்திப்
பொன்னுறு கோடுநாலும் பொருந்தியாங் கிருந்ததன்றே.(௧௬௭)

ஈதறிந் திடரின்மூழ்கி யிந்திரன் றவஞ்செய்கின்ற
தாதிய தாகவாதி யறுமுக னுதித்ததிரு
வோதிய வடைவினேடு மொளிதரு வியாழப்புத்தேள்
கோதிலா வமரர்போற்றுங் குமரவேண் முன்னஞ்சொன்னுன்.

அசுரகாண்டமுற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - ௩௬௭.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றுவது

மகேந்திரகாண்டம்.

சொன்னவை யனைத்துங்கேட்டுத் துலங்கிய வருளினீரா
லொன்னலன் றனதுமாட்டோ ரொற்றனை விடுப்பாமென்றே
மன்னிய புழ்ச்சிவீர வாகுவை யருளாலுேக்கி
யென்னையா ளுடையசெவ்வே ளினையன விளம்பலுற்றுன். (க)

நாட்டிய புகழ்ச்சூர்முன்போய் நாகர்தஞ் சிறையைநீக்கி
வாட்டமி லறத்தில்வாழ்தி மறுத்தியேல் வந்துநானே
வீட்டுவ நாமென்றேதி மீள்கென வீரவீரன்
றுட்டுணை பணிந்துவேலோன் றனைவிடை கொண்டுபோனுன்.

பெற்றசீர்க் குலிசவேலோன் பின்புபோ யும்பரோடுஞ்
செற்றவெஞ் சூரனூரிற் சிறையிடைச் சயந்தனென்போ
னுற்றன னவன்பாலெய்தி யுளந்தனை யுவந்துதேற்றிக்
கொற்றநின் செயலைப்பின்னர் குயிற்றுதல் வேண்டுமென்றுன்.

அங்கதற் கிசைவுகொண்டே யவன்றனை நிறுவிவீரம்
பொங்குதம் பியர்கடம்மைப் பூதமன் னரைநிறுத்தித்
துங்கவெண் டிரைசேராழித் துயதன் கரையின்மேவி
மங்குறு துயர்ந்தகந்த மாதனக் குவடுசேர்ந்தான். (ரு)

அங்கதன் மீதிலேறி யவுண ஹூர்க் கடைவானிட்சி
தங்குமோர் வடிவங்கொள்ளத் தடவரை பொருதுதாழ்ந்து

பொங்குசீர்ப் பிலத்தினூடு போயதெவ் வுலகுஞ்சூரன்
றுங்கவா ணசருங்கண்டான் சுடர்விடு வடிவாள்வீரன். (ரு)

அண்டர்சூழ் குமரவேளை யன்புடன் றெழுதுபோற்றித்
துண்டவெண் பிறையான்மைந்தன் றெல்லுரு வமைந்துசூராங்
கண்டக ளூரைநாடிக் ககனமா நெறியூடேகிப்
பண்டுபோ லெழுதியென்ன வெழுந்தது படிந்தகுன்றம். (சு)

சென்றிடு வீரன்சூரன் றிருநகர் வடாதுபாங்கர்
வன்றிறல் படைத்தயாளி மாமுகத் தவுணன்போற்றும்
வென்றிகொ ளிலங்கையான வியனகர்க் கணியனூ
னன்றவன் சூரற்காண வனிகமோ டகன்றுனன்றே. (எ)

அங்கவன் றனதுமைந்த னுயிர வெள்ளமான
துங்கவெம் படையினோடுந் தலங்கதி வீரனென்போன்
றங்கினன் வடாதுவாச றன்னிடை மன்னுவீர
சிங்கனெஞ் ஞூறுவெள்ளஞ் சேனையோ டிருந்தான்மாதோ. ()

கண்டனன் வீரவாகு ககனமேல் வருதல்சீற்றங்
கொண்டன னெமதுகாப்பிற் குறுகின னிவன்றனாவி
யுண்டிடு வேனென்றெண்ணி யுரந்தரு மடங்கற்பேரோன்
மண்டிய படையினோடு மாகமேல் வளைந்துகொண்டான். (கூ)

உற்றசீர் வீரவாகு வுறைகழித் தொளிர்வாள்கொண்டு
செற்றவெங் கரிகளூடு சியமொன் றடைந்தவாபோற்
றற்றிவந் தெதிர்ந்துபோர்செய் தண்டமுந் தலைவன்றுனூ
மற்றிடக் கடிதுலாவி யறுத்தனன் செறுத்துமன்னோ. (கo)

மின்னுலாந் தனிவாள்கொண்டு வீறிவந் தெதிர்ந்துசூழ்ந்த
மன்னிலா வெயிற்றுப்பேழ்வாய் வன்மைசே ரவுணற்செற்ற
பொன்னுலா மலங்கற்றிண்டோட் பொருவிலா வீரவீரன்
கொன்னுலா மிலங்கையென்னுங் குன்றின்மேற் குப்புற்றுனல்.

வே று.

குப்புற் றிடுதலு மதுதன் புடையுறு கொடுவென் றகுவர்க ளொடுதோழா, வுப்புற் றிடுகடல் புகவே யவனுறை யொருவா விருவிற லதிவீரன், றுப்புற் றிடுபடை யொடுவெந் தடலொடு சூழத் தனதொரு சுடர்வாள்கொண், டப்புக் கடலென வுதிரம் பெருகிட வட்டா னவர்தமை யடல்வீரன். (கஉ)

பேரா விறன்மலை கடன்மே லெழும்வகை பின்விண் ணிடையி னெழுந்தேகிச், சீரார் சுரர்பகை நகரத் திடைவட திசைவாய் தவினுற வதிகோர, வீரா திபனவ னொரு யிரமெனும் வெள்ளப் படையொடு முறவேகண், டேரார் கரிமுக னிளையோ னிளையவ னிவ்வா றுரையது செய்வானல். (கங)

வற்று தறுகட லெனவிங் கவுணர்கள் மருவுற் றனர்மிக வாய்தற்பா, லுற்று லவர்பொர வருவா ரவர்தமை யொழியப் பொருதிடி லொழியாதே, செற்றுர் வருகுவ ரவர்தங் களைபடல் செய்தற் கரிதது செய்தாலுஞ், சுற்று நிறைவுறு திறல்வெம் படையொடு சூரன் சமர்செய வருவானல். (கச)

ஆதிக் குகனவ னழியப் பொருதிட லல்லா தெவரட வல்லாரென், றோதிக் குணதிசை வாய்தற் றனில்வள ரரமே விய புய னுறுபோதின், மேதிக் கணனொடு மாதிக் கதனிடை வீரத் தினகரன் வடதிக்கா, ரேதப் படைநிக ரனிகஞ் சுலவவி ருந்தா ரிருவர் தெரிந்தானே. (கரு)

பேரா விறலுறு வீரா திபனது பின்றென் றிசைவழி பெயர் போதிற், சூரா னவனது நகர்மேல் வெளிமிசை தோய்வோ னமர்புரி தொழில்வல்லோ, னோரா யிரமுக மீராயிரமெனு மொண்கைக் கசமுக வசுரன்றான், பாரா விவனுயி ருண்பே னெனவெதிர் படவந் தனனிது பயில்கின்றான். (கசு)

வீறு மொருகிரி பறியா மிடலொடு விடவே வளர்புய மிசை பட்டே, நீறு யதுதச நூறு மலைவிட நிமலன் றிருவுரு நிலை

மேவி, வேறு யளவறு துகளா யினகதிர் மிகுவே விறையவ னியிலையோனுட், சிறு மிளிரொளி வாள்கொண் டவனெதிர் சென்று னடுதிறல் குன்றுதான். (௧எ)

வாள்கொண் டிடுநெடு வாள்கொண் டவன்முக வண்கைத் திரளினை வலிமேவுந், தோள்கொண் டிடுமிறை தடியக் குகன் விடு தூதன் றனையிரு தசநூறு, நீள்கொண் டிடுகர மேகொண் டடலுட னேசுற் றிடவவை நிலமீதே, வீள்கொண் டிடும்வகை வாள்கொண் டடலொடு வெட்டா வழிவுசெய் திட்டானல். ()

துன்றுங் கரநிரை தரைமேல் விழவமர் தோளான் முய றலு நீளாகத், தொன்றும் படியொரு சரணு லவனை யுதைத்தே கடிதில் வதைத்தேமுற், பொன்றும் படிசம னுரமீ துரமொடு புவியூ டுதைபுரி புனிதன்போற், கொன்றுன் றியவிறல் மொய் ம்பன் மகிழ்வது கொண்டா னமரர்கள் கொண்டாட. (௧௯)

வே று.

அன்னவனை யட்டபின ரிங்கரின் வாய்தலெலா மவுணர் சேனை, துன்னியதா தலினுலே வேற்றுருக்கொண் டேகுதலே துணிபாமென்றே, மன்னுமணு வுருவாகிக் கீழ்த்திசைக்கோ புர த்திருந்தூர் வளங்கணோக்கி, மின்னுபுகழ் மகேந்திரமாஞ் சூரு ருட் போயினன்சீர் வீரவாகு. (௨0)

பங்கமுள கொடுஞ்சூர்க்கு முதன்மைந்த னனதொரு பானு கோபன், றங்கமுள வக்கினிமா முகத்தோனே யிரணியனுந் துலங்குபேரோ, னங்கடல்வச் சிரவாகு மற்றுமூ வாயிரவர் தம தின்னோக்கி, வெங்குணமந் திரிதரும கோபன்மனைச் சிகரமிசை மேவினுனல். (௨௧)

சாற்றியவிங் கிதுநிற்கக் கறையுறுவெஞ் சிறையினிடைச் சயந்தனென்போ, னேற்றமுள வமரரொடு மவுணர்புரி சிறை யதனு விடரின்மூழ்கி, யாற்றமெலிந் தரனைநினைந் தேத்தியயர்ந்

இடவறிந்தங் கருணமிக்கொண்டு, சிற்றமுறு வேற்றடக்கைக் குமரனவன் கனவினிடைச் சென்றானன்றே. (உஉ)

சிந்தைமகிழ் வோடுதொழு தையரீ யாரெனவே திகழுமீசன், றந்தருளு மைந்தனியாந் தன்குறைநின் குறைபுகன்றுன் குறையான, விந்திரன்வந் தெமைவேண்டத் தாரகனைக் கதிர்வேல்கொண் டெறிந்துசாடிச், செந்திநகர் வந்ததனி லிருந்தனமிந் திரனயன்மா றேவர்சூழ. (உங)

வீரவா கென்னுமொரு தூதுவனை யிங்குவர விடுத்துவீரச், சூரனு மவுணன்மக னொருவனொடு பலவவுணர் தொலையச்சாடிச், சீருலா நகரழித்து வரப்புரிந்து நாளையிவண் சேர்ந்துசூர்முற், போருலா மவுணரெலா மைந்திருவை கலின்மாளப் புரிதுமாதோ. (உச)

பின்புனது திருத்தருது மென்னவவன் றனக்குரைத்துப் பெயர்ந்துமோகத், துன்பினுட னுறுமமரர் கனவினிடை மனமகிழத் தோன்றித்தோன்றி, யன்பினொடு சயந்தனுக்குப் புகன்றதுபோற் புகன்றுபுகன் றகன்றுபோக, வின்பமுறு கனவினை விட்டெழுந்து துயர் பொருந்தாம லிருந்தாரன்றே. (உரு)

வே று.

கொன்பாவு திறல்கொண்ட குமரேச னமரர்
முன்பாக வந்தேகு முறையிங் குரைத்தா
மின்பான புகழ்கொண்ட வெழில்வீர வாகு
பொன்பாவு நகரூடு புரிசெய்கை சொல்வாம். (உசு)

தண்டாத விறல்கொண்டு தருமங்கொல் கொடியோன்
விண்டாவு சிகரத்தின் மிசைநின் றிழி[illegible]
யெண்டான வர்கள்சூழ வி[illegible] றைசேர்
கண்டார்கள் பயமேவு களமீ [illegible]. (உஎ)

அங்காரு மசுரேச ரதிமோக மாகச்
சிங்கார வேண்மந் திரத்தைச் செபித்தே
மங்காத வமரேசன் மகனோடு மிமையோர்
தங்கா விருந்திட்ட தலமுற் றிருந்தான். (உஅ)

தண்டாத விறல்கொண்ட தலைவன்றன் மேனி
கண்டான் விருப்போடு கரமுந்து சிரமேற்
கொண்டான் வரத்தென்கொல் கூறென் றுரைத்தா
னண்டார்கள் சிறையூ டமூந்துஞ் சயந்தன். (உகூ)

கால்கொண்ட விசைகொண்ட கழல்வீர வாகு
வேல்கொண்ட முருகேசன் விடுதூத னிரிப்
பால்கொண்ட சிறைவிண்டு பதமெய்த வேவெங்
கோல்கொண்ட சூர்முன்பு கூறற் கடைந்தேன். (௩௦)

இப்பான்மை கேளா திடும்போ னிருக்கிற்
றப்பாம லிவண்வந்து தசநாள்க டம்மிற்
றுப்பாரு மவுணர்த் தொலைத்தும் பதத்தே
மெய்ப்பாக வைப்பான் விறற்கொண்ட வேலோன். ()

வேறு.

என்று பற்பல நன்று புகன்றிட வேதி லாத சயந்தனு மண்டருந், துன்று கைக்கம லங்கள் குவித்துநின் றூய செய்கை தொடங்குதி யையவென், றென்று மன்பொ டுரைத்திட வங் கண்விட் டொல்லை யேகியோ ராயிர யோசனைப், பொன்றி கழ்ந்திடு சூரவை மண்டபம் போகி முன்னுள பொன்னுரு வெய்தினன். (௩உ)

எய்தி யாயிர யோசனை நீளமு மெள்ளி டம்புரை வெள் ளிடை யின்றியே, வெய்ய தானவர் சூழ்தர வீறிலா வீறு லாவு வளங்கள் விளங்குறத், துய்ய மாலை யிலங்கிய மார்பகச் சூர் மட ங்கல் சுமந்திடு மாதனச், சைய மீதுறல் கண்டன னண்டர்சூழ் சண்முகற்கினி தாகிய தம்பியே. (௩௩)

கண்டு திண்டிறல் கொண்டிடு தோளுடைக் காளை சூரன் கடுந்திறற் சியமேல், கொண்ட வாதன மீதிலிருந்திடக் கொற்ற வேலவ னெற்றென வோதியான், மண்ட லத்திடை நின்றிட நீதெனு வள்ள றன்னை மனக்க ணினைத்தலு, மொண்டி றற்கு கன் மண்டரு ளாலரோ வோரரித்தவி சவ்விடை யுற்றதே. ()

வந்து மன்னவன் முன்ன ரிருந்திட வாகை கொண்டிடு வாகு மகிழ்ச்சியோ, டெந்தை யாகிய கந்த னளித்தநீ தென்று சென்றதி னெய்திய காலையின், வெந்தி றற்பெறு சூரிது கண்டு நீள் வித்தை செய்பவ னென்று வெகுண்டுரைத், துந்து சீருள வீரனை யாரைநீ யோது வாயென வோதுதன் மேயினன். (கரு)

தேவர் தங்க ளிடுக்க ணகற்றவே செந்தின் மேவி யிருந் திடு கந்தவே, ளோவி லாவரு டன்னுட னென்னையே யுன்னை மேவி யுரங்கிள ரண்டரைப், பாவ மார்சிறை விட்டிட வெண்ணுதி பாரி னீதி பயின்றர சாளுதி, யாவ நீது மறுத்திடின் மாள்வையென் றன்பி னோடு மறைந்திட வேவினன். (கசு)

என்று கூற மிகுந்த சினத்தினோ டிறல் சூர னெனும்பெயர் பெற்றுளோன், மன்ற வாணகை யின்னு முளைத்திடா மைந்த னேவிங் கெனக்கிது செப்புவா, னென்று நன்றிது பேதைய குதலா னச்சு ருமொழி நச்சிவந் தோதினை, யின்று நின்னுயிர் தந்தன னேகுதி யென்றியம்பலு மேந்த லியம்புவான். (கஎ)

ஆதி யாகிப் பரம்பர னாகிய வாறு மாமுக வண்ணலைப் பால னென், றோதி னாயவன் மேன்மைகள் கேளென வொப்பின் மேன்மை யுரைத்திட வெய்யசூர், காதி யங்கவன் மேன்மைகள் பின்னரும் கட்டு ரைக்குதி யென்றய றுன்றிய, தாது லாவு தொடைப்புய வாயிரந் தான வர்க்கிது சாற்றுதன் மேயினன். ()

ஒற்ற னாகி யடைந்த விவன்றனை யூறு செய்திடல் வீறல வாதலாற், பற்று மின்சிறை யூடு படுத்துமின் னென்று பாவி

பகர்ந்திட வாயிரந், துற்ற தானவர் பற்றிடு வானயல் சூழ வீரன் றுலங்கொரு கையினு, லுற்ற வொன்னலர் சென்னி பிடித்து மண் மீத டித்திட வொல்லை யிறந்தனர். (ந௯)

எந்தை வேலுக் கினியிரை யாகுதி யீது இன்ன மிருந்திடு போவனென், றுந்து சிருள வீர னகன்றிட வுற்ற வாதன மொல்லை யெழுந்துநீ, ளந்த ரத்தின் மறைந்து படர்ந்ததா லந்த வேலை யருந்திறல் கொண்டசூர், வெந்தி றற்புனையுஞ் சத மாமுக வீர ளேடு விளம்புதன் மேயினன். (ச0)

ஆதி மைந்தன் விடுத்திடு தூதனிங் காயி ரத்தரை யட்ட கல் கின்றனன், காது மன்னவ னுக்கெதிர் கிட்டிநீ கட்டி வாவெ ன்று கைய னிசைத்தலு, நீதிகொன்ற விலக்கர்க ளோடுபோய் நில்லு நில்லென வொல்லை யியம்பியே, போதும் வீரன் வெரிந் புடை கிட்டலும் பொங்கு கோபம் புரிந்து திரும்பினன். (சக)

செற்றமோடு திரும்பிய வீரனேர் சென்றிலக்கர் திருந்துக ரங்களிற், பற்றுபல்படை விட்டிட மொய்ம்பன்மேற் பட்டுறு ண்டுகள் பட்டனவண்ணலங், குற்றசூளிகை யொன்றுபறித் துநே ரொன்னலார்மிசை யுந்த விரைந்துபோ, யற்ற மற்றவிலக் கர்கலக்கமோ டாவிவிட்டிட வட்டதுகெட்டதே. (சஉ)

நூறுகொண்ட பெருந்தலைகொண்டவ னூபுரத்திடை வந் தவர்மைந்தருள், வீறுகொண்டவன் மீமிசைபல்படை வீசவீ ரன் விளங்கொர்சிகரியை, மாறுகொண்டு பறித்துவிடுத்திட வல்லையாயிர வாளிகவேியே, நீறுகண்டொரு நூறுசரங்கடா நேரிலான்மிசை நீசனெய்தானரோ. (சங)

விட்டவாளிகள் பட்டிடமொய்ம்பினன் வெய்யன்முன் னர் விரைந்துபடர்ந்துகைப், பட்டவில்லைப் பறித்துமுறித்தி டப் பாவிநூறு கரங்கொடுபற்றலு, மட்டில்வீரப் புயங்கொடுதெ ள்ளியே மார்பகத்தை மிதித்தொருதாளினு, லொட்டலன்றனி நூறுசிரத்தையு மொல்லைதள்ளி யுயிர்கவர்ந்தானரோ. (சச)

வேறு.

அட்டது பின்ன ரரும்புகழ் வீரம்
பட்ட புயங்கள் படைத்துள வள்ள
றுட்டர் வெருண்டு தொலைந்திட வங்கோர்
கெட்டுரு வங்கொடு நின்றன னன்றே. (சரு)

தேவர் வணங்கு திறற்புய வீரன்
பூவடி வங்கொடு பூமிசை நிற்ப
மேவிய வைம்பது வெள்ளம தாகுங்
காவல ரன்னது கண்டு வெருண்டார். (சசு)

வந்து விரைந்து வளைந்து சினந்தே
பந்தி பொருந்து படைக்கல முந்தக்
கந்தன் விடுத்திடு காளை கறுத்தே
யிந்த வியற்கை யியற்றுத லுற்றான். (சஎ)

அடித்து முதைத்து மரற்ற வெறிந்தும்
பிடித்துட லங்கள் பிசைந்து பிழிந்தும்
வெடிக்குர லைம்பது வெள்ளமும் விள்ள
முடித்தனன் மொய்ம்புள மொய்ம்புள வீரன். (சஅ)

அட்டவ தற்பின ரங்கொரு வேரந்
தொட்டறம் விட்டிடு சூரவை மன்றம்
பட்டிட விட்டுழி பட்டது கண்ணு
லெட்டரு மன்ற மிடிந்தது மன்னோ. (சக)

தீயவர் பண்ணை செறிந்திடு மன்ற
மாய்வது கண்டு வயம்பெறு சூர
னாயிர மொய்ம்புள வாயிரர் தம்மைத்
தூயவ னோடமர் துன்ற விடுத்தான். (நு௦)

உந்திடு மாயிர வொட்டலர் கிட்ட
வந்திடு முன்னர் வயம்புனை வாகு

சுந்தர மேவிய சூரன தூரை
யந்தர மாக வழித்திட லுற்ருன். (ருக)

மண்டப கோபுரம் வாரி யெறிந்தும்
விண்டு மதிற்றிரள் வீழ வுதைத்தும்
வண்டுறு தண்டலை வல்லை பிடுங்கி
யெண்டிசை யின்கணு மேக வெறிந்தும். (ருஉ)

அங்கிவை யாதி யனேக விதத்தாற்
பொங்கு வளங்கொள் புரத்தை யழித்தே
துங்க விறற்பெறு தூயவ னிற்ப
வெங்குண வாயிர வீரர் தெரிந்தார். (ருந)

திங்கினர் கண்டு சினந்து வளைந்தே
பாங்குறு மெண்ணில் படைக்கல முய்ப்ப
வோங்கு மராமர மொன்று பறித்தே
யாங்கவர் தம்மை யடித்து முடித்தான். (ருச)

பாதக ராயிரர் பட்டது கண்டே
தூதுவ ரோடுபு சூரனெ டோதக்
காதியி ருப்பவோர் காதல னான
மாதிறல் வச்சிர வாகு வெழுந்தான். (ருரு)

பற்றுறு தந்தை பதங்கள் பணிந்தே
யொற்றனை வென்றிவ ணுற்றிடு கின்றேன்
மற்றெனை யேவுதி வல்லையி லென்ன
வற்றமில் சூரன் விடுத்தன னன்றே. (ருசு)

தந்தை யிருந்திடு சங்க மகன்றே
யுந்திய தன்மனை யூடு புகுந்தே
யந்த மிலாத வடற்படை கொண்டே
சிந்தை மகிழ்ந்தொரு தேர்மிசை யுற்ருன். (ருஎ)

வே று.

தேரைஞ்ஞூறு வெள்ளமதாகுந் திறல்யானை
யோரைஞ்ஞூறு வெள்ளமதாகு முயர்மாக்க
ளீரைஞ்ஞூறு வெள்ளமதாகு மெழினன்கு
பேரைஞ்ஞூறு வெள்ளமதாகும் பிறசேனை. (ருஅ)

இவ்வாறுகுஞ் சேனைகளோடங் கிருமைப்போர்
செய்வானுன்னித் தன்னிகராம்வச் சிரவாகு
மைவாழ்கண்டத் தண்டர்பிரானர் மகனேவுஞ்
செவ்வான்மேனித் தூயவனேரே சென்றுனல். (ருகூ)

செற்றாகுந் தானவர்ஞானத் திறலோனைச்
சுற்றுநின்று படைக்கலமுந்தத் துகளில்லோன்
குற்றுநின்று முதைத்துமெறிந்தும் கோபத்தோ
டெற்றுநின்றுங் கொன்றனனம்மா விறைதன்னில். ()

வே று.

வேறுமனேக விதத்தாற், சீறியெதிர்ந்திடு சேனை
நூறுபொருந்திட வூழிச், சூறைபுரிந்து தொலைத்தான். (சுக)

அங்கணிறந்தவ ரல்லால், வெங்கணமாகிய வெய்யோர்
தங்கண்மனங்க டளர்ந்தே, யெங்கணுமாகி யிரிந்தார். (சுஉ)

மாதிறல்வச்சிர வாகு, வீதுதெரிந்தட லேந்தன்
மீதுறவாயிர வெங்கோ, லூதையெனச்செல வுய்த்தான். (சுங)

வந்தசரங்களை வல்லே, யுந்துகரங்கொ டொடித்தே
சிந்தினனின்றுழி நீயோ, னிந்தவியற்கை யியற்றும். (சுச)

வெம்பதினுயிர வெய்ய, வம்புவிடக்குக னன்பார்
தம்பியெழுக்கொடு தாக்கி, மொய்ம்பொடுசிந்த முறித்தான். ()

வே று.

முறித்த பினையிரு மெய்ச்சிர வச்சிர மொய்ம்புள்ளோன்
மறித்து மரும்பதி னுயிர வாளி மனத்தூடே

கறுத்து விடுத்து மிகுத்த வெழுத்துகள் கண்டேபின்
றெறித்தன னேந்தெனு மாயிரவாளிகள் செய்யோன் மேல். ()

பட்டுழி யோரிறை நொந்து விரைந்து படர்ந்தன்னு
னெட்டி ரதத்தை யுதைத்திட வேறொரு நீடேர்மே
லொட்டல னுற்றுழி யவ்விர தத்தையு மொண்கையா
லெட்டி யெடுத்து விசும்பிடை போக வெறிந்தானால். (சஎ)

தேரொடு வானி லிலக்க மியோசனை சென்றேபின்
பாரில் விழுந்தொளிர் வாளதுகொண்டு பகைத் தோர்தம்
மாருயி ருண்டிடு வீரனைநேர வவன் றனுஞ்
சீரிய வாள்கொ டெறிந்து சிரங்கள் சிதைத்தானால். (சஅ)

அங்கவ னுருயிர் கொன்றவ னின்றுழி யாகாய
வெங்கதி ரோனு மறைந்தனன் மாலையு மேவிற்றுற்
சங்கரன் மாமக னப்பதி யெல்லை தணந்தேபின்
மங்குல் விசும்பு வழிக்கொ டிலங்கையில் வந்தானே. (சகூ)

அண்டர் வெருண்டிடு மாளி முகத்தவ னப்போதிற்
கண்டன னின்றவ ருன்மக னுவி கறுத்தேமுன்
னுண்டவ னிங்கிவ னுமென வோத வுருத்தேகி
மண்டு திறற்பெறு சேனைக ளோடும் வளைந்தானால். (எ0)

வீரரில் வீரன் வெகுண்டுறை வாளுரு விச்சென்றே
யாரவு னப்படை முற்று முலாவி யடும்போதிற்
பார முருயிர வாளி முகங்கள் படைத்துள்ளா
னேருற வேகி யடித்தன னுயிர நீள்கையால். (எக)

அடித்த கரங்களை யங்கொரு பாணிகொ டப்போதிற்
பிடித்தவ னுந்து கரங்கள் சிரங்கள் பெயர்ந்தோடித்
துடித்திட வாள்கொடு வீசி யடற்புனை தோள்வீரன்
வடித்தனி வேல னமர்ந்திடு செந்திலில் வந்தானே. (எஉ)

கந்த னிருந்திடு கோயில் புகுந்து களிப்போடு
மந்தமி லன்பொடு முன்பு வணங்கி யணித்தாய்பின்
றுந்திய சூரன தெண்ணமு மேனைய வுங்கூறி
யிந்திர னோடு சயந்த னிருப்பு மிசைத்துற்றான். (௭௩)

மற்றிது நின்றிட வச்சிர வாகு மடிந்தானென்
றொற்றர்கள் சொற்றுழி வெற்றிகொள் சூரென வுற்றுள்ளோன்
சற்றல வீறிடர் கொண்டொரு மந்திரி தானோது
மற்றமில் புந்தியி னாலிடர் சிந்தி யமர்ந்தானால். (௭௪)

அங்கது போதினி லப்புற வண்ட மதிற்சேருஞ்
செங்கம லத்தய னைக்கொணர் வித்தடல் சேர்சூரன்
மங்கிய தன்பதி முன்பி னிலங்க வகுப்பித்தே
துங்க விரிஞ்சன கன்றிட வன்பொடு சொற்றானால். (௭௫)

அன்னது காலையில் முன்னர் விடுத்த வடற்றூதர்
மன்னிய செந்திலில் வந்தரன் மைந்தன் மருங்குள்ள
கொன்னுறு சேனை வினாவி யகன்று கொடுஞ்சூரன்
றன்னை யடைந்து பதங்கள் பணிந்திதனைச்சொல்வார். (௭௬)

அற்றம தற்றவி ராயிர வெள்ள மடற்பூதர்
மற்றவர் மன்னவர் நூறுட னெண்மர் வரைத்திண்டோட்
கொற்ற விலக்கரோ டொன்பது வீரர் குழாத்தோடும்
வெற்றி தருங்கதிர் வேலவன் ஞால மிசைச்சேர்ந்தான். (௭௭)

அங்குறு தாரக னொண்கிர வுஞ்ச வடற்குன்ற
மங்குற வெஃக மெறிந்துயர் செந்திலில் வந்தோரொற்
றிங்கு விடுப்ப விலங்கை யழித்திவ ணெய்துற்றே
பங்கமில் யாளி முகன்றலை கொண்டு படர்ந்தானால். (௭௮)

தெண்டிரை வாவிநம் மாநக ரூடு திறற்கந்தன்
மண்ட லிகத்தொடு வந்தமர் செய்ய மனந்தன்னிற்

கொண்டன னின்னது மெய்யென வெய்ய கொடுஞ்சூர
ஞெண்டிறல் சேர்தம ரைக்கொணர் வித்துரை செய்கின்றான்.

வே று.

வானோர் தமைச்சிறையில் வைத்தசெயல் வானோ
ரானோர் தமக்கிறைவ னாதியுட னேதக்
கோனோர் விறற்பெறு குமாரனை யளித்தெம்
மேனோவு செய்திட விடுத்தருளி னானால். (அ0)

இன்பா ரரன்சுதனி ராயிரவெள் ளஞ்சே
ரன்பான பூதரு மலக்கணி விலக்கத்
தொன்பா னெனப்படு முரங்கொளிளை யோருந்
தன்பால் வரக்கடிது தாரணியில் வந்தான். (அக)

வீரான தாரகனை வெற்பொடு தடிந்தே
மாறாத செந்தினகர் வந்ததி லிருந்தே
யாறார் முடிப்பர னளித்தகுக னம்பா
லாறா னதற்றிடமொ ரொற்றனை விடுத்தான். (அஉ)

அன்னானி லங்கையை யழித்திவ ணடைந்தென்
முன்னா விருந்தெனை முனிந்தே யிகழ்ந்தே
கொன்னாரு மென்பதி குலைத்தே யிளஞ்சேய்
தன்னாவி கொண்டுறு சயத்தினொடு சென்றான். (அங)

நந்தம் பெரும்பதியி னாளையர னல்கு
மைந்தன் செருப்புரிய வந்திடுவ னென்றே
முந்துந்து தூதுவர் மொழிந்தனர்க ளென்னா
வுந்துஞ் செருச்செய வுசாவின னிசாவில். (அச)

அப்போது பற்பல ரனேகவித மோதக்
கைப்போத மைத்தரி கலந்ததவி சின்கண்
டெப்போ டிருந்ததொரு சூரன்முக நேரே
மெய்ப்போடு சிங்கமுக வீரனிது சொல்வான். (அரு)

விரைத்தார் மிடைந்திடு வியன்புய வமைச்ச
ரிரைத்தாடல் செய்திடு மிலங்கனிக மன்னர்
வரைத்தாகின் மைந்தர்க டமக்கியலும் வன்மை
யுரைத்தாரோர் புந்தியு முரைத்தில ருனக்கே. (அசு)

கொன்னார் புகழ்க்குலவு கொற்றவர் செவிக்கே
மின்னா ரழற்கணை விடுப்பது கடுப்ப
வென்னாளு நன்னிலைமை யென்னுமது தன்னைச்
சொன்னா ரமைச்சர்க ளெனும்பெயர்கொ டீயோர். ()

வாலுற்ற தண்புனல் வயக்கிய பயம்பின்
பாலுற்று லாமயிலை பற்றுமிகு முண்டி
போலுற்ற நண்பொருள் புரிந்துபடு மாபோன்
மேலுற் றிடுஞ்செயல் வினவுகிலை யந்தோ. (அஅ)

நந்தா வளங்குலவு நாகவுல கோரை
முந்தான காலமதின் மொய்ம்புட னலைத்தோர்
சிந்தா குலத்தினொடு சிந்தினர்க ளல்லா
தய்ந்தா ரொருத்தரை யுரைப்பவிவ ணுண்டோ. (அகூ)

மீனஞ் சுமந்துபுகழ் விண்ணவர்க ளெல்லா
மீனம் பொருந்திட வியற்றினை மகத்தின்
கோனந்தண் மாநகர் குலைந்திட முனிந்தா
யூனந் தருஞ்சிறையி லும்பர்களை வைத்தாய். (கூ0)

நந்தா வளங்குலவு நாகர்சிறை யின்னு
மந்தோ விடுத்திலை யதற்குவடி வேலோன்
வந்தா னமர்ச்செய வரங்கடரு நாளின்
முந்தா னுயர்த்தவன் மொழிந்தது மறந்தாய். (கூக)

இக்கால நாறினொடு மெட்டுக மிருந்தெம்
மெய்க்காசில் சத்தியில் விளிந்திடுதி ரென்று

ணக்கால முற்றறிவ ணப்படியி லன்றோ
மிக்கான தாரகனை வென்றதுயர் வேலே. (௬௨)

மின்னுரை வேதியரை மெய்க்குரவர் தம்மைப்
பொன்னு டரைப்பொறை பொருந்துமுனி வோரை
மன்னுசி ரார்தமை வருத்தியவ ரன்றோ
வெந்நாளும் வெந்நரகி லெய்தியுழல் வாரே. (௬௩)

ஈண்டாகை யான்முருக னோடம ரியற்ற
வேண்டாவின் னோர்கள்சிறை விட்டிடுவை யாயின்
மீண்டா சறுங்கயிலை வெற்பினிடை நாகம்
பூண்டான் மகன்கடிது போயிடுவ னன்றே. (௬௪)

இன்பான விப்படி யியற்றுகிலை யாகிற்
கொன்பாவு மம்பிகை குமாரனமை யெல்லாந்
துன்பாக வேல்கொடு தொலைத்திடுவ னென்றே
மின்பாவு சிங்கமுக வீரனுரை செய்தான். (௬௫)

என்றீது சிங்கமுக னின்புற விசைப்ப
நன்றீது நன்றென நகைத்துநனி சீறித்
தன்றீதி லாததொரு தம்பிமுக நேரே
யொன்றீது சூர்முத லுரைத்திடுத லுற்றான். (௬௬)

வேறு.

இந்திரன்றனக்கும் பூதர்கடமக்கு மிளஞ்சிறுபாலனோ டிமையவர்தமக்கு, முந்துகீநெஞ்சி லஞ்சினைபோலு முமையொருபாகனு மொப்பிலாக்கடவு, ளந்தனிச்சத்தி வெல்லுமென்றதுவு நாண்முடிவிழைத்தது நான்முன்புகேளேன், புந்தியிற்புதி தொன் றுன்னியேயுரைத்தாய் பொய்மொழிசொல்லவும் வல்லையாயினையால். (௬௭)

அப்படியுரைத்தா னேனுமக்கடவு ளளித்திடுவரமா ரழித்திடவல்லார், மெய்ப்புறுசத்தி யழித்திடுமென்னில் வேறதோச

த்தியும் விமலனுமதனு, லிப்பெருவரங்கள் கொடுத்தவனழியா னெண்ணிறைளமரரை யான்சிறைசெயக்கண், டொப்பின்மான் முதலோ ரஞ்சியேயிருந்தா ரொருசிறுபாலனே வொழித்திட வல்லான். (கூஅ)

என்னவேகுகனைப் பாலனென்றெண்ணி யிகழ்ந்துதன்னு யிரை யிழந்திடுகின்ற, முன்னவனிசைப்பப் பின்னவன்பின்னு முனியலையொன்றின மொழிவனென்றுரைப்பான், பொன்னுல கமரர் தமைச்சிறைபடுத்திப் புவியினினீதி புரிந்திடாவதனைத், தன்னிகரான சங்கரனறிந்துன் றன்னைவந்தடுவான் றன்னுள நினைந்தான். (கூகூ)

இன்னநீர்வரங்கள் கொடுத்தயாமழிப்ப தியல்பலவாதலா லிருமையேபடைத்து, மன்னியேயிருந்த சூரனைப்பிறர்க்கும் வதைப்பரிதெனவே மனத்திடைநினைந்து, பொன்னுறுதனதா முருவமாமொருசிர்ப் புதல்வனுற்புகழுறப் பொருக்கெனமுடிக் கத், தன்னுதல்விழியா லாறுமாமுகத்தோர் தனிப்பெருங்குமர னைத் தந்தனன்பரனே. (க00)

அற்றமிலுருவ மாகுவனருவ மாகுவனருவுரு வகன்ற, பெற்றியுமாவன் மறைகளுந்தெரியாப் பெரியவன்பெரியர்க்கும் பெரியான், றுற்றிடும்பொருள்க ளனைத்துமாயலவாய்த் தோன் றியதனிப்பெருந் தோன்றன், மற்றவன்றனைநீ பாலனென்றறை ந்தாய் வல்லையிக்கவனுன் மாளுதிமாதோ. (க0க)

ஆதலானியுநின்பெருங்கிளையு மன்புறுவளத்தோ டமர்ந் திடவேண்டிற், றீதிலாவமரர் சிறையினைவிடுத்தல் செய்யென வெய்யவன் சிந்தைமேற்சினமுற், றாதையாலலைப்புன் டங்கியா ற்குடன் யேர்சரவணத்தலை யுண்டபாலனையோ, சோதியென் றுரைத்தாய் பேதையென்றிகழ்ந்து சொல்லினுன்வெவ்வுரைச் சூரனுமவுணன். (க0உ)

முற்றுணர்சிங்க முகத்தினனன்மை மொழிந்ததற்கிழிந்தோன் முனிந்துரைத்திடலுஞ், சற்றுநம்மொழியுட் கொண்டில னந்தோ தலையினில்விதியையார் தவிர்த்திடவல்லார், மற்றிவன் மடிதநின்னமாமதன்முன் மடிதலேகடனென மனத்திடைநினைத்துச், சிற்றறிவுடையேன் சொற்றனபொறுத்தி சேரலார்தமையடச் செல்குவனென்றான். (கoங)

என்றுவன்றிறல்கொண் மடங்கன்மாமுகத்தோ னின்புறவிசைப்ப விருந்திறற்சூர, னன்றுநன்றெனவே மகிழ்ந்தவன்றன்னை நயமொடுபுல்லிப் புகழ்ந்துநின்னகர்போ, யொன்றுதிருகனின் டடைந்திடில்விளிப்ப னெல்லைமேவுதியென் றுவப்புடன் விடுப்பச், சென்றுதன்புரம்புக் கமர்ந்தனனெவருஞ் செலவுரைத்துறையுள் சேர்ந்துசூரிருந்தான். (கoச)

இன்னவாறவுணர் தொழுங்கழற்கொடுஞ்சூ ரெழிலிவந்தெழிலினோ டினிதுகண்படுக்கும், பொன்னுலாம்புரிசை மகேந்திரபுரியிற் புரிந்துவீற்றிருந்தது புகன்றனமன்னோ, மன்னுமாலயன்முன் னிமையவர்வணங்க மடங்கலந்தவிசின்மேல் வனசமாளிகைமே, லன்னம்வாழ்கழனிச் செந்தின்மாநகர்வா ழறுமுகத்திறைசெய லறிவுறவறைவாம். (கoரு)

மகேந்திரகாண்ட முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - சரு௨.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

யுத்தகாண்டம்.

முதனாட் பானுகோபன்யுத்தம்.

மின்னிகர்சடிலத் தவிர்மதிமுடித்த வித்தகன்மத்தக விழி
விழித்தாங்குப், பொன்னுறுமருணத் தடமலர்மிடைந்த பொது
ம்பர்சூழுதயவான் பொருப்பினதும்பர், துன்னுசெங்கிரணத்
திரவிவந்தெழலுந் தோகையோர்மருங்குடைத் தோன்றன்முன்
னூன்று, கன்னல்விற்றடக்கைக் கடவுண்மாண்டதுபோற் கது
மெனவழிந்தது காரிருட்கங்குல். (க)

இவ்வகையுலகிற் றுணங்கறலகல விரவியாமொருவன்வந்
திருவிசும்பெழலு, மொய்வளரவுணப் பேரிருண்மடிய முருகனு
ம்பரிதியு மூரனொடுமெழுந்து, செவ்வொளிக்கனகத் தேரின்மே
ற்புகுந்து சேனையோர்வானுளோர் செறிந்துசூழ்ந்தேத்தப், பௌ
வநீர்கடந்து சூரன்மூதூரிற் பாங்குறுவடதிசைப் பாலடைந்
தனனே. (உ)

அங்கணவமையத் திமையவர்புனைவ னாறுமாமுகமுடை
யண்ணறன்னருளாற், கொங்கலரிருங்கா மருங்குசூழேம கூட
மாம்பெயருடைக் கோநகர்குயிற்றச், சங்கரன்மதலை கொடிநெ
டுந்தடந்தேர் தணந்துசீர்மந்திரத் தணைந்ததுதன்னிற், பொங்
கெழின்மடங்கற் சேகரத்திடையே பொருந்தியவணைமேற் பொ
ருந்திவீற்றிருந்தான். (ங)

வே று.

வீறுகொண்ட தானையோடு மேன்மைகொண்ட வேலவ
னீறில்பா சறைத்தலத்தி லிந்தவா றிருப்பவீ
றூறிலாத சூரன்முன்ன ருற்றுநா ரதன்சொலச்
சீறியின்ன தொற்றரோடு செற்றமோடு சொற்றனன். (ச)

வாரிமன் னவற்பிடித்து வாருமென்ன வேகியே
கோரமோடு பற்றிமுற் கொணர்ந்திடச் சினந்துநீ
வீரமோடு மாறுகொண்டு வீறுகொண்ட தெவ்வரைச்
சேரவிங்கு விட்டதென்ன செப்புகென்று செப்பினன். (ரு)

அந்தவேலை வேலைமன்ன னமரரோடு குமரவே
ளுந்துவானி னேகினு னுயர்ந்தபூத ரென்கனே
வந்திடக் கலங்கினேன் மலங்கினேன் வருந்தினேன்
பந்திகொண்ட பூதர்தம் பரட்டினுக் கமைந்திலேன். (சூ)

ஏழையேன் றடுப்பதெங்ங னென்றுகூறி நின்றிடத்
தாழ்விலாத வொற்றர்வந்து சண்முகக் குமாரவேள்
வாழுநம் பெரும்பதிக்கு வடதிசைக்க ணெய்தினன்
சூழ்பதாதி யோடுமென்று சொல்லவீது சொல்லினன். (எ)

இரவியைத் தளைந்துளானை யிங்கழைத்தி ரென்னலும்
பரவியேகி யொற்றர்சொற்ற பானுகோப னைத்தரச்
சிரமொரைந்தன் மைந்தனோடு சேனையோரை வென்றுநீ
விரைவிலிங்கு வருதியென்று விடைகொடுப்ப வேகினன். (அ)

ஆங்குதன் மனைக்கணுற் றடற்படைக் கலங்கள்கொண்
டேங்குறுத தானைவெள்ள மிருபதான வாயிரம்
பாங்கினோடு பாங்கினிற் பரந்திரைந்து சூழவே
தீங்கிலாத விசயனாதி யனிகமன்னர் சேரவே. (கூ)

கந்துகங்கண் முப்பதான வாயிரங் கலந்ததோர்
சுந்தரஞ் செறிந்திலங்கு தய்யவைய மேறியே

வெந்திறற் பெருஞ்சமர்க்கு மேவுகின்ற வாறுகண்
டுந்தரா ரதன்குகன்க ணெல்லைவந்து சொல்லினன். (௧௦)

எந்தையான கந்தவே ளிலக்குவீர வாகுவாஞ்
சுந்தரன் றனைத்தெரிந்து சூரனிவ் விடத்தியாம்
வந்தவா றுணர்ந்ததன் மகன்றனைப் பதாதியோ
டிந்தவேலை நம்மொடே செருத்தொடங்க வேவினன். (௧௧)

சேனையான தன்றவின்று சென்றுவென்றி யொன்றிநீ
யூனமின்றி வருதியென் றுவப்பினோ டுரைத்தலு
மானனங்க ளாறுகொண்ட வண்ணலைத் தணந்துபோய்த்
தூநலங்கொள் படைகள்கொண்டு துய்யவைய மேறினன். ()

சுந்தரங்கொ ளெண்மருந் துலக்கமா மிலக்கரும்
வெந்திறற்கொள் பத்துநூறு வெள்ளமான பூதருந்
தந்திரங்கொள் சுப்பிரதி தானைமன்ன ருங்குழீஇ
வந்தருழ வேகினன் மகிழ்ச்சிவீர வாகுவே. (௧௩)

தலைமைகொண்ட பாசறைத் தலத்தினைத் தணந்துபோய்
நிலைமைகொண்ட சூர னூரி னிண்மதிற் புறத்துறத்
தொலைவில்பூத ருஞ்சினங்கொள் சூரன்மைந்த னனிகமும்
பலபடைக்க லஞ்சொரிந் தெதிர்ந்துபோர் பயின்றவே. (௧௪)

தெண்டிரைக்கு நேரெனத் திரண்டிரண்டு சேனையு
மண்டியோதை செய்துநின் றடுஞ்செருப் புரிந்திடச்
சண்டமுற்ற வவுணருஞ் சலந்தரித்த பூதரு
மண்டுசோரி வாரிநேர மட்டிலார்கள் பட்டனர். (௧௫)

மேனலங்கொள் பூதர்தாம் வெகுண்டுசென்று மேவலா
ரானையோடு மானைதன்னை யாளினோடு மாளினைச்
சேனையான தேரினோடு தேரைவாரி மோதலு
மூனமுற்ற வவுணர்தா முடைந்துவாடி யோடினர். (௧௬)

அற்றவேலை யவுணர்தம்மி லனலியென்னு மன்னவன்
செற்றமோடு வந்தெதிர்ந்து நீதிலாத பூதர்மேல்
வெற்றிகொண்ட கணைகள்சிந்த வெந்திறற்கொள் பூதரு
டேற்றசிங்கன் முனிவினோடு மொல்லைசென் றெதிர்ந்தனன். ()

மிண்டுகொண்ட வனலிதேரில் விரவிநின்ற புரவியைத்
தண்டுகொண்டு மோதலுந் தளர்ந்திறப்ப வெய்யவன்
கண்டுகோல் சொரிந்திடக் கனன்றவன்றன் வையமுற்
றண்டலன்கை விற்பறித் தடற்கொள்சிங்கன் வீசினான். (கஅ)

அற்றமற்ற சிங்கன்மீதி லனலிதண்டின் மோதலும்
வெற்றிகொண்ட சிங்கனங்கண் வெய்யன்மார் படித்தவற்
பற்றிநின்று சுற்றிநற் படித்தலத் தடித்திடத்
தற்றுகின்ற வவுணரூடு சண்டனீது கண்டனன். (கசு)

கண்டசண்ட னடுவனென்று கழறும்வேலை சிங்கனவ்
வண்டலன்றன் வையமுற் றவன்றடம் புயத்தின்மே
லொண்டிறற்கொள் கதையின்மோத வவனுமுந்து சிங்கன்மேற்
றண்டின்மோத விருவருந் தளர்ச்சியெய்தி வீழ்ந்தனர். (உ0)

மற்றிவ்வேலை யவுணர்தம்மின் மாயனோடு பூதரிற்
செற்றமுற்ற நீலனான சிலனங் கெதிர்ந்துநீ
ளூற்றதண்ட முந்தமாய னுந்துமார்பில் வந்துபட்
டிற்றுளா னெனக்கலங்கி யிந்தவா றியற்றுவான். (உக)

நீலன்மீது சூலமொன்று நீசன்விட் டிடப்படச்
சாலவே வருந்திநின்று தக்கமாயன் முன்புபோய்க்
கோலமார்பின் மீதுபாணி கொண்டுமோதி யண்டர்தங்
காலனைப் பிடித்தவன் களத்தினிற் கறித்தனன். (உஉ)

கண்டமீது விண்டிடக் கடித்திரத்த முண்டுயிர்
கொண்டபோது சண்டனோடு கோதில்சிங்க னங்கெழுந்

தொண்டிறற்கொ டண்டுகொண் டுருத்தெழுந்து சிங்கனவ்
வண்டலன் கவுட்கரத் தடித்தனன் முடித்தனன். (உரு)

அன்னகாலை யவுணர்தம்மி லசமுகத்த னணுகவே
மன்னுகின்ற பூதர்தம்மின் மதுவெதிர்க்க வஞ்சகன்
மின்னுனைச் சரங்கள்சிந்த வெய்யன்வைய மீதுபோ
யொன்னலன் கலங்கவேலை யோதைபோ லொலித்தனன். ()

ஆர்த்தபோதி லசமுகத்த னயர்வதாக வன்னதைப்
பார்த்துவீர னல்லையுய்ந்து போகெனப் பகர்ந்துநீள்
சீர்த்திகொண்ட மண்ணிடைத் திரும்பவல்லை நில்லெனு
வார்த்தைபேசி வந்தெதிர்ந்து மறிமுகத்த னிதுசெய்வான். ()

மையிலாத பூதன்மீது வன்சரம் பொழிந்திடக்
கையினால் விலக்கல்செய்து கையன்முன்பு சென்றவன்
கொய்யுளைச் சகட்டினைக் கொதித்தெடுத்து வேலையிற்
றுய்யன்வீச வையமீது துண்ணெனக் குதித்தனன். (உசு)

குதித்துவந்து பூதன்முன்பு கூடிமற் றெழிற்செயப்
பதத்தினா லுரத்தொடம் பரத்தின்மீ தெறிந்திடக்
கதித்தபூவின் மேவியே களங்கமற்ற மதுவின்மேற்
கொதித்துமாயை யான்மறைந்து கொடியநேமி விட்டனன். ()

தந்திரங்கொண் மதுவின்மீது தகர்முகத்தன் விட்டிடும்
வெந்திறற்கொ டிகிரிதான் விரைந்துசென்று பூதனங்
குந்துகின்ற படையிலாம லுறுதலிற் றிரும்பியே
வந்துதீயன் முடிதடிந்து மாவிடத் தடைந்ததே. (உஅ)

ஆயகாலை யவுணர்மன்ன ரனிகமோடு மணுகலா
லேயபூத ருடையவே யிலக்கர்மேவு தண்டகன்
போயெதிர்ந்து பல்லவம் பொழிந்தழிப்ப வீதெலாந்
தீயசூரன் மாமகன் றெரிந்தெதிர்ந்து வந்தனன். (உகூ)

வந்தெதிர்ந்த குறளினோர் மடிந்துடைந் திடச்சரஞ்
சிந்திமுந்தி வந்திடச் சினத்தினோடு முக்கிர
னுந்துசூரன் மைந்தன்முன்ன ருற்றவன்ற னூதுதே
ரந்தரத்தின் மீதுபோக வங்கெடுத் தெறிந்தனன். (௯0)

நண்ணுதேரி னோடுபோனு நாடுமெட்டு மேகியே
மண்ணில்மேல் விழுந்துசென்று வன்றிறற்கொ ளுக்கிரன்
றிண்ணமுற்ற வங்கமீது செங்கையா லடித்துநீள்
விண்ணின்மீ தெடுத்தெறிந்து வேறுதேரி லேறினான். (௯௧)

காசிலேழு லோகமுங் கடந்துபின்ன ருக்கிரன்
வீசுசீர்கொள் படியின்மேல் விழுந்தனன் கிடந்தன
னேசிலாத தண்டிநீ டிரும்பினாகி யேனையோர்
பூசலான வெந்தொழிற் புரிந்திரிந்து போயினார். (௯௨)

ஈதுகண் டிலக்கர்வந் தெதிர்ந்துகோல் சொரிந்தவன்
றீதுகொண்ட தேரினைச் சிதைப்பவேறு தேரின்மே
லூதைபோல வாவிநின் றுறுஞ்சரங்கள் கோடிவிட்
டேதமற்ற வீரர்வில் லிலக்கமுந் துணித்தனன். (௯௩)

விற்றுணித் தளப்பில்வாளி வீரர்மே லழுத்தலு
மற்றுநே ரிலாவிலக்கர் வாடியஞ்சி யோடினா
ருற்றவிச் செயற்றெரிந் துரங்கொள்வீர கோளரி
செற்றமோடு மெற்றனைந்த தியன்முன்பு வந்தனன். (௯௪)

வந்தளப்பில் கோல்சொரிந்து வஞ்சன்விட்ட கோலெலாஞ்
சிந்தியாயி ரஞ்சரஞ் செலுத்திவெய்யன் மார்பையங்
குந்துசா ளரம்படுத்த வுள்ளநொந்து மாயவன்
வெந்திறற் படைக்கலத்தை வீரன்மீது வீசினான். (௯௫)

வீசலுற்ற படைவிரைந்து மேனியுட் பொருந்தலு
மாசிலாத வீரனும் மயங்கியே விழுந்தன

னேசில்வீர பானுவங் தெதிர்ந்துவெய்யன் வையமுற்
றேசைநாணி விற்பறித் தொடித்தெறிந்த வெல்லையின். (ங௬)

தூயவீர னாகமீது சோரிநீர் குதித்திட
மாயவஞ்சன் வாளினான் மனஞ்சினந்து குத்தலுந்
தீயன்மீ தணிந்தவச் சிரக்கவச மற்றிட
வோய்வில்வீர பானுவு முரத்துவாள் செலுத்தினன். (ங௭)

சூரன்மைந்த னுட்சினந்து தூயனெற் றிகுத்தலும்
வீரபானு வீழவே வெகுண்டுவீர ராந்தகன்
கோரமோடு வந்தெதிர்ந்து கோல்களா யிரங்கடேய்
வாரமோடு மவுணனிட்ட மவுலியங் கறுத்தனன். (ங௮)

வேதன்முன் கொடுத்தவேலை வெய்யன்விட் டிடப்படப்
போதநொந் தயர்ந்தனன் பொருந்திமற்றை யைவருந்
தீதினா னுடன்றனுச் செருப்புரிந் துடைந்திடக்
காதல்வீர வாகுவீது கண்டுசென் றெதிர்ந்தனன். (ங௯)

தீதில்வீர வாகுவைத் தெரிந்தெரிந்து தீயவன்
வேதனல்லை மாலுமல்லை வேலினானு மல்லையோர்
தூதனீயெ னோடுபோர் தொடங்கவல்லை கொல்லென
மாதிறற் பரித்துயர்ந்த வாகுவீது கூறுவான். (௪0)

வீரம்வீரர் சிறிதுமே விளம்புவார்கொ லோவெனச்
சூரன்மைந்தன் முனிவுகொண்டு சோனைமாரி மானவெங்
கோரவாளி தூவலுங் குவட்டைவென்ற மொய்ம்பனு
மேருலாவு கணைசொரிந் திருஞ்செருப் புரிந்தனன். (௪க)

மண்ணிலோடு மெட்டதான மாதிரத்தி லோடுநீள்
விண்ணிலோடு நீலவேலை மீதிலோடு நேமியின்
கண்ணிலோடு மண்டமுன்பு கடிதிலோடு மீளுமா
லெண்ணிலாத வன்மைகொண்ட விருவரேறு மிரதமே. (௪உ)

சூரன்மைந்தன் விடுசரங்க டெய்யவன் றடுத்திடும்
வீரவாகு விடுசரங்கள் வெய்யவன் றடுத்திடு
மாருமஞ்ச விந்தவா றருஞ்சரம் பொழிந்துநீ
டீரமேவு மிருவருஞ் செருப்புரிந் துலாவினர். (௬௩)

வெந்திறற்கொள் வீரன்விட்ட விசிகமாரி சிந்திவன்
கந்தவாகை வாகுவின் கரத்துவில்லை வல்லையங்
கந்தமற்ற சூரன்மைந்த னாயிரஞ் சரங்களாற்
சிந்தவே துணிப்பவீர னிந்தவாறு செய்குவான். (௬௪)

பின்னுமோர் நெடுந்தனுப் பிடித்தொரா யிரஞ்சரந்
துன்னவே விடுத்தவன் றுலங்குவிற் றுணித்தபோ
தன்னவெய்யன் வேறுவிற்கொ டாயிரஞ் சரங்கடான்
மன்னிரும் புகழ்ச்சிவீர வாகுமேல் விடுத்தனன். (௬௫)

விட்டபோது வீரவாகு வெஞ்சரங்க ளேழினு
லொட்டலன்றன் மௌலிதள்ளி யொல்லைபத்து நூறுகோ
ருெட்டுவெய்ய னரணமுந் துணித்திடத் துலங்கிய
மட்டில்சீர்கொள் பரிதிகண்டு மண்டுமோகை கொண்டனன். ()

கோரமான வாயிரங் கொடும்பெருஞ் சரங்கடாம்
வீரவாகு நெற்றிமீது வெய்யன்மைந்த னெய்யவே
சோரியுண் டழுந்திடத் துலங்குசெங் கரத்தினு
வீருமம் பினைப்பறித் தெறிந்துவீர னிதுசெய்வான். (௬௭)

சித்திரங்கொள் பானுவைச் செயிர்த்தவீறு சேவகன்
வத்திரத்தி லாயிரம் வயங்கொண்மார்பி லாயிர
மெத்துதோளி லாயிரம் விறற்கரத்தி லாயிர
மத்திரங்க ளொல்லைசென் றழுந்துறத் துரந்தனன். (௬௮)

கந்தனெந்தை யிளவல்விட்ட கடியவாளி கொடியவன்
வெந்திறற்கொ ளங்கமெங்கும் விரவியங் கழுந்தலால்

வந்துவந்து சோரிமூட வாடிநொந்து கந்துகப்
பந்திகொண்ட தேரின்மீது பானுகோப னின்றனன். (சகூ)

அன்னபோதி லீதுகண்ட வன்றனூது சேனையோர்
மன்னுவீர வாகுமுன்பு வந்தெதிர்ந்து போர்செயத்
துன்னுவிற்கொள் வாளிகொண்டு துற்றசேனை முற்றவுஞ்
சின்னபின்ன மாகவே செறுத்துநின் றறுத்தனன். (ருo)

பின்புமுன் புடைந்திறந்த பெருகுபூதர் யர்வருந்
துன்பிலா விலக்கருந் துலக்கமான வெண்மரு
மின்பமா மகிழ்ச்சியோடு மீடினோடு கூடியே
மன்பெரும் புகழ்ச்சிவீர வாகுவின்க ணேகினர். (ருக)

துற்றசோப மற்றபின்னர் சூரன்மைந்தன் வீரனேர்
செற்றமோ டெதிர்ந்துநூறு நூறுகோல் செலுத்தியே
வெற்றிமொய்ம்ப னேறுகின்ற வீறுதேரை நூறலு
மற்றுமோர் சகட்டில்வீர வாகுவல்லை வாவினான். (ருஉ)

வாவிநூறு நூறுகோவில் வஞ்சகன்கை வில்லுடன்
மேவுகின்ற தேரழிப்ப வேறுதேரி லேறிவெம்
பாவிமற்று மோர்தனுப் பரித்திரா யிரஞ்சரந்
தூவிவீர னாகமீது தோயவங் கழுத்தினான். (ருங)

ஆகமீது பகழிவந் தழுந்தவீர வாகுவுஞ்
சோகமங் குணர்ந்திரேழு துங்கவாளி தூவியே
மாகர்தெவ்வன் வில்லொடித்து வாளியா யிரங்கடா
மேகவிட்டு வெய்யனேறு மிரதமுங் கெடுத்தனன். (ருச)

மற்றுநூறு வாளிகொண்டு மார்பைவாயில் செய்யவோர்
வெற்றிவையம் வெய்யனேற வீரவீரன் விசிகமங்
குற்றவா யிரந்துரந் துரந்திறந்த நெறியினாற்
றுற்றிடுஞ்சி லீமுகங்கொ ணேியங் கறுத்தனன். (ருரு)

இந்தவாறு கண்டுவில்லி னிவனைவெல்வ தரிதெனு
முந்துபானு வைத்தளைந்த மொய்ம்பன்வீர மொய்ம்புசே
ரந்தவீர னுதியான வாருமோக மாகவே
வெந்திறற்கொண் மோகமான வேல்விடுத்து நின்றனன். (ருசு)

வந்தவந்த வேலினுன் மயங்கிவீறு பூதரு
முந்துசீ ரிலக்கரும் முரண்பொருந்து மெண்மருங்
கந்தனேவு தூதனுந் தளர்ந்துகந்தி னிற்றலு
மந்தமற்ற கணைகள்சிந்தி யவருருத் துளைத்தனன். (ருஎ)

ஆயகாலை முருகனீ தறிந்தமோக வேல்விடுத்
தேயுமோக வேலழிப்ப வேருலாவு வீரரோ
டோய்வில்வென்றி மொய்ம்பனங் குளங்தெளிந்து தானவன்
சேயின்மீதி லாதிவேல் செலுத்துமா றெடுத்தனன். (ருஅ)

கண்ணுதற் பரன்படைக் கலங்தொடுக்கின் மாய்வுறப்
பண்ணுமந்த வுந்துவேல் பரித்துவந்தி லேனெனு
வெண்ணிமாய மாயொளித் திருக்கைவெய்ய னேகலும்
விண்ணினின்ற கன்றருக்கன் மேல்கடற் படிந்தனன். (ருகூ)

நண்ணலன் கரந்துபோன செய்கைதன்னை நாடியே
திண்ணமுற்ற தண்டமோடு திண்டிறற் புயத்தினேன்
றுண்ணெனத் திரும்பியே துலங்குவெற் பெறிந்தவேற்
பண்ணவன்றன் முன்பணிந்து பாசறைக்கண் மேவினன். (சுo)

வே று.

இந்த வாறிவ ணின்றிட விரவியம் பகைஞன்
புந்தி தன்னிடை யளவிலாப் பெருந்துயர் பொருந்த
நொந்தி ருந்தன னிவையெலா மொற்றர்போய் நுவல
வந்த வேலையி லறிந்தனன் சூரனு மவுணன். (சுக)

அறிந்த தானவ னுளையான் படையொடு மணுகிச்
செறிந்த சேனையும் பெருங்கிர வுஞ்சமாஞ் சிலம்பை

யெறிந்த வேற்படைக் குமரனுஞ் சமரில்வந் தெதிர்ந்து
மறிந்தி டும்படி பொருவனென் றுன்னியே வதிந்தான். (௯௨)

வண்டு லாவரும் வண்டுழாய் மிலைச்சிய மௌலித்
திண்டி றற்பெறு மரியுரத் திலங்கிய திருப்போ
லெண்ட லிர்ந்தவெண் சீகரச் சாகரத் திடையே
சண்ட வெங்கதிர் பரப்பிவந் தெழுந்தனன் றபனன். (௯௩)

கந்த மாமலர்ப் பொதும்பர்சூழ் கமலைமா நகர்வா
ழெந்தை ஞானசம் பந்ததே சிகன்றனை யெதிர்ந்தார்
பந்த வானவப் படலம்விண் டிரிந்திடும் படிபோ
லந்த ரம்புவி மறைத்தபே ரிருளகன் றதுவே. (௯௪)

இரண்டாநாட் சூரபன்மன்யுத்தம்.

அன்ன காலையி லிலக்கவெள் ளம்படை யணுகத்
துன்னு சீரசு ரேந்திர னுடனதி சூர
னென்ன நின்றிடு தம்பியர் மைந்தரா மிருவர்
மன்னி டும்படைத் தலைவரா யிரதமேல் வரவே. (௯௫)

சீர் புரிந்திடு மொருபெருந் தேரின்மேற் றிறற்சூ
ரூர் பிரிந்துபோர் புரிந்திட வருதல்கண் டோடிக்
கூர் புரிந்திடு குலிசவேற் கரத்தினன் கூற
வேர் புரிந்திடு குமரவே ளறிந்தன னிதனை. (௯௬)

அறிந்து மாருதச் சாரதி யியற்றுதே ரணுகிச்
சிறந்த சீருள விளையவ ரிரதமேற் செல்லப்
புறந்த ராதவீ ராயிர வெள்ளமாம் பூதர்
செறிந்து சூழ்ந்திடத் தானவன் படைக்கெதிர் சேர்ந்தான். ()

சேர்ந்த காலையிற் பூதரு மவுணருஞ் சினங்கொண்
டார்ந்த பற்பல படைக்கலஞ் சொரிந்துகின் றூர்த்து

நேர்ந்து கிட்டியங் கிருஞ்செருப் புரிந்தனர் நெடுஞ்சீர்
சார்ந்த சாரத ரின்னன பின்னர்செய் தனரே. (௬அ)

ஆயி ரம்பெருந் தேரினைக் கரங்களா லள்ளி
யாயி ரங்கரி கெட்டிட மோதுவ ரதற்பி
ளுயி ரங்கரி பாணிகொண் டெற்றியே யடற்பத்
தாயி ரம்பரி யழிவுறப் புரிகுவ ரடலால். (௬௯)

கோடி வெம்பரி பாணிகொண் டாயிரங் குலவுங்
கோடி யாகிய வவுணரை யடித்துயிர் குடித்தார்
வாடு ருவிறற் றகுவரும் பூதரை வளைவுற்
றீடு சேர்ந்திடு பற்பல படையினு லிறுத்தார். (எ0)

வீறி வந்திடு தானவ ரானவர் வெகுண்டு
சீறு சாரத ருடல்பதை பதைத்திடச் சிதைத்த
லீறி லாவிறற் பூதமன் னவர்தெரிந் தெதிர்போய்
மாறு றும்படி தானவர் தானையை வதைத்தார். (எக)

பிணங்கள் சோரிவெற் பாறுபோன் மேவுறப் பெருஞ்சீர்க்
கணங்க டானவர் கணங்களை யடுதிறங் காணூஉ
விணங்கு சீரதி சூரன்வந் தறுமுக னிருதாள்
வணங்கு பூதர்மேற் பொழிந்தனன் பகழியா மாரி. (எஉ)

அந்த வேலையிற் பூதரி லுக்கிர னணுகித்
தந்தி மாமுகன் முன்னவன் சுதன்மிசைத் தண்டொன்
றுந்த வுந்துமக் கதையதி சூரன தூரத்து
வந்து சாவிகை சிந்திய தவுணர்கண் மயங்க. (எ௩)

மூடு சாவிகை சிந்தலுஞ் சிந்தையுண் முனிந்து
பாடி லுக்கிரன் மீதுநா ருயிரம் பகழி
கூட விட்டுழிக் குருதிநீ ரெழுந்தது கொதித்தோ
ரீடு வெற்புவிட் டவுணர்கோன் றேரினை யிறுத்தான். (எச)

மற்ெறுர் வையமேற் பாய்தலு முக்கிர வலியோன்
செற்ற மோடுதேர்ப் பரிகளை யுதைத்திடத் தீயோன்
றற்று நூறுகோல் விடுத்தலு நெடியகைத் தடியா
லிற்றி டும்படி விலக்கவே றிரதமே றினனே. (எ௫)

வே று.

ஏறிநின்றவதி சூரனுக்கிரனை யீறுசெய்வனென வெண்ணியே, சிறனற்படை யரும்புனற்படை திறற்சமன்றனது தின்படை, வீறுகின்றதொரு காலினுந்துபடை மின்படைத்தவிதி தன்படை, மாறனுெண்படை விடப்பிடித்துடல் வருந்துருதவை யருந்தினுன். (எசு)

விட்டவிட்டபடை முற்றுமுற்றுதிறன் மிக்கவுக்கிரன் விழுங்கலுந், துட்டனுனவதி சூரனுதிபடை தொட்டிடப்பரனை யுக்கிர, னிட்டமோடுதொழு தஞ்செழுத்தினை யியம்பிநின்றிடலு மெந்தைதன்,னெட்டிரும்படை திரும்பிமுக்கணுடை நின்மலன்புடை யடைந்ததால். (எஎ)

ஈதுகண்டரி முகத்தன்மாமக னிலங்குதேரினு மிறங்கியே, கோதுசெய்யுமொரு தண்டுகொண்டுமிகு கூளிமன்னனெதிர் கூடிவன், போதுகொண்டதொடை கொண்டதோண்மிசை புடைப்பவக்கதை பறித்தவன், றீதுகொண்டவுர மீதடித்துழி சிறந்ததொல்லுயிர் துறந்தனன். (எஅ)

இன்னவாறது தெரிந்துநெஞ்சக மெரிந்துதானவர்க ளிந்திரன், மன்னுபூதர்கள் பதைத்துமாளும்வகை வாளிசிந்தியெதிர் வந்தபோ, தின்னலற்றகுறண் மன்னரிற்கனக னென்னுமன்னவனெதிர்ந்துநின், றன்னவஞ்சனொடு போர்புரிந்திடலு மாயிரங் கணை விடுத்தனன். (எகூ)

மெத்துமத்திர முருத்தனிற்பட மெலிந்தனன்கடிது வீறுமுன், மத்தனென்பவ னெதிர்ந்துபோர்புரிய வஞ்சனெண்ணில் பல வாளிதூஉ, யெய்த்திடும்படி யிழைப்பமந்தனெதி ரெய்தி

வெய்யசமர் செய்திடப், பத்துநூறுகணை சிந்திமந்தனு மயர்ந்தி டக்கடிது பண்ணினான். (அ0)

வீறுசிங்கனது பின்புமுன்பணுகி வெஞ்செருப்புரிய வஞ் சக, னூறுவெங்கணை விடுப்பவன்னவனு நொந்துநின்றிடலு முந்துசீ, ரேறுசாரதர்கண் மன்னர்பின்னுள ரியாவரும்பொரு திளைத்திடச், சீறிவந்தன னிலக்கர்தம்மிலுயர் திண்டிறற்குலவு தண்டகன். (அக)

தாரகன்றன்மகன் வத்திரத்திலுயர் தண்டகன்கணைகளாயி ரம், வீரமோடுவிட நொந்துதங்கிதரு வெய்யனெண்கணைகளை ய்யவே, சீருலாநுதல் படப்பெருந்துயர் செறிந்திடக்கடிது சோ முகன், கோரமோடணுகி யாயிரங்கணைகள் கொண்டுதேரழிவு கண்டனன். (அஉ)

தேரழிந்திடலு மானைமாமதலை சீறிவேறிரத மேறியே, வீரமோ டுவரு சோமுகன்றன்மிசை வென்றியோர்படை விடுப்பவங், கேருலாவுமவ னூர்தளர்ந்தன னிலங்குசீர்விசயன் வந்துநீ, டார கன்றன்மகன் வில்லைவல்லைகணை யாயிரங்கொடு தடிந்தனன். ()

கொண்டவில்லழிய வந்தெதிர்ந்துபொரு கொற்றவீரன்வி றல்பற்றலன், கண்டுதண்டது விடப்படத்தளர் கலக்கமுற்றன னிலக்கரி, லண்டுமேனைய ரடைந்துவிற்சமர் புரிந்துடைந்திடலு மாசிலா, மண்டுவீரமுள கந்தனுக்கிளவல் வந்துவெய்யனொ டெ திர்ந்தனன். (அச)

கைத்தனுத்தனை வளைத்துமெத்திய கடுஞ்சரஞ்சிதறி வெய்ய வன், மைத்தனுத்தனை மறைப்பவன்னவனு மன்னுமாயிரநல் வாளிதான், சுத்தன்மீதுபட விட்டொரேழுகணை தொட்டுவிற் றடிய விற்கொளாப், பத்துநூறுகணை சிந்திவெய்யனுறு தேரை வில்லொடு படுத்தனன். (அரு)

வேறுதேரவுண னேறிவிற்கொடுயர் வீரவாகுவுறு தேரினை,நூறு கோலதனி னூறுகாலதனி னூபுரத்துவரு சேவகன், மாறிலா விறல்கொள் பாவிதேரினிடை வாவிமேவுதிறல் வாளினூற், பேறதாமொரு கரந்துணித்துழி பிடித்தசதண்டுகொ டடித்தனன்.()

ஊறில்வீரனவு ணன்சிரத்திடை யுதைத்துமீளுதலு மொன்னலன், சிறிவாள்கொடு தொடர்ந்துவந்துழி திரும்பியங்கவனை வாளினூ, னூறினனவுண ரஞ்சியோடினர் நுவன்றிடற்கரிய சீரினுல், வீறுசூரனிது கண்டுபூசர்குழு மீதுவெம்மையொடு மேவினுன். (அஎ)

முந்திவந்துயர் தனுக்குனித்தனன் முழங்குநாணொலி வ்ழங்கலுஞ், சிந்தினூர்சில ரிரிந்துளார்சிலர் திகைத்துளார்சிலர் செகத்தின்மே, லிந்தவாறுமிகு பூதர்நொந்தனர்கள் யாண்டுபத்துடனிரண்டுதா, னந்தநாணொலி யொழிந்ததில்லையெனி லாரவன்றன்விறல்கூறுவார். (அஅ)

இன்னசெய்கைதனை மன்னுசாரத விராசர்கண்டவ னெதிர்ந்தபோ, தன்னவஞ்சனெரு பத்துநூறுதொட ராயிரந்தழுவு கோடியா, யின்னல்வெங்கணை பொழிந்தபோதவ ரழிந்தபோது நல் விலக்கராம், வெங்கிடாதவிறல் வீரர்வந்தணுகி வெந்திறற்கணைகள் சிந்தினூர். (அகூ)

ஆடல்கொண்டவ ருரக்கரத்தனு வனைத்தையுங் கணைகளாயிரங், கோடிசிந்தியவை சிந்தியத்தொகைகொள் கோல்விடுத்தவர்க டேரெலாம், பாடுறும்படி புரிந்திலக்கமொடு பத்துநூறு செறி பல்லவ, மீடினேடுதவி வீரர்மேனிகள் ஊத்திடும்படி துளைத்தனன். (கூO)

ஈதுகண்டுதிற லெண்மர்தங்களி லிருந்திறற்பெறு திவாகரன்
றீதிலாதகணை சிந்திவந்திடலு நூறுநூறுகணை சிந்தியே
யோதுவீரனது விற்றுணித்தவனுரம்பிளந்துழிவிழுந்தனன் [ன்.
கோதிலாவிற லரக்கன்வந்தவுணர் கோவின்முன்புகணை தூவினு

தூவியங்கதனில் வென்றியின்றிமிட றுன்றுவாளினெடு சூரர்கோன், மேவுதேரணுகி வில்லைவெட்டவவன் வில்லொடிந் ததிலை வல்லையே, யோவிலாதகதிர் வாளொடிந்ததட லுந்தரக்க னையொர் தாளினுற், பாவியண்டமிசை செல்லவுந்தலும் விழுந் தனன்கடிது பாரின்மேல். (கூஉ)

வீழுமன்னதை வெகுண்டுகெண்டுமிகு வெற்றிபெற்றிடு மகே ந்திரன், ருழ்விலாவிறல்கொள் சூரன்முன்புபல சாயகஞ்சிதற வெய்யவன், சூழுநூறுகணை தூயனங்கமிசை தோயவிட்டுழி விழுந்தனன், வாழ்வுகொண்டபுகழ் வீரதீரனெதிர் வந்துபல்க ணைகள் சிந்தினுன். (கூங)

ஈடுசேரவரு வீரதீரன்மிசை யேழினேடவுண னேழுகோல் கூடவிட்டுழி விழுந்தனன்கடிது கொற்றமுற்றிடு மகேசனு நீடுசூரனெதிர் வந்தெதிர்ந்தொரு நெடும்படைக்கலம் விடுப்பவே பீடுகொண்டவுர மீதுபட்டுமிகு தூளிபட்டது பிறங்குவேல். ()

வந்துபட்டகதிர் வேலழிந்திடலு மன்னுதானவர்கண் மன்னவ னுந்துகின்றகணை யேழுவிட்டிட வுரம்பொருந்திய மகேசனீள் கந்துறழ்ந்திடு புயங்கலந்துடல் களைப்பமொய்ம்பது துளைப்பவே சிந்தைநொந்தன னிகழ்ந்தவிச்செயலை வீரகோளரிதெரிந்தனன்.

கண்டிதண்டர்புகழ் வீரகேசரி கடுஞ்சரஞ்சிதறி வந்து பின், பண்டலன்றனது வையமுற்றுர மடிக்கவேகரம் வெடிக்க வே, மண்டுசூரனெரு கையினுலிவனை மாலுறுங்கடலில் வெஞ் சினங், கொண்டெறிந்திட விழுந்துபின்னரு மெழுந்துசேனை யொடு கூடினுன். (கூச)

மால்படைத்தவிற விந்திரன்குறுகி வன்சமன்படை விடுத் தலும், பால்படைத்தமொழி மாயைமைந்தன்மிசை பட்டுமட்டி றுகளாகவெங், கோல்படைத்தவனூ ருயிரங்குலவு கோடிவெ ங்கணைகவேலுங், கால்படைத்தவிசை போலமேவிய கலந்துளை த்திட விளைத்தனன். (கூஎ)

மன்னுவெற்றிபுனை யந்தகன்கடிது வந்துபல்கணைகள் சிந்தலு,ம ன்னவன்கணை விலக்கிவெந்தகுவ னுயிரங்கணைக ளாலவன்,மின் னுதேரினொடு விற்றுணித்துமரு மம்பிளந்திட விழுந்தனன்,வெந் நிடாதவிறல் கொண்டவண்டர்புகழ் வீரவாகுவிது கண்டனன்.

கனத்ததேரினொடு வந்தெதிர்ப்பவது கண்டுமாயைதரு கண் டகன், மனத்திலொற்றனென வுன்னியின்னமுமென் முன்ன ரொற்றனென வந்தியே, லனத்தமெய்தில தனுப்பிடிக்கிலுன தாவிகொண்டிடுவ னென்னவே, சினத்தபாவிமக னுவிகொண் டதிற லாளனின்னமொழி செப்புவான். (கூகூ)

உற்றதூதனு மமைச்சுமாகுவ னுரங்கொடெவ்வர்மிசை செ ல்குவன், வெற்றிவேலுடைய கந்தனெந்தையருள் வேறுமுள்ள பணி செய்குவன், முற்றும்வல்லவனி யானமர்ப்புரிதி யென்ன வொன்னலன் முனிந்துநீள், கொற்றவாளிகளொ ராயிரங்குலவு கோடிவீரனெதிர் தூவினன். (க00)

வீரவாகுவும ளப்பில்வெங்கணை விடுத்துவெய்யன்விடு வெ ய்யகோல், சேரநூறியொரு நூறுகோனுதல் செறித்திடக்கணை சிதைந்திட, மூரிசேரவுண னெட்டுவெங்கணைகண் மொய்ம்பன் மொய்ம்பிடை யழுத்தலுஞ், சோரியுண்டுபிடர் தன்னையன் னவை துளைத்தவும்பர்க ளுெங்கவே. (க0க)

வென்றிகொண்டபுய வண்ணல்பின்னர்பல வெய்யகோ லவுணன் வையமேற், றுன்றியொன்றுபல பாகரங்கமிசை சோ ரிகண்டிட வழுத்தல்கண், டன்றுகாசிப னளித்ததானவனொ ரைம்பதொன்கணையின்மொய்ம்பினு, னின்றதேரதனை நூறவே றுமொரு நீடுதேரின்மிசை கூடினன். (க0உ)

கூடிவாயுவொடு தேயுவின்படை கொடுஞ்சமன்கதிர் நெடு ம்படை, யீடுசேர்வருணன் வாடுருநிருதி யிந்திரன்படை யிலங் குசிர், சூடுவேதனொடு மாதவன்படை தொடுத்துமொய்ம்பினன்

விடுத்திடப், பாடில்சூரன்மிசை வந்துவந்தவைகள் பட்டுமட்டி றுகள் பட்டவே. (கoங)

மட்டுலாவுதொடை யண்ணலங்கதுபின் மங்கைபங்குடைய வள்ளறன், னெட்டிரும்படை விடுப்பவன்னபடை நேரிலாவிற ல்கொள் சூரனும், விட்டுமொய்ம்பொடு விலக்கியாறினொடு வீறு மொன்பது விறற்சரந், தொட்டுவீரனது கைத்தலச்சிலை துணித் தனன்றகுவர் துள்ளவே. (கoச)

மூண்டகோபமொடு மொய்ம்பனங்கொரு முரண்கொள் வேலினை விடுத்தலு, மாண்டுசூரன்மிசை பட்டுவல்லையி லழிந்து போகுதலு மன்னவன், பூண்டவன்மையொரு தண்டமுந்தவது வந்துமார்பிடை புகுந்திட, வீண்டசோரியொடு நீண்டதேரின் மிசை வீரவீரனும் விழுந்தனன். (கoரு)

செய்கையின்னது தெரிந்துதேரினொடு சீருறுஞ்சர வணப் பெயர்ப், பொய்கைதன்னிடை வளர்ந்தஙகடவுள் போயெதிர் ந்திட வழுத்தினர்க், குய்கைதந்தருள் குமாரவேள்வடிவ முற்று நோக்கிமிகு செற்றமாய், நைகைகொண்டதொழில் கொண்டவ ஞ்சனிது நம்பிரானொடு விளம்புவான். (கoசு)

உன்றனோடுவரு சேனையானவ ரொழிந்துபோயின ருவர் க்கெலாம், வென்றிகொண்டவிறை யாகிவந்தவனும் வெந்துயர்க் கொடு விழுந்தன, னின்றிளங்குமர னனீகோலம ரென்னொ டேபுரிய வல்லைநின், வன்றிறற்றனை யழிப்பனிங்கொரு கணத் தினென்றனன் மறத்தினன். (கoஎ)

வஞ்சனீதுசொல வேளுரைப்பனிள மைந்தனென்றெமை மதித்தனை, நஞ்சுலாவிய களத்தனெற்றிவிழி நண்ணுகின்ற பொறி யொன்றுகாண், விஞ்சுகின்றவுல கங்கெடுப்பது விவேக மற்றவொரு பேதைநீ, யஞ்சுறுத்திறல் வீரர்பாலர்பெரி யோர்க ளென்றுமதி யார்கள்காண். (கoஅ)

யாவரேனுமமர் செய்யவந்திடி லெதிர்ந்துபோர்புரிவ ரிங்ஙி னிச், சேவகத்தொடு பெருத்தநின்வலி சிறுத்தநம்பெரிய திண் மையா, லோவரும்படி கெடுப்பமென்றிட வுருத்தளப்பில்கணை யொன்னலன், றூவவேலவனு மெண்ணில்வெங்கணை தொடுத்து விட்டவை தடுத்தனன். (கOகூ)

தடுத்துவேன்முருக னேழிரண்டுகணை தானவன்றனது தோளின்மேல், விடுத்தபோதுகணை பட்டொடிந்துவிழ வேறு மாயிரம் விறற்சரந், தொடுத்தவன்சிலை துணிப்பவஞ்சனொரு துங்கவேல்விடவு மேழொடேழ், வடித்தவெங்கணையி லந்தவே லையுற வந்தவேலையெதிர் சிந்தினன். (ககO)

வீறுகின்றதொரு வில்லெடுத்தவுணன் வேலன்விட்டபல கோலெலா, நூறியேழ்கணை புயத்திலெய்யவவை நுண்டுகட்பட லும்வேலவன், சீறியையிரு சரத்தவன்சிலை சிதைத்தொராயிர நல் வாளியா, லேறுதேரழிய நூறிவேறுமவ னேறுதேர்களற வெய்தனன். (கக‌க)

வண்மைகொண்டசிலை வையமற்றிடலும் வையமுற்றவுணர் மன்னவன், றிண்மைகொண்டதொரு முத்தலைப்படை செலு த்தவீரிரு சரங்கள்விட், டுண்மைகொண்டகுக னன்னதைக்கடி தருத்தறுத்துமிகு கோல்கடேய்த், தண்மைகொண்டதொழில் கொண்டவன்புனை மதாணியானவை தடிந்தனன். (ககஉ)

ஈதுகண்டவுன ராருமங்கணுகி யெந்தைகந்தனை வளைந்து நின், றேதுபோர்புரிய வாழிவேலன்விட வுற்றசேனையவை முற் றவுங், கோதுறும்படி கெடுத்துமற்றது குமாரவேள்கையுற வெய் யசூர், வேதன்மால்படை விடுப்பவேலவை விழுங்கவாதிபடை விட்டனன். (கக௩)

விட்டவெம்படை குமாரவேளொரு விறற்கரங்கொடு பிடி த்தவன், கெட்டிடாதவகை புந்திசிற்சில கிளத்தவங்கதை மதித் திலன், மட்டில்சேனையொடு பின்புசேர்துமென மாயமாகிமனை

யேகலும், பட்டசோகமொ டயர்ந்தயாவரு மெழுந்துவேலனயல் பரவினர். (கககச)

மற்றிவ்வேலைமிகு பூதர்சூர்நகர் வடாதுவாசறனி லேகியங், குற்றிருந்தவதி சூரனைப்படை யொடுங்கெடுத்தெயி லுடைத்து விண், டுற்றிருந்ததொரு கோபுரங்கடிது தொட்டுவேலையிடை யிட்டலூர், சற்றழித்தனர் திரும்பினர்கடிது சண்முகத்தனயல் கூடினர். (கககரு)

வெந்திறற்கொன்மிகு சாரதக்குழுவும் வீரரும்புடையின் மேவவே, யெந்தைகந்தனுயர் பாசறைப்பதியி லேகிமந்திரம தெய்தியே, சிந்துரப்பகை சுமந்துநீடொளி திருந்திடுந்தவி சிருந்தன, னந்தரம்படி யிருண்டிடும்படி யருக்கன்மேல்கட லடைந்தனன். (கககசு)

நலந்திருந்துமரு ணக்கதிர்க்கமல நாயகன்கடிது வந்தெனைக், கலந்திருந்தவ னகன்றுபோனசெயல் கண்டுநீதிமுறை கொண்டிடா, துலம்புரைந்தபுய விந்துவென்னையுற வுன்னிவந் தன னெனுநினைந், திலங்குமம்பர மடந்தைநக்கென வெழுந்த தாரகை யினங்களே. (கககஎ)

ஓடியுற்றசெய லொற்றர்சொற்றிட வுணர்ந்துபானுவை முனிந்துளா, னீடுதந்தையிடை வந்துமுற்பக னிகழ்ந்தவச்செய னிகழ்த்தியின், றீடுகொண்டவரை நாளைவென்றிடுவ னென்ன வன்னவன் விடுப்பநீண், மாடமாளிகைகொள் வீடடைந்தத னில் வைகிவைகறை யெழுந்தனன். (கககஅ)

மூன்றுநாட் பானுகோபன்யுத்தம்.

எழுந்துமாயைதனை முன்னமுன்னனுகி யேதுவேண்டு மென வோதலு, மிழிந்தவன்புதல்வன் முன்னமென்னொடம ரெய்திவென்றவனை யின்றுநா, னழிந்திடும்பரிசு வெல்லவோர்

படை யளித்தியென்றிடலு மார்வமே, பொழிந்தமாயையொரு மாயவெம்படை கொடுத்துவிண்ணினிடை போயினுள். (கககூ)

அன்னவஞ்சனது பின்னர்பின்னுள வடற்படைக்குல மெடுத்துநீண், மின்னுதேரனுகி யைம்பதாயிரமென் வெள்ளமான படை சூழவே, மன்னுமப்பதி மதிற்புறத்தணுகி மாவின்மாமுகமொ ராயிரந், துன்னுதூதன்வத னங்தெரிந்தினைய வாசகங்கடிது சொல்லுவான். (கஉ0)

வீரவாகுவெதிர் சென்றியானிவண் விரைந்தடைந்தது விளம்பியே, போரியற்றவவன் வந்திடும்படி புகன்றுமீள்கென வகன்றுபோய்ச், சீருலாவிவளர் பாசறைப்பதி செறிந்துவீரனை யறிந்துகண், டுரமற்றிடு மனத்துவெய்யவ னிசைத்தவாசக மிசைத்தனன். (கஉக)

இயம்புபோதுக திரைத்தனைந்தவனை யின்றுகொல்லவருவேனெனுப், பயம்பொருந்துவகை தூதனேடிவை பகர்ந்துவிட்டிளைய ரோடுநீள், வயம்பொருந்துகும ரேசன்முன்பணுகி வந்தனைத்தொழில் புரிந்துபின், னயம்பொருந்துவிடை கொண்டுசென்றுகவி னண்ணுதேரின்மிசை நண்ணினுன். (கஉஉ)

கொன்னுறுந்தனது சேனையோடணிகொள் கோதில்பாசறை யகன்றுபோய்ப், பன்னரும்புகழ்கொ டெவ்வனின்றிடு பறந்தலைக்கள மடைந்திட, வின்னலற்றமிகு பூதர்தானவ ரெதிர்ந்துவெஞ்சம ரியற்றினுர், மன்னுபூதரொடு வெய்யதானவர்கள் வல்லைசிற்சிலர் மடிந்தனர். (கஉங)

தானவத்தலைவ ராரும்வீரமுறு சாரதத்தலைவர் யாவரு
மீனமற்றிடு மிலக்கரெண்மரு மெதிர்ந்துவெஞ்சம ரியற்றவே
யூனமுற்றவ ரிறக்கவெற்பகைவ னுந்துதேரினெடு வந்திட[னன்.
மானமுற்றதிறன் மொய்ம்பனுங்கடிது வந்துதேரினெ டெதிர்ந்த

அற்றவேலைதனி லுற்றவில்லினை வளைத்திலங்குபிறை யாசுகம், வெற்றிமேகமென நாகர்தெவ்வன்விட வீறுகொண்டதொரு வில்லினை, மற்றுநேரில்கும ரன்பதத்தினை வணங்குவீரனும் வணக்கியே, துற்றிடும்பிறை நெடுஞ்சரம்பல தொடுத்துநேருற விடுத்தனன்.　　　　(கஉரு)

காரிலேகுவன விண்ணிலேகுவன கஞ்சனோடரி கலந்துவா
ழூரிலேகுவன பாரிலேகுவன வுந்துசிகர முலாவுமுந்
நீரிலேகுவன வெற்பிலேகுவன நீள்வுகொண்டபுக ழண்டமுன்
சீரிலேகுவன தூயவன்றனொடு தீயவன்றனது செய்யதேர்.　　()

சையமொத்தவவர் வையமிந்தவகை சாரிவட்டம துலாவலும்
வெய்யனுயிர நெடுஞ்சரஞ்சிதறி வீரன்மார்பிடை யழுத்திடத்
துய்யனுயிர மெனும்பெருங்கணை கவிவென்றியுறு சூர்மகன்
செய்யதேரதனை நூறவேறுமொரு தேரின்மீமிசை செறிந்தனன்

செறிந்துவில்லினை வளைக்குமுன்னருமை செம்மலுக்கிளைய சேவகன், முறிந்திடாதகணை யாயிரங்கொடவன் மொய்ம்புரந்துளை படுத்தலும், பிறிந்திடாதவிற லும்பர்வேல்கொடு பெருந்திறற்புனை திருந்தலன், மறிந்திடும்பரிசு வெல்வனென்றவுணன் வாருணப்படை விடுத்தனன்.　　　　(கஉஅ)

மேயுமப்படையை வீரனங்கிபடை விட்டழித்திடலு மொட்டலன், வாயுவின்படை விடுப்பமொய்ம்பனொரு மாசுணப்படை விடுப்பவே, போயுரத்துவரு வாயுவின்படையை யுண்டுவஞ்ச னெதிர்போதலு, மாயனூர்திபடை தீயனுந்தவெதிர் வந்த வெம்படை முறிந்ததே.　　　　(கஉகூ)

உந்துநந்திபடை பின்புமொய்ம்பன்விட வூதைபோலது விரைந்துபோய், வந்தகாருட நெடும்படைத்திறலை வல்லைசிந்துதலும் வஞ்சக, னந்தகன்படை விடுப்பவங்கதையு மட்டதொட்டல னயன்படை, வெந்திறற்கொள விடுப்பநந்திபடை முன்புவந்தது விளிந்ததே.　　　　(கநO)

மிக்கவெற்பகைவன் மாயவன்படை விடுப்பநந்திபடை முன்புவர், தக்கணம்பொரலு மாடன்மொய்ம்புடைய வண்ணலங்கது தெரிந்துபின், நக்கன்வேள்வியை யழித்தவன்படை விடுப்பமால்படை தகர்ந்திட, நக்கனூர்படை யெடுத்துவெந்தகுவ னண்ணலார்வெருவ விட்டனன். (௧௩௧)

மூரண்டரும்புயனு நம்பன்வெம்படையை மொய்ம்பினோடு விட வங்கெதிர்ந், திரண்டுவெம்படையு நீள்பெருஞ்சம ரியற்றிவிட்டவரை யெய்தவே, திரண்டகந்திணை புரைந்ததோளுடைய நியசூரனரு டயவ, னரண்டருந்தனது மாயையாலிலகு மம்பரத்திடை யொளித்தனன். (௧௩௨)

ஆயபோதுகதி ரோன்மறைந்தன னருந்திறற்குலவு தானவன்
மாயைதன்படை விடுப்பவள்ளன்முத லானசேனையை வளைந்து
லேயவேகடிது கட்டியேகியினி தாயகீர்க்கடலி விட்டிடத் [மா
நீயரிற்பெரிய நியனங்கது தெரிந்துநெஞ்சக மகிழ்ந்தனன். ()

மகிழ்ந்துதாதையுறு கோயினண்ணியவன் வண்ணவொண்கழல் வணங்கியே, நிகழ்ந்தவாறுதனை யோதவன்னவ னிறைந்தவார்வம துறைந்திடப், புகழ்ந்துமைந்தனை யவன்றனதுமனை புக்கிருந்திட விடுத்தன, னிகழ்ந்திடாநெறிகொ ளூரதன்குமரவேண்முனுற்றிவை யிசைத்தனன். (௧௩௪)

அற்றவேலைதனி லாறுமாமுக னடற்கொள்வேல்விட வளக்கர்வாய், வெற்றிவேல்கடிதி லுற்றுமாயையை விலக்கியேகவடல் வீரனுந், துற்றயாவரு மெழுந்துவந்தணிகொள் சூரனூரையெதிர் கண்டபின், கொற்றமேவுகும ரேசனுக்கிளைய காளையின்னமொழி கூறுவான். (௧௩௫)

கரந்துமாயைகொடு வென்றுசென்றதொரு கள்வனைத் தலையறுத்தலா, லூரந்தருங்குமர வேண்முனேகில னுரைத்தவீதமுடி யாதெனி, லிருந்திடேனெனது வில்லுநானுமெரி யெய்

துவேனென வியம்பியே, விரிந்தசேனையொடு சூரனூரரண
மேலைவாசலிடை மேவினான். (கஙசு)

அங்கிருந்தபுலி மாமுகன்பொரு தழிந்திடக்கனலின் வாயு
வின், றுங்கவெம்படை செலுத்திவானகர் தொலைப்பவும்பரை
யலைப்பவன், மங்குலேழையும் விடுப்பவங்கவைகள் வந்துமா
மழை சொரிந்துநீள், வெங்கனற்றனை யழிப்பவன்னசெயல் வீர
வாகுவெதிர் கண்டனன். (கஙஎ)

இ ர ணி ய ன் யு த் த ம்.

கண்டான்வெகுண்டான் வடவைப்படை விட்டகாலை
விண்டானிறைந்த புயனீர்தனை யுண்ணவீழ்ந்து
தண்டாமுகிற்கள் கடலோடிய வீதுதன்னை
யண்டார்புகழுந் திறற்றூதர்சூ ரோடறைந்தார். (கஙஅ)

அப்போதுசீறி யமர்க்கேகுவ னென்னவங்கண்
டுப்போடிலங்கு மறையாயிர மோர்ந்தனுயன்
மெய்ப்பானசூரன் மகனுடக னென்னுமேலோ
னிப்போதுகேளென் றவன்றாள்பணிந் தீதிசைப்பான். (கஙகூ)

வில்லார்கனகத் திருநாடதி னூற்றவிண்ணோர்
பல்லோர்தமை யாஞ்சிறைசெய்தது வீறுபாவ
மல்லாதுநன்றி படுமோவவர் தம்மைவென்ற
தெல்லார்கயநப் பெருமான்வர மன்றியாதே. (கசய)

ஏறுற்றதேவ னுமோறுகொண் டார்களெல்லா
மூறுற்றிறந்தா ரிருந்தார்தமை யோதவுண்டோ
மாறற்றசெல்வ மளித்தோன்மகன் மேவின்மாறு
மாறற்றவனைப் பணியாதமர் செய்யலாமோ. (கசக)

மன்னுகுகனம் பிழையாலமர் செய்யவந்தான்
பொன்னுட்டமரர் சிறைவிட்டவன் முன்புபோந்தங்

கென்னுயகனே கொடியோம்பிழை யெண்ணலென்றே
சொன்னலறு மாமுகன்மீண்டிடு மென்றுசொற்ருன். (கச௨)

ஈங்கிதுபால னுரைசெய்திடும்போ திடும்போன்
றீங்கானகோப முடனேசில வார்த்தைசெப்ப
வாங்காதன்மைந்த னறியேன்பிழை யெண்ணலண்டார்
நீங்காவிறப்ப வமர்செய்குவ னென்றுநின்ருன். (கசங)

இன்பாகிவெய்யோ னனையான்றனை யேவவேகிக்
கொன்பாவுதன்னி லனுகிப்படை யானகொண்டு
மின்பாவுநாலா யிரவெள்ளவெஞ் சேனைமேவப்
பொன்பாவுபூத ருறுசெம்புல முன்புபோனன். (கசச)

வே று.

முச்சிர முள்ளவன் வச்சிர முள்ளவன் மொய்ம்பினன் முன்பினன் முரனுறு மிரணிய, னச்சமில் சேனை வெள்ளத்தை நாற்றிக்கினு மாயிர மாயிர மாகவே யேகவிட், டெச்சமில் குட திசைச் சேனையோ டேகினு னீடுசேர் வீரனு நால்வகைத் திக்கினு, மெச்சுதன் ருனையைப் பொரவிடுத் தவுணர்கோன் மேவுறுந் திக்கிலே மேவினன் ருனுமே. (கசரு)

சாரதத் தானையுந் தானவத் தானையுந் தங்களிற் போர்செயச் சண்முகற் கிளையவன், றீரமுற் றிரணியன் றன்னெடும் வந்தவெஞ் சேனையிற் பல்லவச் சோனையைச் சிந்தியே, கோரமுற் றடுதலுந் தகுவர்கோ னுயிரங் கோல்விடுத் தாயிரங் கோடியாய் நீடிய, பாரிடச் சேனையைப் பாரிடத்தே யடப் பாங்குறும் பூதர்தா மேங்கியே யோடினர். (கசசு)

சாரதற் கிறையவ னீலனும் பேரினன் ருனவன் முன்புபோய்த் தானவன் மேவிய, தேரெடுத் தம்பரத் தெறியவே தேரொடுஞ் சென்றுமீன் டிடுதலுஞ் சீலனு நீலனு, நேருறச் சினமொடே மாகமேல் வேகமாய் நில்லுநில் லென்றுபோய் நீச

ன்மா மைந்தனைப், பாரமெய்த் தாளிறு லுருளவே யுதையவே பாரின்மேல் வீழ்தலும் பாய்ந்தனன் மேனிமேல். (கசஎ)

தன்பதத் தாலவன் றனைமிதித் திடுதலுந் தாழ்ந்திடும் விற லினன் வீழ்ந்திடுஞ் சோரியன், றுன்புடைத் தாகியோர் மேனி தன் போலவே துஞ்சுரு விஞ்சையாற் றேன்றுவித் திடுதலு, நன்புகழ்ப் பூதனுங் கண்டதைச் சாடவே நனிதொடர்ந் திருபத நலியவே மெலியவே, மன்புகழ்த் தேர்மிசைத் துயரகன் றேறி னன் வாளிபூ தன்மிசை வஞ்சனுஞ் சிந்தினன். (கசஅ)

மண்டுதீ வாளிதான் வந்துபட் டிடுதலும் வாடிவெம் பூதனு மண்ணின்மே னின்றிடக், கண்டனன் வீரனற் றேரொடுங் குறுகியே கையன்மா யத்தினைக் கையினிற் கவினுறக், கொண் டதோர் ஞானவே லாலழித் திடுதலுங் கொடியனே ராயிரங் கோல்விடுத் திடவிரைந், தொண்டிறற் புயமுடைக் காளைதன் மார்பகத் துந்துகோல் வந்துபட் டொல்லைதூ ளுற்றதே. (கசகூ)

மாணுறுந் திறலுடைக் காளைபின் பாயிர வன்சரஞ் சிந் தியே மன்னவன் பின்னுறுந், தூணியுந் தூணிசேர் வாளியும் வாளிசேர் தூவிலுந் தூவிலார் துங்கவன் றேரையு, நாணுறும் படிகெடுத் தவனுரம் பஃறுளை நண்ணவே செய்துபின் னண் ணல னண்ணிய, சேணிருந் தேரெலா நூறுநூ றம்பினுற் றேவர் கொண் டாடவே சிந்தினன் முனரோ. (கரு0)

இச்செயற் கண்டபின் னெண்ணலா னெண்ணுவா னீங்கி யான் முடிகுவ னெந்தையு முடிகுவ, னிச்சயம் பிறர்களு முடி குவர் முடிவரே னிள்கடன் செய்யவோர் நிருதரிங் கில்லையா, லச்செயற் புரியநா னுறுவனென் றுன்னியே யருவமாய் மீனமா யாழியுட் போயினன், பச்சிமத் திசைதனக் கெதிர்படுந் திசை தனிற் பானுவந் தானிருட் பந்தியைச் சிந்தியே. (கருக)

ஆனவிச் செயலினை யொற்றர்கண் டேகியே யடலுடைச் சூரன்முன் பணுகியங் கறையவே, யீனமுற் றிடுகொடுஞ் சூர

ன்மா மைந்தனங் கெரிமுகன் கடிதுவந் தெனைவிடுத் திடுதியர், ஞானமுற் றழிவுறத் தெவ்வரைச் சீறியிங் கொல்லைவந் திடுவ னென் றுரைசெயா நின்றிட, மானமுற் றிடுவிறற் புதல்வபோய் வென்றுபின் வருதியென் றேவுதினுன் மன்னர்தம் மன்னவன்.()

அக்கினிமுகாசுரன்வதை.

என்றுசொற் றிடுதலும் புறமதிற் கடிதுவந் தேருலா வும் பெருந் தேரின்மீ தேறியே, துன்றிமொய்த் திடுமடற் சேனையோ ரெண்ணிலார் சூழவந் தேகியே தூயவெம் பூதர்சேர், வென்றி யுற் றிடுநெடுஞ் செம்புலத் தணுகலும் வீறுசா ரதர்களும் விற லுலா நிருதரு, நின்றுபற் பலபடைக் கலமெறிந் தெதிருரு நீடு வெஞ் சமரமா நிலைமைசெய் தாரரோ. (கடு௩)

அந்தவே லையில்விறல் வியர்வில்வந் துதயமா மரியசீர் வீர ர்போ யவுணர்தஞ் சேனையிற், பந்திகொண் டிடுநெடுஞ் சாயகஞ் சிந்தியே பாடுகெண் டிடுதலும் பதகரங் கோடினுர், சிந்தைநீர் மேகனே சோமனே யாதியா நிருதமன் னவர்செருப் பொருத வவ் வாறுகன், டுந்துசி ரெண்மரிற் றிறலுடைச் சதமக னெல்லை சென் றெய்தினு னென்னலார் தங்கனோர். (கடு௪)

போர்புரிந் தெதிர்பொருந் திந்துகண் டகனையும் புயவி னன் றன்னையும் பொன்றுறப் புரிதலு, மேர்புரிந் திடுமுரத் தேனையோ ரோடினு ரெரிமுக னிதுதெரிந் தெரிமுக னுகியே, கூர்புரிந் திடுநெடுங் கணைசொரிந் தடலொடுங் கொள்ளைவெம் பூதரைக் கொன்றுநேர் நின்றிடச், சீர்புரிந் திடுதிறற் சதமகன் கண்டனன் சீற்றமேல் கொண்டனன் சிலைகுனித் தானரோ. ()

வெய்யனுக் கெதிரணைந் தடுசரம் பொழிதலும் விறலுடைத் தகுவனு மிகுசரஞ் சிதறியே, சையமொத் திடுபுயத் திறலுடைச் சதமகன் றனுவையுந் தேரையுஞ் சாபவன் டேணியும், வையகம் புகழவே நூறியோர் நூறுகோன் மார்பிடைச் சிந்தலும் வன்மை

போய் நிற்பவீ, தொய்யெனக் கண்டவன் றுணைவரா மெழுவரு
மொல்லைசென் றெய்தினு ரொன்னலான் முன்னரே. (கருசு)

சிலைவளைத் தளவிலாக் கணைதனைச் சொரிதலுந் திறலு
டைத் தகுவனுஞ் சிலசரத் தினையவர், மலையினைப் பொருபுயத்
தெய்யவே யவரவன் மாமுகத் தாயிர மார்பிலத் தொகைபுயர்,
தலையிடத் தாயிரங் கையிடத் தாயிரஞ் சாயகந் தொட்டவன்
றேரையுந் தடிதலும், கொலையுடைக் கொடியனோர் தேரின்மீ
தேறினன் கோல்விடுத் ததனையுங் கூறுசெய் தாரரோ. (கருஎ)

தேரழித் தவனுடற் றுளைபடுத் திடலுமோர் தேரின்மீ
தேறியே சிவனருட் படையினைச், சீருடைத் தகுவர்கோ னெழு
வர்மேல் விடுதலுந் தீநெடும் படையெனச் சிந்தைமீ தெண்
ணியே, வீரமுற் றிடுபுனற் படைவிடச் சோதிவேல் விரைவி
னுண் டணுகியேழ் வீரரைக் கொன்றதால், வாரியிற் யொலித
ரும் பூதரா னவரெலாம் வாய்புடைத் தலறினர் வாடினு
ரோடினர். (கருஅ)

ஈதெலாங் கண்டனன் பூதரைக் கையமைத் திங்குநீ ரஞ்ச
ன்மி னென்னவங் கோதியே, யாதிகண் டனில்வருங் குமரனுக்
கிளையவ னனன்முகக் கொடியன்முன் பணுகவே யிருவருஞ்,
சோதிவெங் கணைகடே யமர்புரிந் தார்கள்பின் சூர்மகன் பரன்ம
கன் றூயமுண் டத்திடைத், தீதுறுங் கணைகளோ ராயிரந் தொடு
தலுஞ் செய்யவன் சிறியிச் செய்கைபின் செய்குவான். (கருகூ)

ஆயிரங் கணைகடே யவுணர்கோ னிரதமு மங்கையிற் சாபமு
மழிவுசெய் திடுதலும், வேயுறுந் தோளுடைப் பதுமைதன் பால
கன் வேறுதே ரேறியோர் வீறுதண் டெந்தவச், சேயிருந் திறலு
டைக் கதையையோர் கணையினுற் சிதைவுசெய் திடுதலுஞ் சிலை
பிடித் தவுணர்கோன், வாயுவின் படைசமன் படைகதிர்ப்
படைவிட மற்றவப் படைவிடஇ மாற்றினன் வீரனே. (கசுO)

ஆனைதன் பின்னவன் பின்னவன் பின்னரு மனன்முகத் தவனுரத் தம்புநா றுய்ப்பவே, யீனமற் றிடுமெணித் தேரின்மீ தேவிழுந் தெருவைநீர் பெருகவங் கெரிமுகன் றுயருறீஇத், தான்முனம் வழிபடுந் தன்னகர்க் காளியைத் தன்னகத் துன்ன லுந் தானையோ டெய்தினள், மானமுற் றிடுதிறற் றெவ்வரைக் கொல்லுவன் மைந்தவஞ் சேலெனா வந்தனள் பூதர்மேல். (க௬க)

துங்கவெம் பூதர்மேற் சூலமொன் றுந்தவச் சூலமங் காலமே போலவந் திடுதலுஞ், சங்கரன் மாமகன் பின்னவன் சீறியேழ் சாயகங் கொண்டதைத் தடிதலுஞ் சண்டிகை, வெங் கொடுஞ் சினமொடே பின்புமோர் சூலவேல் விடுதலு மாயிரம் வெஞ்சரந் தூண்டியே, யங்கது தன்னையு மங்குவித் திடுதலு மன்னவல்சேர் தேரின்மீ தார்த்துவந் தெய்தினள். (க௬உ)

பாங்குறுங் காளியெண் கையுமோர் கையினாற் பற்றியே மார்பகத் தெற்றியே நிற்றலு, மேங்கியே சோகமா யெருவைநீர் விழவிழுந் திடரகன் றிடவெழுந் தேத்தினள் வாழ்த்தினா, ளாங் குநின் றிலள்விரைந் தேகினா ளீதுகண் டங்கிமா முகனெழுந் தடல்பெறுஞ் சிலைபிடித், தோங்குநா றம்பினான் மொய்ம்பினன் றேரறுத் தூறிய மாயதென் றூதினன் சங்கமே. (க௬௩)

தீதிலா வீரனீ ரேழுகோல் கொண்டுபின் றீமுகத் தீயவன் சிலையறுத் திடவவன், வேதனார் படைதனைக் கடவலுந் திறலி னான் வீரபத் திரன்படை விடுதலுங் கடிதுபோய்ப், போதனார் படைதனைச் சிந்திவெந் தழன்முகன் பொன்றவே முடிகளைந் தன்னல்கைப் புக்கதா, லாதரச் சுரரெலா மொய்ம்பன்மேல் மலர்சொரிந்தாடினா ருவகையா லவசமே யாயினார். (க௬௪)

வன்னிசேர் மாமுகன் பட்டதைக் கண்டவன் மட்டிலாச் சேனையோர் மானமும் வீரமுந், துன்னவந் தெய்தியே பலப டைக் கலமெலாந் தூவிவெம் போர்செயத் தூயவன் சீறியே, மன்னிடும் புயலெனக் கணைசொரிந் திடுதலும் வாடினா ரோடி

ஞர் மாண்டுளோராயினு, ரன்னதன் பின்னரெண் பூதரு மெழு வரல் லாததம் பியருமங் கருகுவர் தெய்தினூர். (கசு௫)

அன்னபோ தெழுவரார் துணைவரைக் கண்டிலான் யாவ தாஞர்கொலோ வாலிபோ ஞர்கொலோ, வென்னவே யுக்கிரன் கனன்முகன் படையினு லெழுவரும் பொன்றினு ரென்றுகூ றிடுதலு, மின்னுயிர்த் துணைவரா மவர்கிடங் தழியடைந் திருக ணீர் சொரியவங் கெதிர்விழுந் தலறினு, னன்னயத் தம்பிமீர் தம்பிமீ ரென்றன னனிபுலம் புற்றன ஞடருந் திறலினுன். ()

வே று.

இன்னபான்மையிற் றுயருழந்தறுமுக னிளையோன்பின்
மன்னிருந்திறற் றுணைவரையெழுப்புவான் மனங்கொண்டு
பின்னுறுங்கணைத் தூணியினெருகணை பிடுங்காவங்
கன்னதின்றலை யுகிரினுலெழுதுவா னடலோடும். (கசு௭)

வெற்றிவேலுடைக் குமரனுக்கிளையவன் விடுத்திட்டே
னுற்றவந்தகன் காண்கவென்றம்பிய ருயிர்கொண்டாய்
நற்றிறங்கொலோ விடுமெதிகடிதென நனிதீட்டிச்
செற்றமோடுதன் சிலையிடைப்பூட்டியே செலவுய்த்தான். ()

மாற்றருங்கட லேழையுங்கடந்துபோய் வயமேவுங்
கூற்றன்முன்னரே வீழ்தலுந்தெரிந்தனன் குறித்துள்ளத்
தாற்றவஞ்சினன் றேடினன்கயிலையி னடைந்திட்டான்
வீற்றிருந்தன ரவ்விடையெழுவராம் விறலோரும். (கசு௯)

பூண்டபோரிடை யிறந்தவெங்கணமெலாம் புடைசூழ
வாண்டிருந்தன ரந்தகன்றெழுதன னடன்மேவி
நீண்டதோளினுன் றேடினன்வம்மென நிகழ்வோத
விண்டுதானையோ டெழுவருமமர்க்களத் திடைவந்தார். (க௭0)

இலங்குதத்தம தருவினிற்புகுந்தன ரெழுந்தேபின்
னலங்கொள்வீரனை வணங்கலுமனையவ னயமோடு

மலங்கன்மார்புறத் தழுவினன்மகிழ்ந்தன னதுபோதின்
விலங்குறுவிற லந்தகன்வந்தனன் விறலோன்முன். (கஎக)

தொழுதவீரநீ யென்றனைமுனிந்தனை துணையோரைப்
பழுதுசெய்வனோ வவர்பெருங்கயிலையிற் படர்ந்தாரென்
றெழுதுவாசகங் கண்டபினியற்றிய தெழிலோன்முன்
முழுதுமோதினன் முனியலென்றேகினன் முரட்காலன். (கஎஉ)

ஈதெலாந்திற லொற்றர்கண்டேகியே யிருஞ்சூரன்
பாதம்வந்தனை புரிந்தனரெரிமுகன் பட்டானென்
றோதினாரவ னரற்றினன்புலம்பின னுறுபோதிற்
காதன்மைந்தர்மூ வாயிரர்வந்தனர் கடியோன்முன். (கஎங)

மூவாயிரம்பிள்ளைகள் வதை.

வந்துதந்தைவெந் துயரறச்சிலமொழி வகுத்தோதி
வெந்திறற்சமர்க் கேகுதும்யாமென விடைகொண்டு
பந்திகொண்டதே ரேறியங்களவிலாப் படைசூழ
வுந்துவீரனும் படைஞருமுறுகளத் துற்றார். (கஎச)

மாயமேசெயு மவுணரும்பூதரு மலைவாகி
யோய்வில்பற்பல படைக்கலஞ்சொரிந்தம ருறுபோதிற்
றீயர்சேனையும் பூதர்தஞ்சேனையுஞ் சிலமாளப்
போயெதிர்ந்தனர் கடிதுமூவாயிரம் புகழ்வீரர். (கஎரு)

கதிர்கொள்வாளிதூய்ப் பூதரையடதலுங் கணமன்ன
ரெதிர்புகுந்தம ரிழைத்திடவவரிவ ரெழின்மெய்யிற்
பதிவுறும்படி கணைவிடவிடரொடும் படிநின்று
ரதிர்தருங்கழ லிலக்கரிலாயிர ரதுகண்டார். (கஎசு)

கண்டுவீரனைத் தொழுதனர்விடைகொடு கடிதேகி
யெண்டரும்புகழ் விசயனேயாதியா யிரவீரர்

மண்டுகோன்மழை சொரிதலுமவருமம் மழைதூவ
வண்டிருந்திற லிருவகைக்கணையுநேர்ந் தமர்செய்த. (கஎஎ)

ஆயகாலைமூ வாயிரராயிரத் தவர்தேரைச்
சாயகங்கொடு சிதைத்தலுந்தூயவர் சரந்தூண்டித்
தீயர்தேரையுந் தனுவையுந் துணித்தனர் தேர்புக்கார்
மாயவந்தவர் சீறியேயீறிலா வரையுய்த்தார். (கஎஅ)

வீறுவெற்பெலாங் கணையினாற்சிதறியே விறற்கோறாய்ச்
சீறிவெய்யர்மெய் துளைத்திடவவுணரிற் சிலரின்னோ
ரேறுதேரெடுத் தவரிமேலெறிந்திட வெழில்வீரர்
மாறில்பூமிசைப் பாய்ந்தனர்பின்னரும் வந்துற்றார். (கஎகூ)

செற்றவெங்கணை சொரிதலுமவுணரிற் சிலரின்னோ
ருற்றகைச்சிலை பறித்தொடித்திடவவ ருரமீதே
யெற்றினாரவர் தாமுமங்கெற்றினா ரிகல்கூடி
மற்றொழிற்றனைப் புரிந்தனரிருவகை வலியோரும். (கஅ0)

ஈதுசெய்தலும் விசயனேயன்றிமற் றெல்லோரும்
போதநொந்தன ரவுணருக்குடைந்தனர் புறந்தந்தார்
தாதுலாந்தொடை விசயனுட்சீறியே சரஞ்சிந்தித்
தீதுலாவுசூர் மைந்தரைத்துணித்தனன் சிதைத்திட்டான். ()

இறந்தபேர்களுந் துணிந்துளபேர்களு மெழுந்தேபின்
மறந்தருஞ்செருப் புரிந்திடவியந்தனன் மனநொந்தே
சிறந்தவேலனை நினைத்தலுங்ககனமேற் செவ்வேள்வந்
துறைந்துநின்றுதன் றொடொழுவிசயனுக் குரைசெய்வான். ()

மாய்ந்தவஞ்சக ரறுவதுமெழுவது மலரோன்மு
னீந்தநல்வர மவரினிக்கெடவிதை யெறிகென்றே
காய்ந்தவெஞ்சினக் காரிவேலருளினன் கரந்திட்டா
னாய்ந்துணர்ந்தன னிதனையுன்மத்தனா மசுரேசன். (கஅங)

மிக்கமாயவள் படையினைவிடுத்தலும் விசயன்ற
னக்கணந்தனிற் காரிதன்படைவிட வதுபோந்து
புக்கமாயவள் படையழித்தவுணர்கோன் புகழ்மைந்தர்
தக்கமும்மையா யிரரையுங்கொன்றது சயமாக. (கஅச)

மும்மையாயிரம் புதல்வர்கண்முடிந்ததை முரணுற்றார்
மம்மரோடுகண் டோடினர்சூரன்முன் மருவுற்றீ
தம்மவோதலு மரற்றினன்புலம்பின னதுபோதின்
வெம்மைகொண்டசெங் கதிரவனடைந்தனன் மேல்வேலை. ()

எண்டரும்புகழ் மதுரையேகதிர்விசும் பிருண்மேவுங்
கொண்டல்மண்டமண் குண்டரேதாரகைக் குலமெல்லா
மண்டர்நாயக ரடியரேசெக்கரே யழறிங்கட்
டுண்டம்வாதில்வே காதெழுமேடெனத் துலங்கிற்றே. (கஅசா)

தருமகோபன்வதை.

இன்னபான்மையிற் கங்குல்வந்திடலு மிருஞ்சூரன்
றன்னைவந்தடைந் தறப்பகைபுந்திசிற் சிலசாற்றி
யொன்னலார்தம துயிர்குடித்தொல்லையீண் டுறுவேனென்
றன்னவன்றனை விடைகொடுபுறந்தனி லடைந்திட்டான். ()

புண்டரீகமா மாதிரப்போதகப் பிடர்புக்கே
யண்டரஞ்சுற வெண்ணிலாப்பெரும்படை யயல்சூழ
மண்டிருந்திறற் பூதர்சூழ்பறந்தலை வந்திட்டான்
சண்டமுற்றிடு மவுணரும்பூதருஞ் சமர்செய்தார். (கஅஅ)

இருதிறத்தரு மெண்ணிலாப்படையெறிந் திகல்கொண்டு
பொருதிறஞ்செய வவுணரிலமைச்சரும் புகழ்வோர்வில்
வருதிறத்தரு மெதிர்ந்தனர்சமர்த்தொழின் மருவுற்றார்
திருமிகுத்திடு மவுணரும்பூதருஞ் சிலர்மாண்டார். (கஅகூ)

இலக்கவீரரும் வன்மைபோய்நொந்தன ரிதுகண்டு
விலக்கரும்புகழ் வீரமார்த்தாண்டனும் விறலோன்சென்
றலக்கணுற்றிடக் கணைசொரிந்தமைச்சரை யடனோக்கித்
தலக்கணின்றிடுந் தானவரெதிர்ந்தனர் சமர்செய்தார். (கக௦)

ஓங்குபூதர்கள் பலமலைவிடுதலு முடைந்தார்க
டங்குலாவிய வறப்பகைகண்டிது சினமேவித்
தாங்கிரும்புகழ்ப் பூதர்மீதளவிலாச் சரஞ்சிந்த
வாங்குமேனிமேற் படுதலுமெலிந்தன ரடனீங்கி. (ககக)

காலிற்கொன்றிடு மருப்பினாற்கொன்றிடுங் கவின்மேவும்
வாலிற்கொன்றிடுங் கரத்தினாற்கொன்றிடும் வயப்பூதக்
கோலச்சேனையை யிவ்வகைகொடியவன் கொடுவேழஞ்
சாலக்கோறலுஞ் சாரதரோடினர் தரைமீதே. (ககஉ)

கண்டுவென்றிசேர் கதிரவன்கடிதுபல் கணைசிந்திப்
புண்டரீகமீ தழுத்தலுமயர்ந்தது பொலிசீற்றத்
தண்டர்மாற்றலன் சீறியேநூறுகோ லவையேவிக்
கொண்டசோரிநீ ரெழுந்திடவழுத்தினன் குளமீது. (ககங)

உதிரமோடுதன் றேருறத்தியவ னொருவேலை
யெதிர்விடுத்தலும் வீரமாபுரந்தர னென்போனாற்
கதிர்நெடுங்கணை விடுத்ததுதடுத்துவெங் கணைமாரி
துதிபொருந்திய வவுணன்மேற்பொழிந்தனன் சுரர்போற்ற. ()

தருமகோபனே வாலவைவிலக்கியோர் தண்டுந்த
மருமமீதது வந்துபட்டிடுதலு மயக்குற்றான்
கருமமீதுகண் டடல்பெறுந்தோளினன் கடிதேக
வருமவன்றன்மேற் பொழிந்தனனிழிந்தவன் மழைவாளி. ()

விட்டவாளிபட் டொடிந்திடவீரனோர் விறல்வேலை
யொட்டலன்றன்மேல் விடுத்திடச்சென்றவ னுரத்தூடே

பட்டுவெங்கிடைப் பறிதலுமுளம்பதை பதைப்புற்று
மட்டில்சோரியோ டிருந்தனன்கரிமிசை மயலாகி. (கசுசு)

அந்தவேலையி லவன்கரிமனஞ்சினந் தடன்மேவுந்
தந்திமாமுகற் கிளையவற்கிளையவன் றடந்தேரை
யுந்துகாற்பெருங் கோட்டினூற்ருக்கியே யுயர்பாகன்
சிந்துறும்படி புடைத்ததுகரத்தினாற் றிறலோடும். (கசுஎ)

ஆனகாலையில் வேறுதேரேறியே யடல்வீரன்
கானமாமலைக் கரிகரம்பிடித்தனன் கவுண்மோதி
யீனமுற்றிட வப்புறத்துலகிடை யெறியப்போய்த்
தானவர்க்குளந் துணுக்குறவிழுந்தது தரைமீது. (கசுஅ)

விழுந்துமண்மிசைத் துன்பொடுகிடத்தலும் விறல்வெய்யோ
னெழுந்துதண்டமொன் றுந்தினனன்னதை யெழில்வீரன்
செழுந்தனிச்சுடர் வாளினாற்சிதைப்பவச் சிரமுய்த்தா
னழுந்துசீருள வச்சிரங்குறுகிய தடலோன்முன். (கசுகு)

வந்தவச்சிரம் பாணியிற்பிடித்துவஞ் சகன்மீதே
யுந்தவங்கது படுதலும்பதைபதைத் துடன்வீழச்
சுந்தரங்கெழு தாளினாலுதைத்திடத் துகடரு
மந்தரத்தரை யலைத்தவ னிறந்தன னவர்துள்ள. (உ00)

ஈதுகண்டவன் றண்டமங்கோடிய திடர்மூழ்கிப்
பூதலத்துறு வெங்கரியெழுந்துபின் புகழ்ந்தேத்தி
மேதகுந்திறல் வீரனைவிடைகொடு விறல்சேர்தன்
மாதிரந்தனிற் படர்ந்ததுபூதர்கண் மகிழ்ந்தார்த்தார். (உ0க)

செற்றமேவிய வறப்பகைமடிந்தவச் செயறன்னை
யொற்றர்நோக்கினர் வாடினரோடின ருரைசெய்ய
வற்றமார்துயர்ப் பரவையுளழுந்தின னறிவின்றி
யுற்றபாவைபோ லிருந்தனனவுணரி லுரமிக்கான். (உ0உ)

பானுகோபன்வதை.

இருந்தகாலையி லிறையவன்கறையடி யிருந்தோலாற்
பரிந்துமத்தகங் காறுமெய்ம்மறைந்திடும் படிபோர்த்துத்
திருந்துசெஞ்சடை காட்டிநின்றிடுவதோர் திறம்போலக்
கருந்தண்வேலையிற் செங்கதிருதித்தனன் கதிர்வீசி. (உ0ங)

அற்றவேலையிற் காசிபனுதவிய வசுரேச
னிற்றுளானெனத் துயருழந்தயர்வுறு மியனோக்கி
வெற்றியூதையுஞ் சிந்தையும்பிற்பட விரைந்தோடி
யெற்றனைந்தவற் பணிந்தனரொற்றர்தா மெழுந்தார்பின்.(உ0ச)

சிறந்தவீரரை மாயையாற்கட்டிமுன் றிரைவேலை
யுறைந்திடும்படி யெறிந்தபினிகழ்ந்தன வுரைசெய்ய
வறந்தவிர்ந்தவன் றவிர்ந்திடாப்பெருந்துய ரதின்மூழ்கி
யிறந்ததேயினி நம்பெருவாழ்க்கையென் றெழுந்திட்டான். ()

எழுந்துதந்தைதன் கோயிலுட்புகுந்தவ னிருதாண்முன்
விழுந்துநின்றுவேற் குமரனைத்தூதனை மிகவேநா
மழிந்துபோவதே யன்றிவென்றிடுவதிங் கரிதண்ட
ரொழிந்திடச்சிறை விடுப்பதேநன்றென வுரைசெய்ய. (உ0ச)

மஞ்சநெஞ்சகத் தஞ்சினைபோலுநின் மனையேகித்
துஞ்சிவைகுதி யென்னயானுரைத்ததைத் துகடீர
நெஞ்சுகொண்டிலன் வெகுளிகொண்டானென நினைவாகி
வஞ்சனேன்பிழை பொறுத்தியென்றுரைத்தனன் மகிழ்வாக. ()

அறைந்துபோர்க்கவன் றனைவிடைகொண்டவ னகன்றேபின்
குறைந்திடாப்பெருந் தேர்மிசையேறினன் குழுவாகி
நிறைந்தவெண்ணிலாச் சேனைகள்சூழ்தர நெடுங்கூளிப்
பறந்தலைக்களஞ் சென்றனனிரவிதன் பகையானன். (உ0அ)

வே று.

அந்தவேலையிற் பூதவீரரு மவுணவீரரு மடவிஞேடெதிர்த்
துந்துபோர்செயத் தூசியாகிமுன் புற்றபூதரங் குடைவதாயினர்
வந்துபின்புறும் பூதர்தானவர் மாறுமாறுமா றனபோர்செயச்
சுந்தரந்தருஞ் சூரன்மாமகன் றூவினன்கணை தூயபூதர்மேல்.()

வாளிபட்டிடப் பூதராயினேர் வாடியோடினர் மங்கைபாலகன், ருளினன்புறுந் திறல்கொண்மொய்ம்பினன் றனவப்பெருந் தானையானதைத், தூளியாகவெங் கணைபொழிந்திடச் சூரன்மாமகன் றூயன்முன்புபோய்க், கோளிருங்கரச் சிலைவளைத்தனன் கோரவாயிரங் கோல்விடுத்தனன். (உக0)

ஆயிரஞ்சர மகலமூழ்கிவெங் நகலவேயக லாதமொய்ம்பினன், றீயதுன்பமோ டாயிரஞ்சரந் தியன்மொய்ம்பிடைச் செலவிடுத்தலு, நோயுழந்துபின் பண்ணல்வில்லையோர் நூறுகோலின லூறிகிற்கவோர், மாய்வில்வேலினைத் தீயனெற்றியுண் மன்னவுய்த்தனன் வாகைவாகினன். (உகக)

பெருகுசோரிநீர் மிகவெழுந்திடப் பெருகுதுன்பமாய்ப் பின்றெளிந்தனன், முருகுகொண்டிடுந் தொடையல்வீரனேர் மூரிவெஞ்சிலை முரணொடும்பிடித், தருகுநின்றிடுந் தகுவரஞ்சவேயனிலமன்படை யங்கியின்படை, கருகுமெய்யுடைக் கொடியனேர்விடக் கடியனும்மவை கடவிமாற்றினன். (உகஉ)

மாற்றிவஞ்சகன் கதிரவன்படை மலரினன்படை மால்பெரும்படை, சீற்றமாகியே விடலுமன்னவை செலுத்திவீரனுந் தடுத்துநின்றிட, வாற்றல்கொண்டிடுந் தனதுமாயையா லரியதேரினே டம்பரத்தினிற், ரேற்றிடாதொளித் திறுதிமாரிபோற் றூவினன்சரந் தூயவீரன்மேல். (உகங)

கள்ளவஞ்சகன் முன்புபின்புமாய்க் கணைசொரிந்திடக் காமர்மெய்யெலாம், வெள்ளமானசெங் குருதியோடவே வீரவா

குவும் வெகுளிகொண்டபின், றள்ளரும்புகழ்ப் போதகப்படை தனைவிடுத்தலுந் தருவன்மாயமங், கெள்ளியாவரு நகைசெயும் படி யிரியவிண்ணிடைத் தெரியகின்றனன். (உகச)

மற்றவன்றனைக் கண்டுசீறியே வஞ்சகாவினி யெங்கணே குதி, நிற்றிநிற்றியென் றம்பரத்தின்மே னெடியதேரொடுங் கடிதிலெய்தியே, கற்றுணைப்புயன் கொண்டலாமெனக் கணைசொரிந்திடக் கண்டுமெண்டுகோ, லெற்றளாந்தசூர் மைந்தனுந்தவங் கிந்தவாறுபோ ரியற்றினரரோ. (உக௫)

கிட்டவந்திடுஞ் சேணிலேகுறுங் கிளருமொன்றையங் கொன்றுசென்றுநேர், முட்டுமெட்டதா மாதிரத்தினு மூரிவானினு முடுகியேகுறு, மிட்டமானதே ரிருமைவீரரு மிகமுழுவார்செருப் புகமூவார்சரந், தொட்டுவால்விறற் சங்கமூதுவார் சூளியம்புவார் சூழுவாரரோ. (உக௬)

வரையிலோடுமா முகிலிலோடுமேல் வானமோடுநீர் வளமுலாவுதெண், டிரையிலோடுமூ தண்டமோடுமெண் டிசையிலோடுமெத் திசைகள்சூழுமித், தரையிலோடுநீள் பிலத்திலோடுமெய்த் தானவர்க்கெலா மரசனாகிய, விரையுலாந்தொடைப் பானுகோபனும் வீரவாகுவும் விடுசரங்களே. (உகஎ)

பாங்குகொண்டநூ ருயிரந்தொகைப் பல்லவங்களாற் பல்லவம்புரிந், தோங்குசூர்மகன் வீரனேறுதே ரொழிவுசெய்யவோ ராயிரஞ்சரத், தாங்குவெய்யவன் றேரைவீரனு மழிவுசெய்யவில் லமர்புரிந்துபின், றீங்கில்வாள்பிடித் திருமைவீரருஞ் சென்றெதிர்ந்துநேர் நின்றுபோர்செய்தார். (உகஅ)

மன்னிடும்புகழ்ச் சூரன்மாமகன் வள்ளன்மாமகன் வாள்விலக்கியே, கொன்னுறுந்திருத் தோளில்வெட்டிடக் குருதிவீழ்தரக் குமரவேள்பத, முன்னிவீரரிற் றலைமைபெற்றுளா னென்னலன்வலத் தோளையொல்லையின், மின்னுவன்னதாய் மின்னுவாளினால் வீழ்வுறும்படி வெட்டினனரோ. (உகக)

சேருலாவுதன் வலதுகைத்தலஞ் சிதைவதாகவே தீயன்மா மக, னேருலாவுறு மிடதுகைத்தலத் திலகுவாள்பிடித் தெதிரவீ ரனுங், கோரவாளினல் வாமபாணியைக் குறைவுசெய்தவன் கொடுமையுன்னவே, சூரன்மாமகன் றலையைவிண்ணுளார் துள் ளியாடவே தள்ளினனரோ. (உஉ0)

வே று.

மான்மகன் மகன்மகன் மகன் மடிந்திட
லான்மக பதிமுத லமரர் துள்ளினர்
வேன்மகி பனைநினை வீர வாகுவுந்
தான்மன மகிழ்ந்தனன் சபத முற்றியே. (உஉக)

உற்றசிர் முடியற வொளிகொள் பானுவின்
பற்றலன் மடிதலும் பாரின் மேவியே
சுற்றிய படையெலாஞ் சூழ வேலன்முன்
வெற்றியோ டணைந்தனன் வீர வாகுவே. (உஉஉ)

இன்புறு முருகனை யிறைஞ்சி நிற்றலுந்
துன்பொடு வருந்திநீ சூரன் மைந்தனைக்
கொன்புனை புயத்தினோய் கொன்று வந்தனை
யன்பொடு வேண்டிய தறைதி யென்றனன். (உஉங)

என்றிவை குமரவே ளிசைப்பக் கேட்டலு
முன்றனை யலதியா னோர் செயற்கையு
மின்றுசெய் ததுசிறி தில்லை யாயினு
மொன்றொரு வரந்தனை யுதவ வேண்டுமால். (உஉச)

அண்டர்போய் வாழ்வையு மயன்போய் வாழ்வையும்
விண்டுவின் வாழ்வையும் வெஃகிலே னியான்
றண்டைக ளணிந்தநின் சரணத் தன்பையே
கொண்டிட வேண்டுவ னென்று கூறினான். (உஉரு)

என்றுழி யளித்தன மென்று வேலவன்
றுன்றிய புகழுடைத் துணைவர் தம்மொடும்

வென்றிகொ ளிருக்கையில் வீர வாகுவைச்
சென்றிட விடுப்பவவ் விருக்கை சேர்ந்தனன். (உ.உசு)

பானுவின் மாற்றலன் பதைத்து வீழ்ந்துயிர்
போனதை நாடியே போந்தங் கொற்றர்தாந்
தானவன் றனக்கிது சாற்றக் கேசரி
மேனிமிர் தவிசினும் வீழ்ந் தரற்றினன். (உஉஎ)

அன்னதோர் காலையி லமர்க்க ளத்திடைச்
சின்னம தாகிய சேயைத் தானவர்
முன்னமே கொடுவர முகில் புரைந்திடு
வன்னமே யானவன் வருந்தன் மேயினன். (உஉஅ)

சிரத்தினைக் கரத்தினைத் திருந்து மார்பினைப்
பொருத்திடும் பார்த்திடும் புரளுஞ் சோர்வுறு
மருத்திகொள் வாய்புடைத் தலறு மன்றவன்
பரித்திடுந் துயரையார் பகர வல்லரே. (உஉகூ)

மற்றிதைப் பதுமகோ மனையென் பாளறிந்
திற்றிடு மைந்தன்முன் பெய்தி மேல்விழுந்
தற்றமி றுன்பொடு மரற்றி னணகர்
முற்றினு மழுதரன் முதிர்ந்த தந்தநாள். (உகூ0)

சிங்கமுகாசுரன்வதை.

தீயவ னன்னபின் சிலரை நோக்கியே
மாயநம் பகைஞரை மடிவு செய்துபின்
சேயினை யொருமகஞ் செய் தெழுப்புவன்
காயமிங் கொருபுடை காத்தி ரென்றனன். (உகூக)

ஓங்கிய விதுபுகன் றுற்ற வொற்றரைத்
தீங்கின ரேக்கியே சென்னி யாயிரங்

தாங்கிய வெம்பியைத் தருதி ரென்னலு
மாங்கவர் வடதிசை யளக்கர் மேவினார். (உகஉ)

ஓவிலா வதனிடை யுயர்ந்த விண்ணுளார்
பூவினர் புகழ்தரு புரத்துட் கோயில்போய்
மேவினர் நிகழ்ந்தன விளம்பினு ருனைக்
கூவினன் சூரெனக் கூறி னாரரோ. (உகங)

என்றலு மரிமுக னெழுந்து சேனையோ
டொன்றுசீர் மகேந்திர மணுகி யும்பரை
வென்றவ னடிமிசை வீழ்ந் தெழுந்துநீ
யென்றனைக் கூவிய தென்னை யென்னவே. (உகச)

முந்துற நிகழ்ந்தன முறையிற் கூறியே
கந்தனு முருகவேள் கருதிப் போர்செய
வந்தன னவனைநீ வல்லை யேகிவென்
றுந்துசீர் படைத்திவ ணுறுதி யென்றனன். (உகரு)

தானவன் விடுத்தலுந் தனதின் மேவியூன்
போனக முண்டுதேர் புகுந் திலக்கமாஞ்
சேனைவெள் ளப்படை சேர வேகினன்
வானவ ரிதுதெரீஇ வாடி யோடினார். (உகசு)

எங்கணு யகனெதி ரிறைஞ்சி நின்றரோ
துங்கமா ரரிமுகன் சூரன் பின்னவ
னங்கவன் றனிலும்வீ றுற்றல் பெற்றவ
னிங்கமர் புரிந்திட வெய்தி னானென. (உகஎ)

இன்னதை யறிந்துபோர்க் கெழ நினைத்தலு
மன்னதை யறிந்துசென் றுடன் மொய்ம்பினன்
பன்னிரு புயத்தனைப் பணிந் தெழுந்துநா
னென்னலன் றனையழித் தறுகின் றேனென. (உகஅ)

அன்பொடு விடுத்தலு மகன்ற கன்றிடாக்
கொன்புனை படைக்கலங் கொண்டு தேரின்மீ
தின்புட னேறியே யெழில்கொண் மொய்ம்பினன்
றன்பெரும் படையொடுந் தருவர்ச் சேர்ந்தனன். (உ௩௯)

ஆயிர மியோசனை யான மெய்யுடைச்
சீயமா முகத்தவன் சேனை யானதும்
போயெதிர் மலைந்திடும் பூதர் சேனையு
மாயிடை யெதிர்ந்துநின் றமர் புரிந்ததால். (உ௪0)

திண்டிறற் படைக்கலஞ் சிதறிப் போர்செய
வண்டிய வீரரு மவுண வீரரு
மண்டனிற் சிலர்சிலர் மாயத் தானவர்
தண்டமன் னவரெதிர் சார்ந்து போர்செய்தார். (உ௪க)

வே று.

அன்னகாலையிற் பூதர்களுடைய வடற்கொள்பூதரிற் சிங்கனென்றொருவன், றன்னெடுங்கையிற் றண்டினாலவுணர் தலைகள்சிந்திடச் சாடியேகுதலு, முன்னர்நின்றிடு மவுணர்கடம்மின் முரண்கொளுந்தச முகனெனுங்கொடியோன், பொன்னெடுஞ் சிலை பிடித்துவந்தெதிர்ந்து புங்கவம்பல சிங்கன்மேற்பொழிந்தான். (உ௪உ)

வீறிவந்திடுங் கணையெலாங்கதையால் விறற்கணத்திறை விலக்கலுங்கொடியோன், சீறியோர்பெருங் கதையினைவிடுப்பச் சிங்கன்மார்பகஞ் செறிந்தொடிந்திடலு, மாறிலாவொரு மழுப்படைவிடுப்ப வரங்கொள்சாரதன் மற்றதைக்கதையா, லாறுசெய்திடக் குந்தமொன்றெறிந்தா னுந்துமாழியோன் றுந்தினனிவனும். (உ௪௩)

குந்தவேலினை யாழிபோயழிப்பக் கொடியனோர்கதை குறிப்பொடுவிடுத்தா, னுந்துசிங்கன தூரத்தின் வந்தழுந்த வுதிரமேல்விழுந் தோடவங்கோடி, வெந்திறற்றச முகனுரத்தடிப்ப விழு

ந்துவெய்யவன் வீந்திடவதுகண், டந்தமற்றிடுந் தருவர்களெவரு மமர்புரிந்திட வடலொடுமெடைந்தார். (உசச)

அன்னகாலையி லிலக்கர்தங்குழுவி லாற்றல்பெற்றுள வன கனுமொருவன், மன்னுதானவர் தானைமுன்பணுகி வாளிகொ ண்டவர் மாளவேயழிப்பத், துன்னுதானவ ரோடினரவரிற் றுன் முகத்தினன் றுண்ணெனவெதிர்ந்து, கொன்னுறும்படி பலபல வடிவங் கொண்டுபூதர்முன் கொடுஞ்செருப்புரிந்தான். (உசரு)

ஆயகாலையில் வாகையங்கதிரோ னதுதெரிந்தன னறிவெ னும்படையான், மாயமானதை யழித்தலுந்தனித்து வஞ்சனுயிர வாளிகள்விடுப்ப, வாயிரங்கணை விடுத்தவைதடுத்தங் கவனுடம் பினி லழுந்திடவளவில், சாயகந்தொட விழுந்தயர்ந்தருவாய்த் தருவனோடினன் சாரதர்மகிழ. (உசசு)

அந்தவேலையி லிந்தவாறறிந்தா னரிமுகத்தின னெரிமுகமா னன், வந்தெதிர்ந்தன னெதிர்தலும்பூதர் மரக்குலங்களும் வரை களும்விடுப்ப, முந்துமன்னவ னுசியிலுயிர்ப்பான் முரிந்துபோ யின முனிந்துவெம்பூதர், மந்தரங்களு மரங்களும்பிறவு மாகர் தெவ்வன்மேல் வலியொடுவிடுத்தார். (உசஎ)

விட்டவின்னவை மாகமேனிறைந்து வேகமோடுபோய் விறலரிமுகனு, மொட்டலன்றன்மேற் பட்டனபடலு மூறுசெ ய்தில வுடைந்திலவிழுந்த, வட்டிடும்படி கரியினந்தனிலோ ரரி புகுந்தென வடற்கணக்குழுவின், வட்டமானதன் றேரினுமிற ங்கி வந்துபுக்கனன் மாயைதன்புதல்வன். (உசஅ)

பற்றினன்சில பூதர்கடம்மைப் பதைத்திடும்படி பாரவண் டத்தி, லெற்றினன்சில பூதர்கடம்மை யெயிறுதுன்றிய விடிக்கு ரல்வாயிற், குற்றினன்சில பூதர்கடம்மைக் குறைத்தனன்சில பூதர்கடம்மைச், சுற்றினன்சில பூதர்கடம்மைத் துவைத்தனன் சில பூதர்கடம்மை. (உசகூ)

வேதனூரினிற் சிலவரைவீசும் விரிகடற்களிற் சிலவரை வீசு, மாதிரங்களிற் சிலவரைவீசு மறலியூரினிற் சிலவரைவீசு, மீதுபோலவே யமர்பலவியற்ற வெருவைநீர்விரிந் திருங்கடற்புகுதப், பூதலந்தனிற் பூதர்கள்பல்லோர் பொன்றினூரவன் புகுந் தனன்றேர்மேல். (உ௱0)

ஈதுகண்டனன் பூதர்மன்னவரி லெரிகொள்கண்ணின னெதிரணைந்தவுணன், மீதுதண்டமொன் றெறிந்திடவதுபோய் வெய்யன்வையமேன் மேவுசீர்வலவன், நீதுகொண்டிடு சிரந்தனைக்களையச் சிங்கமாமுகன் சீறியேயொருதண், டாதிமாமகன் பூதமன்னவன்மே லழுந்தவிட்டுழி யயர்ந்துநின்றனனே. (உ௱க)

தேரின்மீதொரு பாகனைநிறுவிச் சிங்கமாமுகன் சீறிவந்தனுகப், பாரினோர்புகழ் சுமாலியென்பவனோர் பருப்பதந்தனைப் பறித்துநேர்விடுப்பச், சீருலாவுதன் கரத்தினூற்பிடித்துத் தீதில் பூதன்மேற் றிரும்பவிட்டிடலும், வீரமுற்றிடு சுமாலிதன்னுரத்தில் விரைந்துபட்டிட மெலிந்தனன்விழுந்தான். (உ௱உ)

அனையகாலையிற் றண்டியென்றொருவ னவுணன்வையமுற் றவன்றனதுரத்திற், கனமுறுங்கரக் கதையினாலடிப்பக் கதையொடிந்தது கரங்கொடுபுடைத்தான், றனதுதாளினு லவுணனங்கிவனைத் தள்ளவீழ்ந்துபின் றண்டிவிண்ணெழுந்து, சினமதாயவன் றேரின்மேற்பாய்ந்து செய்யதாளினூற் றிறலொடுந்துவைத்தான். (உ௱௩)

செறிந்ததோள்களிற் கரத்தினிற்சிரத்திற் சென்றுசென்றுவன் றிறலொடுந்துவைப்ப, வறிந்திலானதை யரிமுகத்தவுணனுகமீதிலோ ரீகொலென்றெண்ணிச், சொறிந்துகையினூற் றுடைப்பநொந்திரிந்தான் றுலக்கவெண்மரு மிலக்கருமெதிர்ந் தெண், ணிறந்தவாளிகள் சொரிந்திடப்படிமே விழிந்துவந்தன னிழிதொழில்பயின்றோன். (உ௱௪)

எடுத்தெறிந்தனன் சிலவர்தந்தேரை யிலங்குமொன்றினே டொன்றுதாக்குறவே, யடித்தல்செய்தனன் சிலவர்தந்தேரை யங்கையாற்சில தேர்தனையள்ளி, யொடித்தனன்சில தேர்களை யுதைத்தா னுரைத்தவிப்படி யனேகமங்கியற்றப், படித்தலம் புகழ் வீரர்களிரிந்தார் பரிந்துதேரிலப் பதகனேறினனே. ()

வே று.

காரிலகு பூதரொடு தம்பிய ருடைந்தசெயல் கண்டான்
வீரமுரு கக்கிளைய நாதனுள மீதினில் வெகுண்டான்
கோரமொ டிருந்ததொரு கைச்சிலை தனைக்குனிவு கொண்டா
னோரிறையின் முன்கணை சொரிந்தவுணர் தானையுயி ருண்டான்.

கரங்களை யறுப்பன பதங்களை யறுப்பன கவின்கூ
யுரங்களை யறுப்பன புயங்களை யறுப்பன வுரக்கந்
தரங்களை யறுப்பன கலன்களை யறுப்பன சயஞ்சேர்
வரங்களை மிகப்புனையும் வாளின்மொய்ம் பாளிவிடு வாளி. ()

மாறவுணர் சேனைபல அளிபட வாளிகொடு வள்ளல்
சீறியமர் செய்தலு மரிப்பெரு முகன்றனது சேயோர்
நூறெனு மிலக்கமுடை யாரவ ரெதிர்ந்தனர் நுதிக்கோல்
வீறுமுகி லாமென விடக்கணைகள் வீரனும் விடுத்தான்.(உ௲அ)

விடுத்தவை தடுத்தவ ரெடுத்தசிலை தேரைமிகு வெங்கோ
ளுடுத்தவ னழித்திட மனத்திடை சினத்தவர்க ளோவாள்
பிடித்தம ரியற்றுற விளிக்கா விரப்படை பிடித்தே
படித்தல மதிப்பொடு குதித்தவர் தமக்கெதிர் படர்ந்தான். ()

வாளது பிடித்துவரு மண்ணலெதிர் வந்தனர் வளைந்தார்
தோளிடை யுரத்திடை கரத்திடை யெறிந்தனர்க டீயோன்
கோளுருவி அறிலது கண்டனர் பிடித்தனர் கொதித்தே
யாளரி முகன்குமரர் சிந்திவிழ வாள்விசிறி யட்டான். (உ௬௦)

அங்குலவு மைம்பதுட னைம்பதெனு மைந்தர்தமை யட்டே
தங்கமுறு வீரர்கட னிற்றலைமை பெற்றதொரு தூயோன்
பொங்குமிமை யோர்புகழ வையமுறு வையமிசை புக்கான்
சிங்கனிது கண்டுளம் வெகுண்ட ணுகி மொய்ம்பனொடு செப்பும்.

ஈனமில்கு மாரனலை யெண்மர்களி லோவல திலக்க
மானவரி லோவலதெம் மூரினிடை தூதுவரு வானோ
வானவிவர் தங்களிலி யாரெனலும் வீரமுறு மண்ணல்
வானவர் குலத்தினை யலைத்தகொடி யோனொடு வகுப்பான். ()

ஆதியரு ளுங்குமர னுயக னடிக்கடிமை யானேன்
றூதனென வந்துமது நற்பதியை முற்பக ெருலைத்தே
னீதமறு மும்மையட நின்றனனி யானென நிகழ்த்திக்
கோதறுத னுதுபெய ரோதினன் மிகுத்தவிறல் கொண்டான்.

என்றிடலு முன்றனை யுனக்கிறை தனைக்கடி திறைக்குள்
வென்றிடுவ னென்றிட வெகுண்டுபதி னெண்கணை விடுத்தான்
சென்றவ னுரத்திடை செறிந்தது முறிந்ததொரு தண்டந்
துன்றரி முகத்தன்விட நாலுகணை கொண்டது துணித்தான். ()

வே று.

நீதில்வீர னுயிரஞ் சரத்தினைப் பகைத்தவன் சிரத்தினிற் செலுத்தவே செறிந்தொடிந்து போயதா, லேதமான சிங்கனங் கொர் சூலவேல் விடுப்பவே யிராயிரஞ் சிலீமுகங்க ளினையவீர னெய்யவச், சோதிகொண்ட சூலமச் சரத்தைநூறி வந்திடத் தூயவீரன் வாள்கொடே துணித்தனன் றுணித்தபின், பாதிதன் படைக்கலத்தை யவுணன்மீதி லேவினு னவனுமன்ன தேவினு னமர்புரிந்த திருமையும். (உசுரு)

வீறுகின்ற படைகள்பின்பு விட்டுளோரை மேவவே வீர வாகு நெஞ்சமேல் வியர்துபத்தின் மீதினு, லேறுகின்ற கணைக வே யரிமுகத்த னிரதமே லிலகுபாகன் முடியறுப்ப விருமை கொண்ட தண்டமொன், றூறிலாத சிங்கனுந்த வுந்துமார்பில்

வந்துபட் டொல்லைதனுள் பொருந்தவே யொராயிரஞ் சரங்க ளைச், குறையென்ன விட்டுவெய்ய னேறுதேரை நூறவே தூய பூதர் கண்டுசென்று சுற்றினார்க ளவுணனை. (உசுசு)

அந்தவேலை சீறிவெய்யன் வேறுதேரி லேறியே யாயிரந் தனுப்பிடித் தருஞ்சரம் பொழிந்துநேர், வந்தெதிர்ந்த பூதரைப் பிணம்படுத்தி யெங்கணும் வாளியான் மறைப்பவீரன் வாளியா லறுத்தவன், சிந்துகோல் விலக்கிநிற்ப வாயிரத் திரட்டிகோ ரியன்விட்டு வள்ளறன் றிருத்தனுத் தனைத்துணித், தந்தவீ ரன் விற்பிடிக்கு முன்னர்நூறு கோடிகோ லுரத்தழுத்த வீறு சோரி யுததிபோ லெழுந்ததே. (உசுஎ)

வெய்யசூர்த னுதம்பி வெம்பிவிட்ட கோலெலாம் வேல வன் றனுதம்பி விற்சரத் தறுத்தவன், செய்யதேரை யாயிரஞ் சரத்தினு லழிக்கவே சிங்கமா முகத்தன்வேறு தேரின்மீதி லேறினன், கையனந்த கையிலுற்ற பத்துநூறு வில்லையுங் கந்த னன்ப னெண்ணிலாத கணைசொரிந் தழித்திட, வையமுற்ற வானமுற்ற சாரதக் குழாங்களும் வானவக் குழாங்களு மகிழ்ந் தொலித்து நின்றவே. (உசுஅ)

மற்றிவ்வேலை வெகுளிகொண்டு சிங்கமா முகத்தினேன் மாயமான பாசம்வீச மாசிலாத பூதரைக், கொற்றமுற்ற வெண் மரைத் துலக்கமா மிலக்கரைக் கோளுறும் புயத்தனைக் கொதி த்துவந்து கட்டியே, வெற்றிகொண்டு விண்ணெழுந்து தண் ணெனப் படர்ந்துபால் வேலைதன்னி லுதயமான வெற்பிலிட் டிருந்ததா, லுற்றதேவ ரீதுகண்டு வாடினார்க ளோடினு ருலவை சென்று முருகனோ டுரைப்பவங் கெழுந்தனன். (உசுகூ)

மிக்கதேரின் மீதிலேறி வீறுபூத ராயிரவெள்ளமும் பரந்து சூழ விண்ணுளார் புகழ்ந்திடத், தக்கபல்லி யந்தழங்க மன்னுசி ன்ன மூதிடத் தானவன்ற னுதமுன்பு சண்முகத்த னணுகவே, மைக்கருங் கடற்புரைந்த வவுணர்சேனை வெள்ளமும் வள்ள

லோடு வந்தபூத மன்னர்சேனை வெள்ளமு, மக்கணம் படைக்க லஞ் சொரிந்துபோர் புரிந்தபோ தவுணர்மாய வீறுபூத ரவருமா ய்வ தாயினர். (உஎ0)

வே று.

இப்பான்மைகண்ட வரிமாமுகத்த னிகல்கொண்ட பூதர் குழுவைக், கைப்போதுகொண்டு மிகவாரியின்று கடிதுண்ப னென்றுகருதி, மெய்ப்பானவண்ட முடிவைச்சிரங்கள் விற லோடுசென்று தொடவே, துப்போடுமெங்க ளொருமேனிகொ ண்டு சுரரஞ்ச வீதுபுரிவான். (உஎக)

கல்லாமனத்த னிருபத்துநூறு கரமுஞ் செலுத்திவிறல்சேர் சல்லாபமோடு குகனோடுவந்த தசநூறு வெள்ளவனிக மெல்லாமகட்டி னிடைசேரவாரி யினிதாய் விழுங்கவெழில்சே ரல்லார்களத்த னெமையாளநல்கு மமலன் றனித்தருளினன். ()

இவ்வேலைதன்னின் மிகுமொற்றரேகி யிறையான சூரனு டனே, செவ்வேநிகழ்ந்த சொலவேமகிழ்ந்து சிகரத்தி னுச்சிமி சைபோ, யவ்வேலைதம்பி சமர்கண்டிருப்ப வவனேவல் கொண்டு திறல்சேர், மைவேலையென்ன மிகுசேனைபின்னு மருவிற்று யுத் தகளமே. (உஎங)

ஈடானசிங்க னெதிராகவீறு மெழிலாக வேலனணுகக் கூடாநிறைந்த வவுணப்பதாதி குகன்முன் பணிந்துபடைதூய், வாடாவிறற்கொண் முருகேசன்வில்லின் வலியான நாணியொ லியால், வீடாவழிந்த ததுகண்டுதீயன் விறலோடு வந்துமொ ழிவான். (உஎச)

பொன்னாடரெங்கள் பகையாதல்கண்டு புலவோரை யின் னல்புரிவோ, மன்னுரிலல்லை பகையல்லையென்கொ லமர்செய்ய வந்தவகையென், றுன்னுனிசைப்ப வெளியாரைமொய்ம்ப ருறுகண் குயிற்றிலவரைப், பன்னுளுநூறி யரசாள்வமன்ன பரிசா லடைந்தனமரோ. (உஎரு)

என்றீதுரைப்ப வலியாளனியு மெளியார்க ளெங்களினமு
நன்றீதவல்லை யமர்செய்தியென்ன நலமார் குமாரனொருகோன்
முன்றீயவன்றன் மருமத்தழுத்த முதுகிற் பறிந்ததனல்
வன்றீங்கர்த்த கொடியோனுடம்பின் மலிசோரி வந்ததவனே.

உள்ளுற்றபூத ரதுபோதில்வேல னொருகோ றுளைத்தவழியான், மெள்ளத்தலத்தி னிழியச்சினந்து வெரியைக் கரங்கொடடையாக், கள்ளுற்றதொங்கன் முருகேசன்மீது கதையொன்று கைப்பவமலன், வள்ளுற்றநாலு கணைசிந்தவேகி வருதண்டை நூறியவைபோய். (உளஎ)

மங்காதசிங்க னுதல்சென்றுளிப்ப மயலோடு வெய்யனுறவே, சிங்காரமேவு மவன்முன்படைத்த திறல்கொண்ட பாணிநெகிழ, வெங்காயமிஞ்சி யுறுகின்றபூதர் விறல்வாளி பட்டவெளியா, லங்காயவேலை கடிதேயிறங்கி யமலன்றன் முன்பணுகினார்.

அப்போதுதன்னி லுதயச்சிலம்பி லருள்கொண்ட வேலனொருகோ, றுப்போடுகைப்ப வதுசென்றுவீரர் தொகையைத்தனுதமிசையே, மெய்ப்போடுகொண்டு கடிதேதிரும்பி விறல்வேலன் முன்புவிடவே, மைப்பாவுகண்டன் மகனங்கவர்க்கு மகிழ்வாக வோதினனரோ. (உளகூ)

அக்காலைதன்னி லிதுகண்டுசீறி யரிமா முகத்தனனிக
மிக்காரிலாத குமரேசன்முன்பு விரைவோடு வந்துவளைய
நக்கானளப்பில் கணைமாரிதூவி நலியத் தொலைப்பவிடரிற்
புக்காண்மையின்றியுறுகின்றவெய்யனிதுகண் டழன்றுபுரிவான்

நாறுனபத்து நெடுவிற்பிடித்து நுதிவாளி சிந்திமுருகன்
சீறுவிடுத்த கணையைத்தடிந்து திறல்கொண்ட சிங்கமுகவன்
மாறுகவேலை னிரதத்திலுற்ற வலவன்றன் மார்பினிடையே
வீறுயிரங்கொள் கணைசிந்தநொந்து மெலிவாயிருந்தபொழுதின்.

ஐயன்சினந்து கணைநூறுசிந்தி யரிமா முகங்கொளவுணன்
வையங்கெடுப்ப நிலநின்றளப்பில் வடிவாளி வெய்யன்விடவே
கையன்றனுக்கடமையாயிரங்கொள்கணையாலொடிப்பவவுணன்
மெய்யன்றன்மீதி லொருசூலமுந்த விறல்வேல னீதுபுரிவான்.

ஈரேழதான கணைசிந்திமுந்தி யெதிர்சூல நூறியடுகோ
லோராயிரத்தை யவனோர்விடுப்ப வுரமேவு சிங்கமுகவன்
சீரானகையி லொருதண்டுகொண்டு சிதறப் புடைத்துவரவப்
போரார்கரத்தை யெழுவாளிகொண்டு புனிதன் றடிந்தருளினன்

மெய்ப்பாணிபின்பு மெழவெய்யன்வையம் விழுதண் டெடுத்துவிடலுங், துப்பாயிரங்கொள் கணைகொண்டுதண்டு துணிசெய்து வேலனுறவே, கைப்பாசமுந்த விறைபத்துநூறு கணைகொண் டழிக்கவதனன், மைப்பாவியாறு முகனைப்பிடிக்க வலியோடு வந்தனனரோ. (உஅச)

ஆறுமுகத்த னதுகண்டுவெந்த வவுணன் கரஞ்சிரமெலா
மூறுகிவீழ விருபத்துநூறொ டொருபத்து நூறுகணையைச்
சீறுவிடுப்ப வவைபின்பெழுந்து செறிவாக வெய்யன்வெகுளா
மாறுகவெண்ணில் வரையைப்பிடுங்கி வலியோடு வீசுதலுமே. ()

வரையற்றுவந்த வரையற்றுவீழ வலியற் றிடாதமுருகன்
புரையற்றவாளி மிகவேபொழிந்து புகழ்மேவு கின்றவவுண
னிரையுற்றசென்னியுரமுற்றகைகணிலமுற்றிடத்தடியவே [யே.
விரைவுற்றுமண்ணில் விழுமுன்புபின்பு விறலோடெழுந்தவவை

சிங்காரமேவு கரமுஞ்சிரங்கள் சிதறித் திரும்பமுளையா, துங்காரமோத விருபாணியோடு மொருசென்னி யோடுமெதிர்வந், திங்காரெனக்கு நிகரென்றெரர்குன்ற மிகலிப் பறித்துவிடவே, கங்காளன்மைந்த னொருவாளிகொண்டு கடிதே துணித்தருளினன். (உஅஎ)

மால்விட்டவும்பர் சிறைவிட்டிடாத மறமுற்றசூரனிளை யோன், வேல்விட்டுவென்றி கொளுமாறுமன்றி விடுகின்ற தொன்றைவிறல்சேர், கோல்விட்டழிக்கு மிதுவேயலாது குமரா பயின்றிலெகொலென், றுலத்தையொத்த வொருதண்டுதன்னை யடலோடு விட்டபொழுதின். (உ௮௮)

வீறானதண்டு வருசெய்கைகண்டு விறல்கொண்ட கந்தன் வெகுளா, மாறானவஞ்ச னுயிருண்டுவல்லை வருகென்று கையின்மருவு, மூறானதற்ற குலிசந்தொடுப்ப வுரனோடு சென்றுகதையை, நீறாகநூறி யரியாமுகத்த னெடுமார்பி னுற்றதுவே. ()

மார்பிற்பொருந்தி முதுகிற்பறிந்து வலியோடு செல்லவவுணன்
சோரிப்பெருக்கி னுடனேவிழுந்து துயரத்தி னோடுமெடியக்
கூர்பெற்றிலங்கு குலிசம்படர்ந்து குளிர்வான திக்குண்முழுகிக்
கார்பெற்றகண்ட னருண்மைந்தனுந்து கரமீது வந்ததிறையின்.

நாகத்திலும்பர் மலர்மாரிதூவி நனிபாடி யாடிமகிழ
வாகைக்குமார னினையோர்கடாமு மலிகின்ற பூதர்குழுவு
மோகைக்குண்மூழ்கி யயலேபொருந்த வுயர்பா சறைக்கணுகினு
னுற்றவேலை யிதுகண்டவொற்ற ரசுரேச னோடிதறைவார். ()

உன்றம்பியான வரிமாமுகத்த னுயிர்போய் மடிந்தனனெனுக், குன்றம்புரைந்த சிகரத்திருந்த கொடியோ னிலத்தின்மிசையே, துன்றும்புனற்கொண் முகில்போல்விழுந்து துயரக் கடற்குண்மூழ்கி, மின்றங்கெயிற்று விறல்வாய்திறந்து மிகவே புலம்பியழுதான். (உகூஉ)

சூரபன்மன்வதை.

ஓங்குதுயர் நீங்கியொரு கோடியெனு மாயிரமு ரெற்றர் கனை யொல்லை விளியாத், தீங்ககலு மாயிரவொ ரெட்டளவை யண்டமுறு சேனைக ளனைத்தும்வரவே, யாங்குற வணைந்துபு

கல் வீரென விரைந்தவர்க ளண்டமுள வண்டியறைய, வாங்கரு மிருந்திறல்கொ டானவர்க டானைபல வந்தவுய ரண்டவழியால். (உகூக)

வேதனொடு மாதவ னுறும்பதி நிறைந்தன விசும்பிடை நிறைந்தனவெழிற், பூதல நிறைந்தன பெருந்திசை நிறைந்தன புகழ்க்கட னிறைந்தனநெடும், பாதல நிறைந்தன வியாவையு நிறைந்தன பரந்துவரு தூசியனிக, மாதரவி னூறுபெறு கோடியுறு யோசனையிவ் வண்டமு நிறைந்தவிறையின். (உகூ௪)

இன்னபடி தானவர்க டானையுற வொற்றர்க ளிருக்திறல் பொருந்துமவுணன், பொன்னடி பணிந்திவை யுரைத்திட விருப்பொடு பொருக்கென விருக்கையிடைபோய், மன்னுபுனலாடியினி தாமடிசி லுண்டுதிரு நீறுநுதல் வல்லையிலணிந், தின்னலக லுங்களப மின்னுகல னனவை யிதம்பெற வணிந்தனனரோ. (உகூரு)

ஆளிகளி லக்கெழுப தாயிர மரும்பரிக ளன்னதொகையன்னதொகையே, கூளிக ளிழுத்திடு மிழுக்கிலி ரதத்தின்மிசை கொற்றமொ டணைந்தவுணர்கோன், வாளில கெயிற்றவுணர் சேனைபுடை சூழ்தர மறந்தரு பறந்தலைதனிற், காளியொடு வாதுநட மாடிமக ளோடமர் கலந்திட வணைந்தபொழுதின். ()

செங்கமல வேதனுட னுந்துமரி கந்தனது செம்பத மிறைஞ்சியவுண, னிங்கமர் புரிந்திட வணைந்தன னெனக்குக னெழுந்தனில சாரதிவிடும், பொங்கணிகொ டேரணுகி வீரரொடு சாரதர் புகழ்ந்தயல் பொருந்திவரவே, தங்கவுணர் சேனையெதிர் செல்லமிகு பூதரொடு தானவர் மலைந்துபொருதார். (உகூஎ)

வீறிவரு தானவர்க ளாவிலகு பூதர்கள் விளிந்திட விலக்கமுடனெட், டேறுதனி வீரர்க ளடைந்துடைய மொய்ம்புறு மிரும்புய னெதிர்ந்துகணை தூய்ச், சீறியவ ரிற்சிலரை நூறியழி

யாவது தெரிந்துமுரு கன்புடைவரக், கூறியிடு மிந்தவகை கண் டருளி வெஞ்சிலை குனித்தன னகித்தமணையான். (உகூஅ)

மன்னுதனு விற்கணை யளப்பில தொடுத்தருளி வானமொடு வையகமுமாய்த், துன்னுமவு ணப்படை பிணக்குவை படும்படி துலங்குமுரு கன்புரியவே, யன்னசெயல் கண்டுமிக வண்டகட கத்தின்மிசை யப்புற மிருந்தவனிக, முன்னென வணைந்துகும ரேசனைவளைந்திட மூரட்குமர னீதுமொழிவான். (உகூகூ)

மையவுணர் சேனையிடை தேரினை விடுத்தியென மாருதியி னேடறையவே, யையவிது நன்றென நிலத்தினில் விசும்பினி லளக்கரில் விடுப்பமுருகன், பெய்யுமுகி லென்னமிகு வாளிகள் சொரிந்தருள் பிரிந்தவவு ணப்படையெலா, மொய்யென விறந் துதிர மோடுபிண மாயிடவு லாவியமர் செய்தருளினன். (௩00)

சிகர முலாவுமெழு சாகரமு மாகமொடு தேவர்க ணிறைந் தவுலகுஞ், சுகர நிறத்தவுணர் சேனைபிண மாகநனி துன்ற வெழு கின்றகுருதி, வேகமுட னேழ்பிலமு மண்டலமு மெண் டிசையும் விண்ணகமு நண்ணிநிறைய, வாகைமுரு கன்றகுவர் சேனைவரு மண்டவழி வாளிகொ டடைத்தருளினன். (௩0க)

பாலன மொழிக்கௌரி பாலனது பின்புதழல் பன்னிருக ரும்பொலியவே, மாலனுகு தானவர் பிணத்தினிடை கண் டுறலும் வாரிநிகர் சோரியதெலாஞ், சாலவும் வறந்தது நிறைந் திடு பிணக்குவை தணந்துபொடி யாகியதுசிர், மாலயனு மிந்தி ரனு மும்பர்களும் வேலனை வழுத்தினர் மகிழ்ச்சியுறவே. (௩0உ)

எம்பரம னின்னன புரிந்தது தெரிந்துள மெரிந்திட விரை ந்தவுணர்கோ, னம்பக மிராறுடைய நம்பனெதிர் தேரினொடு மாலமென வந்தணுகலுங், கும்பமத யானையுரி கொண்டவ னளித்தருள் குமாரனு மெதிர்ந்தருளினு, னும்பர்கள் பெருஞ் சிறை விடாதுயிர் விடுப்பவ னுருத்திவை யுரைத்திடுவனல். ()

இன்புறு பரன்றரு வரத்தியல்பி லெப்பொழுது மிப்படி யிருப்பனழியே, னென்பணி புரிந்துழலு மும்பர்மொழி மெய்ம் மையென வெண்ணியம ருக்கனுகினய், வெங்படினு முன்றனை விடுப்பதிலை மைந்தனென விட்டிடுவ தில்லையெனவே, வன்பு மன வெய்யனிது கூறவெமை யாளுடைய வள்ளலுரை செய் தருளுவான். (௲0௪)

உம்பரை யலைத்தெதொரு வெங்கயவ வம்புரை யுரைத்த னையு னுதுருவினிற், செம்புனல் குதித்திடவி யாம்விடு பெருங் கணைகள் செப்பிடு முனக்குமொழியென், றெம்பரம னேதலு நெடுஞ்சிலை வளைத்தன னிருந்திறல்கொள் பூதரெவரும், வெம் பியவு னன்றனை வளைந்தவன் விடுங்கணைகண் மெய்ப்பட வுடைந்தனரரோ. (௲0௫)

இன்னசெயல் கண்டுதிறன் மொய்ம்பனுட னென்மரு மில க்கரு மெதிர்ந்தவுணன்மேல், மின்னுகணை மாரியின் விடுப்ப மிசை பட்டவை விரைந்தவ னொடிந்துவிழலு, மன்னவுண னூறுபெறு கோடிகணை சிந்தியவர் வையமொடு வில்லினைய றுத், தங்கிலையி னுன்குபெறு மாயிர நெடுங்கணையை யங்கமிசை விட்டனனரோ. (௲0௬)

எண்மரி விலக்கர்கள் கலக்கமொ டிரிந்தன ரிருந்திறல் கொள் வாகுவவுணன், றிண்மையுள தேரனுகி வாள்கொடவ னிள்சிலை சிதைக்கவனை யோனையவுணன், வண்மையுறு மார் பிடை யடித்துழி விழுந்தயர வான்மிசை யெறிந்தனனறிந், துண்மையுறு கந்தனயன் மேவவவு னன்சிலைகொ டொல்லை குகன் முன்குறுகினன்.

வெந்திறல்கொள் வேலனெடு விற்சமர் புரிந்தவன் விடுங் கணை விலக்கிவிறல்சேர், கந்தனிர தத்துறு விறற்கொடி யறுத் துழி கறுத்தவன் விடுங்கணையெலாஞ், சிந்தும்வகை செய்து கணை யேழுகொடு சூரனுறு தேரினி லுறும்கொடியறுத், தூந்து

திரை வேலைதனி விட்டருள வானமுறு மும்பர்க ளொலித் தனரரோ. (௩0அ)

அன்னவ ரொலித்தலு மழன்றிரத மோடவுண ரண்ணலு யர் விண்ணிடையடைந், தின்னலுற வும்பர்மிசை வெம்பகழி தூவலு மிளங்குமர னின்றுபுவிமேற், றுன்னுகணை விட்டவை யறுத்திலகு வையமொடு துய்யகக னத்தின்மிசைபோ, யொன் னல நெடுங்கணை பொழிந்தமர் புரிந்தன னுமைக்கினிமை யானபுதல்வன். (௩0௯)

பிலத்தினிடை போவன நிலத்தினிடை மேவுவன பேசரிய வாசைகளெனுந், தலத்தினிடை யோடுவன நீடுகடல் கூடுவன வையமிசை யெய்துவனசிர், மலர்த்தவிச யன்புவியி னண்டுவன மண்கெடல் வாளகிரி தாவியழியா, நலத்தொடுறு மண்டமுன மேகுவன மீளுவன நன்னுமவர் வண்ணவிரதம். (௩௧0)

இன்னபரி சன்னவர்க ளேறுமிரு வீறிரத மெங்கணு முலா வுபொழுதின், மன்னவுணர் மன்னளவில் வெம்படை விடுப்ப வவை வாளிகொடு தூளிபுரியா, வின்னமுத மானமுரு கக்கடவு ளேழினுட னேழுகணை விட்டவுணர்கோன், பொன்னிரத நீறு பட நாறுதலும் வில்லினொடு பூமிசை யடைந்தனனரோ. (௩௧௧)

வையமிசை வந்ததொரு சூரன்மிகு வாளிவிட வாளிகொ டறுத்தருளியே, மையனெதிர் சூரனது வீரமுறு தோளின்மிசை யாயிர நெடுங்கணைகடா, னெய்யவவை பட்டவ னொடிந்துவிழ வெய்யவ னிராயிர நெடுங்கணைவிடத், துய்யகுகன் மொய்ம்பி னிடை வாளிகள் பொருந்திமிகு தூளிகள் பொருந்தினவரோ.

பின்னுமவு ணன்சொரி சரங்களை விலக்குபு பெருங்கணைக ளாயிரம்விடுத், தன்னவ னடற்றனு வொடித்திடலு மற்றுமொ ருஞ்சிலை பிடித்தவுணர்கோன், மின்னுறு விசும்பினி லெழக்க டிது வேலவனும் விண்ணிடை யெழுந்துபொரவே, மன்னவு

ணன் மண்ணின்மிசை பின்னும்வர நம்பரனும் வந்தமர் புரிந்த ருளினான். (ருகரு)

காசினியி னின்றவ னளக்கரிடை திக்கிடை கவின்றரு பிலத்தினிடைசீர், வீசுபுகழ் மேருவிடை மாயனுல கத்தினிடை மேவவவை தோறுமணுகிப், பூசன்முரு கன்புரிய வண்டமுறு வாயிலிடை போகவவ னுங்குறுகியே, நீசனொ டெதிர்ந்துவிறல் பட்டகணை விட்டவுண னெட்டிரத மட்டருளினான். (ருகச)

தேரழிய முன்புரி மகத்தினிடை யாதியருள் செய்தமன வேகமதுவாம், வீரமுறு தேரைநினை யக்கடிது வந்திட விளங்க தனி லேறியருளே, யாருமுரு கன்கணைகொ டண்டமுறு வாயிலை யடைத்தகத வைக்கணைகடேய், வீரமொ டறுத்திடலு மப்புற மிருந்தபடை மேவியது வேலனயலே. (ருகரு)

வந்தபடை கந்தன்விழி பட்டிடலும் வல்லையின் மடிந்ததய லண்டமருவு, முந்துபடை வந்திட வுரப்பின னுரப்பலு முடைந்ததய லண்டமருவும், வெந்திற லுறும்படை வரக்கர முறைம் படையை வேலவன் விடுப்பவவைபோய், நந்தில்பல வண்டமுறு சூர்படை யனைத்தையு நடுக்குற வடர்த்தவுலவி. (ருகசு)

தந்திர முறும்படை கெடப்பர னளித்ததொரு சக்கர மெடுத்தவுணர்கோன், கந்தன்மிசை விட்டிட வதைக்குமர வேளொரு கரங்கொடு பிடிப்பவதுகண், டந்தமி லுருக்கொடம ராடமுரு கேசனறி வானபடை விட்டடையலான், வெந்திறல் கொண் மாயம தறுத்துழி யொருத்தனென மேவினன் மிகுந்த கொடியோன். (ருகஎ)

வே று.

அப்போதினின் மிகுதானவ ரரசாயிர கோடி யண்டத் தினு மண்டக்கடி தண்டிக்கும ரேசன், மெய்ப்பாரம ராடப்பினு மிப்பாரிடை வந்தே மிகநொந்து மனத்தாயை நினைத்தானது போதி, னெப்பாரறு மவள்வந்திட நிகழ்வானவை யவளோ

டோதிப்படை யிற்பட்டவ ருய்ந்தேயெழு மாறு, செப்பாயெ
னப் புறவேலையி னொருசாருறு மமுதத் திருவெற்பது வரிலாமெ
னச் செப்பிக்கரந் திட்டாள். (௩௧௮)

இன்பாகிய வவுணன்றன திரதத்தினை யொருவி யிறைவன்
றரு சிங்கத்தி னொருத்தத்தி னணைந்தே, கொன்பாகிய வமுதந்
திகழ் குன்றந்தனைச் சென்றே கொடுவாவெனத் தேர்போயது
கொடுவந்தது படையின், முன்பாடுறு மரிமாமுக னிரவிப்பகை
முதலா முடிவற்றிடு படைமுற்றவு முன்போலெழுந் திண்டப்,
பொன்பாவிய வுலகத்தவர் வெம்பூதர்கள் கண்டே புலிகண்டிடு
புல்வாயது போலத்தளர் வுற்றார். (௩௧௯)

கண்டானிது மண்டாறிரு கண்டானுடை வள்ளல் கடவு
ள்டவ னெடுவெம்படை கைக்கொண்டு விடுப்பத், தண்டாவிற
லவுணப்படை முற்றுங்கடி தட்டத் தாணுப்படை வேலன்புடை
சாரக்கொடுஞ் சூர, னண்டாசிடர் கொண்டானிடர் விண்டா
ரிமை யோர்க ளல்லற்புரி சூர்பின்ன ரருந்தேரை விடுப்பக்,
கொண்டாடு நெடுந்தேரது கண்டார்க ளடுக்கங் கொள்ளும்படி
பொள்ளென்று கொதித்தேகிய தம்மா. (௩௨௦)

எகித்திறல் வாகுத்தனை வாகுற்ற விலக்கத் தெட்டான
திறத்தோரை யிரும்பூதரை யெல்லா, மோகத்தொடு சோகப்பட
வாரிக்கடி தண்ட முகடுற்றது முருகேசன் முனிந்தோர்கணை
விட்டான், வாகைக்கணை சென்றிந்திர ஞாலச்சக டத்தை
வையத்திடை கொடுவந்திட வாகுத்தனை முதலோர், சோகத்
தினை யற்றார்குக னிரதத்தினை நிற்பச் சொற்றானஃ தவனின்
றது சூர்கண்டு வெகுண்டு. (௩௨௧)

மூதண்ட மளாவுற்றிடு கோதண்டம் வளைத்தேழ் முரண
ம்பு சொரிந்தானறு முகனுங்கணை தூவித், தீதண்டிய சூர்வாளி
விலக்கித்தச நூறு திண்மைக்கணை சிந்திச்சமர் சிந்தித்திடு சூர்
கைப், போதண்டிய வில்லைத்துணி கண்டானது போதிற் பொ

ருமுவிலை வேல்கொண்டு புகழ்ச்சிக்கும ரேசன், மீதண்ட விடுத் தானது கண்டாயிர கோடி வெவ்வாளி சொரிந்தானருள் வீசும் முரு கேசன். (௬உஉ)

வேலன்சொரி கோன்முற்ற விறற்சூல மறுத்தே விரைவோ டெதிர் வரவச்சிரம் விட்டானது சென்றே, சூலத்தலை கவ்விக் கும ரன்பாணி பொருந்தச் சுடர்வேலவ னீராயிரந் தூவாளிக வேி, யாலக்கொடி யோனுற்றிடு சிங்கத்தை வதைப்ப வங்கத் துணை வெஞ்சத்தொடு வடலேமிகு கடலே, போலப்பொலி வெம்பூதர் வருந்தும்படி நேமிப் புள்ளாயுரு வங்கொண்டெதிர் பொருதானெறி கருதான். (௬உ௩)

துண்டங்கொடு கொத்திச்சிறை தன்னான்மிக மோதித் துங் கம்பெறு வெம்பூதரைத் துயர்செய்தது திரிய, மண்டும்புக ழறு மாமுகன் மகவான்மயில் வடிவாய் வரவுன்னலு மவனப்படி வந் தானவன் மிசையே, சண்டன்றனை யுதைசெய்தவ னருண்மா மக னேறிச் சயமோடு துரந்தேகொடி தாயுற்றிடு புள்ளைக், கண் டம்பட வாள்கொண்டு துணித்தானது போதிற் கடலுற்றிடு விடமொத்திடு கடியோனிது புரிவான். (௬உ௪)

மண்ணாகியும் புனலாகியும் மனலாகியும் வங்கூழ் வடிவா கியு மண்டந்தொட வளர்ந்தேயவ னுறலும், விண்ணாடர் வணங் காறிரு கண்ணார்முரு கேசன் வீறுயவை மாறுகிய வெங்கோல் கள் விடுத்தே, யெண்ணானது மாயத்துரு மாயும்படி செய்தா னிப்பான்மையி விருநாளுட னிருநாள்வரை யவுணன், பெண் ணொரு மருங்கண்ணல் பெருங்கண்ணிடை வந்த பெருமானொடு பொருதேயிவை பின்னுஞ்செய லுற்றான். (௬உ௫)

கூற்றாமென வொருபால்வரு மொருபால்வரு மிருள்போற் குவடாமென வொருபால்வரு மொருபால்வருங் குறள்போற், காற்றாமென வொருபால்வரு மொருபால்வரு மனல்போற் கட லாமென வொருபால்வரு மொருபால்வருங் கடிபோன், மாற்றா

விற லினையோரென வொருபால்வரு மொருபால் வயமைந்தர்க ளெனவேவரு மைவேலையின் முன்னக், தோற்றுவரு விடமா மென வொருபால்வரு மொருபாற் றுன்னும்படை யென்னும் படி சூழ்வுற்றிடுஞ் சூரன். (கஉசு)

இப்பான்மையி லவுணர்க்கிறை யெங்கெங்கு நிறைந்தே யிரும்போர்செய வரும்போதினி லிருள்கொண்டிடு கண்டத், துப்பார்கனல் விழியோனருள் சுதனுயிர கோடி தூவாளிக ளோவவை தொலையும்படி புரியா, மெய்ப்பார்கட லேழும்புவி யேழும் பிற யாவும் விஞென்றிய தானல்லது வேறொன்றிலை யென்ன, வொப்பாகிய இல்லாவொரு வடிவங்கொடு நின்றான் றன்னிரு நயனங்களு முளமெங்களு முருக. (கஉஎ)

எங்குந்தன துருவாகி யிருக்கின்ற சொரூப மெய்திக்குக ளிற்கும்பொழு தின்னற்புரி சூரன், பொங்கும்புக ழன்போடு மதித்தேயது மாறப் பொள்ளென்று சினந்தண்டர் புலம்பும்படி மாயக், தங்கும்பல வடிவங்கொடு சமராடலு முருகன் றனி வேலை விடுத்தானது தகுவற்கிறை கண்டே, சங்குந்திய வேலைப் புடை தடமாமர மாகிச் சாரக்கதிர் வேல்சென்று தடிந்திட்டது மாதோ. (கஉஅ)

சங்கத்தியின் மேனின்றிடு மாவைக்கதிர் வேல்போய்ச் சாயும்படி செய்திட்டுழி தகுவற்கிறை கண்டே, துங்கத்தன துருவங்கொடு பொரவேவரை மார்பைத் துண்ணென்று பிளந்தண் டர்களுள்ளும்படி தள்ளி, மங்குற்பொலி வானத்துறு கங்கைப் புன லாடி வந்தேகும ரன்பாணி புகுந்தேகதிர் வைவே, லங்குற் றது வெஞ்சூர னிரண்டான பிளப்பு மடன்மாமயி லொடுகுக் குட மாகிப்பொர வந்தான். (கஉகூ)

ஆறுந்திய முடிகொண்டவ னதுகண்டசு ரேச னமராடி யினைக்குஞ்செய லாலங்கவன் மீதே, யேறுஞ்செயல் போலப் பொலி நீலச்சிகி மேலே யேறிக்கொடி தானாக விருஞ்சேவ லுய

ர்த்தான், வீறண்டர்கள் கண்டேயறு முகனைப்பர வுற்ஞர் வெஞ் சூர்முதல் பட்டானென விட்டாளுயிர் தேவி, யீறின்றிய வேலை ப்புடை மீனுமிர ணியனங் கிதுகண்டு புலம்பிப்புக ரென்பானை யடைந்தான். (கூகூ0)

அனைவர்க்கு மவற்கொண்டு சடங்கானது செய்தா னறுமா முக னடல்வாகுவை யருளோடு தெரிந்தே, மனமுற்றிடு துயரத் தொடு சிறையின்புடை வாழும் மகவான்மகன் முதலாகிய வானோர்களை நந்தம், முனமுய்க்குதி யெனமுன்புற வுய்த்தான வர் தொழுதே மொய்த்தார்மிகு சூரரினை முந்நீர்கொள நல்கிச், சினமெத்திய பூதப்படை விண்ணோர்புடை சூழச் செந்திற்பதி வந்தானருள் சிந்தித்திடு கந்தன். (கூகூக)

யுத்தகாண்ட முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - எஅகூ.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

தேவகாண்டம்.

வன்மைதங்கு மயூரமிழிந்தே மந்திரத்திடை வந்துபுகு
ந்தே, திண்மைதங்கு மடங்கலணைக்கண் டேவரஞ்சலி செய்ய
விருந்தான், விண்மைதங்கு துணங்கறல்கொள்ள வெள்ளைவண்
டிரை வேலையினூடே, யொண்மைதங்கு கனற்கதிர்வெய்யோ
ைெனய்யெனப்படி வுற்றுமறைந்தான். (க)

ஆசைகொண்டுய ரண்டர்களெல்லா மாறுமாமுக வண்
ணன் மலர்த்தாள், பூசைசெய்து பராவினர்நிற்பப் பொற்புலாவு
புகழ்த்தனிவேலோ, னேசமுற்றம ரர்க்கருள்செய்தா னீடுகங்கு
னெடுந்திறல்வெஞ்சூர், மாசறும்படி மாய்வுறவேல்போல் வந்தெ
ழுந்தனன் வண்மையருக்கன். (உ)

மற்றவ்வேலையில் வேலையில்வேலை வல்லையேவிய வண்கும
ரேசன், புற்றராவின நண்ணியசென்னிப் புண்ணியன்கழல்
பூசைபுரிந்தே, வெற்றிமஞ்ஞையின் மீதுபுகுந்தே வீறுபூதர்
மிடைந்தயல்சூழ, வற்றமற்ற வெழிற்கொள்பரங்குன் றத்தின்மே
வின னண்டர்வழுத்த. (ங)

அண்டர்கம்மிய னன்னவரைப்பா லாலயத்துட னுடகமா
டங், கொண்டவீதி யிமைப்பிலமைப்பக் கோலமஞ்ஞையி னின்
றுமகன்றே, மண்டுசுந்தர மந்திரமுற்றே வண்மைகொண்ட மட

ங்கலணைக்க, ணெண்டவிர்ந்த வுயிர்க்குயிராகி யிருக்குநாத னிருந்தனன்மன்னோ. (௪)

துன்னுவானவர் தம்மைவிடுத்தே துங்கவீரர் சுலாவவிருப்ப, வன்னபோது பராசரனல்கு மாறுமைந்தரு மாறுமுகேசன் பொன்னுலாவிய புண்டரிகத்தாள் பூசைசெய்து புகழ்ந்திடலோடு, நன்னலம்பெற வன்னவர்தம்பால் ஞானபோதக நல்கியிருந்தான். (௫)

ஈதுநின்றிட விண்ணவரண்ண லின்பமுற்ற வெழிற்றெய்வயானை, மாதெனுந்தன தொண்மகடன்னை மன்னிருந்திறல் வண்குமரேசற், காதரத்தொடு நல்குவனென்றே யாழிமாலொடு மம்புயனோடு, மோதினனவர் நன்றிதுநன்றிங் கொல்லைசெய்குதியென்னவுரைத்தார். (௬)

உம்பர்மன்னவ னுள்ளமுகந்தோ ரொற்றன்மாமுக மொல்லைதெரிந்தே, செம்பொன்மால்வரை மீதுபொருந்தென் றேவிதன்னொடு சீர்மகடன்னை, யிம்பர்நீகொடு வாவெனவோத வேகியின்ன திசைத்திடவன்னோர், கும்பமாமத வாரணமேறிக் குன்றுருப்பரங் குன்றமடைந்தார். (௭)

இந்திரன்ற னிருக்கையின்மாதோ டிந்திராணி யிருந்தனளங்க, ணுந்துசீருள சூரனதூரி லுற்றிடுஞ்சிறை யற்றிடுமோதர், வந்திறைஞ்சவு வந்தருள்செய்தே மைந்தனைத்தழு வுற்றுமகிழ்ந்தா, ளந்தவேலை வரைச்சிறைகொய்தோ னாறுமாமுக னாலயமுற்றான். (௮)

சென்னியாறுள தேவனளித்த சென்னியாறுள தேவைவணங்கி, யென்னையாளுடை நாயகநீயிங் கின்னகுன்றிடை யென்றிருமாதை, மன்னமன்றல் புரிந்தருளென்ன வாகைவேலுள மன்னவனுளை, யன்னபான்மை யியற்றுதுமென்ன வண்டரண்ண லகத்துண்மகிழ்ந்தான். (௯)

அற்றமற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தே யாலயத்தி னகன்கடைவந்தே, கொற்றவொற்றர் முகங்கடெரிந்தே கோதிலாமுசு குந்தனுமல்லா, வெற்றிமன்னரு மும்பருமிங்ஙன் மேவுமாறு விளங்கியவைவே, னற்றிறற்றிரு நாயகன்மன்ற னாளையென்று நவின்றிடுமென்றான். (க0)

எண்ணிலொற்றர் விரைந்துபடர்ந்தா ரீதுநிற்க வெழிற்குலிசக்கைக், கண்ணோராயிர விண்ணிறைதெய்வக் கம்மியற்கொடு கந்தமூலாவும், வண்ணநீப நெடுந்தொடைமார்பன் மன்றல்செய்திட மண்டபமன்றம், விண்ணுலாவிய சோலைகளெல்லாம் வீறொடும்புரி வித்தனனன்றே. (கக)

மிக்கவின்னது நின்றிடமுன்னம் வெள்ளிவிண்டுவில் விண்டொடுகாவி, லிக்குவேளை யெரித்தநுதற்க ணெம்பிரானுமையோடுமிருப்ப, வக்கணத்தின் முசுக்கலையொன்றங் காதிமீதினுமாரியைமீதுங், தக்கவில்லுவ நல்லிலைசிந்தத் தையல்சீறலு மையன்விலக்கி. (கஉ)

கூவிளைத்தழை கொண்டெமையிங்ஙன் கோதில்பூசை குயிற்றியபண்பா, னிவணைந்திட வேலைசுலாவு நீள்புவிக்கர சாகுதியென்றே, மாவளைக்கை யிடத்தனிசைப்ப வையகத்திடை வந்துபிறந்தே, காவளைத்த வயற்கருவூர்வாழ் காமர்சேர்முசு குந்தனிடத்தின். (கங)

மேகவாகன னொற்றர்படர்ந்தே வென்றிவேலவன் மன்றல்விளம்ப, வோகையெய்தி யெழுந்தனிகத்தோ டும்பர்நாத னாறுங்கிரியுற்றான், சிகரஞ்செறி சாகரமண்ணிற் சேருமன்னவர் யாருமடைந்தார், மாகநேரிடை மாதர்கண்மைந்தர் வாவிகாவிலுலாவிமகிழ்ந்தார். (கச)

ஆனகாலையி லார்கலியூடே யாழியொன்றுள வாடகவையப், பானுமூழ்கினன் வந்ததுகங்குல் பங்கமற்ற பரங்கிரிமீதே,

வேனில்வேண்முசு குந்தனுமல்லா வீறுமன்னரு மேறுபுவேள் விக், கோலேவந்தனே செய்திடவன்னுன் கோதிலாமுக மன்கள் புகன்ருன். (கரு)

அன்னபோதினி லாதவனுதி யண்டர்மாதவ ராருமடைந் தார், மன்னுவேல்விழி மங்கையரெல்லாம் வாரணத்திரு மாதை யடைந்தே, பொன்னுலாமணி செய்தனரன்ன போதுகோபதி போதினன்மாயோன், மின்னுவேலவ னுலயமுற்றே மிக்கவன் பொடு முன்புவணங்கி. (கசு)

வாரணத்திரு மாமகடன்னே மன்றல்செய்திட வந்தருளென்ன
வாரணப்பொரு ளாகியபுத்தே ளங்கெழுந்து மயூரமடைந்தே
தோரணத்திரு வீதிபுகுந்தே துன்றுவானவர் தூமலர்தூவப்
பூரணக்கவின் மாதர்நடிப்பப் பொங்குபல்லிய மெங்குமுழங்க.

இன்னபோல வளங்கள்விளங்க வெம்பிரானினி தேகிம ணஞ்செய், கொன்னுலாவிய சாலேமுனிலக் குன்றமைஞ்ஞையி னின்றுமகன்ரு, னன்னபோது புலோமசைபால்கொண் டண் ணருளே விளக்கியகன்ருண், மன்னுவேலவன் மன்றனிலம்போய் வாளரித்தவி சுற்றனன்மன்னே. (கஅ)

வேலனேவவின் மால்முதல்விண்ணேர் வீறுதங்க விருப்ப விருப்பக், கோலமாமுசு குந்தனுமற்றைக் கொற்றவானவ ருங்கு மரேசன், பாலடைந்து பணிந்தனரங்கண் பாரிடங்கள் பரிந்த யல்சூழ, வாலமுண்ட மிடற்றினன்மாதோ டந்தரத்திடை வந்த னனம்மா. (கக)

மங்கைதன்னெடு மானமிழிந்தே மன்றலெல்லேயில் வந்திட வென்றி, தங்குவேலன் மகிழ்ந்தெதிர்சென்றே தந்தைதன்னெடு தாயைவணங்க, வுங்கெடுத்தனர் புல்லினரன்போ டுச்சிமோந்த னர் மான்முதலும்பர், மங்குல்கண்ட மயூரமதென்ன வந்துவந்து வணங்கிமகிழ்ந்தார். (உ0)

பூமணம்புரி சாலையுள்வேலன் பூவையோடிறை வற்கொடு போக, மாமலிந்தவ ரித்தவிசொன்று வள்ளலாணையின் வந்தவ ண்மேவக், காமர்கொண்ட வதன்கணிருந்தே கந்தனைத்தம கைகொடெடுத்தே, தூமருங்கி லிருத்தினர்வேதன் சூர்மடிந்தது முற்றுமுரைத்தான். (உக)

எந்தையன்னை விருவிமகிழ்ந்தே யிங்குமன்ற லியற்றுகவெ ன்ன, வந்தரத்திறை யேகிமகட்கொண் டங்கண்வந்திட வந்தம டந்தை, நந்தியோடுமை யாளைவணங்க நாரிமுற்படு நற்றவிசின் கண், கந்தனோடவ டன்னையிருத்தக் கண்டுகண்கள் களித்த னர்யாரும். (உச)

கற்பெருஞ்சிறை கொய்தவனங்கண் கன்னலொண்புனல் பன்னிவிடுப்பப், பொற்புவேலிறை தாள்கள்விளக்கிப் பூசை செய்து புராரிகுமார, னற்கரத்து மடந்தையைநல்கி நல்கினே னென நாரமுகுப்ப, வற்கன்மான விளங்கியசெவ்வே ளங்கை தன்னிடை யங்கதுகொண்டான். (உங)

அண்டர்போற்றய னங்குவிதித்த வாசின்மங்கல நாணினை யன்னாள், கண்டமீது தரித்தளகத்தோர் கந்தகீடு கவின்றொடை சூடா, வொண்டிறற்பெறு வன்னிவலங்கொண் டும்பன்மாதின தோதிமமூட்க, மண்டுசேர்நடை தந்திடுதாளை வல்லையிற்சிலை மீமி சைவைத்தான். (உச)

இன்னதன்மையின் மன்றலியற்றி யீசனோடுமை யாளைவண ங்க, நன்னலம்பெறு பேரருள்செய்தே நாரிதன்னொடு நாதனக ன்றான், மன்னுவேலவ னங்கொருவித்தன் மந்திரத்திடை மாதொடுவந்தே, பொன்னினுடுள வாதியையாதிப் போகவான வர் போகவுரைத்தான். (உரு)

விண்ணுலாமிமை யோரைவிடுத்தே வீரர்வாயிலின் மேவ விருத்தி, யெண்ணிலாவெழில் கொண்டவிருக்கை யெம்பிராட் டியொ டெய்தியதன்கண், டண்ணிலாவிய மஞ்சமணைந்தே

தையறன்னொடு தன்னிகர்பெம்மா, னுண்ணிலாவு விருப்பொடு
வைய முய்யநற்கல வித்தொழி லுற்றான். (உசு)

வே று.

தாவி லும்பர் கடத்த மிருக்கையின்
மேவி னாடல் வேன்முசு குந்தனு
மோவின் மன்னரு முந்த ணிகத்தொடு
பூவி லுள்ள புரங்களிற் போயினர். (உஎ)

மன்னு வெற்பில் வரையகல் வைகலெம்
மன்னை யோடு மமல னமர்ந்தரோ
பின்ன ரோர்பகற் பீடுவிண் ணோர்தொழக்
கொன்னு லாமக் குவட்டினை நீங்கினான். (உஅ)

தவள நித்திலச் சங்க முலாவிய
வுவள கப்பரங் குன்றை யொருவியே
பவள வார்சடைப் பண்ணவன் மைந்தனுந்
துவள மேவு துறக்க மடைந்தனன். (உகூ)

அன்ன காலை யமரர்கள் கம்மியன்
றன்னை யின்ன தலத்திடை முன்புபோ
னன்ன லங்கொ ணகர்புரி வாயெனத்
தொன்மை போலத் துறக்க மியற்றினான். (௩0)

அந்த நாகத் தரசு புரிந்திட
விந்திரற்கங் கெழின்முடி சூடுவித்
தந்தி வான்மதி யானன மாதொடு
மெந்தை யங்கு னிருந்தன னெண்ணினுள். (௩க)

தேனு லாந்தொடைத் தேர்மிசை யேறியே
வான மேன்மக வானை யிருத்தியே
சேனை வீரருந் தேவியுந் தானுமாய்க்
கான மேவு கயிலையின் மேவினான். (௩உ)

மங்கை யீசன் மகிழப் பணிந்தெழுந்
தங்க ணின்று மருள்விடை கொண்டுசேர்
பொங்கு கந்தப் பொருப்பினின் மேவினன்
றுங்க வீரருந் தொன்மையில் வைகினர். (௩௩)

இன்ன பான்மை யிருந்திட வும்பர்கோன்
பொன்னி னுடு புரந்தர சாற்றுழி
மன்னில் மின்னிகர் வாழ்க்கை துறந்திடாத்
தன்னை நேர்கதி சார்ந்திட வெண்ணினன். (௩௪)

துறக்க வேந்த றுறக்க நினைந்ததைச்
சிறக்கு மும்பர்க டேசிக னோர்ந்தவண்
தறக் கருத்துல காயத மாமதத்
துறத் திருப்பின னூழ்வினை போலவே. (௩௫)

வே று.

அன்னவ னுரைத்தபொய்யை மெய்யெனக்கொண் டறிவிலாமகபதிசயந்தன், றன்வசமாக வரசினைநிறுவிச் சசியொடு கலந்துவீற்றிருப்ப, மன்னரசியற்றுஞ் சயந்தனங்கொருநாள் வானவர் குருவினைநோக்கி, யின்னநாளளவுஞ் சூரனுன்மெலிந்த தென்கொல்யாமென வவனிசைப்பான். (௩௬)

தேவகாண்ட முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - அகக.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறுவது

தக்ஷ காண்டம்.

முன்பொருபகலி லிமையவர்பரவ முளரியந்தவிசிடை முதல்வ, னின்புறவிளங்குஞ் சத்தியவுலகத் திருந்தனனிருந்திடு மேல்வைக், கொன்பொலியணையான் றனையரோர்பதின்மர் குழுவினிற்றக்கனுங் குரிசின், மின்பொலிநுசுப்பு வாணிசேர்புயத்தோன் வியன்முகநோக்கியே வினவும். (க)

மொய்வளரமரர்க் கிறையவனாகி மூவரினுயர்ந்தவ னாகி, யெவ்வகையுயிர்க்கு முயிரெனவிருக்கு மியல்பினோன்யாவனென் றிசைப்ப, மைவளருருவக் குரிசிலும்யானு மாறுகொண்டுழிய ழல் வடிவாய்ச், செவ்வொளிபரப்பி யெழுந்துவானிமிர்ந்த தேவனேயதிகமாந் தேவன். (உ)

என்றயனிசைப்ப வொருதொழிற்புரிவா னிருதொழிற்செயுநமக் கிறையாய், வன்றிறல்படைத்த தென்கொலோவெனலு மைந்தகேளெங்களைச் சுரரைத், துன்றுபல்லுயிரை யீற்றின்மாய்த்திடலாற் றோற்றுவித்தவனவ னன்றோ, வன்றியுமவனே யெங்கள்பாவிருந்தீண் டளித்தலும்புரத்தலு மருள்வான். (ங)

எம்மொடுமொருவ னாகியோர்கிரியை யியற்றுவான்போலவு மியற்றும், பொம்மலதடைந்த வுயிர்தொறுமலரிற் பொருந்திய விரையெனப் பொருந்துஞ், செம்மைகொளவனே மறைமுதற்

கலைக டெரிந்தெமக்குணர்த்தலாற் றெளிந்தே, மம்மர்கொண் மனத்துப் பேதையாயினையோ வவனையெம்போலநீ மதித்தாய்.

எனவிதிபுகல வவன்மகனவில்வா னிறையவனரு ளியம றைக, ளனைவருமனைத்தும் பிரமமென்றியம்பிற் றையவீதென் கொலென் றறையத், தினகரச்செழுங்கட் பகவனைப்புகழ்த றிண்ணமற்றவையெலா முகமன், கனைகடற்புவியந் தணரையா னெனவே கழறுதல்போலநீ காண்டி. (ரு)

ஆதலா லவனே பதியெனும் கடவு ளருந்தனை பொருந்திய வனூநாங், காதலா லவன தருள்பெறு மடியர் கருதில்வா ராத தொன் றில்லை, குதலா லனைய முலைகுழ லகட்டுத்தோகையோர் மருங்கினிற் றுலங்குங், கோதிலா வரனை யடைதிநீ யென்றான் குளிர்மலர்ப் பொகுட்டில்வாழ் குரிசில். (சு)

அல்லிமா மலர்மே லிருந்தவன் மொழிந்த வமுதவா சகஞ் செவி புகுதச், செல்லுறழ் மிடற்றோ னிறையென வெவர்க்குந் தெளிந்துமா னதத்தடத் தடைந்து, மல்லல்பெற் றிடுவோன் பரம னைக்கருதி வருடமா யிரந்தவம் புரிய, வில்லன புருவத் துமை யொடும் விடைமேன் மேவினு னிணையிலா விமலன். (எ)

அன்னது தெரிந்து தக்கனெம் மடிக ளடிகளை வணங்கிநின் றேத்த, வுன்னது கருத்தி லருத்தியே தனைய துரைத்தியென் றுரைத்திட வுரைப்பான், மன்னுமார் கலிசூ ழுலகும்வா னுலகு மலரய னுலகுமா லுலகு, மென்னதா ணையினின் றிடவுநிற் புக ழ்வோ ரெவரும்வந் தெனைப்புகழ்ந் திடவும். (அ)

எந்தைநின் னிடத்தி லிருந்திடு முமையா ளெனதுமா மக ளென வரவு, மந்தணன் வடிவா யணைந்துநீ மணஞ்செய் தருள வும் வேண்டுமென் றறையக், கந்தரங் கடுத்த கந்தரக் கடவுள் கருணையா லிவையளித் தொளித்தா, னுந்துசிர் படைத்த சிறு விதி மனத்தி லோதிம வூர்தியை நினைத்தான். (கூ)

அன்னவா கனத்தோ னன்னவா றறிந்தாங் கடைந்துநின் ருசிக ளறையப், பொன்னுலாம் புரிசைப் புரியெனக் கிவணீ புரி யெனத் தக்கமா புரியென், றின்னறீர் பதியொன் றியற்றவங் கதிற்போ யெழிலரித் தவிசின்மே லிருந்து, தன்னனவா னவர் கோன் முதலினோர் பரவத் தனியர சாற்றினான் றக்கன். (க0)

மற்றவன் மனைவி யாயினாள் வேத வல்லியாம் பெயருடை மடந்தை, கற்றைவா ரளகத் தவடனை மலரோன் காதலன் காத லாற் கலந்து, முற்றவன் தனிலா யிரஞ்சிறுர்ப் பயந்து முப்புரி நூல்விதி முடித்துக், குற்றமின் மறையு மனையவர்க் குதவி யினையன வாசகங் கூறும். (கக)

நீவிர்க ளெவரு முயிர்த்தொகை படைப்பா னிமலனை நினை ந்துமா னதத்தின், மேவிநோற் றுளத்தின் விழைந்தது பொரு ந்தி மீள்திரா லிவணென விடுப்பப், பூவில்வண் டினங்க ளிரை க்குமத் தடத்துப் பொருந்தியாண் டருந்தவம் புரிந்தா, ரோவி ல்சீர் படைத்த நாரத னவண்சேர்ந் துயர்தவ நோக்கியீ துரைப்பான். (கஉ)

மெய்த்தவம் புரிவீ ரேதுகா ரணநீர் வெஃகிய வியல்பென வினவ, வுத்தம முனிகேள் படைப்பது பொருட்டா லுழந்தன மீதென வுரைப்ப, முத்தியைக் கருதா தவத்தொழில் புரிவான் முன்னினீர் பவமிதென் றவர்தம், புத்தியைத் திருப்பி யுண்மைவீ டளித்தான் பொருவிலு ரதனெனும் புகழோன். (கங)

சேயினோர் கதியிற் புகுந்தவா றுளத்தாற் சிறுவிதி யறிந்து நோய் செறிந்தாங், காயிரங் குமரர்ப் பயந்தவர் தமக்கு மவர்க்கு முன் னவர்க்குரைத் ததுபோ, னேயமோ டியம்ப வவருமா னத ம்போய் நிகரிலா வருந்தவம் புரிந்து, தூயநா ரதனுன் முன்புவீ டடைந்த துணைவர்போ லின்பவீ டடைந்தார். (கச)

ஈதையு மறிந்து வெகுண்டுநா ரதனை யெங்கணுஞ் சுழல்க வென் றிசைத்து, மேதகு புகழ்சேர் தக்கனே ரிருபான் மேலு

மூன்றாகிய வேற்கண், மாதரை யுதவித் தருமனே முதலா மாத
வர்க் களித்திரு பானேழ், கோதையர் தமையீன் றவரைமா மதி
க்குக் கொடுத்திது சசியொடுங் கூறும். (கரு)

எல்லவ ரிடத்து மருத்தியோர் படித்தா யிருத்தியென்
றிசைத்தனன் விடுப்ப, வல்லைவாண் மதியக் கடவுள்வா னணுகி
வளரொளி யிரலையே முதலாய்ச், சொல்லிய விருபா னெழுவரா
மடவார் துணைமுலைக் கிரிகண்மேற் றோய்ந்து, மல்லலங் கலவி
யாரமு தருந்தி வாழுநா ளூழ்வினை வலியால். (கசு)

ஆரன்மா தினையு மவடனக் கிளைய வணிகொண்மா தினை
யுமே யவாவிற், சேருதல் புரிந்து துறந்தன ரொழிந்த தேவிமார்
தமையவர் சினம்பூத், தேருலாம் புகழ்தோய் தந்தைமாட் டணுகி
யிந்தவா றியம்பலு மனையா, னேரிலாச் சசிதன் கலையெலாங்
கலைய நிகழ்த்தினான் கொடியகு ணிலையே. (கஎ)

ஐந்துட னொருபான் கலைகளோர் பகற்கோன் றாகியே யழி
யவோர் கலையோ, டிந்திரன் புடைபோய் நிகழ்ந்தன விளம்பி
யென்செய்கே னிதற்கென விசைப்பச், சுந்தரக் கமலத் தய
னொடு துரைக்கிற் சொற்றரு தநயனை யிரந்துன், வெந்துயர்ப்
பெருஞ்சு ளகற்றுமென் றவன்பால் விடுத்தனன் குலிச
வேல் விடலை. (கஅ)

சிதள கிரணத் தவிர்மதிக் கடவு டிசைமுகத் தொருவனைச்
சேர்ந்தாங், கோதின னிகழ்ந்த வுனதுகான் முனைக்கீ துணர்த்
தினோ யொழித்தியென் றுரைப்பப், போதமில் கொடிய னென
துரை மதியான் புகலில்வெஞ் சீற்றமே புரியு, மாதுபா கனைநீ
யடைதியென் றறைய மருவினான் கயிலைமால் வரையில். (ககூ)

நந்தியெம் பெருமா னருளினால்விடுப்ப நாதனை வணங்கி
நின் றயன்சேய், தந்தகு ளதனான் மெலிந்தன னிதனைத் தவிர்த்தி
யென் றுரைத்தலுஞ் சடைமே, லிந்துவி னழியாக் கலைதனைத்

தரித்தே யிதனைநா மணிந்ததா லிதுதா, னிந்தனை பொருந்த வழிந்திடா திதனி னீடுகின் கலையெலாங் கூடும். (உ0)

ஐந்துட னொருபான் பகலெலாம் வளரு மன்னநாட் பின்னரே சுருங்கு, மிந்தவா றொழுகு மெனவிடை கொடுப்ப வெழின்மதி நிறைந்துவா னெழலுஞ், சந்தணி நெடுந்தோட் டக்கனீ துணர்ந்து தனதுரை தடுத்தலாற் பரனைப், புந்தியின் முனிந்து புலகனு முனிசொல் புந்தியாற் சினமொரீஇ யிருந்தான். (உகூ)

வே று.

நின்றிட வினையது நிமலன திடைசேர்
குன்றென வளரிரு குவிமுலை யுமையாள்
வென்றிய நுறுசிறு விதிமக ளெனவே
வன்றவ நிலைமையில் வருசெயன் மொழிவாம். (உஉ)

விண்டொடு கயிலையின் மிசையரி யணைமே
லண்டர்க ளழுவெழு மழல்விட மமுதா
வுண்டவ னுறைபொழு துமையவள் பணியா
மண்டியவுனதுமெய் வகைபுக லெனவே. (உ௩)

செயல்குண முருவிவை செறிகில மெவனும்
மயலற நிறைகுவ மருவரு வுருவென்
றியல்பொடு பலவடி விசைகுவ மெனவண்
கயல்விழி யுமையொடு கழறின னிமலன். (உச)

ஈதிறை புகறலு மிவனுரு விலையென்
றோதினை பலவடி வுளதெனு மியல்பின்
றேதென வவையெம தருள்வடி வெனவிங்
காதவி னெனதுயர் வடிவவை யெனலும். (உரு)

வே று.

உன்னை நம்மெதிர் மனந்தனில் வியந்தனை நயந்தா யுனதிடத்தினு முனையலா தனைவர்க ளுள்ளு, மன்னி யாமிருந் தியற்

றுவ மியற்றுத றவிர்ந்தால் மதியெ லாமொரீஇ மருவுவர் சடம தாய் மாதோ, வன்ன வாறுநீ தெரிதியென் றவனியுண் டவன் முன் னுன வானவ ரானவ ரேனையோ ரகத்துட், டுன்னி யாங் குணர் வளித்திடு மியற்கையை விடுத்தான் ருேன்றல் பொன் றுத லின்றிவாழ் கின்றநங் தோன்றல். (உசு)

எங்க ளுயகன் கணப்பொழு தினையவா றிருப்ப வேனை யோர்க்கெலா மெண்ணிலா வுகமதா யெவருந், தங்கள் செய் கட னுகிய முறையெலாங் தவறிச் சடம தாகியே சார்தலுங் கௌரியாங் தலைவி, கங்கை வார்சடைக் கருணையங் கடலடி பணிந்து சடிய னேன்புரி பெரும்பிழை கருத்தினிற் கருதே, லெங்க ளுதவிங் கருள்சுரங் தெவரையு மெழுப்பென் றறைந் திரந்திட வெழுப்பின னுருத்திர ரவரை. (உஎ)

ஒன்று மேவிய பதின்மரா முருத்திர ரெழுந்தே யுவரி வாரணஞ் சுலவுபூ வுலகில்வந் துலவாப், பொன்ற யங்கிய கொ ன்றையந் தொடைநெடுஞ் சடிலப் புனித நாதனை யருச்சனை யருச்சனைப் புவிமாட், டன்று செய்தலாற் பரம்பொரு ளவ ரையு மெழுப்ப வனந்த ருதியோர் மனந்தெளிந் தெழுந்தன ரதற்பின், சென்று வானிறக் கயிலையஞ் சைலமேன் மருவித் திரிபு ராரியை வணங்கிமின் றிவையுரை செய்வார். (உஅ)

எண்ணி கந்தநா ளறிவெலா மொருவியே சடமா யெங்க டங்கடன் மறந்தன விறந்ததீ திசைந்தே, மண்ண லேயவை தீர வொன் றருடியென் றறைய வனைய தீமைக ளுமையவ டனதி டத் தாகு, நன்னு நும்பதத் தெனவிடை கொடுத்தன னதற்பி னக்க ணரியைத் தக்கன்மா மகளென நணுகி, மண்ணில் வாழுதி வந்தியா மனத்துமென் றிசைப்ப வணங்கி ளுள்விடை கொண் டனள் கருணைசேர் வல்லி. (உகூ)

அணியு மிந்துவி னிளகிலா வெறிப்பது கடுப்ப வறல் பர ந்தசெஞ் சடைமுடிக் கடவுளை யகன்று, மணியு மாரமுங் கரை

களிற் றிரைக்ள்வந் திறைப்ப மருவு காளிந்தி வனசமேல் வலம் புரி வடிவாய்ப், பணிகு வார்பிறப் பறுத்தருள் பரம்பொரு ளுமம் பன்னி யன்னவன் பன்னியங் கிருந்தனள் பன்று, டணிவி லாப்புகழ் மாசிமா மகப்புன லாடத் தக்க னென்பவன் மறைக்கொடி யொடுமேவண் சார்ந்தான். (கூ0)

அண்டர் சூழ்தர மேவிய தக்கனங் கதிநீ ராடி மீள்பொழு தாங்கொரு பாங்கரி னலர்மே, லெண்ட விர்ந்திடு முயிர்க் கெலா முயிரென விருப்போ னிடம் பிரிந்தவள் வலம்புரி யாகி வீற் றிருத்தல், கண்டெ டுத்துழிக் குழவியா யினளவன் விய ந்தே கௌரி யெம்மக ளாகிவந் தனளெனக் களித்து, மண்டு சீருள மறைக்கொடி தளிர்க்கரத் தளித்து மன்னு தன்னக ரன் னவ னடைந்தனன் மன்னோ. (கூக)

காதன் மீக்கொளக் கௌரியை மறைக்கொடி வளர்த்தாள் கருணை வாண்முக வையையை யாண்டவண் கடப்பச், சீத வாண்மதி யணிந்தருள் பரம்பொருள் வதுவை செய்ய வேதவஞ் செய்வலென் றுமையுரை செய்யப், போத நீடிய தந்தைதா யுள ந்தனின் மகிழ்ந்து பொருவி லாவொரு மாடமப் புரிக்கயல் புரி வித், தாத ரம்பெறு கன்னிமா ரொடுமெதில் விடப்போ யாண்டு சென்றிருந் தருந்தவம் புரிந்தன ளமலை. (கூஉ)

பத்தின் மேலுமங் கோரிரண் டாகிய பருவம் பருவ ரற்பி றப் பறுத்தருள் பராபரை படைப்பத், தத்து வார்திரைக் கடற் கடு வடக்கிய மிடற்றோன் றக்கன் மாபுரத் துமையவ ளிருந்திடுந் தலத்து, மெத்து சீரொரு மறையவன் போலவந் தணுக மிகவு மெம்பிராற் கன்பரிங் கிவரென விருப்பு, வைத்த சிந்தைய ளாகி யாங் கெழுந்தெதிர் நடந்து வணங்கி யேத்துபு நின்றன ளறமெ லாம் வளர்ப்பாள். (கூக)

எம்பி ராட்டியை யெம்பிரான் றெரிந்தொரு பொருள் வேட் டிண்டு வந்தனந் தருதியே லுரைப்பமென் றிசைப்ப,நம்ப

கேட்டியெற் றிசையுமேற் றருகுவ னதனை நவிறி நீயென வுனை
மணம் புரிந்திடு நயப்பா, லிம்பர் மேவின மதற்கிவண் மறுத்தினி
யுரையே லென்று கூறலு மிடர்நெடுங் கடலில்வீழ்ந் தெழி
லுேய், கும்ப மாமுலை செவித்துணை கரத்தினு லடைத்துக்
குமுத வாய்திறந் தமுதவா சகமிவை கூறும். (கூச)

வே று.

பெய்தே னிதழித் தொடையும் பிறையும் புனைவோன் வதுவை
செய்தே யருளத் தவமே செய்வே னுடனீ திசைத்தாய்
பொய்தோய் மனத்தோய் கடிதே போபோ வென்னப் புகன்று
வைவதே யொருபா லகன்றுண் மறுவில் கற்பின் மடவாள். (கூடு)

இவ்வா றமலே யகல வெவருந் தெரியா வண்ண
மைவாழ் களகங் கடவுள் வளர்தன் னுருவ மருவச்
செவ்வாய்க் கருங்க ணுமையா டெரியா விழிநீர் சொரியா
வோவ்வா வன்பிற் றெழுலு முயர்கன் னியரீ துரைப்பார். (கூசு)

மன்னுங் காதன் மறையோன் மாயம் வல்லன் கொல்லோ
வென்னே யிதுதான் கன்னி யெம்மை நோக்கி லாளென்
றன்ன நடையார் தம்மி லங்கண் சிலவ ரோடித்
துன்னும் புகழ்சேர் தக்கன் முன்ன ரிதனைச் சொன்னர். (கூஎ)

அந்த வேலை யவனு மறிவா லரனென் றறிந்தே
சிந்தை மகிழ்ந்து பரன்முன் சென்றே போற்றி நின்றே
யெந்தை யெனது நகரி னெய்த வேண்டு மென்றே [தான்.
கொந்தார் குழலா ளொடுதன் கொடிமா ளிகையுட் கொணர்ந்

ஆதி முதல்வ னங்கோ ரரியா தனமீ தமர
மாது தன்னை வேத வல்வி புல்வி மகிழ்ந்தே
சோதி நன்னீ ராட்டித் துலங்கு கலன்கள் சூட்டிக்
கோதி லுயிர்கட் குயிராங் குழகன் பாங்கர் விடுத்தாள். (கூகூ)

கருந்தா ழளகக் கௌரி கருணைக் கடலின் புடைவந்
திருந்தா ளிருந்த வமையத் திமையோ ரயன்மால் குறுகிப்

பொருந்தா தரவிற் பணிந்தே புரைதீ ரிதழிப் பிரசஞ்
சொரிந்தார் சடையா னயலே சூழ்ந்தார் நெஞ்சம் வாழ்ந்தார். ()

வே று.

தக்க னப்பொழு தெழுந்தனன் மறைக்கொடிதளிர்க்
கைக்க ணுற்றசிர கப்புனல் விடக்கவினுலாஞ்
செக்கர் பெற்றகம லக்கழல் விளக்கிநுதல்சே
ரக்க நக்கனை யருச்சனை புரிந்தனனரோ. (சக)

அருத்தி தன்னுட னருச்சனை புரிந்தபினரன்
கரத்தி லம்பிகை கரத்தினை யளித்தெனதுகண்
வரத்தில் வந்துமக ளானவுமை யாளைமறையின்
சிரத்தி னிற்குமிறை நிற்குதவல் செய்தனனியான். (சஉ)

என்று கூறியுத கத்தினை விடுப்பவிமையோர்
வென்றி யன்பொடு புகழ்ந்தனர் மகிழ்ந்தனர்விரைக்
கொன்றை வேணியன் மறைந்தன னிறைந்ததுயர்கொண்
டன்று சங்கரி வருந்திய துரைப்பதரிதால். (சங)

மன்னு தக்கனிவை கண்டழ லெனச்சினமரீஇ
நன்ன லம்பெறு கரத்துணை புடைத்தனனகைத்
தென்னை யெண்ணலன் மறைந்துவசை தந்தனனெனு
முன்ன வன்றனை மொழிந்தன னிகழ்ச்சிமொழியே. (சச)

பண்டு போலவுமை மாடம தடைந்துபரிவால்
மண்டு நற்றவ மியற்றின ளியற்றமகிழ்வாய்
விண்டு வன்னதன மங்கையெதிர் வந்துவிடைமேற்
கொண்டு போயின னெழிற்கயிலை மீதுகுழகன். (சரு)

கன்னி மாரிது தெரிந்தயன் மகன்புடைகலந்
தின்ன செய்கையுரை செய்யவிறை வன்றனையிகழ்ந்
தன்ன நாண்முதல் மதித்தில னிருப்பவதனைத்
துன்னு வானவ ரறிந்தறைகு வாரினையசொல். (சசு)

தக்க னக்கனை மதிக்கில னிறத்தல்சரத
மிக்க வன்னவ னிடும்பணியி னிற்கும்வினையா
லொக்க யாமுமழி வாகவரு மென்றவனுறும்
பொக்கின் மாநக ரடைந்தவனொ டின்னபுகல்வார். (சஎ)

வே று.

பெற்றந்தனி லேறுபி ரானையுமே
ருற்றுந்துமை தன்னையு முன்னலகீ
குற்றங்க டெரிந்து குறித்திடினற்
சுற்றம்பெறு வாரெவர் சொல்லுதியால். (சஅ)

என்றேபல புந்தி யிசைத்திடலு
நன்றேயென வுன்னி நயந்ததனுக்
கின்றேது குயிற்றுவ தென்றிடலு
நின்றேயிது தன்னை நிகழ்த்தினரே. (சகூ)

விண்டோய்கயி லைக்கிரி மீதணுகித்
தண்டேன்மொழி யாளொடு சங்கரனைக்
கண்டேவரு கென்று கதித்தபுகழ்
கொண்டேசெறி யும்பர்கள் கூறினரால். (ருo)

இவ்வாறிமை யோர்க ளிசைப்பவிசைந்
தவ்வானவ ரங்க ணமர்ந்திடவைத்
தொவ்வாரசி தக்கிரி யுற்றனனுற்
செவ்வாய்மறை வல்லி திருக்கொழுநன். (ருக)

வே று.

சின்மயத்தனு வந்திருந்த திருந்துமன்ன சிலம்பின்மேற்
பொன்மலிந்திடு மந்திரத்திடை முன்புவாசல் புகுந்திட
நன்மைதங்குற வங்குறுங்கண நாதர்நாதனை யெள்ளிய
புன்மையாயெம நீசனுக்கெதிர் போகலென்று தடுத்தனர். (ருஉ)

சிறுபூதர் தடுத்தல்கண்டு சினம்புரிந்து திரும்பியே
வீறுதன்னகர் தன்னில்வந்திது விண்ணவர்க்குரை செய்துபின்

னேறதேறிய சங்கரன்றனை யிந்தநாண்முத லாகநீர்
மாறுகொண்டு மதித்திடாதிரு மெனவிசைந்தனர் வானுளோர்.()

என்சொல்கேனிதை யென்சொல்கேனெம தீசன்மேன்மை யறிந்துமப், பொன்செயஞ்சடை யானையெள்ளிய புல்லர் பட்டது கண்டுநீள், கொன்செயுந்துயர் மாயவாழ்வு குறித்திதற்கு மிசைந்தனர், மின்செய்வானவ ராதலால்வினை வெல்லவல்லவ ரில்லையே. (ருசு)

அன்னபோதிசை வானவானவ ராருமேக வறைந்தரோ
வின்னபான்மை யிருக்குநாளி லிருக்குநான்முக னோர்மகந்
தன்னையங்க ணியற்றவுன்னுபு தன்னதேவல்செய் தாயரை
மன்னுமான்முத லும்பரைக்கொடு வம்மினென்று விடுத்தனன்.

மூளுகின்ற சினங்கொடன்மகன் முன்னிசைத்தது முன்னியான்
மாளவேவரு மேனுமன்னது வருகவென்று மனந்துணிந்
தாளுநாயகன் வெள்ளிவெற்பி லடைந்துநந்தி விடுத்திடக்
காளகண்டனை முன்பணிந்திரு கைகுவித்துரை செய்குவான்.()

எந்தைகேளொரு வேள்வியானதை யானியற்றுவ னங்கணீ
வந்தெனக்கருள் செய்தியென்ன மகிழ்ந்துநம்முரு வானசீர்
நந்திதன்னை விடுப்பமேகென நான்முகன்றொழு தேகியே
மைந்தனுக்கு முரைத்துநீதி மனோவதிப்புடை யுற்றனன். (ருஎ)

மிக்கவேள்வி யவன்றொடங்கலும் வீறுமான்முதல் விண்ணுளோ
தக்கனோடு மடைந்துவேள்விசெய் சாலையின்புடை சார்தலுஞ்[ர்
செக்கர்வேணியர் நூறுகோடியர் சீறுசாரதர் சூழவே
யக்கணந்தனி னந்திவந்தன னாதிதேவன தேவலால். (ருஅ)

எந்தைவந்தது கண்டுவேத னெழுந்துகைப்பது மங்குவித்
தந்துமாதன மீதிருத்த வுவந்திருந்தன னீதுகண்
டந்தமற்ற பவங்கொடக்க னழைத்துளாரெவ ரென்றுதன்
சிந்தையூடு குறித்துணர்ந்து செயிர்த்துவேதனொ டோதுவான்.()

சோதிமுன்ன ரடைந்துவேள்வி தொடங்குகின்றது சொற்றனை
யாதியுந்திய நந்தியைத்தொழு தன்பினென்மு னிருத்தினை
வேதகேண்மதி தாதையாதலின் வெட்டிடாதுனை விட்டன
னிதியோவிது செய்ததென்று புகன்றுபின்னு நிகழ்த்துவான்.()

எள்ளுநீர்மைகொள் பித்தனுகி யிருக்குமீசன் மகத்தவி
கொள்ளுதற்குரி யன்கொலீது குறித்திடாது கொடுத்தனர்
தள்ளுமற்றதை விண்டுவேயுயர் தாணுவென்ன மதித்துநற்
கள்ளுறுங்கம லத்தமுன்பவி காதறன்னொடு மீதிநீ. (சுக)

மற்றெவர்க்கு மளித்தியென்னலு மன்னுநந்தி மனஞ்சினந்
துற்றதக்கன் முகந்தெரிந்துணர் வோடுநீதியில் பேதைநீ
பெற்றமேலம லற்பழித்துரை பேசினுயவ னன்றியே
கொற்றவேள்வி குயிற்றுவோர்முடி போகவென்றுரை கூறியே.

சிறியெம்பெரு மானையெள்ளிய தீயநின்றலை போகவென்
றீறிலாத பரம்பரன்றனை யெள்ளுநின்னொ டிருந்திடும்
வீறுமான்முத லும்பர்யாவரும் வீரமேவிய சூரனுன்
மாறருந்துய ரத்துழைழ்ந்து வருந்தவென்று சபித்தனன். (சுங)

இந்தவாறு புகன்றுநந்தி யெழுந்துசாரதர் சூழவே
யந்தண்மாமதி வேணியானை யடைந்தனைத்து மறைந்துபின்
னைந்துறுங்குண வாசன்மேவினன் மன்னுவேதன் மகங்குலைந்
தந்திடுந்துயர் கொண்டுதத்த மிடத்தியாவரு முற்றனர். (சுச)

சொற்றரும்புகழ் நந்திமுன்பு சுளிந்துகூறிய சூளினு
லற்றைநாண்முதல் யாரும்வேள்வி யியற்றவஞ்சி யமர்ந்தனர்
மற்றையோர்பக றக்கனென்பவன் மாமகஞ்செய வுன்னியே
கொற்றநற்றெழில் கற்றவும்பர்கள் கம்மியற்கிது கூறுவான். ()

மகம்புரிந்திடு சாலையொன்று வகுத்தியென்னலு மன்னவன்
றிகழ்ந்தகங்கை மருங்கடைந்து திருந்துமாயிர யோசனை

யகன்றசாலைய தோன்றியற்றலு மங்கணேகி யயன்சுதன்
சகம்புகழ்ந்திடு காமர்கண்டுத னாதுளங்களி கொண்டனன். ()

பின்னரொற்றர் முகந்தெரிந்து பிறைக்கொழுந்து மிலைச்சிய
மின்னிருஞ்சடை யண்ணலல்லது வேறுதேவர்கள் யாரையு [ஞ்
மன்னுமிவ்விடை யுய்த்திரென்னலும் வல்லையேகிய வர்க்கெலா
சொன்னபோதரி யாதிவானவர் யாரும்வந்தனர் துன்னியே. ()

வந்துதக்கன தியாகசாலையின் மாயனுங்கம லத்தனு
மிந்திரன்முத லானதேவர்கள் யாருமங்க ணிருந்தபோ
துந்திடும்புகழ் மாதவத்தரு வந்துசூழ்தர வந்தனன்
றந்திரம்புரி மாலைவென்றடன் மாலைகொண்ட ததீசியே. (சுஅ)

நன்றிகொன்றிடு தக்கன்மாமுனி நண்ணுகின்றது கண்டரோ
வின்றெனக்கிவ னஞ்சிவந்தன னென்றுசிந்தையி லெண்ணியே
வென்றிமாதவ வருகவென்றொரு வீறுமாதன மீதலுந்
துன்றுமாதவ ரோடிருந்திது சொல்லுவான்வினை வெல்லுவான்.

எம்மையிங்ஙன ழைத்தகாரண மென்னவென்னலு மீசனெம்
மம்மைதன்னை மணந்ததற்பி னிகழ்ந்தயாவு மறைந்தரோ
மைம்மலிந்திடு கண்டனுக்கவி மாற்றுவான்மக மாற்றுவே
னும்மையிங்கு விளித்ததன்மையு மின்றிதற்கென வோதினான்.

ஊறகன்ற ததீசிதக்க னுரைத்தபான்மை வினாவியே
வீறுகொண்ட பராபரன்றனி மேன்மைதன்னை விளம்பியே
யேறுதங்கு பதாகையண்ண லெவர்க்குமீச னவற்குநீ
மாறுகொண்டு மகஞ்செயேலென் மாசிலானிது பேசினான். ()

மாசுறென்பு புனைந்துசேகர மாலையானது பூணுமோ
தேசுநீறது பூசுமோதசை தீர்ந்தநியுட லேந்துமோ
கேசமுங்கரு மாமருப்பொடு கேடுருமையி னோடுமே
நேசமோடு தரிக்குமோபர மாகிநின்றிடு நின்மலன். (எஉ)

கோலஞாலமொ டுயிர்கள்செற்றல் குயிற்றுமோபுலி தந்தியின்
றோலொடங்கிக ணிச்சிதாவுழை சூலமின்ன சுமக்குமோ
சாலவும்பலி கொள்ளுமோநட மாடுமோமிகு சாரதர்
சீலமேவிய படையெனும்படி திரியுமோவுயர் தேவனே. (எங)

நஞ்செயிற்றட ளுகம்வெண்டலை நவையெனாது தரிக்குமோ
விஞ்சுகின்றதன் மேனியல்லது வேறுமோர்தனு மேவுமோ
வெஞ்சுருத விருந்திறற்பெறு மேறுதன்மிசை யேறுமோ
வஞ்சமாலமருந்துமோகிக ரன்றிநின்றிடு மண்ணலே. (எசு)

ஈமமாட லொருத்தியைத்தலை யெய்தவைத்த லொருத்தியை
வாமமீதினில் வைத்தல்பிள்ளை மகிழ்ந்துபெற்றிடல்வெங்குணக்
காமரண்ணல் படைக்குமோவென வேதுவாகிய காதைகள்
தாமமார்புள தக்கனோடு ததீசிமாமுனி பேசுவான். (எரு)

வேதன்மான்முத லோரைநம்பன் விதித்தழித்திடு போதெலாந்
தீதிலங்கவ ரென்பணிந்து சிரங்கள்கேச மணிந்துநீள்
கோதிலாதொளிர் சூலமீதுடல் கொண்டுநீறது கண்டுபின்
மீதுபூசுமி யாவருந்தனை மேவியுய்ந்திட வேண்டியே. (எசு)

ஈதுநின்றிட வாடகக்கண னென்பவன்புவி யுண்டுமுன்
பாதலந்தனி லேகமாலொரு பாரவேனம தாகியே
கோதினூனை மருப்பினைக்கொடுகொன்றுமுன்பெனவொன்றவே
பூதலந்தனை வைத்தகங்கதை பொருத்திமண்ணை யழித்தனன். ()

அந்தவேலையில் வேலைநஞ்ச மயின்றநம்ப னவன்றனேர்
வந்தொர்கோடு பறிப்பமுன்புலன் வந்துவந்தனை செய்திட
வெந்தையேனம ருப்பணிந்தன னெண்ணில்வானவ ரானவ
ருந்துமாழி கடைந்தவேலையின் மந்தரந்தளர் வுற்றதே. (எஅ)

மாலவன்கம டத்துருக்கொடு மந்தரத்தை வெரிந்தனிற்
சாலவன்று பரித்தனன்க டறந்ததங்கமு தந்தனை

நீலமாயன கந்தைகொண்டு நிறைந்தவேலை யுழக்கவே
யாலமுண்டவன் வந்துபற்றி யவன்றன்வன்மை யழித்தனன். ()

உற்றமுன்னுணர் வெய்திமாய னுவப்பினோடு புகழ்ந்திட
வற்றைநாளவ னோடுமோர்பி லணிந்தனன்னது நின்றிட
முற்றுவேள்விய தேதரும்பர முத்தியென்றுயர் புத்தியிற்
சற்றுமெம்பெரு மானையெண்ணலர் தாருகாவன மாதவர். ()

இன்னபான்மை யறிந்துநம்ப னிலங்குசீருள மாலொடு
மன்னிடுங்கயி லாயவெற்பினை வல்லைதன்னி லகன்றுபோய்த்
தன்னையுன்னலர் துன்னிவாழ்வுறு தாருகாவனந் தன்னினற்
கன்னியாகி நடந்திடும்படி கண்ணனுக்கருள் செய்தனன்.(அக)

மாரவேளை யளித்தபச்சுரு மாயன்மாதுரு வங்கொளாச்
சாருநீடெழி லவ்வனத்துறு தாபதர்க்கெதிர் போகவிட்
டேரினோடவர் பன்னிமார்க ளிருந்தவீதியி லெம்பிரான்
வாரமோடு பலிக்கடைந்திடு வார்களென்ன வணைந்தனன். ()

மாலைசேர்குழன் மாலைநோக்கினர் மாலையெய்தினர் மாதவர்
சாலவெம்பெரு மானைமானினை மானுகின்ற தடங்கணார்
கோலமோடெதிர் கண்டுமாமயல் கொண்டுகொண்டக லன்கள்
போய்ச், சூலபாணித னாதுபின்றுய ரத்தினோடு தொடர்ந்தனர்.

அந்தவேலையி லிந்துதாரி யனேகமேனிய னாகியே
வந்துமங்கைய ரெண்ணுமாறு மகிழ்ந்துசெய்திட மாதரா
ரெந்தையாலவ னாலுபத்துட னெண்ணுகின்றவெண் ணாயிர
மைந்தரைத்தர வந்தமைந்தர்கள் வள்ளறன்னை வணங்கினார். ()

சங்கரன்னமை யுன்னிநீவிர் தவம்புரிந்திடு மென்னவே
யங்கணின்றிடு மைந்தரேகின ரந்தவேலை முகுந்தனா
மங்கைவந்திட மாதவத்தர் தொடர்ந்துவந்துதம் மாதரார்
பங்கமுற்றுயர் கற்பழிந்திடு பான்மைகண்டு சினந்தனர். (அரு)

நிஇன்மாதர்கள் கற்பழித்தவ னைச்செகுத்திடு வோமெனு
மாதழற்கொண் மகம்புரிந்ததின் வந்துவந்து பிறந்திடுங்
காதுவெம்புலி பரசுநவ்வி கடும்பணித்திரள் பூதர்கண்
மோதுவெண்டலை தின்டிறற்றுடி முயலகன்றனை யேவினர். ()

வேங்கைதன்னை யுரித்துடுத்தனன் மிக்கசாரதர் தானையாய்ப்
பாங்குறும்படி யோதினுனொரு பாதவண்கம லத்தினு
லேங்குறும்படி முய்லகன்றனை யீடினேடு மிதித்தனன்
வாங்கருங்கவி னுற்றமேனியின் மற்றையாவு மணிந்தனன். ()

ஈடுகொண்டிடு விண்ணுளார்தொழ வெங்தைநாடக மாடினுன்
வீடினுரென மாதவத்தர் விழுந்துபின்னு மெழுந்தவங்
கூடுமெங்கள் கொடும்பெரும்பிழை கொள்ளலென்று வழுத்தவே
நாடியன்பருள் செய்துபின்கயி லாயமாமலை நண்ணினுன்.(அஅ)

ஈதுநின்றிட வானைமேனியொ டுடுகொண்டக யாசுரன் .
வேதனல்கு வரத்தினுலுயர் விண்ணுமண்ணு மலைக்கவே
மாதவத்தின ராருமஞ்சி வளங்கொள்காசியி லோடினுர்
பாதகன்னவ ரைத்தொடர்ந்து படர்ந்துகாசி யடைந்தனன். ()

கண்டுமாதவர் காசியின்மணி கன்னியாகிய வாலயத்
தண்டநாத னருட்பதத்தி லடைக்கலம்புக வங்கணு
ணெண்டிறற்கரி முன்னரேகி யுரித்துமேனி தரித்தனன்
றுண்டவாண்மதி போனுதற்பெறு தோகையும்பய மாகவே. ()

மற்றிவாறிவ ணிற்பமுற்பகன் மாயனந்தனன் மேருமே
லுற்றகான்முனி வோர்களும்பரு வந்துவந்து பணிந்துநீள்
வெற்றிபெற்றிடு மூவர்தங்களின் வீறினுரெவ ரென்றிட
வற்றைவேலையின் வேதனுனென வரியுநானென வோதினுன். ()

மாறுகொண்டிரு வோருமெண்டவிர் வைகல்பூசல் புரிந்திட
வாறுகொண்டிடு மண்ணலங்கொளி யாகியந்த வொளிக்குளே

வீறுகொண்டவ னிற்பமாயன் விழுந்துபோற்றி யகன்றன
னீறுகொண்டிடு மேனியெந்தையை நீடுவேத னிகழ்ந்தனன். ()

எந்தையங்கு மனத்தினுலரு ளெய்துகாரிலைய நல்கவே
வந்துவேதன துச்சியாமுடி வள்ளுகிர்க்கொடு கிள்ளலுஞ்
சிந்தைநொந்து வழுத்தவங்கருள் செய்துமாலுல கெய்தினு
னுந்துமாய னிறைஞ்சிமற்றிவ னுற்றதென்னென வோதினுன்.

உன்றலைப்படு சோரிநீரை யுகுத்தியென்ன நகத்தினுற்
றன்றனெற்றி பிளந்துசோரி தனைப்பொழிந்திட நம்பிரான்
வென்றிசேரய னூர்பெருஞ்சிர மீதிலேற்றன னூறுநூ
றென்றுகூறிடு மாண்டுசெல்ல விளைத்துமாயன் விழுந்தனன். ()

நீடுகைத்தலை பாதியேனு நிறைந்ததில்லை யவன்றனைப்
பீடுமேவிய காரியன்பொடு பின்பெழுப்பி நிறுத்தியே
யீடுகொண்டு பொருந்திமேலுல கெய்தியண்ட மியாவையு
நாடியங்க ணளித்திருந்தன னுதனாரு ளாலரோ. (கூடு)

பகர்ந்தவின்னது நிற்பமுற்பகல் பண்ணவர்க்கிறை யானவ
னகந்தைகொண்ட மனத்தொடுங்கயி லாயமந்திர முன்புற
வுகந்துசாரதர் போலவெண்குண னுற்றனன்குலி சத்தினுன்
மிகுந்தபூதவ ரன்றனக்கென வேலையென்று விளம்பினுன். ()

வேலைகேட்டுழி வேலைவென்றவன் வெஞ்சினங்கொடு நின்றிடக்
கோளுறிந்திர னுஞ்சினந்துயர் குலிசவேலினை யெறியவே
யாளுமெம்பெரு மானைமேவி யருந்துகட்பட வங்கண
னிளுருத்திர மேனிகொண்டு நெடுஞ்சினங்கொடு நின்றனன். ()

அன்னகாலையி லுன்றன்மாய மறிந்திலேனறி வற்றயா [ரோ
னென்னிரும்பிழை யெண்ணலென்ன விறைஞ்சிநிற்க விடுத்த
மின்னுதன்சின மானதீயினை மேலைவேலையில் வீசலு
மன்னுகின்ற சலந்தரப்பெயர் மைந்தனுகி வளர்ந்தனன். (கூஅ)

வளர்ந்தபின்பவு ணக்குலத்தொடு மண்ணிலுற்றுயர் விண்ணு
தளர்ந்திடும்படி செய்திரண்டு சதங்கொளாயிர வற்சரம் [ளோர்
வளைந்துமாலொடு போர்புரிந்திட மால்புகழ்ந்து படர்ந்தனன்
கிளர்ந்தவும்பர்க ளோடினூர்கயி லாயமாகிய கிரியின்மேல். (கூக)

வெள்ளிவெற்பிடை விண்ணுளாரவர் மேவியுற்ற தறிந்துபின்
றள்ளுதற்கரு மொய்ம்புகொண்ட சலந்தரன்படை சூழவே
யெள்ளரும்புகழ் மேவுறுங்கயி லாயவிண்டுவி லேகலும் [னன்.
வள்ளல்வாசவன் வேண்டவேதியன் வடிவுகொண்டவன் வந்த

எங்கணுயக னெங்கணேகுதி யென்றுகூறவ ரன்றனே
டிங்கமர்ச்செய மேவினேனென வீண்டுநின்வலி காண்டுமென்
றங்கண்மண்ணிலொ ராழிதாளின மைத்தெடுக்குதி யென்னவே
மங்குதன்சிர மீதெடுப்ப வுடற்கிழிந்து மடிந்தனன். (க0க)

வீறுமின்னது கிற்கமாயன் விளிந்துயாவு மழிந்தபோ
தூறிலாம விருக்காச்சி யுரந்தருந்தரு மத்திறை
யேறதாமுரு வெய்திநாதன்முன் னேகிவந்தனை செய்துசீர்
கூறியிங்கெனை யூர்திகொண்டருளென்னவப்படிகொண்டனன்

உற்றவின்னது நிற்கவொற்க மிலுந்துபாலுறு வேலையில், வற்றிடாவமு தம்பெறும்படி மந்தரந்தனை மத்தெனக், கொற்ற வெம்பணி நாவெனும்படி கொண்டுமான்முத லண்டருந், துற்ற தானவ ருங்கடைந்தனர் தொன்மைவைகலின் வன்மையால். ()

நாகவாயினு மாழிவாயினு நஞ்செழுந்து தொடர்ந்திட
மேகமேனிய னதியாகிய விண்ணுளார்கள் வெரீஇயிரிந்
தேகநாயகன் வாழ்பெருங்கயி லாயவிண்டுவி லேகியே
சோகமோடர னைப்பணிந்துறு துக்கநக்கமெ டோதினர். ()

அந்தவேலையில் விண்ணுளார்களு மாருமுய்ய விரங்கியே
யுத்தமேவல்செய் சுந்தரன்றனை யொல்லைசென்று விடங்கொடே

வந்திடென்ன நடந்துகைக்கொடு வந்தரன்கையி லுய்ப்பவந்
கெந்தையுண்டன னுண்டிலானெனில் யாவர்பின்ன ரிருப்பவர்.

முக்கணாயகன் மிகுமுயிர்த்தொகை யகிலம்யாவு முடித்தபோ
தக்கணத்தனி லீமமாயிடு மன்னதாகிய வீமமேன்
மைக்கருங்கண் மடந்தைபங்குள வள்ளலாடுமி தன்றியுந்
தக்ககங்கையை யோங்குமாமுடி தாங்குகின்றது சாற்றுவாம். ()

முன்னரோர்பக லம்மைநம்பன் முரண்டரும்விழி பொத்தலு
மன்னகாலையி லெங்குமுச்சுட ரற்றுவீறிரு ளாகவே
மின்னுநெற்றியி லுற்றகண்ணை விழிப்பவெங்கும் விளங்கியே
தொன்மைபோலுற வஞ்சிவஞ்சி துணைக்கரத்தை விடுத்தனள்.

அம்மைதன்கர வங்குலிப்புடை யங்குவேர்வை யெழுந்துபின்
செம்மைகொண்டிடு பத்ததான திருந்துகங்கைக ளாகியே[ளோ
வெம்மையோடு லகங்கள்கொண்டிட மேவமான்முதல் விண்ணு
ரெம்மையாளுடை யண்ணல்வாழ்கயி லாயவண்குவ டெய்தினர்.

கண்ணுதற்பர மற்பணிந்துல கங்கள்கொண்டிடு கங்கையை
யண்ணலேயிவ ணீயணிந்தெமை யாள்தியென்று வழுத்தலும்
விண்ணுலாவிய கங்கைதன்னை விளித்தொளித்திரு வேணியிற்
றண்ணிலாவொரு ரோமமீது தரித்தனன்றனை நேரிலான். ()

இன்னதல்லது தொல்லைநாளி லிலங்குபங்கய வாழ்வினன்
மன்னுகின்ற படைத்திடுந்தொழின் மாறிவீறிய மாயவன்
முன்னரேகி மொழிந்தபோதவன் முண்டகத்திறை தன்னொடு
மின்னிருங்கயி லாயமுற்றர னைப்பணிந்து விளம்புவான். (கக0)

ஆதிநின்னரு ளால்விதிக்கு மயன்றொழிற்சிதை வாயதா
லீதியென்றிட மாலயன்றனை யெங்கணாயக னோக்கியப்
போதுநீறது கண்டிடங்கொள் புயந்தரித்தன னவ்விடை
மாதுதோன்றினள் பின்பெழுப்பி வரங்கொடுத்து விடுத்தனன்.

சொற்றவின்னது நிற்கமுற்பக ரேன்முகம்பெறு தானவ
னற்றவம்பல நாள்புரிந்தர னல்குயர்ந்த வரத்தினு
லுற்றசிறிமை யோர்கள்வந்துதன் னேவல்செய்ய வுறைந்தனன்
மற்றுமோர்பணி யிந்திராதியர் வந்துசெய்திட வோதினுன். ()

இங்ஙனம்முன டைந்துநுங்க ளிருஞ்சிரங்களின் மும்முறை
செங்கரங்கொடு தாக்கியேயிரு செவிகளூடு செழுங்கரந்
தங்கநின்று நிலத்திலன்பொடு தாழ்ந்தெழுந்திடு மென்றிடப்
பங்கமுற்றிடு மன்னபுன்றொழில் பற்பகற்புரிந் தாரரோ. (கககூ)

புரிந்தயர்ந்தயன் மாலினேடிது புகலவானவ ரைக்கொடே
இருந்திடுங்கயி லாயமேவிய சிற்பரன்றனை நண்ணியே
பரிந்திறைஞ்சின ரும்பரின்னல் பகர்ந்தபோதொரு பாலனை
விரைந்தளித்தவுணன்றனைக்கொலவிடுவமென்று விளம்பினுன்.

என்றபின்பரன் மாதினேடு மிலங்குசோலையுண் மேவவே
குன்றுறுத பெரும்புகழ்ப்பெறு குடிலைதானிரு தந்தியா
யன்றுநற்கல வித்தொழிற்செய வைங்கரத்த னுதித்துநீள்
வன்திறற்பர னேடுமாதை வணங்கமார்பி லணைத்தனர். (ககடு)

அந்தவேலையி லாதிநோக்கி யருந்திறற்பெறு தோன்முகன்
சிந்தவேபொரு தும்பர்தந்துயர் தீர்த்திடென்றருள் செய்திடத்
தந்திமாமுக னேடுவெய்ய சமர்ப்புரிந்தவ னைக்கொலா
வந்தனன்கயி லாயவெற்பினில் வானுளார்கள் வணங்கினுர். ()

சீறுதோன்முகன் மாளவேயமர் செய்தநிற்கடி யேங்கள்கைம்
மாறுசெய்வதெ னென்றுதாமவன் முன்புரிந்திடு வன்பணி
யீறிலங்கரன் முன்புரிந்தவ னேவவானக ரேகினு
ரூறிலாதபரன்கணேர்குண முற்றதன்மை யுணர்த்துவாம். ()

மருமலிந்திடு பங்கயத்தனை மாயவன்றனை நல்கியே
திருமலிந்திடு சாத்திகத்தொடு சீரிராசத மாகிய

விருமைகொண்ட குணங்கொடுத்தபின் னீதலோடு புரத்தலுந்
தருவன்யாவு மழித்திடுஞ்செய றன்னதென்று தரிக்குமே. ()

ஏதமற்றிடு தானலாதவ ராலுமற்றதி யற்ெறுணு
தாதலாலது செய்வனன்னதி லன்னவன்புடை தாமத
மோதுவாரல தங்கவன்கண் ணுறைந்திடுங்குண மன்றரோ
வேதமானவை சிற்குணத்தினன் விமலனென்று விளம்புமால்.

என்றுபற்பல வாசகங்க ளிருந்ததீசி யியம்பலும்
வென்றிநான்மறை நான்முகன்றரு வெய்யதக்கன் வினவியே
பொன்றுகால மடுத்தலாலவை புந்தியென்று நினைந்திலன்
குன்றவில்வி பதத்திலன்புறு கோதிலாெனுடி தோதுவான். ()

பெண்ணினுக்குரு நல்குமுங்கள் பிரானெவர்க்கு முயர்ந்தசீ
ரண்ணலாயினு மாகவிங்கவி யன்னவற்குத வேனியா
னெண்ணியாது மியம்புறுதினி யேகுவாயென வோதலுந்[வான்.
துண்ணெனச்சின முற்றெழுந்தது சொல்லுவான்வினை வெல்லு

இந்துலாவு நெடுஞ்சடாடவி யெம்பிரானை விலக்கியிங்
குந்துசீரொடி யற்றுமிம்மக மொல்லையின்னழி வாகுக
புந்தியற்றிடு முன்றனோடு பொருந்துமும்பரு மிவ்விடை
யந்தமேவுக வென்றுபின்னிஃ தந்தணர்க்கு முரைத்தனன். ()

வீறுதங்கிய நுங்குலத்தி னியற்கைதன்னை விடுத்துநீ
ராறுதங்கிய சென்னியானையு மன்னவற்கடி யாரையு
நீறுகண்டிகை மாலைதன்னையு நீங்கிவெந்துயர் தாங்கியே
பேறுதங்கிய வீடுறாது பிறந்திறந்திடு மென்றனன். (கஉங)

இன்னல்கொண்டிட வின்னசாப மெவர்க்குமங்கணிசைத்தபின்
மன்னுநன்னெறி மாதவத்தர் மருங்கிரண்டு நெருங்கவே
தன்னிருக்கையி லேகினனுயர் சங்குதங்கு கரத்தனை
முன்னர்வெந்நது கண்டவன்பிறை முடியவன்றன தடியவன். ()

வேறு.

மாசில் பெரும்புகழ்சேர் மாமுனிவன் போனதற்பி
ளூசி லயினியளித் தாடகமு மாடைகளு
நேச முறைய நிறைய மறையோர்பால்
வீசி விதிபுதல்வன் வேள்வி புரிந்தனனே. (கஉடு)

அவ்வாறு கண்டா னகல்வான் றனிற்றிரியுஞ்
செவ்வார் சடிலத் திருநா ரதமுனிவன்
மைவாழ் பெருங்குவட்டு வண்மைக் கயிலையிற்போய்ப்
பைவாழுந் தத்திப் பணியான் பதம்பணிந்து. (கஉசு)

நின்முன் பரன்பாரா நீள்புவியி லேதுங்கிழ்
வென்று னெனது மிறைவ வமரரொடு
மென்று மரைமேல் விதிபுதல்வன் வேள்விபுரி
கின்று னெனவெழுந்தாள் கெண்டையங்கட் காரிகையே. ()

எழுந்தாள் பரம னெழிற்கமலத் தாண்முன்
விழுந்தாண் மகந்தெரிந்து மீள்வே னெனுமாற்ற
மழுந்தா தரவா லவள்புகலப் பின்னர்ச்
செழுந்தா தகிச்சடிலத் தேவன் விடைகொடுத்தான். (கஉஅ)

பொன்றங்கு மானம் புகுந்தாள் புகழ்மாதர்
துன்று வயலே சுலவத்தன் றுதையிடைச்
சென்று ளலையான் றெரிந்திகழ்ந்து போதிகடி
தென்றுன் பலநிந்தை யீசனையும் பேசினனே. (கஉகூ)

நக்கன் றனைப்பழிக்க காரி யதுகேளா
மிக்க சினம்படைத்து வெள்ளிப் பொருப்படைந்து
முக்கட் பரன்பாத முன்பணிந்துன் றன்னையெண்ணுத்
தக்கனது வேள்வி தனையழிக்க வேண்டுமென. (கங0)

அம்மை பணிந்திரப்ப வன்ன செயன்முடிப்பா
னெம்மை யினிதாளு மிறையோ னினைத்திடலுஞ்

செம்மை நுதல்விழியிற் சென்னிகளோ ராயிரத்தோ
டிம்மெனவே வந்தா னெழில்வீர பத்திரனே. (கடுக)

அப்போது தன்னிலெம தன்னை பெருஞ்சினத்தாற்
கைப்போதி ராயிரமுங் காமர்முக மாயிரமுந்
துப்போ டிலங்கத் துலங்குவிறற் காளியுதித்
தொப்போரில் வீரன்பாற் றேவியா யுற்றனளே. (கடுஉ)

அன்ன பொழுதரனை யன்னநடை யம்பிகையைப்
பன்னருஞ் சீர்வீரன் பணிந்தே பணியடியேற்
கென்னை யெனலு மெமையெண்ணுத் தக்கன்மகந்
தன்னை மருவியவி தந்திடெனச் சாற்றுதியால். (கடுங)

தந்தா லிவண்வருதி தாரானே லக்கொடியோன்
சிந்தா குலஞ்சேரச் சென்னி தடிந் தாங்கிருந்தோ
ருந்தாவி கொண்டுமக மொல்லை யழித்திடுதி
மைந்தாவி யாமும் வருகின்றோ மென்றனனே. (கடுச)

என்ன விடைகொண் டெழின்மேவு காளியொடுந்
தன்னுருவில் வந்துதித்த சாரதர்கள் சேனையொடு
மன்னுபுகழ்த் தக்கன் மகச்சாலை வந்தணுகிப்
பொன்னிலகு செஞ்சடிலப் பூதர்க் கிதுபுகல்வான். (கடுரு)

ஆலமிடற் றெம்மானை யன்றிமகஞ் செய்யுமிந்தச்
சாலை யெயில்வாச லனைக்காவல் கொண்மினெனுச்
சீல மிகும்பூதர் சிலவர் சுலவவெழில்
வேலனகட் காளியொடு வேள்விக் களம்புகுந்தான். (கடுசு)

தண்டா மரையான் றநயன் மகம்புரிதல்
கண்டான் வெகுண்டா னுருமே றெனக்கலித்தான்
வண்டார் கெடுந்தார் வயக்கொம் பினைக்குறித்தாங்
கண்டார் வெருவ வடலோடு நின்றனனே. (கடுஎ)

நடுசேர் வீர னிசைத்த விசைகேளா
வாடினர் சிந்தை வருந்தினர் வல்லையெழுந்
தோடினர் மீண்டா ருலைந்தா ருறுதுயரங்
கூடினர் விண்ணோர் கொடியோ னிதுதெரிந்தான். (கஙஅ)

வீரன் றனைநோக்கி வேதன் றருங்கொடியோ
னாரை யிவணீ யடைந்ததெவ னென்றிடலுங்
காரிலகு கண்டக் கடவுள்விட வந்தடைந்தே
னேரி லவனவிநீ நேர்வா யெனவுரைத்தான். (கஙகூ)

காவி நயனக் கலசமுலைக் காளியெனுந்
தேவியொடு நின்ற திறலாள னீதிசைப்பக்
கோவின் மிசையேறுங் கோவை யிகழ்ந்துமொழிந்
தாவி கொடுப்பா னவிகொடே னென்றனனே. (கச0)

தன்னை மதித்தகொடுந் தக்கனிது சாற்றுதலு
மன்னுதிறல் வீரன் வானோர் தமைநோக்கி
யின்ன துமக்கு மிசைவோ வெனவிசைப்ப
வுன்னிபொன்று மோதாம லூமர்போ லுற்றனரே. (கசக)

வே று.

இவ்வாறு வானவ ரிருப்பச்
செவ்வாய் திறந்துநகை செய்தே
மைவாழ் களத்தனருண் மைந்த
னவ்வா யியற்றுமிவை யம்மா. (கசஉ)

தண்டா விறற்குலவு தண்டால்
வண்டார் நறுந்துளவ மாலைப்
புண்டா னுறும்படி புடைப்ப
விண்டா னெனப்படி விழுந்தான். (கசங)

மட்டுறு விரைக்கமல மன்முன்
கிட்டிநளி னத்தெழில் கெடுத்துக்

கட்டழகு தங்கிய கரத்தாற்
குட்டினன் முடித்திரள் குலுங்க. (கசச)

வேறு.

விழுந்தான் வேதனும் வெண்மை மாமதி
யெழுந்தா னேடலு மீசன் மாமகன்
செழுந்தாள் கொண்டெ டேறயு மாறுசெய்
தொழிந்தார் தம்மையு மூறியற்றினன். (கசரு)

அறந்தா னேவிய வண்டர் யாவரு
மிறந்தா ராயு மிலங் குணர்ச்சிகள்
மறந்தா ராயு மகக் களத்தின்வா
யுறைந்தா ராட லுகந்த வீரனல். (கசசு)

கண்டா னீது கலங்கி வெந்துயர்
கொண்டா னெஞ்சு குலைந்து மொய்ம்பினிற்
றண்டார் கொண்டுள தக்க னிற்றலு
மண்டார் கூற்றிஃ தாற்று வானரோ. (கசஎ)

செறுத்தா னேறிய தேவை யெள்ளிய
மறுத்தா னெஞ்சுடை வஞ்சன் மாமுடி
யறுத்தா னங்கிய ருந்த நல்கினன்
வெறித்தார் மொய்ம்புள வீர வீரனே. (கசஅ)

மாலே தங்கிய வஞ்சன் மாய்தலும்
வேலே யன்னகண் வேத வல்லிதன்
பாலே மாதர் பரம்பி வந்திடக்
காலே போன்று கடிதின் மேவினாள். (கசகூ)

துன்பங் கொண்டு துளங்கி வந்துளாண்
முன்பங் கெய்தி முரண்கொள் காளித
னன்பன் னேர வணங்கின் வார்குழை
மின்கொள் கேள்வி யறுப்ப வீழ்ந்ததே. (கரு0)

பிடித்தான் மற்றுள பேதை மாதரைக்
கடித்தார் கொண்ட கவின் குழற்றலை
வடித்தார் வாள்கொடு வல்லை கொய்துபந்
தடித்தா ளெம்மை யளிக்கு மன்னையே. (கருக)

வே று.

வீர னேவலின் விரைந்தெயி லுடைத்தே
தாருலா வுமகச் சாலையை யழித்தே
கோர மோடுபல் கொடுந்தொழில் புரிந்தார்
போரெ னிற்களி பொருந்தியிடு பூதர். (கருஉ)

முந்து நொந்திடு முகுந்தனெனு மேலோன்
சிந்தை வெந்துயர் தெளிந்திவை தெரிந்தே
யுந்து கின்றவுவ ணத்தின்மிசை யுற்றே
மைந்து கொண்டகணை மாரிகள் சொரிந்தான். (கருஙு)

நின்ற பூதரு நெருப்பெழ விழித்தே
துன்று வாளிகள் சொரிந்தமர் புரிந்தார்
வென்றி கொண்டபுய வீரனிது கண்டே
சென்று மாலொடு செருச்செய நினைந்தான். (கருச)

அன்ன போதிலெம தண்ணலரு ளாலோர்
மின்னு தேரனுக வேதனதன் மீதே
துன்னுவீர னெதிர் சூதனென வந்தே
யின்ன வையமிசை யேறென விரப்ப. (கருரு)

வீறுகாளி யொடு வீரனதன் மீதே
யேறி நான்முக னிலங்கிரத முய்ப்ப
மாறு கொண்டுபொரு மாயனெதிர் வல்லே
சேற லோடுமிவை செப்புவன் முராரி. (கருசு)

வே று.

தன்னிக ரண்ணலை யெள்ளுந் தக்கனை யட்டிட லல்லான்
மன்னிய விண்ணவ ரெல்லா மாள வியற்றிய தென்னே

வென்னலுமக்கொடியோனேடெய்துதல்கண்டுயிர் கொண்டோ
முன்னேயு மின்னுயி ரின்னே யுண்குவ மென்ன வுரைத்தான்.()

வண்டு படிந்த நெடுந்தார் மார்பின் மிடைந்த வளைக்கைக்
கொண்டல் வெகுண்டு கரத்தே கொண்ட நெடுஞ்சிலை கோட்டித்
திண்டிற ஞெணுலி காட்டித் தீய சரம்பல பூட்டிப்
புண்டரு வெய்ய படைக்கைப் பூதர்கண் மீது பொழிந்தான்.()

வே று.

கண்டனனிருண்ட கண்டன்மகனுந்து கார்முகமிசைச்
சிலீமுகமிசைத்து, வண்டுளமகிழ்ந்த வண்டுளவலங்கன் மாயவன்
விடுத்த வாளிகண்முருக்கி, யொண்டிறல்பொருந்த விண்டுநுத
லின்கணோர்கணையழுத்த வோகையிலிடுக்க,ணண்டினனகன்று
மொய்ம்பனெதிர்பின்பு மாசுகமளப்பி லாதனவுகைப்ப. (கடுகூ)

உத்தமனுமெத்து மத்திரமுரத்தொடுேத்தியரியுந்து முந்துக
ணைசிந்தி, நத்துறுகரத்த னற்றனுவையொற்றை நன்கணைதுர
ந்து நந்திடல்புரிந்து, கொத்துழுவணத்த டற்சிறைகைமிக்க கொ
ன்கணையிரண்டு கொண்டரிதல்கண்டு, மைத்திருநிறத்தன் மற்
றிகிரியுய்ப்ப வந்ததுவிரைந்து மண்டலநடுங்க. (கசுo)

வே று.

அங்காழிப் படைவருத றெரிந்தா னடல்வீரன் கடிதுபி
டித் தயின்றான், கொங்காரு நறுந்துளவ நெடியோன் கொடு
வாள்கொண் டிறையோன்முன் குறுக, வுங்காரஞ் செய்தன
னெம் பெருமா னேவியம்போன் மாயவனுங் குறைந்தான், மங்
காத பெருஞ்சினமென் னிளைந்தோ மருவினு னுதல்விழி
யான் மதலை. (கசுக)

எம்பெருமான் சினந்திடலுஞ் சினவே லெனவிசும்பில்
வாசகமொன் றிசைப்ப, வும்பர்பிரான் றனதுசுத னதுகேட் டுள்
ளெழுவெஞ் சினமகன்றும் குறலுஞ், செம்பதுமத் தணங்குராத்

தோன் புகழ்ந்தே சிதடனேன் புரிந்தபிழை செழுந்தீ, யம்பகநா யகன்புதல்வ பொறுத்தீண் டளித்தியென வருள்புரிந்தானமலன்

அவ்வேலை வேலைவிட மருந்தி யமரர்தம துயிர்காத்த வம லன், வைவேலை முனிந்தநெடுந் தடங்கண் மாதேடு வான்மீது வரலுஞ், செவ்வேணித் திறல்வீரன் றெழுதான் றிருமாலு மய னுமமர் செய்யுங், கைவேழ முரித்தபிரான் றிருத்தாட் கமலமல ரெதிர்பணிந்து களித்தார். (கசுங)

ஓங்குமகக் களத்தினிடை மடிந்தே யுறுகின்றோர் தமையெ மையா ளுமைகண், டீங்கிவர்க ளெனதுபொருட் டிறந்தா ரிறை வபிழை பொறுத்தெழுப்பென் றிரப்ப, நீங்கருந்திண் டிறல்பு னைதன் சுதனு னிமலனெவ ரையுமெழுப்ப நிலமேற், றூங்கியெ ழுந் தெனவெழுந்தார் மறையோர் துகடீரு முனிவரொடு சுரர்கள். (கசுச)

உஞ்செழுந்த வமரர்மா விடைமே லுயர்விசும்பி விறைவ னைமா தொடுங்கண், டஞ்சிமிக நடுங்குதலு மதிகு டருளாள னஞ்சலிரென் றருள, நெஞ்சமகிழ்ந் தடிபணிந்தார் புகழ்ந்தார் நெடுமலரோன் மகற்காணு நிமலன், கஞ்சமலர்க் கழல்பணிந் தென் மகனுங் கயவனெழுந் திலனெனவே கழறி. (கசுரு)

ஐயவவ னுய்யவருள் செய்யென் றயனிரப்ப வுமைபாக னருளாற், சையனிகர் புயவீரன் கடிதே தக்கனுடன் மீதுமறித் தலையோன், றுய்யவிசைத் தெழுதியென வெழுந்தாங் குளநாணி வெருவவிட முமிழும், வெய்யபணிச் சடையாளன் றக்க வெரு வேலென் றருள்புரிந்தான் மிகவும். (கசுசு)

ஆசறுநல் லறிவொருவி மையா மறிவுறலா லானனமு மனை த்தாய்க், காசினியி லெழுந்தவனம் பெருமான் கழல்பணிந்து புக ழ்ந்திடலுங் கருணை, நேசமொடு புரிந்தருளி யமர்க்கு நிகரிலா வீரனொடு நிமலன், வீசுபுகழ்க் கயிலையடைந் தடல்சேர் வீரனு க்கோ ருலகளித்து விடுத்தான். (கசுஎ)

வே று.

மற்றிது நிற்க மகக்களத்தி னூடே
யுற்றிடு மும்பரி னுந்துமலர் வேதன்
பெற்றிடு மைந்தன் முகந்தெரிந்து பேதா
யெற்றையி யற்றினை யென்றினைய கூறும். (கசுஅ)

ஈசனை யெள்ளிய வின்னபிழை தீர
வாசறு மன்போ டவன்றனது பொற்றாள்
பூசனை புரிந்து புகழ்ந்திடுதி யென்றே
பேசுவ னிவ்வகை பின்னுமல ரோனே. (கசுகூ)

தேனமர் கொன்றைச் செழுஞ்சடைமு டித்த
வானவன் மேன்மை மறந்தொருப கற்க
ணானிறை யென்றன னாரண னெவர்க்குந்
தானிறை யென்று தருக்குட னுரைத்தான். (கஎ0)

வெஞ்சமர் செய்குதும் வென்றவ ரெவர்க்குந்
தஞ்ச மெனப்படு தானுவென வோதிக்
கஞ்ச மடக்கொடி காதலனும் யானு
நெஞ்ச முனிந்து நெடுஞ்செருவி ழைத்தோம். (கஎக)

அந்தரி தங்கிய வங்கனெமை யாள்வான்
வந்தெரி யாகியு மண்ணும்விண்ணு மொன்றாய்
யுந்துபு நின்றிட வொல்லையது கண்டே
வெந்திற லாடல் விளைப்பதுவி டுத்தேம். (கஎஉ)

திண்டிற லின்ன சிலம்பினடி சென்னி
கண்டவ ரேயுயர் காரண ரெனச்சீர்
கொண்ட பதத்தொடு கோதின்முடி தேடிக்
கண்டிலம் வன்மை கழிந்தகந்தை விட்டேம். (கஎங)

சம்புவை யன்பொடு தாழ்ந்தடி பணிந்தே
மெம்பிழை யெண்ணல னின்னருள் புரிந்தா

னம்புவி யின்புடை யன்னவனை நீயு
நம்பி வணங்குதி நல்குமரு ளென்றான். (களசு)

இன்ன விசைப்ப விசைந்தடி பணிந்தே
கன்ன னெருங்கிய காசிநக ருற்றே
மன்னிய வாயிர வற்சரம ரன்றாள்
நன்னெறி யர்ச்சனை செய்திடலு நம்பன். (களரு)

வந்துக ணப்படை மன்னவ னெனுஞ்சீர்
தந்தன னும்பர்க டத்தமிடை யுற்றே
யிந்து கெடுஞ்சடை யெந்தைபெரு மானைப்
புந்தியி லன்பொடு பூசனைபு ரிந்தார். (களசு)

என்றிவை யாவு மிருங்குலிச வேலாற்
குன்றி னெடுஞ்சிறை கொய்தவன் மகற்கு
வென்றி பொருந்து வியாழமெனு மேலோ
னென்றெழி யாம லுவப்புட னுரைத்தான். (களஎ)

வேறு.

கூறிது நின்றிட வேறொரு நான்முக குந்த னெனுந்தலைவன்
மாறுத லற்ற விசிட்ட மடைந்த வசிட்டனை வந்துபணிந்
தாறு முடித்த வருட்கட னல்கிய வாறு முடிப்பெருமான்
வீறு புகழ்ப்பெறு விரத முரைத்தரு ளென்று விளம்புதலும். ()

வெள்ளியெ னுந்தின மாரல தன்றியும் வென்றி யுறுந்துலையா
மொள்ளிய திங்களி லிந்து வளர்ந்திட வோங்குமுன் வைகன்மு
வெள்ளரி தாமறு நாளு மெழிற்பர சேந்திய வேந்தறரும் [னு
வள்ளன் மகிழ்ந்தருள் விரத மெனப்புகழ் மாதவ னோதியரோ.

அன்னதி யற்றலு மன்னது தன்னி லருத்தி பொருத்திமுடித்
தன்னரு மேன்மை யடைந்தவர் தம்மையு மோதின னோதுதலு
மின்னவின் மன்னவ னப்படி பற்பக லிப்புவி யிற்புரியா
வொன்னலர் வந்து பணிந்திட வைய முவந்து புரந்தனனே. ()

மேவொருநாடனின் மண்ணுல கத்தினும்விண்ணுலகத்தனுகித்
தேவர் வணங்குறு கோவை வருத்து திருக்கவு ணப்படைவென்
ஞேவில்பெரும்புக ழேழுவிடங்கரையொண்புவி மீதுகொனர்ந்
தேவரு மன்பொடு காண விருத்தி யிருங்கதி யுற்றனனே. ()

சொற்றிடுமின்னதிருக்கவிருப்பொடுதொண்டைநன்னுடதனின்
மற்றொரு வெற்பிடை பொற்புறு நற்சிவ மாமுனி மேவியகா
னற்றிற நவ்வி யடைந்திட வன்னதை நச்சின னச்சியதே
யுற்றிடு மோர்கரு வாயது நவ்வி யுலாயதம் மால்வரைமேல். ()

குன்றவர் வள்ளியின் மூல மெடுத்த குழிப்புடை வந்தனுகா
நன்றி பெறுந்திரு மங்கையை யங்கதி னல்குபு தன்னதின
மன்றி யிருந்தது கண்டு வெருண்டத கன்றத கன்றிடலும்
வன்றிறல் கொண்ட கிராதர் பெருந்தகை வந்து தெரிந்தனனே.

தெரிந்து மகிழ்ந்து கரங்கொ டெடுத்துயர் செல்வ மனைப்புடையுற், றிருந்திறல் கொண்ட விருத்தர்கள் வள்ளியெனப்பெயர் சொற்றிடவே, பரிந்து சிறப்பொடு குன்றவர் மன்னது பாரில் வளர்த்திடுநா, டிருந்திய யாண ரிளங்குயி லாறிரு திருவயதுற்றனளால். (கஅச)

ஏவை முனிந்தொளி ரெஃக நெடும்படை யென்ன விலங்கியகட்,
பூவையை வேடுவ ரானவ ரேனல் புரந்திட வைத்திடலும்,காவல்
புரிந்தி தணத்துறு நாளுயர் கந்தவி லங்கலொரீஇச், சேவனெடு
ங்கொடி யண்ணல் பெருத்த செருத்தணி யுற்றனனே. (கஅ௫)

வந்து செருத்தணி யற்புத வெற்பிடை வள்ள லிருந்தருளச்
சுந்தர வள்ளியை நாரத னாகிய தொன்மைகொண் மாமுனிகண்
டெந்தை குகன்க ணிணங்கி வணங்கியிசைத்திடமாமயல்கொண்
டுந்திய வேலவன் வேடுவர் போல வுருக்கொடு சென்றனனே.()

விண்டொடு வள்ளி விலங்கலி னேகி விலங்க லிலாவெழிலோ, டண்டரி தாமித ணத்தி லிருந்தவ ருக்குற மாதுதனைக்,

கண்டனன் மாமயல் கொண்டிடர் கொண்ட கருத்தொடு நின்
றுபுகழ், தொண்டிற லோன்விர கத்துரை பற்பல வோதினன்
மாதிறெனும். (கஅஎ)

ஆங்கது காலையில் வேடுவ ரோட வளத்த னடைந்திடலும்
வேங்கை யுரித்த பரம்பரன் மாமகன் வேங்கை யுருக்கொளவே
வாங்கில் புகழ்ப்பெறு கானவ ரானவர் வந்து வனைந்துசினந்
நீங்கிது வல்லை பறித்து முறித்திடு மென்று புகன்றனரே. ()

அன்னவர் தம்மை விலக்கி யவர்க்கிறை யன்பு மகட்டெரியா
வின்னதி யாதென வேது மறிந்தில னென்று புகன்றிடலு
மன்னிய வின்னது நின்றுணை யாகி வளர்ந்திவ ணிற்கவெனு
வந்நிலை தன்னி லகன்றனன் முன்பென வண்ண லுநின்றனனே.

இன்பொடு நின்றவ னுன்றனை யன்றி யெனக்கொரு தஞ்சமிலை
யன்புட னுளுதி யென்றனை யென்றெமதன்னையொடோதலுமே
பின்பு மிருக்குற வர்க்கிறை யான பெருந்தகை வந்திடவே
பொன்புனை சைவ விருத்த னெனும்படி போயினனங்கவனே.

ஆதர விற்றிரு நீறு கொடுத்தன னுசி புகன்றிடலு
மேதமில் கொற்றவ னச்சின தேதென விவ்வரை யிற்குமரி
நீதற வாடற வந்தன மென்றருள் செய்யவ தாடுபுகம்
மாதி நெடுந்துணை யாயிரு மென்றவண் வைத்தகல் வுற்றனனே

வள்ளியை நோக்கி விருத்த னெனும்படி வந்திடு மெந்தைபிரா,னு
ள்ளுறு நீரில் விடாயுடை யேனென வோதவ தற்கொருசா, ரெ
ள்ளில் புகழ்க்கொடி நற்சுனை யின்கரை யெய்த மெலிந்தவர்போ,
லள்ளியரும்புனலுண்டெமையாளுடையண்ண லறைந்தருள்வான்

ஏதமி னீரின் விடாயை யகற்றினை யென்னை யினித்தழுவிக்
காத லகற்றுதி யென்று புகன்றிரு கைகள் குவித்திடலு
மாது சினந்து படர்ந்தன ளத்தியின் வத்திர னைக்குமர
னுதர வோடு நினைப்ப வெதிர்ந்தன னுனைய தாயெதிரே. (கஅ௩)

கண்டனள் வள்ளி வெருண்டு திரும்பினள் கந்தனை வந்து தழீஇக், கொண்டன ளும்பல கற்றிடி னீர்நசை கொண்டது செய்வனெனு, வண்டர் பிரானிரு கைகள் குவித்தன னத்த வெழுந்தருளென், றுண்டிறல் வேழமொ டோதலு மன்ன துவப்பொடு சென்றதுவே. (கக௯௪)

அன்னது பின்பறு மாமுகன் வள்ளியை யாசையொடும் புணராப், பன்னிரு கையொ டிருந்திட மங்கை பணிந்து புகழ்ந்திடலு, மன்னு தினைப்புன மேகுதி யாமவன் வந்திடுவோ மெனவே, துன்னிய வேன லுறும்படி யுற்றன டோழியு மெய்தினளே. (கக௯௫)

ஏனல ழிந்திட வெங்ஙன மேகினை யென்று விளம்புதலும்
பூநறு மென்சுனை யாடிவ ரும்படி போயின னென்றிடவே
மேனி வியர்ப்ப முலைத்துணை விம்ம வெளுத்திட வாய்புரியு
மூன மிறண்சுனை யெவ்விடை யுற்றுள தோதென வோதினளே.

நன்றிது நன்றி தெனக்கு மொர்குற்ற நவின்றனை யென்று வெகுண், டொன்றி யிருந்துழி வேலவன் வேட ருருக்கொடு வெய்யமதந், துன்று விறற்கரி யொன்றென தம்பொடு சோரி சொரிந்திடவே, யின்றிவண் வந்துள தோவென வோதின னேதமின் மாதர்கண்முன். (கக௯எ)

அவ்விடை யிற்குகன் மங்கை புணர்ந்ததை யங்கவர் பார்வையினுன், மைவிழி நண்பி யறிந்து பிறிந்தயல் வன்புன மீதுறவூன் கவ்விய வேலவ னன்னவண் முன்புக லந்தெழில் வள்ளியையெற், கிவ்விடை யீகுதி யல்லதி யான்மட லேறுவ னென்றனனே.

என்னலு மன்னவள் வள்ளியை யெய்தி யிணங்குறு மாறுரையா, மன்னிய வேல னிடைக்கொடு வந்திட வள்ளியும் வேலவனு, மின்ன லறுங்கல வித்தொழில் செய்துபி னேனல் புரந்திடவே, பொன்னுறு வேலன் விடுத்தலு மெம்மனை போயினள் சேடியொடும். (கக௯௯)

வென்றிகொள் குன்றவ ரேன றடிந்திட மேவினர் மாதினையிற்,
சென்றிடெ னர்த்துணை மாதொடு வீடு செறிந்து வருந்தியுறப்,
பொன்றிகழ் வள்ளியை நாடி மெலிந்து புலம்பி யிருட்பொழுதி
ன்,வன்றிறல் வேலவன் மங்கை யிருந்த மனைப்புற முற்றனனே.

வேலனை யன்பொடு கண்டனள் சேடி விருப்புறு வள்ளிதனைக்,
கோலமொ டுங்கொடு வந்தனள் பாணி கொடுத்தன ளின்னவ
னைச்,சாலவு மன்பொடு காத்தரு ளென்றுரை சாற்றலுநம்மிடைநீ
மாலைகறுங் குழல் வைத்திடு மன்பு மறக்கில மென்றனனே. ()

என்று புகன்றவ னின்று மகன்றெழி லெய்திய மாதினொ
டுஞ், சென்றொரு காவிலி ருந்தனன் வைகறை சேர்தலும் வள்
ளிதனைத், துன்றெயி னர்க்கிறை கண்டிலன் மண்டிய சுற்றமொ
டுங்குழுமிப், பொன்றி லடிச்சுவ டொற்றி நடந்து பொழிற்புடை
யுற்றனனே. (உ0உ)

கண்டனள் வள்ளி வெருண்டன ளன்பொடு கந்தனை வந்தனை
செய்,தண்டினர் வேடுவ ரென்செய்வ தென்றிட வன்றெதிர் சூரு
யிரைக், கொண்டிடு மெஃக மிருந்துள தஞ்சலை கொல்லுதும் யா
மெனவே,மண்டிய வேடுவர் வந்து வளைந்து வடிக்கணைவீசினரே.

மாரியெ னும்படி வாளிசொ ரிந்திட வள்ளற னுதருளாற்
சீரிய கையிலு றுங்கொடி யாகிய சேவலொ லித்திடவே
யாருமி றந்தனர் வேலவ னங்க ணகன்று நடந்திடலுஞ்
சோர்வி லெழிற்பெறு குன்றவர் மாது தொடர்ந்துபடர்ந்தனளே

மேதகு நாரத னவ்விடை வந்தனன் வேலவ னைப்பணியா
வோதுதி யிங்ங னியற்றிய தென்ன வுவப்புறு வள்ளிபொருட்
டேதமில் வேலவ னிங்ங னியற்றிய யாவும றைந்திடவே
நீதறு நாரத னாகிய பேருள சீர்முனி கூறுவனால். (உ0௩)

எம்பெரு மானிவண் வேடுவர் யாரு மிறப்பவி யற்றினையிக்
கொம்பினை வவ்வி யகன்றிட னீதிகொ லோவென வோதுதலு

மும்ப ரிடுக்கண கற்றிய வேலனு வந்து திரும்பியரோ
வம்புறு சோலையின் வந்தனன் மாதவன் வள்ளி யொடுங்கடிதே.

ஒல்லையில் வேலவன் வள்ளி மடந்தையொடுன்றமருய்ந்தெழவே,
சொல்லுதி யென்னனு மன்னையு மவ்வகை சொற்றனள் சொற்
றிடலும்,வல்லை யெழுந்தன ராறு முகம்பெறுவள்ளலையன்பொடு
கண்,டெல்லையிலாதவெருக்கொடிறைஞ்சியிசைத்திடுவாரிவையே

எங்கள் பிரானினி யெம்மனை யுற்றெழி லெம்மனை தன்னைம
ணந், தங்கொளு நின்பதி யேகுதி யென்னனு மன்ன செயற்கி
சையா, மங்கு ளொருங்கிய குன்றுறை கானவர் மன்னவ னிற்கு
றுகித், துங்க நெடும்புலி யாதன மீது துலங்க விருந்தனனே. ()

அங்கது காலையில் வள்ளியை யன்பினொடண்ண றெரிந்திடலுங்,
கொங்கு நறுந்தொடை வேடுவர் மாதர் குயிற்றிய கோலமொரீஇ
மங்கில் வளம்பெறு தெய்வ வனப்புடன்மன்னினளின்னதுகண்,
டிங்கிவ ளெம்புடை வந்தது நந்த மிருந்தவ மென்றனரே.(உ0கூ)

கொற்றம துற்றிடு கானவ ரானவர் கொற்றவன் முற்றெழிலான்
மற்றினை யற்றுயர் வள்ளி கரத்தினை வள்ளல் கரத்தினில்வைத்
துற்றிடு மென்மக ளைக்கும ரேச வுனக்கருள் செய்தனனென்
றற்றமி லன்பொ டறைந்து சிறந்த வரும்புன லுய்த்தனனே. ()

அன்னது காலையி லெஃக நெடுங்கர வண்ணற ளுதருளாற்
றன்னிகர் நாரதன் மன்றலி னுள்ள சடங்கு புரிந்திடலுந்
துன்னிய விண்ணவர் கண்ணன யன்புடை சுற்றி வழுத்திடவே
கன்னி மடந்தையொ டந்தர மீதிருள் கந்தரன் வந்தனனே. ()

தந்தையு மன்னையும் வந்தது கண்டொரு தந்தி முகத்திளவல்
சிந்தை களித்தெவ ரும்முண ராவகை செய்ய கரங்கள்குவித்
துந்து பெரும்புக ழும்பர் தமக்கு முவந்தருள் செய்திடலும்
புந்தி மகிழ்ந்துயர் விண்ணவ ரோடு புராந்தக னேகினனே. ()

சம்புவ கன்றுழி நாரத னூற்று சடங்கு முடிந்திடலு
மம்பு நெடுஞ்சிலை வேடுவர் மாதர்க ளாசி புகன்றிடவே
வம்பு பொருந்து கடம்பு தடம்புயன் மங்கையொ டங்கணெழுந்
தும்பர் புகழ்ந்திடு குன்றவர் மன்னெ டுரைத்திடு வானிவையே. ()

அருத்தி பொருந்தி யவுன்ற னியற்கை யனைத்து மியற்றுபுவிங்
கிருத்தி யெனக்கடி தங்க ணிறுத்தி யிலங்கெழில் வள்ளியொடும்
பெருத்திடு மன்ன சிலம்பை யகன்று பிறங்கு வளங்குலவுஞ்
செருத்தணி மால்வரை வந்தன னுந்திய சேவ லுயர்த்தபிரான்.

அண்டர்கள் கம்மிய னன்னதின் முன்ன ரமைத்திடு மாலயமுற்,
றெண்டொடி யோடு மிருத்தலு மங்கையுவந்து வணங்கியெழிற்,
கொண்டிடு மின்ன சிலம்பி னியற்கைகள் கூறுதியென்றிடலு,
மண்டிய வக்கிரி மேன்மை யனைத்தையும் வள்ளல்புகன்றனனே.

உய்வகை தந்திடு கந்த னதற்பி னுரக்கிரி வில்லுடையோ
னைவகை மேனியி லோர்வடி வங்கண மைத்தமை யாமகிழ்வான்
மெய்வகை யர்ச்சனை செய்தி னுள்பல மேவிவிளங் கெழில்சேர்
மைவிழி மாதொடு கந்த விலங்கலின் மந்திர முற்றனனே. ()

வே று.

வண்டார் தொடைக்குழன் மருத்துவ னளித்ததிரு மங்கை
கண்டா ளெழுந்தெதிர் நடந்தாள் பணிந்தனள் கரத்தா
லண்டார் தமக்கரி யெடுத்தே யுரத்திடை யணைத்தான்
விண்டா னுறழ்ந்தவிடை வள்ளியவ டாண்மிசை விழுந்தாள். ()

ஈறுன தற்றபுகழ் யானைருள வள்ளியை யெடுத்தே
மாறு நெடுங்கிரி யிரண்டுட னிரண்டுபொரு மாபோல்
வீறுன கொங்கையொடு கொங்கைக ணெருங்க வுரமீதே
பாறுனி கர்த்தமொழி புல்லிமுக மன்பல பகர்ந்தாள். (உகஅ)

மின்னு நகைப்பனைய மாதரொ டரித்தவிசின் மீதே
யொன்னு ருடம்பிடி யுடம்பிடி பிடித்தவ னுறைந்தான்

பொன்னு டன்மங்கை யிவள்வந்த பரிசென்ன புகலென்ன
வன்று டனக்கிவை யுரைக்கு மெமையாளுடைய வண்ணல். ()

முன்னூண் முகுந்தனிடை வந்தீரெமைத் தழுவ முன்னிப்
பன்னு ணெடுஞ்சர வணத்தே தவத்தொழில் பயின்றீ
ரந்நா ளினும்புடை யடைந்தே மகத்திறை யகத்து
மின்னுர் படைப்புளினர் கண்ணும் வளர்வீரென விடுத்தாம். ()

மருந்தான வின்பமொழி யிந்திர னிடத்து மகளாய்நீ
யிருந்தா யிருந்துழி மணந்தா முனக்கிளைய வின்னு
டிருந்தார் வணங்கெயினர் பால்வளர யாமினிது சென்றே
பொருந்தா சையோடு பலசெய்துவ துவைத்தொழில் புரிந்தாம்.

செந்தே னறும்பொழின் மருத்தரு செருத்தணி வரைக்கண்
பந்தே பொருந்திய கரத்தா யிருந்தொளி பரப்பு
மிந்தே புரிந்தமுக வின்னமட மங்கையொடு மிங்ஙன்
வந்தே மியாமென மகிழ்ந்தாண் மருத்துவன் மடந்தை. (உஉஉ)

சீரா ரடற்குலிச பாணிமக ளானதிரு மாதும்
வாரார் முலைக்குறவர் மாதுமிரு பாலினும் வயங்கப்
போரா ரரித்தவிசின் மீமிசை யிளம்பரிதி போல
வேரா ரடற்குமர நாயகனு வப்புட னிருந்தான். (உஉங)

மைந்துற்ற சேவலு மிருந்தகரு மொண்பணியை வவ்விச்
சிந்துற் றிடுந்திறன் மயூரமொடு வேலுமுயர் தேரு
மெந்தைக்கு நாடொறு மிடும்பணி புரிந்தவ ணிருந்த
கந்தப் புராணச் சுருக்கமு கிறைந்தது களிப்பால். (உஉச)

வே று.

வேல்வாழி மயில்வாழி சேவல்வாழி வேறுமுள படைவாழி விள
ங்குதண்டைக்,கால்வாழி யருள்பொழியும் விழிகள்வாழி கவின்
குலவு மீராறு கரங்கள்வாழி, மால்வாழி வாழியெனப் பணிந்து
வாழ்த்து மலைமாது தருமுருகன் மகிழ்ந்தவாறு, பால்வாழி யே
னையாளுங் கருணைவாழி பங்கிருந்தமங்கையர்தம்பதங்கள்வாழி

வே று.

ஆதி வாழிய வஞ்செழுத் தோடுவெண்
பூதி வாழிய புண்ணியர் வாழிய
நீதி வாழிய நீள்புவி வாழிய
கோதில் சைவக் குலமிக வாழியே. (உஉசு)

மெத்து மின்பவி யாபக மாகிய
முத்தி தந்தெனை யாட்கொண்ட முன்னவன்
பத்தர் மொய்த்தசம் பந்தன் கமலைவா
ழுத்தன் வாழி யடியவர் வாழியே. (உஉஎ)

வீர வேற்கை விமலன் மகிழ்ந்திடப்
பாரி னோர்கள் பரிந்து புகழ்ந்திடச்
சீரு லாவிய செந்தி னகரிடை
யேரி னோடரங் கேற்றி யதிந்நூல். (உஉஅ)

வே று.

துய்யதா மறைகளாலுந் துதித்திட வரியதான
செய்யவே ளடிகள்வாழ்க சேவலு மயிலும்வாழ்க
வெய்யசூர் மார்புகீண்ட வேற்படை வாழ்கவன்னோன்
பொய்யில்சீ ரடியார்வாழ்க வாழ்கவிப் புவனமெல்லாம். (உஉகூ)

தக்ஷகாண்டமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - கoசஅ.

கந்தபுராணச்சுருக்கமுற்றுப்பெற்றது.